

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2012/2013. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 118. ÉVÉBEN

2013. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

← Első borító

A ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2012/2013. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 118. ÉVÉBEN

2013. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
KISS ZSOLT

Műszaki szerkesztő:
Juhász Tibor

Kiadja:
Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2013. július

Készült: Szentmihályi Nyomda Kft.
ISSN 0865-3534

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA

„A közös rítusok utánzása megkerülhetetlen lépcsőfok a felnőtté válás folyamatában.”
Jeffrey Eugenides amerikai gyermekpszichológus, Pulitzer-díjas író

Szalagavató – 2013

Jó estét kívánok minden jelenlévőnek! Tisztelt szülők, kedves kollégák és diákok!

Biztos Önök közül is sokan ismerik azt a latin mondást, hogy „*Quem dii odere, paedagogum fecere.*” Ami magyarra fordítva annyit jelent: „*Akit az istenek meggyűlöltek, pedagógussá tettek.*” Ezek szerint, akit pedig még jobban utálnak, abból osztályfőnök lesz, ráadásul szalagavatói beszédet is írnia kell.

Tizenöt éve még nem fenyegetett ez a veszély. Akkor álltam először ezen a színpadon, csak nem elől, hanem jóval hátrébb, és egészen más gondolatok keringtek a fejemben. Éhes voltam, de leginkább szomjas, és vártam az esti bulit. Emellett – kis túlzással – talán az Illés-együttes egykori slágerét tudnám idézni: „*Akkor még bámultam a felnőtteket, azt hittem, jó lesz majd, ha egyszer én is nagy leszek.*” Hogy ez igaz lett-e, arra nem tudok egyértelmű igennel felelni. Annyi viszont biztos, hogy diákként nagyon szerettem a Zrínyi Miklós Gimnáziumba járni. Ezt nem csak azért mondom, mert itt ülnek előttem a vezetőség tagjai és egykori tanárain. Tényleg így volt. Ez leginkább a remek osztályközösségünknek volt köszönhető. Én tanárként is mindig azt szoktam mondani a kezdő osztályoknak, hogy nem kívánok nekik mást, csak azt, hogy legyen olyan az ő négy, öt vagy nyolc évük, mint amilyen a mi négy évünk volt akkoriban. Emellett jöjjenek létre olyan baráti kapcsolatok, amelyek akár egy életre szólhatnak. Persze felelni meg dolgozatot írni mi sem szerettünk. Leginkább matekból nem, erről a mögöttem álló osztályfőnök-kollégánóm sokat tudna mesélni. De az óráit annyira szerettem, hogy utána heti egy délután még rá is dupláztam, a másik mögöttem álló osztályfőnök-kollégánál. Csak ezt nem fakultációnak hívták, hanem korrepetálásnak. Azt biztos nem gondoltam 1998-ban, hogy most én fogok a mikrofonnál állni és beszédet mondani, miután ők olyan előzékenyen lemondtak erről a javamra.

Hogy mi változott a szalagavatómtól eltelt tizenöt évben? Ha sarkítva akarok fogalmazni, akkor azt mondom, nem sok. Még mindig zrínyis vagyok, csak egy árnyalatnyival kevesebb a hajam, viszont van már zrínyis nyakkendőm, és legalább annyira szomjas vagyok, mint amikor diákként álltam a színpadon. Ám ne rólam szóljon ez a beszéd, hiszen nem engem, hanem a mögöttem álló 101 tanulót jöttünk ünnepelni! Akik – biztos állíthatom –, megérdemlik, hogy büszkék legyünk rájuk, ha másért nem, mert kibírják ezt az iszonyatos meleget a színpadon. A viccet félretéve, remélem, valóban sok örömük volt és még lesz is a kedves szülőknek gyermekeikben.

Nekem a jelenlévők közül két osztályt volt szerencsém tanítani. A közepén álló 12.N-eseket nem. Velük leginkább a sportpályákon és az éjszakában találkoztam, de

A végzősök a színpadon

szerénytelenség nélkül mondhatom, mindenhol megállták a helyüket. Néha, a tanár–diák foci vagy kosárlabda közben nem is értettem, hiszen nem tanítom őket, mégis aprítottak rendesen. A karácsonyi ünnep alkalmából pedig a betlehemi kis Jézustól eljutottak a halloweeni szellemekig. Erre mondhatjuk, igazi metamorfózison ment keresztül a társaság. Nyilvánvalóan az eltelt majdnem nyolc évből nekik számos olyan élményük lehetett, melyet örökre megjegyeznek ők is és kedves osztályfőnökük is.

A 12.B-sekben egy rendkívül kreatív osztályt ismertem meg, sok kiváló művésszel. Van közöttük megannyi remek énekes, zenész, táncos, képzőművész, fotós, jó tanuló, jó sportoló, és Pethő tanár úr talán még fizikából is tudott jelest adni egy-két embernek. Még ha ez jó pár ősz hajszálába került is az ofőnek. Abban is mindig hihetetlen találgékony volt az osztály, hogyan lehet elhalasztani mondjuk egy történelemdolgozatot.

A saját osztályommal eltöltött időről sokat tudnék mesélni. Történeteim igazából azoknak érdekesek, akik átélték, bár úgy vélem, hogy Önök sem unatkoznának. Remélem, hogy nem csak a magam nevében mondhatom, hogy sok életre szóló élménnyel gazdagodtunk az elmúlt években. A teljesség igénye nélkül: nyertünk gólyaavatót, éneklő osztály versenyt és Zrínyi-túrát, fürödtünk 2 fokos folyóban, boroztunk majdnem 2000 méter magasban. Persze szigorúan csak azok, akik elmúltak már 18 évesek. Úgyhogy összességében, ha az osztályommal való kapcsolatáról kérdeznék, akkor az én egykori pótosztályfőnököm – jelenlegi kollégám –, Szekér Gábor szavai jutnak eszembe: „*Ha jó a csapat, jó az edző is, ha rossz a csapat, akkor rossz a csapat.*” Véleményem szerint mi az első kategóriába tartozunk, és remélem, hogy a másik két osztály is ezt mondhatja el magáról.

Végezetül arra szeretném minden végzős diák figyelmét felhívni, hogy a szalagavató még nem a búcsú ideje. Itt csak megállunk, és ünneplünk néhány órácskát. Ezek után vár még ránk több mint két hónap a Zrínyiben, amit élvezetek, és használjatok ki minél jobban! Beszédem végén egy rövid mondattal szeretnék minden jót kívánni nektek. Ezt egy amerikai filmben láttam, ahol katonákat képeztek ki. Ott a laktanya jelmondata ez volt: „*Légy, ami lennél!*” Én ezt kívánom mindnyájatoknak. Legyetek azok, akik igazából lenni szeretnétek, és ha ez sikerül, akkor nemcsak magatok és szüleitek, de valamennyiünk számára elhozhatjátok a szebb jövőt!

Gyimesi Márton

Tisztelt vendégek, kedves tanáraink és diáktársaink!

A szalagavató mindig különleges ünnep iskolának, tanárnak, diáknak és rokonoknak egyaránt. Ezen a napon feszül rajtunk először a majdani ballagóöltözék, ekkor kerülnek fel az apró szalagok a kezdetet és a véget jelző évszámokkal. Mint egy megállított filmen, bevessük emlékezetünkbe ezt a napot, mely egy átalakulás kezdete, és jelzi, hogy a kamaszkorból a felnőttkorba lépünk. A piciny masni emléket állít annak az időszaknak, amelynek során mindent megtettünk azért, hogy eljussunk idáig osztálytársainkkal, iskolatársainkkal együtt, hiszen maturandusok lettünk, érettek, vizsgára készülő, végzős diákok és diáklányok. Egyszerre vagyunk különálló, független egyének és egy nagyobb egység részei is. Összetartozunk, hiszen az öt és a nyolc év közös nyomvonalat rajzol az úton, és városunk utcáin is ránkcsodálkozhatnak mától sokan. Egyszerűen látják, tudják és mondhatják majd rólunk magukban vagy hangosan: „*Nézd, egy végzős zrínyis diák!*”

Valóban, itt állni és átélni az ünnepi perceket megtiszteltetés, tudva, hogy egy országszerte elismert iskola diákjai vagyunk. A kék szalag figyelmeztet bennünket arra, hogy szüleink gondoskodásának és tanáraink áldozatos munkájának eredményeként az iskola végzős diákjaiból hamarosan felsőbb iskolát kezdő tanulókká válhatunk. A szalagot hordani azonban bátorság is, azt jelzi, hogy ismeretlen utakra lépünk, nagy reményekkel. Meg kellett és meg kell tanulnunk, hogy a sikereken túl a csalódások, a kudarcok is azért vannak, hogy erősítsék a jellemünket, hogy megismerjük saját képességeinket, hogy bízzunk magunkban, és bátran alakítsuk, formáljuk jövőnket! Nem tudjuk, beteljesülnek-e álmaink. Korábban abban bíztunk, hogy egyszerűbb lesz. De küzdenünk kell azért, hogy elérjük, amit szeretnénk!

Most azonban még itt állunk együtt, ünnepelve. Visszanézünk. Erőt gyűjtünk a holnapokra. Végzősök vagyunk, akik még nem végeztek. Vártuk ezt a napot, mindenki máshogyan, s ennek megfelelően most is más és más lélekkel vagyunk itt mindahányan. Van, aki kitartó munka után mély békével a szívében ízlelgeti fáradozásai zamatos gyümölcseit. És vannak olyanok is, akik felszínesen készültek, ezért örömük is felszínes.

Ha elcsendesedem legbelül, hirtelen minden olyan más lesz. Olyankor már úgy is gondolhatok erre a napra, hogy ülök majd valahol egy út menti padon, talán egy arborétum közelében, a napi dugó csendesedik, így már hallom a felém közeledők hangját. Meghívókról beszélnek, csokor virágról, az aznapi veszekedésekről. Hátamat a pad támlájának döntöm, kezemet az ölembe ejtem, fejemet kicsit oldalra billentem. Szalagot hordanak, az egyik lánynak rosszul áll a zínyis sálja, az esti táncról, kisfilmről beszélnek, meg arról, hogy ki mit vegyen fel. Talán nem kellene rájuk figyelnem, de olyan szépen beszélnek a múltról, az együtt töltött időkről. Egy elsétáló megjegyzést tesz rám, de nem érdekel, nem törődöm vele, a világ zaja már nem jut el hozzám. Pajzsként fonódik körém a nosztalgia: egy hatalmas tölgyfaajtó, a falon lógó osztályképek, az első tanítási napokon zajló helyfoglaló verseny, az „*elnézést, otthon maradt a füzetem*” kezdetű mondat. Mellettem gyűrött zacskó, benne az uzsonnám, felvágott és kiflivég. Már nem zavar a tökéletlenség, minden úgy van jól, ahogy van. A szalagavatós ének, a tánc, a ruha, a sorrend, a vacsora, a csokornyakkendő, az ünneplés helye, a frizura, a

rosszul vasalt nadrágél, a matrózbólú gyűrődése. Már minden rendben. Közös a célunk, ugyanazért éneklünk, ugyanazt képviseljük, ugyanúgy nézünk könnyes szemmel szülőkre, nagyszülőkre, tanárookra, ugyanúgy érezzük a hálát, mondjuk a köszönetet. Egyek vagyunk.

Ülök majd valahol egyszer a távoli jövőben. Arra fogok gondolni, hogy volt egyszer az ott és az akkor, volt zsinagóga és Zrínyi-gimnázium, voltak végzős diákok, ünneplő közönség, volt beszéd, volt szépség, volt összhang, volt egyetértés, és ez boldoggá fog tenni. Nem gondolkodom majd másra, befelé fogok figyelni, ahol csönd van és nyugalom, mint egy kavicsal behintett zenbuddhista kolostorudvarban, és felmereng egy íz, egy illat, egy tekintet, egy mozdulat... Igen, így is gondolhatok majd erre a napra, de most, ebben a pillanatban még szeretnék átszellemülten megélni mindent, mert ez kincs, az első és az utolsó, és csak holnap akarok arra gondolni, hogy a szalagavató már valami tegnap, mely olyan, mintha ma lenne.

Büki Bettina 12.N

Tanóra

Zene és szöveg: Kajos Dorka 12.B

1. Hosszú órák egy iskolapadban,
Szűkítés a térben, tágítás az agyban.
Megtanulom, hogy ötből három kettő,
Várom, hogy szóljon a megváltó csengő.
2. Figyelj ide, kölkök, azt mondja a tanár,
Töltsük el értelmesen az időnket, ha már
Az a dolgunk, hogy okosabbak legyünk,
Hogy valamit a nagy egészbe beletegyünk.

Refr.

De attól ne ijedj meg, ha füstöl a töltény,
Mert nem lehet mindenhol ott a törvény.
És az sem igaz, hogy végtelen a világ,
Most hadd ne magyarazzam, menjünk inkább tovább!

3. Mint egy szöveget a fába, mindent belém vertek,
És ez a fa bennem aranyalmát termett.
Már nem vinyákolok, befogom a számat,
Nem is tudnék szólni, tömöm az almákat.
4. Régen minden belülről érkezett,
A legnagyobbat mindig az érzélem fékezett.
A kimondott szónak ma már nincs súlya,
De egy kisebb szellő a papírt is elfújja.

Refr.

Át kell másznod, fiam, a legmagasabb hegyen,
Hogy mögötte a völgyben szép életed legyen.
És be kell, hogy ess egyszer igen-igen mélyre,
Hogy utána büszkén nézhess fel az égre.

5. És ha azt hiszed, hogy könnyű a szerepem,
Gyere és folytasd itt, az én helyemen.
Akkor leszel felnőtt, ha elgondolkodsz azon,
Hogy a tanár csak látszólag állt a másik oldalon.

*Elhangzott a szalagavató műsorában.
Gazsi Bence (12.A) gitárkíséretével előadta a szerző.*

C Am

1. Hoz - szú ó - rák egy is - ko - la - pad - ban, Szü - ki - tés a tér - ben,
2. Figyelj ide kö - lők, azt mond - ja a ta - nár, Tölt - sük el értel - mesen

G

tá - gi - tás az agy - ban. Meg - ta - nu - lom, hogy öt - böl há - rom ket - tő,
az i - dőn - ket ha már Az a dol - gunk, hogy o - ko - sab - bak legyünk,

G

Vá - rom, hogy szől - jon a meg - vál - tó csen - gő.
Hogy va - la - mit a nagy e - gész - be bele - tegyünk.

Am F C G Am F C

De at - tól ne i - jedj meg, ha fűs - től a töl - ténny, Mert nem le - het min - den - hol

G F G G Am

ott a tör - vény, És az sem i - gaz, hogy vég - te - len a vi - lág, Most

F C G C

hadd ne ma - gya - ráz - zam, men - jünk in - kább to - vább!

© Kajos Dorka

Ballagás – 2013

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves ballagó tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit a Zrínyi Miklós Gimnázium ez évi ballagási ünnepélyén. A búcsúzó diákok mellett külön köszöntöm a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, akiknek ez a hétvége dupla ünnepet jelent. Kívánom, hogy a mai és holnapi öröm kísérje Önöket és családjukat gyermekük, unokájuk érettségi–felvételi vizsgáján. Köszöntöm vendégeink közt Pácsonyi Imre urat, aki új fenntartónk, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Zalaegerszegi Tankerületének igazgatója. Külön köszöntöm a körünkben megjelent Felföldi Tibornét és dr. Vajda Istvánt, gimnáziumunk nyugalmazott igazgatóit, dr. Kocsis Gyulát, az iskolaszék elnökét, Németh László tanár urat, a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriumának elnökét és Gyuk Zsoltot, a szülői munkaközösség vezetőjét.

Kedves ballagó diákok! Egy néhány éve végzett diáktársatok fogalmazta meg az alábbi gondolatokat. *„Nekem a Zrínyi nem csak 4 évet jelentett. Tisztelem régi iskolámat, hiszen csak most, kicsit közelebb az igazi élethez érzem, hogy mennyivel többel indul útnak egy zrínyis diák. Most értettem csak meg igazán, mit jelent, ami minden ünnepélyen szinte szállóigévé vált. Ez az iskola hovatartozást jelent, egy értékes, nem bomló közösséget, magát az alma matert...”*

Tudom, hogy ezen mondatok lényegét ma még nem mindegyikötök érzi át, de biztos vagyok abban, hogy az idő múlásával egyre többen gondoltok majd így az elbocsátó gimnáziumra. De nem csak ezért idéztem egykori tanítványunkat. Nem csak ő érez így. Így vagyunk ezzel mindannyian, akiknek ereiben zrínyis vér folyik. Tudom, hogy elődeitek sokszor mosolyogva számolták az „*alma mater*” kifejezést ballagási beszédekben. A legendák szerint volt olyan alkalom, amikor ez több mint tízszer fordult elő. De ez nem véletlen. Sokunknak ez az iskola az élete.

36, 32, 20. Hogy mik ezek a számok? 36 évet töltöttem eddig zrínyisként. Ebből 32 évet mint tanár és 20 évet mint igazgató. Ti vagytok az első ballagó évfolyam, amelyikben már mindenki abban a 20 évben született, amikor igazgatóként próbáltam a Zrínyi Miklós Gimnáziumot, az ország egyik legjobb középiskoláját vezetni. A ballagás nem rólam szól, hanem rólatok, de el kell mondanom, hogy az itt töltött évek nagyon mély nyomot hagynak a zrínyisekben. Ahogy énekeltek az ablakom alatt kedden este, néztem az arcotokat. Nem tanítottalak benneteket, de szinte mindenkire köt valamilyen kis emlék. Részesei vagytok, voltatok egy olyan életnek, amit nagyon sokan irigyeltek tőletek. Egy másik kedves tanítványunk mondta: *„Zrínyisnek lenni életforma, ezt meg kell élni!”* És ez így van. Diáknak, tanárnak egyaránt. Kajos Dorka gyönyörű gondolatai nagyon sokunk érzését fejezik ki:

*„Át kell másznod, fiam, a legmagasabb hegyen,
Hogy mögötte a völgyben szép életed legyen.
És le kell, hogy ess igen-igen mélyre,
Hogy utána büszkén nézhess fel az égre.*

*És ha azt hiszed, hogy könnyű a szerepem,
Gyere és folytasd, itt az én helyemen.
Akkor leszel felnőtt, ha elgondolkodsz azon,
Hogy a tanár csak látszólag áll a másik oldalon.”*

A közös oldalról ma nem csak ti búcsúztok. A tanév során nyugállományba vonult egy kedves kollégám. Ő különleges személy a gimnáziumi pályafutásomban, hiszen kezdő tanárként mellette ültem pár évig a tanárriban. Ő segített megismertetni velem a Zrínyi akkori életét és a kezdő tanárral szembeni elvárásokat. A tanárnő 1977 óta tagja a gimnázium közösségének. Az eltelt 36 év alatt sok-sok tanulót vezetett be a matematika és a fizika rejtelmeibe, akik jó szívvel emlékeznek egykori tanárukra. Közülük sokan országos szintű eredményt értek el. Tanárnő, szeretném, ha ezt a munkát még nyugdíjasként is sokáig folytatnád. Most Orbán Edit tanárnőnek, kiváló oktató-nevelő munkája elismeréseként a Zrínyi-emlékérmét nyújtom át.

Talán szokatlan, hogy a ballagási ünnepségen búcsúztatok el egy nem pedagógus dolgozónkat. Most mégis megteszem. Egyrészt mert hétfőtől már nem dolgozik nálunk, másrészt olyan valakiről van szó, aki az itt töltött 21 éve alatt egyé forrt a gimnáziummal. Nála tényleg igaz volt az a mondás, hogy az iskola a második otthona. Ő Kondor Zsuzsanna, aki január 1-jéig a gimnázium gazdasági vezetője volt. Zsuzsa, Zsuzsa néni volt az, aki közvetve biztosította a gimnázium működéséhez szükséges anyagiakat, szervezte a technikai dolgozók munkáját. Nélküle a Zrínyi Miklós Gimnázium nem lenne ilyen, mint most. Új munkájához sok sikert, magánéletében sok boldogságot kívánunk. És kérünk, ha Szényi Zoltán tanár úr festményére nézel, jusson eszedbe mindig a Zrínyi!

Gyimesi Márton tanár úr és a 12.A osztály

Kedves ballagó diákok! Az elmúlt 8, illetve 5 év meghatározó időszaka életeknek. Tudom, várjátok már a nagybetűs életet, de higgyétek el, az elmúlt évek mély nyomokat hagytak bennetek is és bennünk is. Nem lehet visszaemlékezni minden fontos pillanatra, de az országos bajnok futóváltónk versenyei, a B-s lányok gyönyörű énekhangja, a so-sok fizikai kísérlet egy-egy példája annak, hogy a tehetség bennetek van. Mindenki keresse meg azt a területet, ahol ezt bizonyítani tudja magának és a világnak! Biztos vagyok abban, hogy néhány év, évtized múlva találkozhatunk nevetekkel a különböző tudományok, művészeti ágak jeles képviselői közt.

De a tudás és a tehetség mellett másra is szükségetek lesz.

Az elmúlt 50 év egyik legnagyobb dalnoka, Cseh Tamás a „Születtem Magyarországon” című dalban arról mesél, hogy a viharos 20. században a túléléshez az embereknek erő, tartás és tisztesség kellett. Volt nekik.

Utána felteszi a kérdést, hogy a későbbi – talán a mai? – világban vajon megvan-e az emberekben, tehát bennünk, a túlélés lehetősége?

„... *hogyan lesznek ezek túlélők? Valami itt korcsosul.
Kérdezném, hogy száz év múlva ki tud majd itt magyarul...?*”

Ti vagytok, ti lehettek a záloga annak, hogy legyen száz év múlva is egy magyarul beszélő nép Közép-Európában. Szükség van a tudásotokra, szükség van a munkátokra. Hol? Itthon!!!

Igen, tanuljatok és tapasztaljatok minél többet, akár itthon, akár külföldön. De ne hagyjátok el végleg ezt a hazát!

Bródy János írta és énekelte Koncz Zsuzsával a következő sorokat [*a beszédet megszakítja Koncz Zsuzsa és Bródy János CD-ről lejátszott dalának részlete*]:

„*Ne törődj vele, hogy mit mondanak,
Az vagy, akinek tartod magad!
Ne feledd el, hogy szabadnak születted!
Ne hagyd, hogy lelked mérgezzék a hazug előítéletek!
Ne hagyd, hogy korlátok közé szorítsák szabad szellemed!
Ha Kölcsey és Vörösmarty nyelvén szól az éneked,
A nagyvilágon e kívül nincs máshol helyed!*”

„Ha Kölcsey és Vörösmarty nyelvén szól az éneked, a nagyvilágon e kívül nincs máshol helyed!”

Viszontlátásra kedves tanítványaim!

Horváth Attila igazgató

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves tanáraink, szüleink, diáktársaink!

„Mindig nagyon távolinak tűnik az az óra, amely örömet fog hozni nekünk.” Nem tudok nem gondolni erre a több mint 2000 éves Ovidius-sorra, amikor végzős társaimmal itt állok a zrínyisek nagy családjá előtt. Gaudeamus! „Örvendezzünk, vigadjunk...” – énekeljük a középkori eredetű latin nyelvű diákdalt a gimnáziumi éveket lezáró ünnepen. Mint a legtöbben közülünk, én is nagyon sokáig vártam erre a pillanatra, és bevallom, nem egyszer sürgettem magamban a felnőtté válást, vagy ahogy elképzeltem, a szabadulást, különösen egy-egy fárasztó nap után. De most, hogy már szinte csak egy sóhajtás választ el a nagybetűs élettől, mégis meghátrálok. Valami súly és szomorúság vegyül a régóta áhított örömben: az embernek nehéz lezárni egy ilyen hosszú, meghatározó korszakot.

Hogy még egy kis haladékokat kapjak, végignézek magunkon cinkos mosollyal. Ünneplőnk színe javarészt fehér, amelyet megtör a matrózgallér sötétkék eleganciája, rajta pár fehér csikkal. A fiúk fess öltönyben, nyakkendővel. Az ünnep illata? Meghatározhatatlan. A virágok illata mellett némi Chanelt éreztem az imént, keveredve egy kis Celine Dionnal, de itt randevúzik Armani is az áprilisi Avon katalógus sztárjával.

Kezdem érteni, mit jelent az, hogy fordulóponthoz érkezett életünk. Most lett tényleges jelentése annak a kifejezésnek, amellyel oly könnyen dobálóztunk kamaszéveink során: „soha többé”. Mi tényleg nem leszünk többé a Zrínyi Miklós Gimnázium tanulói. Persze, a tablónk itt marad valamelyik tanterem falán. Még az is megtörténhet, hogy játékos kedvű, éretlen sihederek bajusszal ékesítenek bennünket. Vagy ami inkább valószínű, közömbösen elmennek mellettünk, ahogy mi is tettük sok-sok éven át a falakat díszítő osztályablókkal.

A lényeg úgysem látható a fotókon. Mi itt tanultunk meg szeretni, játszani, hinni, megfeszülni és túlélni. Ahogy ezt az öt évet elképzelem magam előtt, üveggolyóként látom az egészet: kereknek és tökéletesnek. Nem, nem szerettem minden pillanatát. De visszagondolva mégiscsak minden kis dolog, minden kiosztott dolgozat, minden számonkérés és óráközi vagy óra alatti nevetés egy nagyobb terv részeként teljes egésszé olvad össze. És az tökéletes. Mert ezáltal lettünk azzá, akiként itt állunk előttetek.

Pethő Attila tanár úrral ballag a 12.B osztály

Éveken át együtt töltöttük az időnk nagy részét, miközben gyenge, hajlékony kis ágakból erős lombú fákat faragtak belőlünk. Azok az emberek, akik szívüket-lelküket adták azért, hogy segítsenek bennünket, itt és ma a nagy nyilvánosság előtt megérdemlik a köszönetet.

Kedves tanáraink! Kevés az a szó, hogy „köszönöm”. Nem azért, mert szegény a nyelv, hanem azért, mert gazdag a lelkünk. Tekintve, hogy a büfében a frissen elkészített szendvics átvételekor is ezt mondjuk, nem volna hiteles ebben az ünnepélyes pillanatban is ezt a szót használni. Az őszinteséghez hozzátartozik, hogy mi éretlenek és hálátlanok voltunk. „*Majd azt mondom, hogy nincs itt a füzetem. Úgysem tud mit csinálni*” – íme, lerántva a lepel a nagy hazugságról, melyet mi diadalként éltünk meg. Nem vetjük észre, hogy a tanár azért áll velünk szemben, hogy jobban halljuk, amit mond, nem pedig azért, hogy párbajra hívjon minket. Talán a legnagyobb dicséret egy diák szájából, ha valakire még sok év elteltével is azt mondja, hogy „*ő az én tanárom*”. És nincsen semmiféle múlt idő, mert bár a diákevek elmúlnak, a példa örök.

Kedves szüleink! Köszönjük a szeretetet, amellyel vigyáztátok öntudatban és magabiztosságban növekvő, nem mindig tisztelettudó gyermekeiteket. Köszönjük a gondoskodást, a türelmet, a jó tanácsokat és a követhető mintát. Én is ezekkel a tarsolyomban próbálok majd helytállni, és azt hiszem, ezzel nem vagyok egyedül.

Kedves itt maradó diáktársaim! Az iskolapadban nap mint nap csoda történik, ha ti is úgy akarjátok. De néha akkor is, ha nem akarjátok. Egy biztos. Egyszer ti lesztek a mi helyünkben, és higgyétek el, az a pillanat majd glóriát von minden köré, ami korábban nyűgnek és végtelen monotóniának látszott.

S mi az, ami még számunkra hátravan? Megfogadni, hogy megpróbálunk helytállni és nem elbukni. Legkorábban az érettségi vizsgákon, utóbb pedig a felnőtt életben. Ez nem is olyan könnyű, hiszen manapság annyira nehéz nem elveszni a részletekben, és megtalálni azt, ami valódi, lényeges. Egyet biztosan tudok. A mai világ legtökéletesebb illúziója a felszín, a sok villódzó fény, mely a figyelmünket elvonja magunkról. Emberként mindannyian éreztük már. Látszólag minden rendben van, a kocsit lemosva, a házi megírva, de valami mégis hiányzik. Lelkünk belső csendjét hiányoljuk legelőbb. Azután megszólítanak az igazi hiányok: az értelmes élet, az értelmes munka, a valódi emberi kapcsolatok, a szerető közeg, az otthonos, szolidáris közösség, nevezhetjük nyugodtan hazának. Ezeket a hiányokat kell betöltenünk. Tiszta szívvel kívánom minden ballagónak, itt maradónak, álmodónak és keresőnek, hogy találja meg mindezt az életében. Ennek tükrében beszédemet Szép Ernő szavaival zárom:

*„Tiszta maradj, maradj szabad,
Ne bukj el, meg ne add magad.
Légy tiszta, hős légy, légy erős,
Holtrészeg légy, légy eszelős,
A Földre felhőkből tekints.
Te légy az Isten, hogyha nincs...”*

Írták: **Borsos Anna és Kajos Dorka 12.B**
Felolvasta: **Kertész Nikolett 12.B**

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves ballagó diákok!

Mikor annak idején zrinyis lettem, úgy éreztem magam, mint egy kisgyerek, akit összekötött kézzel, lábbal bedobnak a mélyvízbe úszni tanulni. Az első pár ismerkedős nap csak úgy elrepült, a csobbanás után meg csak kapkodtam a levegőt. Láttam, hogy már viszonylag sokaknak sikerült valahogy túlélni előttem, és ez egy kicsit megnyugtató volt. Aztán szép lassan rájöttem, hogy bár nem úsztam meg szárazon, nem is kötöztek meg, és a víz is csak egy vödörnyi volt. A nyakamba zúdulva ez ébresztett fel az általános iskolából. Bár egy vödör vízbe nehéz belefulladni, egy kicsit még mindig mentőövnek tartottam az egy évvel idősebbeket, akik a kezdetektől fogva előttünk járva mutatták az utat.

Kedves végzősök! Ti mindig ott voltatok nekünk, ha valakire panaszkodni, irigykedni, no meg – szigorúan titokban – felnézni kellett. Ti mutattátok meg, mennyivel többet tolakodhatunk a menzán, és milyen balhékat, eredményeket kell felülmúlnunk, ha egy évvel idősebbek leszünk. Ti meséltétek, hogy „*jövőre sokkal rosszabb lesz*”, és a ti mosolyotok árulkodott ennek ellenkezőjéről. Tőletek tudtuk előre, melyik tanárral vigyázzunk jobban, és tőletek hallottuk a legizgalmasabb pletykákat iskolánk múltjából. Nektek hála, kicsit jobban értettük, mi is az a valami, amit Zrínyinek hívnak.

Nehéz belegondolni, hogy jövőre már nem lesztek itt. Ma még látjuk arcotokon a szomorúságot, az örömet, a félelmet és a kalandvágyat, ma még halljuk, hogy milyen próbatételekkel birkóztatok meg, ma még talán tudjuk, hogy mi vár ránk egy év múlva, de egyikünk sem képes átérezni, milyen lenne most a helyzetekben. Ezt ma még senki sem tudja megmagyarázni vagy megmutatni nekünk. Ez egy öröklődő rejtély, ezt nem tudjuk ellesni tőletek. De nem is baj, így van ez rendjén. Nagy Bandó Andrást idézve: „*Soha nem tévedsz az utadra, ha mindig iránytűt használsz.*” Így tévedhetünk majd mi nélkületek az utunkra, és így tévedhetek most ti is a sajátotokéra. Merjetez különbözni elődeitektől, álmódjatok nagyot, újat! Csináljátok másképp, csináljátok jobban! Hallgassatok a megérzéseitekre, mert jobb utat mutatnak bármely iránytűnél!

*A 12.N osztály osztályfőnökével,
Pálovicsné Tusnady Katalin tanárnővel*

Kalandjaitok során sose felejtsetek, honnan jöttetek! Biztos vagyok benne, hogy mindnyájan szép emlékekkel gazdagon hagyjátok el az alma matert. Ha tehetitek, gyertek vissza hozzánk, meséljete a nagy álmaitokról, a kihívásokról és sikereitekről, hogy magabiztosabban sorakozhassunk fel jövőre ugyanitt! Köszönjük az emlékeket és az éveken át tartó útmutatást. Isten veletek!

Gáspár Vilmos 11.A

Búcsú
Németh Eszter
(rajzsakkörös a Csányból)

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT

Itt közöljük azokat az írásokat, amelyek a tavalyi évkönyvből kimaradtak, mert az események már lapzárta után történtek.

Kalandok Oer-Erkenschwickben

Nemzetközi – az EU által támogatott – egészséges életmód tábor
Németországban zrinyis diákokkal

A 2011/2012-es tanév igazi kihívás volt Lőrincz tanár úr diákjai számára. Már az év elején tudomást szereztünk egy nyári programról, melyhez bizony jó tanulmányi átlag és kemény órai munka volt szükséges. A projekt egészen tavaszig bizonytalan volt, májusban azonban kiderült, hogy megszervezésre kerül, és a szerencsés résztvevők névsora is gyorsan összeállt. Úgy érzem, nem én voltam az egyedüli, aki félelemmel vegyes izgatottsággal várta július második hetét.

Július 8-án „hajnali” fél 9-kor indult 6 fős csapatunk a zalaegerszegi buszpályaudvarról. Itt kezdődött meg az aznapi, körülbelül 13 órás utazásunk Németországba. A repülőtérré időben érkeztünk, és a csaknem 3 órás várakozás, valamint sikeres „becsekkolás” után máris a felhők fölött találtuk magunkat. Volt egy kis félelem bennünk, hiszen hárman is voltunk, akik számára ez volt az első repülés, de mire igazán megijedhettünk volna, már landoltunk is a 18 fokos, szeles Weezében. Egy újabb busz és két másik vonatút után, ahol szert tettünk néhány új marokkói ismerősre, a tanár úr legnagyobb örömeire. Fáradtan, átfázva és éhesen érkeztünk meg Oer-Erkenschwickbe, a Salvador Allende Hausba. A rövid ismerkedés, szobaelosztás és vacsora után könnyű volt elaludni.

A második naptól kezdve hozzá kellett szoknunk a korai keléshez, de a reggeli pozitív csalódást hozott. A délelőttöt játékkal és beszélgetéssel töltöttük. A téma az volt, mi a jó és mi a rossz a testünknek, valamint mi történik szervezetünkkel a sport hatására. Ezt egy hosszú, kültéri foci után meg is tapasztalhattuk. A magyarok nagyon jól teljesítettek: Lőrincz tanár úr és Réka is betalált a kapuba. Ebéd után tettünk egy jókora sétát a környező erdőben, ahol aztán sikeresen el is tévedtünk az esőben és a bokáig érő sárban. Vacsora után az „international evening” következett, ahová mi és a szlovák résztvevők jellegzetes ételeket vittünk, valamint rövid bemutatót tartottunk hazánkról angol és német nyelven. Szervezőink tovább igyekeztek színesíteni a hetet, így ezzel a nappal kezdetét vette egy játék, ami egészen a hét végéig elhúzódott. Mindenki kapott egy franciakártyalapot, melyet nem mutathattunk meg senkinek. Aki a káró 9-est kapta, ő volt a gyilkos, de csak akkor „ölhetett”, ha áldozatával kettesben maradt. Így igyekeztek minket közel hozni egymáshoz, hiszen senki nem akart egyedül maradni!

A kedd délelőttöt táncórával töltöttük, amit mindenki nagyon élvezett, és az is kiderült, hogy a tanár úr – közülünk elsőként – áldozatul esett a „gyilkosnak”. A tánc, zuhany, ebéd és egy rövid kis pihenő után szabad délutánt kaptunk, így ezt kihasználva

A „nagy csapat” a repülőtéren

átruccantunk egy közeli kisvárosba. Miután kikönyörögtünk plusz egy órát vásárlásra, igazi nőként viselkedtünk; a semmi közepén álló bevásárlóközpontból hét, szakadásig töltött táskával léptünk ki. És hogy mit is vettünk Németországban...? Talán nem is kell elárulnom ezt a hatalmas titkot. ☺ Az este ismét remek hangulatban telt, activity és filmnézés volt programon.

A negyedik napon maradt a változékony időjárás, amit a 40 fokhoz és napsütéshez szokott magyarok csak nagy fogcsikorgatás árán tudtak elviselni. Hol meleg volt, hol nagyon hideg, az pedig, hogy esik-e az eső, kb. félóránként változott. Az egész napunkat egy egészségcentrumban töltöttük Haltern am See-ben, és itt azt csinálhattuk, amihez csak kedvünk volt. Kenuzhattunk, biciklizhattunk a tó körül, tekézhettünk; de volt szauna, biliárd, csocsó, ping-pong, edzőterem, uszoda, internet, 4 órás kávé és torta, esti grillparti... Élményekkel tele, fáradtan érkeztünk haza, de mindenki arcán ott ült egy széles mosoly.

Csütörtökön már nehezebben ment az ébredés, és a délelőtti jógaóra sem hozott túl sok rajongót a sportágnak. A kimerítő program után több km-es sétára indultunk farmlátogatás céljából. Itt egy óras késéssel ugyan, de tettünk egy rövid túrát, majd mindenki igyekezett jóllakni a tanár úr által sütött – és igazán finomra sikeredett – kolbászokkal és grillezett zöldségekkel. A nap végén nem bírtuk nyitva tartani a szemünket, de ez pár csoporttársunknak nem esett nehezeére. ☺

A napok múlásával egyre későbbre tolódott a reggeli felkelés, a hatodik napon már csak a „kipihent” magyarok voltak jelen a reggelineél. Az esős, viharos napot egy víziparkban töltöttük, estére pedig szabad programot kaptunk.

Szombaton már mindenki érezte, hogy bizony vége a hétnek, ha más miatt nem is, amiatt biztosan, hogy már csak hatan – egy német fiú, egy szlovák lány, valamint Panna,

Sarolt, Fanni és én – úsztuk meg a „gyilkolást”. Az aznapi program nem igazán kötötte le a tizenéveseket, mert hát legyünk őszinték, az ötórás előadás a helyes táplálkozásról bizony elég unalmasra sikeredett. Este ismét grilleztünk, aztán összepakoltunk.

Vasárnap reggel szürke, esős, búcsúzó időjárásra ébredtünk. Hazafelé szerencsére semmit sem késtünk le, és 12 óras utazás után ismét itthon voltunk. Csapattársaim (Böröcz Réka, Baldauf Sarolt, Szili Panna és Hegedüs Fanni) nevében is szeretném megköszönni Paulának, a németországi és Lőrincz István tanár úrnak, a magyarországi szervezőnek ezt a hatalmas élményt. Bár a német résztvevők szétszakadt, csonka családokból jöttek, nagyon kedvesek és közvetlenek voltak, így hát csak természetes, hogy megannyi ismerősre és baráttra tettünk szert, főleg azok alatt az átbeszélgetett esték alatt, amikor mi fordítottuk a szlovákok angolját németre, hogy ők is megérthessék egymást. Azt hiszem, az egész hét felejthetetlen volt, de volt pár bukkanó és történet, ami igazán színessé tette ezt a hetet: „Póna” hódoló, Sarolt angol nyelvújítása, Fanni kecses, nyaktörő alvása a tömegközlekedési eszközökön és az én vajazókésem, melyet az előző heti, párizsi kirándulás után a kézipoggyásomban felejtettem..., ezeket sohasem fogjuk elfelejteni. Állíthatom, hogy megérte az egész éves tanulás, többszörösen is!

Gyurkó Eszter 10.B

Fly

A hajnali fény rávetült arcodra,
a mosolybarázdák szelíden szegélyezték ajkadat.
Emlékszem, nem csináltam semmit,
csak néztelek, szuszogni hagytalak.

Mocorogni kezdtél és átfordultál,
háton feküdtél, s nem hason.
A precíz, szabálytalan légzést ellenőriztem
a meztelenül hagyott mellkason.

Ujjaid a takarón pihentek,
velük együtt az ökölbe szorult, tökéletes kézfejek.
Arcod, szemhéjad rángni kezdett,
amint erősödni kezdtek a fényjelek.

Dezső Katalin 9.C
Grafika: Geiger Bianka 12. B

Kilenc nap Balkán

A Lóczy Lajos országos földrajzi-földtani verseny döntőjén mindenki izgatott volt, hiszen hagyomány, hogy a jól teljesítő versenyzők egy jutalomkiránduláson vehetnek részt. Az első hat helyezett költségeit a szervezők állják. A szerencsések közé tavaly is sikerült bejutnom, ezért idén is reménykedtem, hogy legalább a hatodik helyezést elérjem. Végül sikerült, szobatársam, András foglalta el helyemet, míg én a negyedik helyen végeztem.

Több mint másfél hónap múlva, június 21-én hajnali fél hatkor a rendező iskola, a kaposvári Munkácsy Mihály Gimnázium parkolójából indult el a busz, tizennyolc diákkal, négy felügyelő tanárral és természetesen a sofőrrel. Az útvonal: Kaposvár–Pécs–Drávaszabolcs–Županja–Vlasenica–Goražde–Foča, és a végállomás, Bastasi. Pécsen ismét nőtt a létszám, az álmos és egyenletesen szuszogó diákságot Kerese Tibor tanár úr, a főszervező zavarta fel a magyar–horvát határhoz érve. Mivel az út során rengeteg határátlépésben volt részünk, kiadta az utasítást: női határőr esetén a fiúk, férfi határőr esetén a lányok szíveskedjenek szélesen mosolyogni. Talán ezért nem történt nagyobb galiba, mindenhol zökkenőmentesen átkeltünk.

Szlavónia sík vidékeiről a horvát autópályán át lassan haladtunk Bosznia felé. Ahogy a térszint emelkedni kezdett, úgy élénkült fel a társaság. Kerese tanár úr elmesélte a délszláv háború rövid történetét, miközben saját szemünkkel is megbizonyosodhattunk a rémtettekről. A bosnyák házakon mindenhol golyónyomok, levert vakolatdarabok. Romok mindenütt, amelyeket nem is próbálnak felújítani. Az út mellett angol nyelvű, rozsdás táblák figyelmeztettek a taposóaknákkal zsúfolt területekre. A porlepte betonnal és üszkös fémdarabokkal tarkított tájsebek szomorú és nyomasztó külsőt adtak az egész vidéknek, még az átutazás is lehangoló volt, hiába süttött gyönyörűen a nap. Ennek ellenére az emberek türelmesek, nem siettek sehova, vidámak és felszabadultak, nem aggódtak semmiért. Talán ezért nem erősségük a közlekedés.

Első táborhelyünk a Tara folyó (úgy is hívják, Európa könnye) és a Drina folyó találkozásánál elterülő szurdok völgyben, Bastasiban volt. A folyó vize olyan tiszta, hogy inni is lehet belőle. Bastasi a bosnyák–montenegrói határ bosnyák oldalán fekszik, félelmetesen magas, csodaszép hegyek között. A kemping spártai körülményeiért a tulajdonos megpróbált minket kárpótolni azzal, hogy a helyi sportsztrónán, igaz, hang nélkül, de élvezhettük a labdarúgó Európa-bajnokság mérkőzéseit, a lányok pedig egy megázás után, nem hajszáritóval, hanem máglyaméretű tábortűznél, egy kaukázusi medveölő és egy hatalmas doberman társaságában szárítkozhattak. Ezután a nap csúcspontjaként a gyilkosozás nevű társasjátékkal múltattuk az időt, ami úgy tűnik, a Lóczy-táborok bevett szokása, mióta a 2010-es táborban azzá tettük. A játék este nyolc és hajnali kettő között zajlott, minden egyes nap. A közben született rengeteg viccet, eseményt – a többiek által rám ruházott krónikási kötelezettségemnek eleget téve – lejegyeztem egy noteszbe. A harmadik napra már megtelt a notesz fele...

Az első két nap Bastasiból indulva felkutattuk a Drina-kanyon környéki kirándulópályákat, kezdve a Mratinjei-katlannal. A katlan szó valóban találó elnevezés, ugyanis 1800 méteres tengerszint feletti magasságban is elképesztő hőség fogadott minket, illetve isteni áldás is, a tiszta vízű forrás és hűs hó (!) formájában. A mratinjei duz-

zasztógátat is megcsodálhattuk, bár ez már a montenegrói oldalon kerül el, és az egész ország, ha nem a Balkán legnagyobb ilyen építménye. Felette tornyosulnak a Drina-szurdok sziklafalai, néhol 1000 méterrel magasodnak a folyó fölé, lenyűgöző látnivaló.

Másnap az előző napi túrától fáradtan keltünk útra a világörökség részét képező Durmitor-hegység érintetlen, sziklás vadonjába. A szerpentin mellett imitt-amott házak is feltűntek, a legérdekesebb viszont a Balkán valószínűleg legmagasabban elhelyezett kosárpalánka volt, amelyet a szűk hegyi útszakasz mellett, egy szakadék közvetlen közelében állítottak fel. Feltettük a kérdést: vajon ki szalad a labdáért, ha az egyszer lepattan a palánkról? Nem tudni, de 1822 méterről hatalmas élmény megcsodálni az alant elterülő tájat. A buszunkat az újonnan érkezett német nyugdíjas turistacsoport hangyányinak látszó részvevői vették körül. A pléden békésen szunyókáló sofőrünket és Adelint (aki rosszullett miatt nem vállalta az utat) fényképezték, mi meg már csak sejtettük, hol az a kosárpalánka. Ezt az érzést szélnek is eresztettük, jóval 130 decibel feletti hangerőn ordítva.

A harmadik nap elhagytuk a Maglics hegység környékét, a tengerpart felé vettük az irányt, az egykori Velencei Köztársaságról tanúbizonyságot tevő városban, Kotorban álltunk meg elsőként. A régi városfal oroszlános domborművei, illetve az öbölben szigeteket képező hajóroncstemetők árulkodnak az UNESCO világörökségi listájára szintén felkerült város történelméről. Először itt találkozhattunk a montenegrói turisztikai iparral. Tudni kell, hogy a helyiek nagyon vendégszeretőek, segítőkészek és toleránsak. Élvezik az életet, szeretnek szórakozni, és mindig mosolyognak. A vallási különbségek ellenére (főleg muzulmán, kisebb részben görögkeleti és katolikus) békében élnek együtt, és gyakran mulatoznak hosszú éjszakába nyúlóan.

A következő két napot Utjeha Beachen, Bar mellett, fürdözéssel, napozással, a tengerparton sétálással töltöttük. Láttunk egy lakodalmat, a tengerparti sétányon pedig a helyiek hallgathatták Rambo Amadeus dalát, az Euro Neuro-t, természetesen a mi előadásunkban. A kempingben Frei Tamás szállóigévé vált mondata („Magyarok mindenhol vannak a világon.”) bebizonyosodott, ugyanis három magyar csoporttal és két családdal ismerkedtünk meg. Köztük voltak szentendrei, de vajdasági és felvidéki magyarok is, akikkel esti beszélgetéseink során ismerkedtünk meg alaposabban.

A hatodik napon Stari Bar középkori várában énekeltünk közösen magyar népdalokat a tábor néptánc- és népdalfelelősének, Szuda Áginak vezetésével és útmutatásával, majd egy rövid városnézés után Európa legidősebb élőlényével, egy olajfával ismerkedhettünk meg, amelyet már a római korban is tiszteltek. Ezután a Rumija-hegységre felkapaszkodva megcsodálhattuk az albán–montenegrói határ mellett fekvő Shkodrai-tavat. A környéket zömében albánok lakják, központjuk Ulcinj, mely Ulusz Ali kalózfészke volt egykoron. A város melletti homokstrandot is kipróbálhattuk, saját bőrünkön tapasztalva meg a turzások, lagúnák és zátonyok vízből alig, illetve ki sem

A csúcs alatt

látszó szövevényes rendszerét. Tudni kell, hogy az itteni homok radioaktív vulkanikus kőzetten nyugszik, ezért az átlagnál sokkal magasabb a környék radongáztartalma. Persze semmilyen negatív hatása nincs, éppen ellenkezőleg! Az itteni homokot javasolják gerinc- és lábfájdalmak esetére, tüneti kezelésként.

Ezután sajnos búcsút kellett vennünk a tengertől, ugyanis másnap reggel indultunk a szárazföld belseje felé, ahol megnéztük a régi fővárost, Cetinjét. A királyi palota, az ország nagyságához illően, nem túl nagy, de gazdagon bútorozott, díszített, még hozzá eléggé barokkos stílusban. Podgorica, az új főváros rohamosan fejlődik, nyugatias hangulat lengi körbe a tipikus balkáni kis utcácskákat is, igazi határhelyzet. Sajnos komolyabb megtekintésére nem volt lehetőség, viszont a legújabb építésű négyszintes pláza mellett a budapesti West End az Árkáddal együtt elbújhat.

A szárazföld belsejében ismét Bastasi volt a szálláshely, innen indultunk raftingtúrára a Tara folyón. A víz kellemesen hűvös és tiszta volt, a levegő pedig elképesztően meleg, ezért igyekeztünk minél vizesebbek lenni, ami a csendes szakaszokon nem volt olyan egyszerű feladat. Két csónakban helyeztek el minket, egy-egy helyi vezetővel, akik tíz euróban fogadtak, melyik csónak fejezi be előbb a huszonöt kilométeres távot. Mondanom sem kell, a vezetőnk már délután a helyi vendéglőben fogyasztott valamit cimborája számlájára.

A raftingtúra után közel huszonkét órá, fárasztó hazaút következett, a buszban éjszakázással, valahol a bosnyák–horvát határ mellett. Szerencsétlenségünkre egy folyó mellett kellett leparkolnunk, ezért a szúnyogok nem kevés kellemetlenséget okoztak nekünk. A helyi vendéglátóipari üzemegységben zavartalanul végignézhettük a Németország–Olaszország meccset, mielőtt aludni tértünk. Már menet közben ébredtünk fel, a buszon. A hazafelé vezető út olyan hirtelen telt el, hogy mire észbe kaptunk, már Kaposváron voltunk. Az út elfogyott, de nagyon sok tapasztalattal és élménnyel gazdagodtunk, barátságok és ismeretségek alakultak ki, nagyon jó kis társasággá kovácsolódtunk össze. Ha lenne még egy Lóczy-tábor, ugyanezzel a csapattal, szívesen visszamennék!

Bakos Bence Gellért 11.B

A zánkai gólyatábor 2012 augusztusában

A gimis években a gólyatábor a legelső közös, élménydús kirándulás, annak ellenére, hogy egymásnak még idegen emberek együtt töltenek pár napot vagy hetet. Valahogy mindig megvan a maga kis varázsa és meghittsége. Mi is – a 9.C-t idézve – „hatalmas buli”-ként éltük meg az első találkozást társainkkal. Csekély létszámú osztályunk izgatottan indult el Zánkára, az Új nemzedék központba, ahol hozzánk hasonlóan az Arany János Tehetséggondozó Programban részt vevő – hozzávetőlegesen 740 – diák töltötte vidám napjait. Kísérőink voltak: osztályfőnökünk, Dienes Gyula tanár úr, Rosta

Diána tanárnő és Németh Tamás tanár úr, akiknek ezúton köszönjük türelmüket. Úgy érezzük, nagy szerencsénk, hogy erős idegzetük van/volt.

A szállásunk szerény volt, de számunkra tökéletes, hiszen egy mókus is megtisztelte éjszakánként szíves jelenlétével ablakpárkányunkat. Néha egy kósza róka szívbaj közeli állapotba hozta a lányokat, így nemigen merészkedtek le az udvarra. Akadtak kíváncsi szomszédaink – Debrecenből, Kőszegről és Kisvárdáról –, akik mindenáron éjjel szerettek volna szót váltani velünk, akár az ablakból ordítva is. Dia néni félóránként jött ki vackából erősen morcos és félkómás állapotban, hogy ágyba tessékelyje a bandát. Megegett, hogy villanyoltás-takarodó után a fiúkra is rá kellett szólni, hogy mérsékeljék a nyíregyházi, kőszegi... és a többi csinos lány utáni érdeklődésüket, főleg olyan hajnali fél kettő tájékaán, mondván: „Holnap is lesz nap!”

Az új „aranyosok”

Egyik nap meglátogattuk a tihanyi apátságot. Tapasztalatként jegyezhető meg, hogy a „balatoni árak” nem kis mércével vannak mérve. Visszafelé hajóval utaztunk, ami egy jó másfél-két órás út volt, majd megérkeztünk a kikötőbe. Ezen a helyen többször is jártunk az elkövetkezendő napokban, mivel naponta minimum 2-3 órát a strandon töltöttünk, élvezve a Balaton kellemes vizét. Egy kiadós mártózás után szinte kötelező a strandfoci vagy röplabda, mi is gyakran cselekedtünk így. Volt egy olyan nap is, amikor fonalbaba-készítés volt a feladat. Az igazat megvallva, születtek egészen érdekes, ám babának nem mondható teremtmények is, amelyek leginkább pulikutyára hasonlítottak.

Futballról már esett szó, de a sportnapra csak a negyedik napon került sor (javítsatok, ha nem így volt, olyan gyorsan elszállt az idő). Nem hiszem, hogy szégyenkeznünk kellene eredményeink miatt, hiszen mindkét (a fiú és a lány is) labdarúgócsapat a legjobb 8 közé jutott.

Egyik este a szervezők összehordtak nyolc szekrényméretű hangfalat, rendeztünk egy karaoke-estet, amelyet nézők és fellépők egyaránt élveztek.

Mivel az utolsó este augusztus 20-ára esett, több koncerttel (például Janicsák Veca, RGO...) és zárásként egy hatalmas tűzijátékkal ünnepeltük a napot.

Azt hiszem, az egész osztály nevében mondhatom, hogy tartalmasan töltöttük el azt a néhány napot Zánkán. Hozzáfűzhetjük azt is, hogy fájt a búcsúzás, főleg a frissen szerzett barátainktól, de augusztus 21-én délutánra már mindenki otthon örült a szeretteinek.

Kovács Klaudia, Kövesi Csaba, Rác Alexandra 9.C/AJTP

MOST BÚCSÚZUNK

*„Mit hagyok itt, nem is tudom már;
Messzebb-messzebb visz minden óra.*

*Fekete-zöld babérfák terhe
Esőzik a bús távozóra:
Én kifelé megyek.” (Ady Endre)*

Társas lénynek születtünk

Vannak persze, akik beérik azzal, hogy egy megszokott környezetben, ismerős arcokkal töltsék mindennapjaikat. A másik oldalt képviselik azok, akik folyton új ismeretségek megszerzésére törekednek, keresik a barátkozás lehetőségét, meglátják a kapcsolatteremtés útját. Az utóbbiba sorolnám magam. Úgy próbáltam élni, hogy ne kelljen csigaházba zárkózni. Megtanultam kimerészkedni onnan, széttekinteni a terepen, hiszen nyolc évet eltölteni ugyanabban a közegben nem egyszerű. Az ember sóvárog, olykor új utak felfedezése a cél, máskor pedig ismeretlen társaságba akarunk csöppenni. Velem is így történt. Felgyorsultak az események: zrinyis DÖK, aztán DÖK-elnök, majd egy évig ZVDÖK elnökségi tagság, végül pedig diákpolgármesterség. Persze ez nem ilyen egyszerű, hiszen az embernek munkálkodnia kell folyamatosan, el kell érnie, hogy komolyan vegyék, tárgyalófélként tekintsenek rá, hogy lássanak benne lehetőséget. Hű akarok maradni a tényekhez, de olykor jólesik kissé elrugaszkodni tőlük, és átalakítani, ami átalakítandó. Töreksem arra, hogy eltérjek a mintától, de ezt sohasem külsőségek alapján képzelem el. Eljutni oda, ami nem sikerül mindenkinek, asztalra tenni az eredményt, amelyre nem sokan képesek. Néhol egyszerűsíték, máshol bonyolítottok. Ebbe-abba beleavatkozom.

Azután az ember azon kapja magát, hogy a megfigyelőből főszereplő lesz, hogy egyszerre megnő a felelősség súlya, hogy őt „veszik elő”. Már nincs olyan kifogás, hogy „nem érek rá, nem tudok elmenni, vagy próbáljátok megoldani nélkülem”. Kőkemény felelősség és megfelelni akarás. Jobbat, jobban. Egy közösség vezetése nem kis feladat. Energia- és időráfordítás. Egyénként próbálunk egyként működni, közösen keresni a lehetőségeket, megoldásokat. Dolgozunk, pihenünk, nevetünk. Nagyon észnél kell lennünk ahhoz, hogy a negatív hatásokat kizárjuk, és a pozitív példákból tanuljunk, hogy beleharaphassunk az érett gyümölcsbe, melynek fáját mi ültettük el!

Ezért próbáltam úgy élni, annyi tapasztalatot szerezni, amennyit csak lehet, hogy példát tudjak mutatni. Azután azon kaptam magamat, hogy polgármester úr irodájában és székében ülhetek, hogy az alpolgármester úrtól szimbolikusan megkapom a város pecsétjét, hogy fotósok, videósok, újságírók hada vár. A diáknapi keretén belül tartott ünnepi közgyűlésen, a hatalomátvételen és a diákszékesületen éreztük meg igazán, hogy van különbség alkalmi viseletek között is, hogy mit jelent valóban büszkének lenni és érezni, hogy komolyan vesznek bennünket.

Visszatekintve erre az évre, tényleg nem ment minden gördülékenyen, és el tudom fogadni, hogy voltak, akik óvtak ettől. De akartam, hiszen mindig úgy szeretnék vissza-

tekinteni a múltra, hogy nem látok üres foltokat, nem érzem, hogy elszalasztottam a lehetőségeket, hogy megbántam volna valamit. Ez az új céltudatosság erőt és önbizalmat adott. Némi távolságot is teremtett köztem és személyek, dolgok között. Olyan görcsű alatt vizsgálom a dolgokat, ahonnan szerintem több látszik és jobban. Akartam küzdeni, hogy elmondhassam, mindent megtettem, akartam a magam elé gördülő nehézségeket, az érvényesülést, hogy megtudjam, van kibe kapaszkodni. És volt. Rengeteg segítséget, támogatást, biztató szót és hitet kaptam. Azután megtudtam, hogy az „Év zalai diákja” kitüntető cím engem illet, és ekkor még jobban felerősödött bennem az elhatározás, hogy az érettségi lesz eddigi életemben a legnagyobb olyan állomás, amikor nemcsak magamnak, magamért akarok bizonyítani, jó eredményt elérni, hanem ezzel megköszönni az engem körülvevő embereknek, hogy hittek bennem. Ellenpélda szeretnék lenni az olyan kijelentésekre, hogy a közösségépítés, a ZVDÖK a tanulás rovására megy.

Csak így az írás vége felé értem már, mire való ez az obskúrus foglalatosság. És amikor megérti az ember, hogy tükröt tart maga elé, mind gyakrabban önti ki magából azt, ami kikíváncozó. „Hiába fürösztöd önmagadban / csak másban moshatod meg arcodat” – József Attila szavai így váltak számomra valósággá és igazsággá.

Köszönöm!

Büki Bettina 12.N

*Zalaegerszeg diákpolgármestere 2013-ban
Az „Év Zalai Diákja”*

Rácsodálkozás
Al-Jalal Shaima Yahya 9.B/ny

Emelt szintű magyar nyelv és irodalom érettségi dolgozat

Egy mű értelmezése. Olvassa el figyelmesen és értelmezze Vas István költeményét! Fejtse ki, miként alakítja a mű szerkezetét, beszédmódját a címben is kiemelt földrajzi név és műfaji megnevezés! (Vas István: Cambridge-i elégia)

Az antik irodalom kezdetben minden disztichonban írt művet elégiának nevezett, legyen az politikai írás, szerelmes vers vagy bordal – a búslakodó hangvétel, a szomorúság, az elmúlásérzet csak Horatiustól jelenik meg. Elég nagy magyar költőnkre, Berzsenyi Dánielre gondolni, hogy lássuk, nehéz az elégia műfaján belül maradni.

Én nem érzem Vas István versét jellemzően elégiának, sokkal inkább egy századok szintézisét megteremtő rapszodiának, amelyet szépen sodor a jambikus lüktetés, a váltakozó rímképlet és a szabadverset idéző szótagszámváltozás a sorok közt.

A cambridge-i híd egy olyan négyes idősíkot nyit meg a lírai ének, ami jó ürügy neki a magyar párhuzamkeresésre. A bergsoni időfilozófiát idézi tehát Cambridge múltja és jelene, a tragikus, de dicső magyar múlt és az üzenet a jelen magyarságának.

Visszatérő angol hangulati elemek dominálnak, újra és újra beszivárognak az emlékezésbe: „szürke angol ég”, „hűvös, tengeri szél”. Ezeken üt át a táj megélnéklése, „gyöngéd izzása”, ami már a magyar területeken való kalandozást egyfajta eksztatikus képpé növeli.

Az angol irodalommal (Shakespeare-ről készült híres festményének megjelenítése: „nyakfodros, régi angolok”; esetleg a byroni spleen: „Hát mit nekem...” anaforisztikus kezdések az ötödik versszakban) és a magyar művészeti hagyománnyal is párbeszédet folytat, illeszkedik bele. Intertextualizálja Kisfaludy Mohács című versét, illetve Kölcsey Ferenc Vanitatum vanitas című alkotását, és így Salamon zsidó király tanításának antitézise is fellelhető, ugyanis a hiúságra, hiábavalóságra azt írja: „A századokon át / Élnek a magyar koponyák”.

Vigyázon, intőn ott lebeg a vers valósága fölött a rózsaszimbóluma; nemcsak a két épület (Cambridge–Sárospatak) rózsablaka, hanem a nagyszerű nyelvi lelemény miatt is: sub rosa – rózsza alatt.

Úgy gondolom, az elégikusság a versben sokkal inkább a magyarságról szóló rész sajátossága. Az „árulás” felidézése, az a belső viszály, amely Berzsenyinél is olvasható a kevély tölgy-hasonlatban, a kísértő magyar tragikusság. A „dúvad” és a „kelepec”, a „siralomház” és a befejezés romantikus képe is ezt erősíti.

Ezen a vonalon haladva akkor talán: a Cambridge-i elégia az angol és magyar sajátosságok, összetartozás és elkülönítés paradoxonjellegű szimbóluma. Az angolokra azt mondja a lírai én: ők „adtak erőt, hogy azt kibírjam”. De magyarság örökösének is vallja magát, amikor beleéli magát Sárospatak levegőjébe: „Ezt is megéltem...”

Az utolsó előtti versszak érdekes módon pedig a korábbi „angol és magyar strófák” soraiból építkezik. Majd lezárásnak perspektívaváltás, kizökkenés:

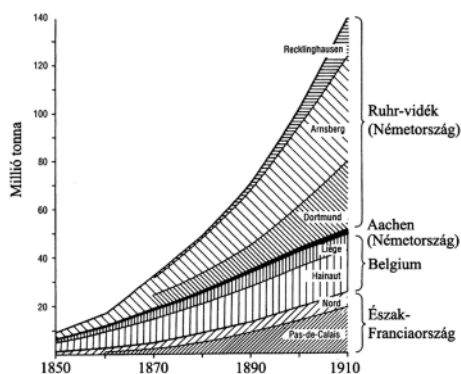
„Szívem ritmust cserél.” A szürke külföldi ég és a színes magyarság a lírai ént egyszerre tölti ki.

Gelencsér Milán 12.N

Emelt szintű történelem érettségi dolgozat – részlet

Hosszú esszé

Mutassa be a források és ismeretei segítségével Németország iparának fejlődését az egyesítéstől az első világháború kirobbanásáig! Válaszában röviden térjen ki arra is, milyen hatással volt a német ipari fejlődés az európai hatalmi erőviszonyokra!

Északnyugat-Európa szénbányászatának növekedése (forrás: Történelem emelt szintű írásbeli vizsga, 2013)

mint a vasútfejlesztés vagy a tengeri hajózás (vö. a wilhelmshaveni kikötő bővítése).

A nehéziparra támaszkodó német ipart jelentősen segítette az ipari forradalom. A korszak új vívmányai nagyban növelték a bányászat hatáskörét, ez is hozzájárult a német nyersvastermelés ugrásszerű növekedéséhez és ahhoz, hogy a német iparvidékek legyenek Európa legjelentősebb szénbányászvidékei.

Másik fontos terület az infrastruktúra-fejlesztés volt. A korszakban a német vasúthálózat behálózta az egész országot, a német szakemberek és beruházók más országokban is segédkeztek a vasúti fejlesztésben (pl. az Orosz Birodalom).

A német ipar fejlődése azt eredményezte, hogy a Német Birodalom a világ nagyhatalmai közé emelkedett. Hasonlóan meredek növekedési pályát csak az amerikai gazdaság tudott produkálni. A nagy – sokszor porosz származású, de üzemeiket mindenképp porosz mintára szervező – iparmágnás családok által irányított üzemek a nehézipar és a hadipar világszínvonalú központjaivá váltak (például a Krupp-művek), az acélgyártás mellett vezető tűzérségi löveggyártók is voltak.

A német gazdaság képessé tette az országot, hogy beszálljon a nagyhatalmak közötti gyarmati versenybe is, ahogy megteremtették a bázist a német hadsereg számára, hogy megvívhassa az első világháborút. A német nagyhatalmi státus megteremtésében tehát fontos szerep jutott az ipari forradalom alatt megteremtett iparnak, mely a mai napig Európa egyik legnagyobb gazdaságává teszi a németet.

A német egység kikiáltása (1871) és az első világháború (1914) közötti időszak a Német Birodalom gazdasági és politikai szerepének növekedését hozta.

Az egyesült Németország vezető politikusának, Bismarck kancellárnak a tervei közt fontos helyet foglalt el a német gazdaság, elsősorban az ipar fejlesztése. A Poroszországban már megalapozott gazdaság potenciája a csatlakozó német tartományokkal jelentős mértékben növekedett. Ezt nagyban segítették a német kormány jelentős mértékű beruházásai a legfontosabb iparvidékeken, a Ruhr- és a Saar-vidéken, és az olyan stratégia ágazatokban,

Cseh Kristóf Balázs 12.N

Emelt szintű fizika érettségi dolgozat – részlet

Ismertesse a szilárd, folyékony és légnemű halmazállapotok részecskemodelljét! Mutassa be az olvadás folyamatát! Ismertesse az olvadáspont és az olvadáshő fogalmát! Milyen tényezők befolyásolják az olvadáspontot? Értelmezze az olvadáshőt a részecskemodell segítségével! Mutassa be a párolgás jelenségét, a párolgást befolyásoló tényezőket! Ismertesse a párolgáshő fogalmát! Értelmezze a párolgás jelenségét és sajátosságait a részecskemodell segítségével! Mutassa be a forrás jelenségét, a forráspont és a forráshő fogalmát! Magyarázza el, miért befolyásolja a gőztér nyomása a forráspont értékét! Adjon meg egy gyakorlati példát a forráspont eltolódásra!

A természetben az anyagoknak 3 halmazállapota fordul elő.

A szilárd halmazállapotú anyagok részecskéi kristályrácsot alkotnak, a részecskék rögzítettek, és a rácspontokban helyezkednek el. A részecskék között erőhatás lép fel, és a helyhez kötött részecskék a hőmérséklettől függően rezegnek. Olvadás során a kristályrács felbomlik, viszont a részecskék továbbra is egymáshoz közel maradnak, rendezetlen hőmozgást végeznek, egymáson „elgördülve”. A részecskék között úgynevezett kohéziós erő lép fel, mely vonzó jellegű. A folyékony halmazállapotú anyagok térfogata állandó, összenyomhatatlanok, akár csak a szilárd anyagok. A kristályos szilárd anyagok egy meghatározott hőmérsékleten olvadnak meg, ezt a hőmérsékletet nevezzük olvadáspontnak, mely függ az anyagi minőségtől, de befolyásolja a nyomás is. Olvadás során az anyag a környezetétől hőt vesz fel. Azt a hőmennyiséget, amely ahhoz szükséges, hogy 1 kg szilárd anyag folyékony halmazállapotúvá váljon, olvadáshőnek nevezzük. Az olvadáshő az anyagi minőségre jellemző. Az olvadáshoz szükséges hőmennyiség egyenesen arányos az olvadó anyag tömegével:

$$Q = L_0 \cdot m, \text{ ahol } L_0 \text{ az olvadáshő, } [L_0] = \text{J/kg}$$

Az olvadáshoz szükséges hőmennyiség a kristályrács felbomlásához szükséges; mivel a folyadékok és a szilárd anyagok sűrűsége közel azonos, a tágulási munka elhanyagolható.

A folyadékok légneművé válása esetén viszont a tágulási munka nem elhanyagolható, mivel a gázok sűrűsége jóval kisebb a folyadékokénál. Légnemű anyagok esetében a részecskék hasonlóképpen rendezetlen hőmozgást végeznek, kitöltik a rendelkezésre álló teret, és összenyomhatók. A gázz részecskék ütköznek egymással és a tárolóedény falával, a gázok nyomása a tárolóedény falával való ütközések átlagos erejéből származik. A hőmérséklet-növekedés hatására a részecskék mozgása gyorsabb lesz.

Párolgás során a folyadékfelszínhez közeli részecskék egy része kiléphet a folyadékból a gáztérbe (erre a legnagyobb kinetikus energiával rendelkező részecskék képesek). A jelenséget párolgásnak nevezzük. A folyamat sebességét több tényező befolyásolja: függ az anyagi minőségtől, a párolgó felület nagyságától, a folyadék fölötti gáztér páratartalmától, és a hőmérséklettől. A párolgás során is az elpárolgó anyagmennyiség hőt von el a környezetétől. A párolgáshő az a hőmennyiség, amely 1 kg párolgó anyag légneművé válásához szükséges.

$$Q = L_p \cdot m, \text{ ahol}$$

L_p : párolgáshő (az anyagi minőségre jellemző), $[L_p] = \text{J/kg}$

m : a párolgó anyag tömege

Q : felvett/leadott hő

Forrás során a folyadék hőmérséklete már olyan nagy, hogy a folyadék belsejében is megindul a párolgás folyamata. Azt a hőmérsékletet, ahol ez bekövetkezik, forráspontnak nevezzük. Ekkor a folyadék belsejében lévő részecskék is kilépnek a gáz-térbe. Azt a hőmennyiséget, amely 1 kg anyag elforrásához szükséges, forráshőnek nevezzük. A forrás során felvett hőmennyiség egyenesen arányos a forró anyag tömegével, az arányossági tényező az anyagi minőségre jellemző állandó, mely a forráshő.

A forráspont értéke függ a folyadék környezetének nyomásától, magasabb nyomáson nagyobb a forráspont. Magasabb nyomáson több gőzrészecske ütközik a folyadék felszínével, így több részecske lép vissza a folyadékba, ami eltolja a folyadékból kilépő és abba belépő részecskék arányát. Például a víz forráspontja is alacsonyabb kisebb nyomáson, így a magas hegyvidékeken lassabban fő meg az étel, mint általában. A főzés hatékonyságának növelése érdekében alkalmazni szokták a kuktafazékat, amelyben a forró víz fölötti térben magasabb nyomású gáztér alakul ki, ezáltal megnövekszik a forráspont értéke.

Dávid Bence 12.N

Emelt szintű biológia érettségi dolgozat – részlet

Esszé: Csontosodás és kalcium-anyagcsere – Foglalja össze a csontképződés folyamatának szabályozását!

Csontjainkban kalcium-foszfát fordul elő, amelynek képlete: $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$, tehát Ca^{2+} és PO_4^{3-} ionokból épül fel. A só a csontszövet szeretlen állományában fordul elő, mechanikai szerepe a szilárdság biztosítása.

A vér kalciumszintjét két hormon szabályozza. Ezek egyike a pajzsmirigy által termelt kalcitonin. Elválasztásának ingere a vér növekvő kalciumszintje. A kalcitonin csökkenti a vérben a kalciumszintet, mégpedig úgy, hogy serkenti a kalcium beépülését a csontokba, azaz növeli a csontok kalciumtartalmát. A másik hormon a parathormon, amelyet a mellékpajzsmirigy termel. Elválasztásának ingere a vér csökkenő kalciumszintje (a hormon emeli ezt). A parathormon a kalciumot a csontokból „juttatja” a vérbe, tehát csökkenti a csontok kalciumtartalmát.

A csontosodáshoz a D-vitamin fontos, amely egy zsírban raktározódó vitamin. A D-vitamin segíti a bélcsatornában a kalcium felszívódását. Így alakulhat ki hiányában angolkór. Ez a vitamin segíti továbbá a kalcium beépülését a csontokba.

A szervezet kalciumigénye nagyobb terhesség esetén. Megnő a nők idősebb korában (menopauza) is.

Kovács Judit Veronika 12.N

A művészet szerepe az életünkben

Dolgozat filozófiaóra

Művészet nélkül lehet, de nem érdemes élni.

Érdekes a kérdés, amelynek megválaszolásához ismernünk kell, hogy mit adott az emberiségnek a művészet. Már az íratlan történelem kezdetén megfogalmazódott az igény őseinkben, hogy az általuk megismert világot valamilyen módon feldolgozzák, felfoghatóvá tegyék. Erre az érthető igényre az első válaszok egyike volt a művészet, amely igyekszik megragadhatóvá tenni a megragadhatatlant, és teszi mindezt gyönyörködtetve, tanítva. A barlangrajzok (pl. az altamirai bika) rítusokhoz szolgálhattak segéd-eszközü a közösség számára, melyeknek idealista (könyörgés a bőséges zsákmányért) és materialista (gyakorlás a fiatal vadászok számára) jellemzői, „céljai” is egyaránt voltak. A művészet később is megőrizte ezt a kettősségét, hiszen a lélektani fontossága mellett (katarzis) óhatatlanul betöltött földhözragadt funkciókat (pl. propaganda) is.

A művészet lételemünk, a homo ludens (játékos ember) egy olyan megnyilvánulása, amelyet még a legembertelenebb körülmények között sem hajlandó elhagyni, éppen azért, mert menedéket nyújt a kegyetlen világ elől az egyén és a közösség számára egyaránt.

A művészet célja: a katarzis kiváltása a műértőben. A lelki megtisztulás, megvilágosodás olyan örömmérettel tölti el az egyént – melyet a katarzis más egyénével együtt való megélése csak fokoz –, mint kevés dolog e világon. Varázsa abban rejlik, hogy lényegtelen, hogy egy operaházban van, egy fogolytáborban éri az embert, felemeli lelkét, és megváltoztatja a világról alkotott képét.

Talán(y)
Baki Melinda 11.N

Most már ismerjük, mit kap a befogadó a művésztől, de mi a jussa magának a művésznek? A válasz erre összetett, az alkotás egyrészt egy önzetlen tevékenység, hiszen a művész másoknak kíván felemelkedést nyújtani (nyilvánuljon meg az náluk nevetésben vagy sírásban), mégis vannak „önös érdekek”, melyek a művészt ösztönzik. A világ megértése, kódolt ábrázolása és az exhibicionizmus szolgálja a művész katarzisát.

Ezen szempontok alapján úgy vélem, a művészet nélkül nemcsak nem érdemes, de nem is lehetséges élnünk.

Nádasdy-Horváth Benedek 12.N

Szabad Horác

vége ráborult az ég a vasúti töltés bordáira és az
istenek könnye a panelek kulcscsontjára fagyott –
thaliarcus neked mindegy februári kölkök vagy te is
élvezed a havas vidéket a kórház kéménye körül, és hártás már a
zala is, sosem volt igazi folyó
gyere, hozzám jöhetünk, van sör, whiskeykóla, gin, kocsonya, szelek citromot,
reggelig elleszünk – időnk rengeteg, úgy bizony – bezártak az
órások a hóvihar miatt, végre egy tisztas tél –
feltekerem a fűtést, lenejlonozott kanapét is lehozhatom
nekünk a padlásról, azon felcsaphatjuk a villon-összest –
ásítóva visszaemlékszünk a nyárelői naplementelángos stégek
deszkáira, a halakra amit suttyó horgászok leszóltak...
a páterdombi konyha légbevezetőin a téli szél
süvítvé gyantázza a tekerőlantot az öledben, játssz, tölts még,
dideregni itt aztán nem fogunk! a holnappal ne törődj,
iszunk eleget hogy az ne legyen faktor, félre mindent
hadd öleljük keblünkre a világot minden messzi álmával,
okosan vigadunk, ránk férne már valami egyszerű szépség –
rögvest tekints a lányra, nézd, –u milyen szép ariadne-szem, s hogy pattog bogarán (–
visszateremtve egy csepp halkán remegő vágyat az) illanó gázláng!
áthívhatjuk, felolvassuk neki a petri-féle hamletet nagy lelkesen,
thaliarchus, szerintem mi pontosan tudjuk, hogy éljük meg a jelent,
hogy használjuk a lassabb és gyorsabb perceket is egyaránt!

Gelencsér Milán 12.N

Varázs
Krizsán Janka Boglárka
8.N

Teniszlabdainga vizsgálata

Cérnaszálra felfüggesztett teniszlabdaingával mérjük meg, mennyi munkát végez a közegellenállási erő egyetlen lengés során! Hogyan függ ez a munka a kitéréstől? Következtethetünk-e a mért adatokból arra, hogy a közegellenállási erő (kis, illetve nagyobb sebességek esetén) a sebesség hányadik hatványával arányos? (KÖMAL fizikai mérési pontversenyben kitűzött feladat, 2013. március)

Fontos egy ilyen összetett mérésnél ismereteinket összegezni, mielőtt összeállítjuk a mérést. A közegellenállási erő sebességfüggő, így esetünkben időben nem állandó, munkája tehát közvetlenül nem számolható. A probléma áthidalására mérjük meg az indítási magasságot és az első teljes periódus utáni magasságot. Viszonylag precíz mérést végezhetünk, ha egy milliméterpapírt állítunk a teniszlabda mögé, és levideózuk a kísérletet. Egy egyszerű programmal képkockákra bontva a labda egy periódus alatti süllyedése meghatározható. A helyzeti energia csökkenése adja a közegellenállási erő munkáját. A feladatban kért kitérés szintén leolvasható a képkockákról, így fel is vehetjük a grafikont...

Ezek a mérések azonban megtanítanak egy általános szabályra. Mindig tovább kell gondolni a problémát! Eredményünk csak a levegőben lógna elméleti alátámasztás nélkül.

Az inga harmonikus rezgőmozgást végez, így sebessége:

$$v = A \cdot \omega \cdot \cos \omega t \quad \text{ahol } A \text{ a kitérés.}$$

Mivel ingánk jó közelítéssel matematikai inga, felhasználhatjuk annak periódus-idő képletét, ahonnan adódik, hogy a fenti egyenletben:

$$\omega = \frac{2\pi}{T} \sim \sqrt{\frac{g}{l}} = \text{állandó} \quad \text{ahol } l \text{ az inga hossza.}$$

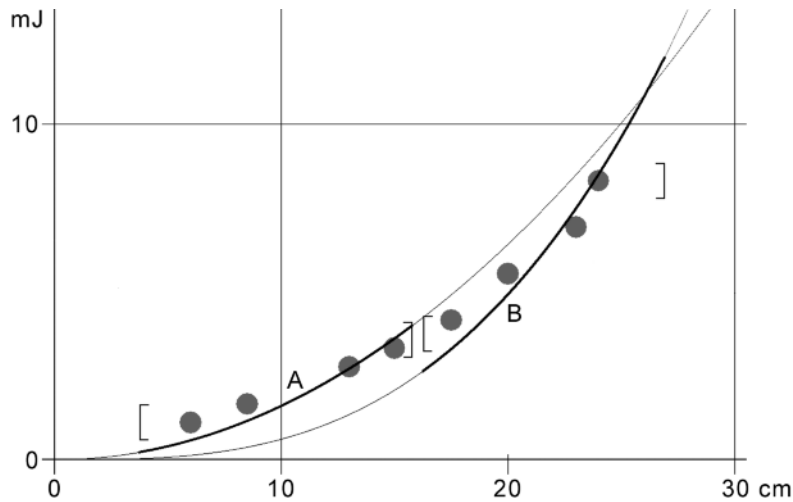
A teniszlabda sebessége tehát időben szinuszos, annyit mégis elmondhatunk, hogy a kitéréssel egyenes arányban nő a megfelelő fázishoz tartozó sebesség (könnyen beláthatjuk a maximális sebességre).

A közegellenállási erő munkájának pontos kiszámítása az integrálszámítás témakörébe vezetne, de elemi megfontolásokkal is sokáig juthatunk. Továbbra is feltesszük a kis kitérésekre állandó periódusidőt. Ezáltal a megtett ívhossz és a sebesség között lineáris a kapcsolat. Tehát ha feltesszük, hogy a közegellenállási erő alakja $F_k = k \cdot v^n$, akkor a munkavégzés a sebesség $(n+1)$ -edik hatványával arányos.

A mozgásnak megfeleltethető átlagsebesség, ahogyan a maximális sebesség is arányos a kitéréssel, ezt már az előbb beláttuk. Tehát a közegellenállási erő munkáját ábrázolva a kitérés függvényében hatványkapcsolatot kapunk, ahol a kitevő eggyel nagyobb a közegellenállási erőtvény hatványkitevőjénél.

A grafikon felvételéhez a LoggerPro méréskiértékelő szoftvert használtam (RMSE: közepes négyzetes hiba). Az ilyen programok előnye, hogy el tudják végezni a függvényillesztést és a hibaszámítást is.

Az általam mért adatokat ábrázoló grafikonon jól láthatóan különül el a két szakasz. Az illesztett függvények hatványkitevői 2 és 3. Ha nem hívnák fel a figyelmünket külön erre, akkor is érdemes megvizsgálni, hogy mit jelent ez az erőtvényre nézve. A

A teniszlabda-inga munka–amplitúdó függvénye

$$A: W = (1,605 \cdot 10^{-5} \pm 1,55 \cdot 10^{-6} \text{ J/cm}^2) \cdot A^2 \quad (\text{RMSE: } 0,00045)$$

$$B: W = (6,151 \cdot 10^{-7} \pm 3,37 \cdot 10^{-8} \text{ J/cm}^3) \cdot A^3 \quad (\text{RMSE: } 0,00070)$$

grafikon alapján kis kitérésekre, vagyis kis sebességekre a függvénykapcsolat lineáris, nagyobb sebességekre pedig négyzetes. Utóbbi szakasz első pontjának eltérése is mutatja, hogy az átmenet nem ugrásszerű, aminek két oka is van. Bár elméletben egy átlagos sebességgel számoltunk, ez a valóságban közel sem így van. Mivel a labda sebessége 0 és egy maximum között folyamatosan változik, mindig van kis sebességű állapot, vagyis a nagy átlagsebességű labda sem mindig gyors. A másik ok pedig, hogy valószínűleg a közegellenállási erőt tökéletesen csak az első és másodfokú függvény összegével írhatjuk le:

$$F = 6\pi\eta r v + c r^2 \pi \rho v^2 \quad \text{ahol } \rho \text{ a közeg sűrűsége, } \eta \text{ a viszkozitása,} \\ \text{a } c \text{ pedig egy alaktényező.}$$

A legtöbb gyakorlati példánál egyidejűleg csak az összeg egyik tagját alkalmazzuk. A második tag a középiskolai feladatokból ismert $F = k \cdot v^2$, ezt a képletet használjuk egy ejtőernyősre ható erő kiszámításakor. Az első tag pedig önállóan a Stokes-törvény. A matematikában jártasak azonnal láthatják, hogy ez a tag kis sugarú (r) illetve sebességű (v) testekre jelentősebb a második tagnál, vagyis például vízben süllyedő kis üveggyöngyök esetében a négyzetes tagot hanyagoljuk el.

Aki idáig eljutott, nyugodtan próbálja ki magát a KÖMAL mérési és elméleti pontversenyekben. ☺

Kollarics Sándor 12.N

Corey Taylor margójára

Ihlette az All Hope Is Gone

A szénszűrő kaparja torkomat.
Porvihar pattog a védőüvegen.
Kifacsart madarak ropognak a
Bakancs talpa alatt.
Mocskosbarna felhők kívánnak
A napnak szép éjszakát.
Mégfagy a vérem, a szellő teszi.
Le akar dönteni – sikerrel.
Fáj nézni, lélegezni,
Őrjítő a létezés.
Hová lett a remény?
„Az úgy volt, tudod,
hogy nagyon
állatira, eléggé...
szóval... megéheztem...”

Bakos Bence Gellért 11.B
Grafika: **Horváth Petra 5.N**

Őszi napszilánk

Őszi napszilánk,
Melyet egy novemberi esőcsepp leigáz,
Letöri egy láthatatlan kéz,
Beszédül az ablakon és rám néz.

Leesik az üvegasztalra,
Széttörik körülötte a víz, mint úszók bajnoka,
Esőcsepszilánkok elrepülnek,
Tócsába esett hajdani fáklyatüzek.

Tükörtinta,
Ráborult a novemberi égboltra,
Egy üvegsakkal játszik a szél,
Lehullott szilánkok hópolyheivel érkezik a tél.

Hajnalmadár

Az idő bordáin száll ágról ágra,
Szeme rászáll a napgyűrű korongjára,
Sziluettje a baljós napfogyatkozás,
Tócsa hullámtaraján evezőtolla száll.

Szempillahárfán kottákat játszik,
Arannyal hímezi a cseppet, mely a tóba cikázik,
Visszhangként mellbe dőfi a szurdokot,
Vizeséssel bolygókat az égről leporol.

Kulesra zárva mögötte napok, hónapok,
Az idő nem vár, tollerdejében elhajol,
Szénabálák hallgatják lent a ködben,
Ahogy a hajnalmadár a völgyből elröppen.

Horváth Réka 12.B
Grafika: **Henics Blanka Regina 6.N**

EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT

Élmények, találkozások, különleges pillanatok

„A hosszú és jó életet nem évekkel, hanem élményekkel és megismeréssel mérik.”

Popper Péter pszichológus

Aranymetszés a klasszikus és a modern építészetben

Útravaló Ösztöndíj program – Út a tudományhoz alprogram, 2012/2013. tanév

A matematikai tanulmányok során az elmúlt évben tanultunk az aranymetszésről. Az aranymetszés egy szakaszt úgy bont két részre, hogy a kisebbik rész úgy aránylik a nagyobbhoz, mint a nagy az egészhez. Ezt egy irracionális számmal tudjuk kifejezni, melynek közelítő értéke 1,618. Az aranymetszés jelölése a ϕ (fi) görög betű. Pheidiasz görög szobrász nevéből származik, aki gyakran alkalmazta ezt a szabályt munkájában. Sokak szerint ez a legszebb, legtökéletesebb arány. Ezért is az aranymetszés megnevezés.

Arany, mint a legnemesebb, a legjobb, csillogó, tündöklő, értékes. Az arány, ami mindenben felfedezhető, amit tökéletesnek tartunk, látunk, érzékelünk, legyen szó akár esztétikai élményről, amit egy festmény nyújt, egy dallam harmóniájáról, vagy a természet egyszerű csodáiról, mely tartalmazza még az emberi test arányainak egyfajta magyarázatát is. Erre az összefüggésre Kepler figyelt fel a 16. század végén. Ő így vélekedett: „A geometriának két alapja van: a Pitagorasz-tétel és az aranymetszés. Az első értéke felér az arannyal, a másik inkább drágakőre emlékeztet.”

Charles-Edouard Jeanneret – vagy ahogy a világ jobban ismerte – Le Corbusier építész tervezte meg az ún. Modulort. Ennek lényege az emberi test arányainak alapul vétele a tervezésben. Egyszerre alkalmazta az aranymetszést, a Fibonacci-számokat és a kétszeres egységet az egységek kidolgozásánál. Ehhez egy hat láb magas (kb. 182 cm) férfit képzelt el, aki terpeszben áll és karját a feje fölé tartja, így megrövidült a köldök talajtól számított magassága. Ezt úgy magyarázta, hogy ez a két mozdulat határolja be az ember térigényét, ezért meghatározza az építészeti térformálás módját is. Végül a kar felemelésével olyan emberalakot konstruált, amelyet a köldök pontosan megfelel, e mozdulat nélkül pedig aranymetszés szerint tagol. Úgy gondolta, hogy az ő rendszere folytatása Leonardo da Vinci Vitruvius tanulmányának és mások hasonló műveinek, mely az emberi test arányait veszi alapul az épületek megformálásakor és térszervezésekor. A Modulor általános használata nem terjedt el.

A gimnáziumban, az anyag feldolgozása során az egyik otthoni feladat volt az aranymetszés felfedezése a természetben, a különböző művészeti területeken és a klasszikus építészetben. A tanulók kutatómunkájának eredményeképp kiváló anyagok születtek a témakörben. Többen felvetették a kérdést, hogy vajon a modern építészet is használja ezt az arányt? A kérdésre akkor mélyreható és példákkal alátámasztott választ nem tudtunk adni.

A projekt másik ötlete a mai 20–21. század magyar építészetének képviselője zalai kötődésű. Makovecz Imre egyéni kompozíciójú épületeivel vált híressé, az organikus építészeti stílus megteremtője Budapesten született. Élete első tíz évében sok időt töltött apja szülőfalujában, a zalai Nagykaponakon, ami nemcsak személyes életére, de későbbi pályájára is nagy hatást gyakorolt. Első figyelemreméltó munkájának a paksi templomot tartotta, amely karcsú, tűhegyes csúcsban végződő tetőzetével, ívelt kapubejáratával, egyéni stílusával országos hírnevet szerzett tervezőjének. Hasonlóan turista-

A Stephaneumon könyvtárában Szabó Tímea, Olasz Vivien, Wappler Abigél és mentoruk, Horváth Attila

látványosság és stílusának karakteres hordozója a néhány évvel előbb épült siófoki evangélikus templom is. Ennél is korábbi munkája a Farkasréti temető ravatalozójának belső tere. Az ő hírnevét öregbíti a Pázmány Péter Katolikus Egyetem piliscsabai épületegyüttese, a középkori hangulatot keltő Stephaneumon is. Jellegzetes stílusjegyeit hordozza a makói Hagymaház és az egri uszoda. Építészként fő műve az 1992-es sevillai világkiállítás magyar pavilonja volt. Máig száznál több különböző funkciójú, jellegzetes stílusjegyeket hordozó épület jelzi munkásságának eredményét. A hagyományos alapanyagok, s főleg a fa felhasználásával készült épületeknek hagyományörző hatása van, így a fát nem díszítőelemként, hanem szerkezetként használja. Szerinte az épületnek úgy kell kinéznie, mintha az alja a földből nőtt volna ki, és a teteje pedig az égből ereszkedett volna alá. Építészete organikus, mivel szándéka az, hogy egylényegűvé váljon az épület a környezettel, szervesen illeszkedjen a tájba.

A projekt során Makovecz Imre alkotásai közül 2-3 elemzését tervezzük az általunk választott nézőpont szerint. Emellett az – ókori építészet már ismert elemzése után – a szakkönyvek segítségével néhány európai modern épületet vizsgálunk meg, majd a mai magyar építészet néhány – a segítő szakemberek véleménye és ajánlása alapján általunk kiválasztott – alkotását személyesen megtekintjük. A látogatások során fényképeket készítünk az épületek jellemző részleteiről. Ezeket a fényképeket próbáljuk meg elemezni. Amennyiben néhány épületnél hozzájutunk az épület terveihez, akkor az elemzés során azt is felhasználjuk. A projekt eredménye a középiskolai matematika tanítás során eredményesen használható. A matematika kapcsolatának bemutatása a gyakorlati étellel elősegíti a tantárgy megszerettetését, és ez által a sikeres tanulást/tanítást.

**Marx Pál Fülöp, Olasz Vivien, Paulovics Zoltán,
Szabó Tímea, Wappler Abigél 10.A
Mentor: Horváth Attila**

Segíteni jó!

A LIONS CLUB Zalaegerszeg–Göcsej ezzel az elnevezéssel hirdette meg ebben a tanévben is pályázatát, hogy az általános és középiskolásokat arra ösztönözze, végezzenek valamiféle önkéntes tevékenységet. Az önzetlen segítség, örömszerzés élményével szeretnék megismertetni a diákokat, hogy felnőttkorukra életük részévé váljon ez.

A pályázat megjelenése épp egybe esett azzal, hogy az osztályom egy részével megállapodtunk, felvesszük a kapcsolatot a Zala Megyei Gyermekvédelmi Központ Zalaegerszegi Gyermekotthonával, hogy bejárhassunk a bentlakó gyerekekhez. Az intézmény vezetője készségesen fogadott bennünket, s rövidesen kialakult, hogy a jelentkező lányok négy csoportban lehetnek a gondozónők segítségével: a bölcsődéseknél, az óvodásoknál, a kisiskolás fiúknál, illetve lányoknál. Hetenként látogattak el 2-3 fős csoportokban más-más délután, ki mikor ért rá, és a közös játékon kívül a kisgyerekek életkorától függően segítettek házi feladatot írni, tanítottak mondókát, éneket, a József Attila Könyvtár élménypedagógiai foglalkozásaira kísérték a kicsiket. Az otthonban lakók hamar elfogadták a nagyobb lányokat, szívesen voltak velük, némelyikük egészen ragaszkodóvá vált, s a gondozónők szerint a lányok nemcsak a kicsikkel működtek együtt éretten, hanem velük, felnőttekkel is. Hogy mit jelentett, mit adott a nagylányoknak ez a nagyjából 4 hónapos tevékenység, arról legérzékletesebben saját beszámolóik árulkodnak.

„Szívszorító gondolat, hogy néhány gyereknek nem adatik meg, hogy családban nőjön fel. Amikor a karomban fogtam egy-egy csecsemőt, az járt az eszemben, milyen ártatlanok, és mennyi lehetőség rejlik bennük. Jó volt látni, ahogy a mozgásuk, utánzási képességük fejlődött, egy idő után a kicsik maguk nyújtották a kezüket, hogy mondókázzunk s játsszunk hozzá.”

„A gondozónő segített, hogy mit kezdjünk a legkisebbekkel, de hamarosan belejöttünk. Állathangokat utánozva nézegettünk könyveket, mondókákat tanígtattunk, énekelve tornáztattuk őket, amitől teljesen ellazultak. Séta közben az idősebb lányokak széles mosollyal rohantak oda hozzánk, s megölelgették, megpusziligatták a piciket. Úgy, mintha a tulajdon testvérük lett volna. Ez megható volt!”

„Először meglepődve és érdeklődve bámult ránk a nyolc óvodás, majd félénken, aztán egyre jobban nekibátorodva kérdezősködtek rólunk. Mi sem voltunk könnyebb helyzetben, nemigen tudtuk, mit szoktak játszani, hogyan kell velük viselkedni. De egyre jobban megismertük őket, s kiderült, semmi gond nincs, ha az akaratuk érvényesül. Rendkívül akaratosak, de nagyon értelmesek és aranyosak is. Akadt egy-két rosszcsonst, s ha nekünk nem sikerült szót érteni velük, a nevelők segítettek. Mindig nagyon elevenek voltak, és azt vettem észre, nagyon szeretnek nevetni.”

„Mindig szerettem a kisgyerekeket, mert hatalmas szeretet van bennük, mindenki-vel szívesen játszanak. Eleinte mégis félttem a helyzettől, hogy mennyire fognak barátkozni, de ez az érzés egykettőre elmúlt. Jó volt látni, mennyire jól érzik magukat, ha például kivittük őket az udvarra a jó levegőre.”

„Ahogy beléptünk a fiúk lakrészébe, izgalmam azonnal elszállt. A játszó kisfiúkat látva feléledtek kiskori emlékeim, s már tudtam, mit tegyek. Sokat játszottunk velük, s mekkora örömet okozott nekik, ha győztek! Emlékszem az arcukra, ahogy a figyelik a

felolvasott történetet. Kedvencük pedig a tűz, víz, repülő lett, ezt mindig kellett játszani velük.”

„Rengeteg új élménnyel gazdagodtam, s rájöttem, hogy az időnként katasztrofálisnak vélt életem teljesen normális az ő életükhöz képest, akik a szüleik megdöbbentő dolgai miatt vannak itt.”

„Az otthonban belesöpentünk egy egészen más, számunkra ismeretlen világba. Tanultunk alkalmazkodni és elfogadni másokat. Jó volt újembereket megismerni.”

Az önkéntességben résztvevő lányok munkáját a pályázatot értékelők a második hely odaítélésével jutalmazták, mely 50 ezer forint pénzjutalmat jelentett. (Az összegből jutott a tavaszi rendkívüli árvíz károsultjainak is!)

Ezúton is hálás köszönetem a 11 „lányomnak”, név szerint Berta Bettinek, Doffkay Rékának, Filinger Rozinak, Horváth Mirabelnek, Kovács Adélnak, Krizsán Jankának, Németh Fanninak, Nagy Biankának, Szekér Boginak, Tóth Virágnak és Varga Virágnak!

A Lions Club zrinyis csapata

Hajduné Szabó Ágnes
a 8.N osztályfőnöke

Sötét nappalok

Éjszaka van. A nap hétágra süt.

Felkelünk. Öltözködünk. Fogat mosunk. Fésülködünk. Kávézunk. Elérjük a buszt.

Felszállunk. Utazunk. Leszállunk. Bemegyünk. Dolgozunk. Ebédelünk.

Leöntjük magunkat. Megpróbáljuk eltüntetni. Rosszabb lesz. Teszünk rá.

Dolgozunk. Végzünk. Kimegyünk. Bevásárolunk. Elérjük a buszt. Felszállunk.

Utazunk. Leszállunk. Kávézunk. Dolgozunk. Eszünk. TV-t nézünk. Majszolgatunk.

Megfürdünk. Fésülködünk. Fogat mosunk. Elmegyünk aludni. Elalszunk. Álmodunk.

Mit álmodunk?

Éjszaka van. A nap hétágra süt.

Felkelünk. Öltözködünk. Fogat mosunk...

Varga Stefánia 9.B

A 10.A kalandjai

I. Veszélyvágta döntő

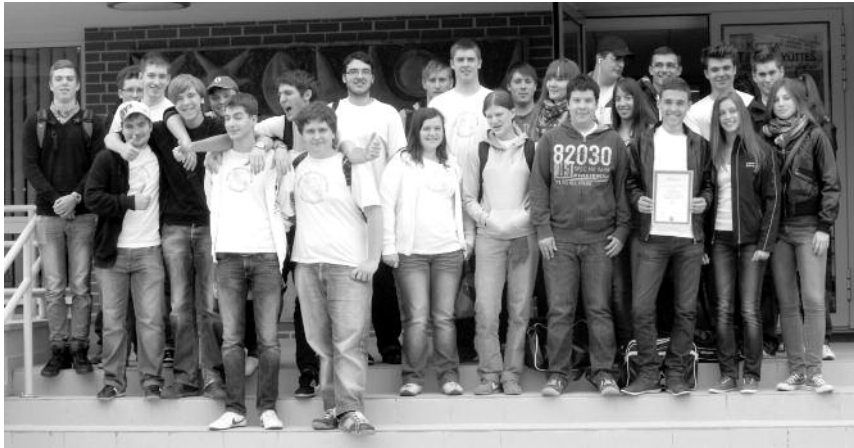
2013. május 31-én a Veszélyvágta döntőjén vettünk részt Lentiben az osztályommal. A döntőbe a városi verseny két évvel ezelőtti megnyerésével kerültünk be. Tavaly a helyszínek felújítása miatt maradt el a döntő. Kissé meglepődtünk, amikor osztályfőnökünk bejelentette, hogy május 31-én indulunk Lentibe a Veszélyvágta döntőjére, de örültünk, hogy versenyezhetünk és lóghatunk egy napot. ☺

Reggel indultunk a vasútállomásra. A vonatozás után a művelődési központba vezetett első utunk. A tájékozódásban a helyi gimnázium önkéntes diákjai nyújtottak segítséget, akik az állomáson vártak bennünket, és az egész délelőtt folyamán velünk tartottak.

A művelődési központ színházteremében meghallgattuk a város polgármesterének, Horváth Lászlónak a nyitóbeszédét, majd dr. Vajda Gábor rendőr alezredes, Lenti kapitányságvezetője, hivatalosan is megnyitotta a versenyt. Tőle tudtuk meg azt is, hogy a verseny szellemi szülőanyja Bükiné Papp Zsuzsanna, a Zala Megyei Rendőr Főkapitányság Bűnmegelőzési alosztályvezetője volt, aki fontosnak tartotta és tartja ma is, hogy a diákok már általános iskolás koruktól kezdődően tudjanak a rájuk leselkedő veszélyekről, legyen szó akár drogról, alkoholoról vagy dohányzásról. Az alosztályvezető asszony személyes jelenlétével is megtisztelte a versenyt, ő volt a zsűri egyik tagja.

A döntő két helyszínen került megrendezésre: a Gönczi Ferenc Gimnáziumban és a Lámfalussy Sándor Szakközépiskolában. Mindkét helyszínen két-két állomás várt ránk, ahol különböző kihívásoknak kellett megfelelnünk. Először egy szituációs feladatot oldottunk meg, melynek középpontjában egy rablás állt. Tudtuk, illetve megtanultuk, hogy melyek azok a legfontosabb információk, amelyeket egy rendőrségi bejelentés során meg kell adni. Megismerhettük az Áldozatsegítő Szolgálat munkáját, mely a bűncselekmények áldozatai számára nyújt felvilágosítást a jogaikról, lehetőségeikről; emellett érzelmi és anyagi támogatást is biztosít. A második állomáson 20 kérdésre kellett válaszolnunk az egészséggel illetve az egészségünket károsító tevékenységekkel kapcsolatban. A következő helyszínen Amanda Todd haláláról és búcsúszövegéről szóló történethez kapcsolódó kérdésekre kellett válaszolnunk. Ez az esemény a fiatalokkal kapcsolatos internetes zsarolásról, visszaélésekről, fizikai és verbális bántalmazásról szól. Sajnos, a történet nem kitalált. Az utolsó állomáson a Napsugár Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat és a védőnői szolgálat munkatársainak kérdéseire válaszoltunk. Ezek után ebédelni mentünk a Vén Diák étterembe, ahol étkezés előtt még el kellett mondanunk a versünket, és át kellett adnunk a plakátunkat, amelyek előzetes feladatok voltak.

A díjátadásra visszatértünk a művelődési központba, ahol kiderült, hogy a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium diákjai nyerték a versenyt. A mi osztályunk második helyen végzett, míg a másik zrínyi csapat (9.A) 4. helyezést ért el. A verseny végeztével a Miskolci Musical Színház „Zsák Utca” című előadását láthattuk. Ez a szervezők ajándéka volt. A darabot korunkbeli fiatalok adták elő. Színvonalas, modern, szórakoztató előadás volt, mely a jelen problémáiról (drog, rossz társaságba keveredés,

Veszélyvágta – a 2. helyezett csapat

alkohol, bűnözés) szólt. Véleményem szerint az a legjobb ebben a versenyben, hogy nem csak a tudásunkról kell számot adni, hanem tanulhatunk is, mégpedig hasznos, a hétköznapijainkat érintő témákkal kapcsolatban. A világ, amelyben élünk, tartogat számunkra néhány kellemetlen meglepetést, ezért jobb, ha felkészülünk!

Boronyák Márton 10.A

II. A hód napja, avagy hogyan keljünk át a Csertán

Amikor az osztályfőnökünk, Csík Enikő tanárnő említést tett erről a túráról, nagyon megörültünk a pénteki időpontnak, hiszen lóghattunk egy napot (vö. fent)!

A verseny június 7-én került megrendezésre, dr. Gyuricza László szervezte a Kerka-mente Naturparkban. Reggel indultunk Iklódbördőcéről, ahol az általános- és középiskolás csapatok egy közös énekléssel alapozták meg a hangulatot. A csapatokat 3 percenként indították. A túra során 5 különböző fa levelét kellett összegyűjtenünk. Az interneten megtalálható forrásanyagokból készültünk fel az elméleti kérdésekre, de emellett ügyességi feladatokkal is meg kellett birkóznunk. Kipróbálhattuk nagyapáink kedvelt játékát, a vaskarika gurgatást, ami nem is volt olyan egyszerű, mint amilyennek először tűnt. A túra egyik legizgalmasabb állomásán át kellett kelni a Csertán, kapaszkodás nélkül. Itt mindenki maximálisan teljesített, az osztályfőnökünk még a folyó hőmérsékletét is ellenőrizte. A túra végeztével a megfáradt versenyzőket egy tál meleg gulyás várta. Iskolánkból két csapat képviseltette magát a versenyen. A fiúk (Bokor Roland, Horváth Patrik és Paksa Péter) a 11., a lányok (Molnár Inez, Schrancz Natália Éva és Wappler Abigél) a 16. helyen végeztek.

Átkelés után

Sok élménnyel gazdagodtunk, és jövőre is részt fogunk venni a túrán, mert nem csak remek testmozgás, de csapatépítő hatása is van.

Molnár Inez, Schrancz Natália Éva 10.A

Az Országház megtekintése versenyjuttalomként

A Szakmai Középiskolásokért Kulturális Egyesület (SZAKE) minden évben tanulmányi versenyeket hirdet három különböző témában. Ilyen az Európai Unió komplex állampolgári ismeretek vetélkedő, az Örökségünk '48 történelmi verseny és a Magyarország az én hazám honismereti vetélkedő. Iskolánkból idén a 9.C, a 10.A, a 10.B és a 12.N osztályból 3–3 fős diákcsoportok képviseltették magukat a SZAKE versenyein.

A versenyszervezők jóvoltából az országos döntőn dobogós helyezést elért valamennyi csapat – köztük mind az öt zrínyi trió (összesen 15 tanuló) – meghívást kapott egy rendhagyó parlamenti különóra. Nagy várakozással tekintettünk a látogatás elé, mivel az Országház Magyarország leghíresebb intézménye, mind a patinás épület révén, mind pedig a bent dolgozó politikusok törvényhozói munkája miatt. Összesen hat tartalmas órát töltöttünk el itt, miközben megismerkedtünk az Országház történetével, az épület érdekességeivel és a képviselőházban zajló munkával. Napunk fénypontját jelentette, mikor megtekintettük a magyar államiság alapját szimbolizáló Szent Koronát és a koronázási jelvényeket.

Látogatásunk elején meghallgattuk egy hétgyermekes országgyűlési képviselő, Rónaszékiné Keresztes Mónika képviselőasszony munkájával kapcsolatos közvetlen hangnemű, ismeretterjesztő előadását, melyben számos személyes élményt is megosztott velünk képviselővé válásáról és az Országházban zajló munkáról. Mindenkinek volt lehetősége feltenni kérdéseit a képviselőház munkájával kapcsolatban. Ezután egy kvíz következett, az Országházzal kapcsolatos kérdéseket tettek fel. Olyan dolgokra kérdeztek rá, mint például a parlament lépcsőinek hossza vagy a díszítőelemekhez felhasznált arany mennyisége. Mondanom sem kell, hogy ezt a vetélkedőt a legjobban tippelő csapat nyerte meg. Népes zalaegerszegi küldöttségünk szépen helytállva a harmadik helyet szerezte meg. Ezután szimulációs játék következett, amellyel beleélhettük magunkat a törvényhozók mindennapjaiba. Mindegyikünk magára öltött egy-egy kijelölt politikusi szerepet, majd a „diák házelnök” vezetésével lebonyolítottunk egy vitával egybekötött szavazást egy törvényjavaslatról.

A délutáni órákban következett a program számomra legérdekesebb része, a plenáris ülés megtekintése. Az ülésterem emeletén lévő karzatról figyelhettük a képviselőket munkájuk közben. Odaérkezésünk idején éppen Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter felszólalását hallottuk. Körülbelül 20 percet töltöttünk a karzaton, közben alkalmunk nyílt a híradóból jól ismert arcok, köztük a zalai képviselők felismerésére. A prog-

ram következő állomása a koronázási jelvények és a díszőrség bemutatójának megtekintése volt. A program zárása előtt megnéztük a protokolláris rendezvényeknek helyet adó, úgynevezett Gobelin-termet. Végezetül a Parlament könyvtárának ismertetőjét hallgattuk meg, miközben kezünkbe vehettük a könyvtár legértékesebb köteteit is.

Biztos vagyok benne, hogy a parlamenti különóra maradandó élmény volt mindnyájunk számára. Budapesti látogatásunkat emlékezetessé teszi még, hogy kirándulásunk alkalmával testközelből láthattuk, hogy a valaha volt legnagyobb dunai árhullám miként nyaldossa az Országház lábát! „A rakodópart alsó kövén ültem...”

Bujtor Alex 10.B

Ahol híreket gyártanak

Egerszegi médiabarátok a fővárosban

2013. február 18-án Budapesten járt közel harminc egerszegi média iránt érdeklődő iskolás a Zalaegerszegi Televízió és a www.zalaegerszeg.hu közös programjának szervezésében. Kísérőnk Tompa Gábor Kornél, a ZTV ügyvezető igazgatója volt. Az útra hat iskolából érkeztek diákok és kísérő tanárok.

Kora reggel indultunk a ZTV székház elől, és különbusszal mentünk Budapestre. Első úti célunk a Parlament volt, ahol a tervek szerint Gyutai Csaba polgármesternek kellett volna fogadni minket. Sajnos, egyéb elfoglaltsága miatt nem tudott megjelenni. A Parlamentben megtekintettük a Szent Koronát, a koronázási jelvényt, a volt alsóházi üléstermet. A koronázási ékszerekről, az épületben található szőnyegekről is hallhattunk történeteket. Az utóbbiakról megtudtuk, hogy Békésszentandrásan készültek, és mindenhol más színű az alapjuk. Arról is meséltek, hogy honnan származik az a mondat: „Megért egy havannát”. Régen, amikor a képviselők bementek meghallgatni az ülésterembe egy felszólalást, égő szivarjukat a folyosón található szivartartókban hagyták. Ha a felszólalás érdekes volt, mire visszaértek a honatyák, leégett a szivarjuk, vagyis a felszólalás olyan jó volt, hogy „megért egy havannát”. (Havanna Kuba fővárosa, ez az ország a világ legnagyobb szivarkészítője.)

Ezután a Harapó Mókus nevű étteremben fogyasztottuk el az ebédünket. A következő helyszín az MTVA székház volt, ahol találkozhattunk Bényi Ildikó műsorvezetővel. Láthattuk, hogy hol dolgoznak a szerkesztők, vágók, hangtechnikusok. Megnézhattük, hogy hol veszik fel a Híradót (M1, 2 és Duna TV) illetve az Estét. A green box technikával is megismerkedhettünk. Ennek lényege, hogy a meteorológus egy zöld háttér előtt áll, és a TV-ben megjelenő képen mutatja a különböző változásokat, fronthullámokat. Fontos, hogy a műsorvezetőn ne legyen zöld ruha, ugyanis akkor azon a részen beleolvad a képbe.

Az út sok élménnyel gazdagított minket. Olyan helyeken jártunk, ahova nem lehet csak egyszerűen az utcáról besétálni. Bepillanthattunk a parlamentben és a médiában dolgozók világába. Köszönjük a szervezést, reméljük, lesz még ilyen kezdeményezés, így más diákok is láthatják ezeket az érdekes dolgokat.

Boronyák Márton 10.A

Live Your Dream!

Csönd. A szó, amelyet az elmúlt tíz nap jellemzésére nem lehet használni. Próbák, stúdiófelvételek, séták, outdoor activity-k, sport, éjszakázás, szauna, kirándulás...

Levegővétel. De miről is áradozunk? Arról a még felfoghatatlan kezdeményezésről, amely a Sounds of Youth nevet viseli, és amelyben iskolánk 8 tanulójanak, Csík Enikő tanárnő vezetésével lehetősége nyílt részt venni október 12. és 21. között. A helyszín a finnországi Metsäkartano erdők közepén fekvő ifjúsági tábora, a cél pedig ismert dalok feldolgozása profi környezetben és kapcsolatok kialakítása több nemzet fiataljai között. A résztvevők a szervező város (Varkaus) és testvérvárosainak (Petrozavodsk, Zalaegerszeg) képviselői voltak, de csatlakozott hozzánk egy kijevei csoport is.

Október 12-én indultunk Budapestre, ahonnan repülővel utaztunk tovább Helsinkibe. Városnézéssel töltöttük a péntek estét és a szombat délelőttöt. A finn főváros egy jövőbeli látomás. A múlt építészeti emlékeit megőrizték, de mégis egy modern belváros képe tárult elénk, ahol a fenntartható fejlődés és környezetvédelem nem csak szónoklatok tárgya, hanem megvalósuló törekvés. Ezt az is alátámasztja, hogy bevásárlóközpontok és a templomok barátságosan megférnek egymás mellett, és az itt élőknek nem kell megküzdeniük a légszennyezéssel olyan mértékben, mint a többi európai nagyváros lakóinak. A forgalom nem kisebb, de védi a várost számos parkja, buja növényzete. Szürke felhőkarcolók égbemeredő sokaságának visszataszító látványa helyett kellemes lakóparkok és zöldterület-foltok váltakozása gyönyörkedtette szemünket már a repülő ablakaiból kipillantva.

Helsinki egyik modern, belvárosban lévő hotelében szálltunk meg. A szobánkban egy nagyképernyős LED TV fogadott bennünket, foglalásunkat hirdetve. A várost gyakorlatosan terveztük megnézni, így a hozzánk legközelebb eső látványosságokat választottuk a milliányi közül, hiszen szűkében voltunk az időnek. A történelmi belvárosban csodálatos templomokat láthattunk, például az orosz mintára épült Szenátus téri katedrális és az Uspenski katedrális, mely a legnagyobb ortodox templom Nyugat-Európában. A kikötőben is élményekkel gazdagodhattunk. A helyi piac jellegzetes portékáival ismerkedtünk meg ... hal, hal és hal....

Szombat délután megérkezett a kisbusz, amellyel Metsäkartanóba utaztunk. Felvettük az ukrán társainkat a reptéren. Hat óras utazás után végre megérkeztünk a táborba, ahol már repesve vártak ránk a házigazda finnek és az oroszok.

A következő napokban az alkotás és az ismerkedésé lett a főszerep. A csapatépítő programok segítségével megismertük a résztvevők személyiségét és zenei ízlését. A játékok sikere érdekében összhangot kellett teremteni a csapatok tagjai között, ehhez elengedhetetlen volt az angol nyelv használata. Kisebb-nagyobb nehézségek előfordultak, de pár nap után már mindenki meg tudta magát értetni bárkivel. A tábor vezetője az egyiptomi–finn Muha volt, ő mindig készen állt a segítségnyújtásra, és fiatalos lendülettel vette az akadályokat, kihívásokat.

Az első napon a zenei ízlésünk szerint csoportokba osztottak bennünket: pop, rock és klasszikus. Minden csapat külön-külön dolgozott fel egy-egy dalt. A napirendünk változatossága izgalmassá tett minden órát. Rendszerint 9 órakor kezdődött a reggeli, 10-kor találkoztunk, és megbeszéltük az azt követő napi programot. Majd próbák, stúdió-

THE SOUND OF YOUTH: Finnországból, Oroszországból, Ukrajnából és Magyarországról, a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumból.

felvételek vártak ránk, ezt 13 órakor ebéd követte, 19-kor pedig vacsorára csengettek. A kosztra nem lehetett panaszunk, mindennap zöldségek, saláták, halak, desszertek sokasága közül választhattunk korlátlan mennyiségben.

Kedden Kuopióba utaztunk, ahol egy városnézés várt ránk. A város merőben más képet mutatott, mint Helsinki, mert nagy részén építkezések folytak. Vezetőink, egy finn ikerpár (Netta és Nella), először a fedett piachoz irányítottak bennünket, ezután felküldtük a nevünket a Marsra. Este a magyar zenei kultúrát mutattuk be. A résztvevők oldott és emelkedett pillanatokot egyaránt átélhettek az előadásunk során, fergeteges sikerünk volt. Az est fénypontjaként magyar édességkülönlegességeket kóstolhattak meg a barátaink, ezután a vállalkozó szelleműek Csík Enikő tanárnő vezényletével megtanulhatták a „Tavaszi szél vizet áraszt” kezdetű népdalt. A többi nemzet kultúrájával is hasonló esek keretében ismerkedhettünk meg.

Azután folytattuk az elmélyült felkészülést a felvételekre, de vendéglátóink gondoskodtak a megfelelő mennyiségű és minőségű szabadidőről is: szaunázás, international party, sportfoglalkozások – ahol levezethettük a feszültséget – és Csík Enikő tanárnő vezetésével hatnyelvű idegennyelvi órán vehettünk részt. A kemény munka meghozta gyümölcsét, a végeredmény a három elkészült dal, rengeteg új kapcsolat és felejthetetlen emlék lett.

Csönd. A szó, mely az utolsó órákat jellemezte. A reptéren. Kimerülten váraozunk arra, hogy ne csak lélekben, hanem ténylegesen is a felhők fölé kerüljünk. Majd a landolással visszazökkenünk az itthoni valóságba. Igen, ez itt a realitás. Ki gondolta volna tíz nappal ezelőtt, hogy 29 fiatal képes lesz együtt, saját ötletekkel három stúdiófelvételt elkészítésére? Terve Everybody!

Gombocz Eszter 10.A, Szabó Réka Eszter 10.N

Erdélyben jártunk

Az erdélyi kirándulásunk nehezen kezdődött. Már az is meglepő volt, hogy mi, 9.N-esek mehetünk, holott általában erre 10.-ben kerül sor. Utána azon folyt a vita egy ideig, hogy menjünk-e vagy ne. De szerencsére végül megegyeztünk. Idén, nem megszokott módon az erdélyiek jöttek előbb. Ez jó volt, hiszen nem mi utaztunk az ismeretlenbe, és fokozott izgalommal vártuk a viszontlátást.

Nagy volt az öröm, amikor május 5-én korán reggel eljött az idő, hogy fölszálljunk a buszra. Első megállónk Debrecen volt. Megnéztük a református templomot, majd kaptunk egy kis szabadidőt. Utána meglátogattuk az egyetemet is. Este egy hajdúszoboszlói kollégium nyújtott szállást. De reggel már siettünk is tovább a várva várt cél felé. Marosvásárhely előtt még megnéztük Mátyás király szobrát Kolozsvárott, túráztunk egyet a Tordai-hasadékban, sőt a tordai sóbánya alagútjaiba is bekukucskáltunk.

Este – a vártnál kicsit később – megérkeztünk Marosvásárhelyre, és viszontláthattuk barátainkat. A következő nap három tanórát látogattunk meg az erdélyiek iskolájában. Az egyikben Marosvásárhelyről hallottunk, de részt vettünk egy történelem- és egy fizikaórán is. A nap hátra levő részében Marosvásárhely nevezetes helyeit látogattunk meg, többek között a Kultúrpalotát, a Teleki-tékát és a két Bolyai sírját.

A következő két nap sok helyre elvittek bennünket vendéglátóink. Első nap elmentünk Szovátára, ahol körbejártuk a Medve-tavat és környékét. Majd a Parajdi-sósorosot fedeztük fel, megfigyeltük a sókarrokat és sókarfiolokat. Még arra is volt lehetőség, hogy kipróbáljuk azt a gyógyiszapot, amelyet különböző izületi megbetegedésekre használnak. Bár lehet, hogy erre tizenévesen semmi szükség nincs, de érdekes volt, meg majd egyszer jól jöhet. Ezután a Békás-szoros kanyargós útján haladtunk végig. Végül a Gyilkos-tó mellett álltunk meg, ahol nagyon finom kürtöskaláccsal lakhattunk jól. Ezen a napon is a tervezettnél később futottunk be Marosvásárhelyre az Unirea Nemzeti Kollégium elé.

Másnap Drakula házához látogattunk el Segesvárra, ahol megtudtuk hogyan keletkezett a története. Majd Petőfi Sándor síremlékéhez mentünk, és láttuk a helyet, ahol véget ért a KÖLTŐ élete. Miután megkoszorúztuk a sírt, továbbmentünk oda, ahol utolsó éjszakáját töltötte. Ott állt a fa, amely a legenda szerint utoljára láthatta verset író költőt. Meglátogattunk olyan városokat, amelyeknek ma is több mint a 90 %-a magyar. Jó volt látni, hogy Romániában vannak még olyan városok, ahol ilyen sok magyar él, és nem csak a történelemlapok lapjairól köszön vissza az összetartozás emléke, hanem ők is őrzik a magyarságukat.

Az utolsó nap családi program volt, amely mindenkinek más és más élményt hozott. Én például a helyi állatkertet néztem meg. Ez a nap sajnos nem csak az elszállásoló családdal való közös programot jelentette, hanem az utolsó napot is, amit ott töltöttünk. Másnap reggel búcsúzkodás után, tele új élménnyel, de nem túl kipihenten indultunk haza.

Marx János 9.N

A 9.N Mátyás király lábai előtt

Operakaland

*„Mikor hideg van, legyen benned is hideg, mikor meleg van, legyen benned is meleg.”
A meleg és a hideg a kényelmetlenséget, jelen esetben egy opera megértésének nehézségeit jelentik. Ha valaki nehézségek előtt áll, mit tesz? Elmenekül? Az élet problémái elől gyakran nem lehet elmenekülni. Legyenek nehézségeid! Ha forróság van, ne kiabálj: Jaj, forróság van, mit csináljak? Ahelyett hogy panaszkodsz, vagy menekülni próbálsz, légy forró Te is! Bármilyen történjen a színpadon, ha teljesen azonosulunk vele, nézőként győztesek leszünk végül, győzelem nélkül is.
Gyomay M. Kubose (1905–2000): Zen Koans [Chicago, 1973] nyomán, Szabó János átültetése és kommentárja után szabadon (opera.hu)*

Május 3-án reggel fél hatkor a 9.B osztály elindult egy kalandra, amely mindenki számára más-más élményt tartogatott. Bár ilyen korán reggel mindnyájan fáradtak voltunk, a hajnali indulás szükséges volt, hogy időben odaérjünk. A vonatkozás sokakban gyermekkori emlékeket hozott elő, mert már nagyon régen ültünk vonaton. A több mint három órás út remekül összehozta az osztályt. Az elején sokan aludtak a korai kelés miatt, de az út fele után megindult valami. Nagyon jó volt, hogy csak nekünk egy egész külön kocsi volt. Énekeltünk, beszélgettünk, pletykáztunk... persze csak a lányok, a fiúk tudnak „értelmes dolgokról” is beszélgetni. ☺

A megérkezés után Lőrincz István tanár úr a Déli pályaudvaron megvásárolta a metrójegyeket, és elutaztunk az Erkel Színházhoz. Az előadás kezdetéig még volt egy kis szabadidőnk. Kicsit sajnáltam, hogy nem a Magyar Állami Operaházban néztük meg a darabot, mert az már magában is egy életre szóló élmény lett volna. Ez a színház viszont több férőhelyes, így több diáknak volt lehetősége megnézni az előadást.

A Hunyadi László című Erkel operát három felvonásban mutatták be. Szerintem jó volt, hogy a több mint három órás darabot szünetekkel szakították meg. A nézőtérre fűledt volt a levegő, úgyhogy nem ártott egy kis frisset is szívni. A program részeként osztályfőnökünk még az iskolában bevezető órát tartott, hogy jobban megismerjük a művet. Ez nagyon hasznos volt, mert a tanár úr bemutatása nélkül nehezen értettük volna az előadást. A darab témájában nem áll túl közel a korosztályomhoz, de úgy gon-

A „kalandorok” – útban hazafelé

dolom, ez a mi történelmünk, a mi múltunk, ezért kötelességünk megismerni. Amikor Erkel megírta ezt az operát, a zsarnokságra hívta fel a figyelmet. Tette ezt a jövő érdekében, a jövőért, ami a mi jelenünk. Az opera sem a fiatalok műfaja, de nagyon érdekes volt megismerni. Azelőtt sohasem voltam operaelőadáson, úgyhogy számomra ez is egy új élmény volt. Az énekeseken látszott, hogy profik, engem elkápráztattak a gyönyörű hangjukkal. A zenék is szépek voltak, volt néhány ismerős dallam, a bevezető óráknak köszönhetően is. Az előadás nagyon jó volt a maga nemében, de szerintem nem ez a műfaj lesz köztünk mindenki kedvence. De legalább megismertük, azután majd eldől, hogyan lesz tovább.

A hazaút előtt volt egy kis szabadidőnk a Váci utcában, ahol kicsit ellazulhattunk, nézelődhattunk, vásárolgathattunk. A visszautazás is nagyon jó hangulatban telt, bár hazafelé nem egy nagy, hanem sok kisebb kupénk volt. Én ezt is jónak találtam, mert jókat beszélgettünk, és jobban megismertük egymást, bensőségebb volt a hangulat.

Volt, aki kellemesen, volt, aki negatív értelemben csalódott az opera műfajában. Összességében szerintem mindenki számára kalandos volt az utazás, azért is, mert egy teljes napot tölthettünk együtt.

Lillik Veronika 9.B

New Life – New Mexico

Jössz velem a bőröndömben!

Nem, az alcím nem arra utal, hogy embercsempészetre adom a fejemet. Sokkal inkább arra a hat évre, amelyet a Zrínyi Miklós Gimnázium falai közt eddig eltölthettem. Arra a tudásra és tapasztalatra, amely a jelenlegi – korántsem kész – Szabó Réka Esztérre formált. Azokra az emlékekre, amelyek soha nem fakulnak meg, idézzenek is fel bármilyen távoli arcot, eseményt, érzést mind térben, mind időben.

2013. május 6. 16:04, osztálykirándulás, egy SMS érkezése, amely megváltoztatta az életem: „Congratulation!” Az író pedig egy hitetlenkedő édesanya, aki éppen arról értesült, hogy lánya az Armand Hammer United World College of the American West intézményébe ösztöndíjat nyert, így 2013 augusztusától Új-Mexikóban tanulhat.

Mi is azaz UWC? „A United World Colleges nem egyszerűen a világ minden részében elhelyezkedő oktatási intézmények csoportja, hanem egy mozgalom, egy bizonyos életfilozófia és idealizmus megtestesítője. A nemzetközi középiskolák a megértés, a népek és kultúrák jobb megismerése céljából toborozzák nemzetközi diák-ságukat. A világ több mint 120 országából érkeznek a 16–19 éves fiatalok (egy iskolában egyszerre hozzávetőlegesen 80 nemzet lányai–fiai vannak jelen), hogy ösztöndíjként két éven át együtt tanuljanak és éljenek, a nemzetközi kapcsolatok

UWC-USA

Az UWC USA logója

fejlesztése és a kultúrák harmóniája jegyében. A kultúrák keveredése és az otthonitól eltérő környezet nagymértékben formálja a személyiséget, fejleszti a problémamegoldó készséget, toleranciára, felelősségtudatra nevel; továbbá fogékonyá teszi a fiatalokat a világban jelen lévő, globális problémákra. Végzett diákjaink az otthonitól eltérő környezetben és tapasztalatok birtokában lépik át a felnőttkor küszöbét, és képessé válnak arra, hogy nemzetközi környezetben is magas színvonalon képviseljék a magyar kultúrát és tudományt.

Magyarországról 1981 óta csaknem folyamatosan tanulnak ösztöndíjasok valamelyik UWC-ben, amelyek száma a kezdeti egyről (Atlantic College, 1962) mára már 12-re nőtt.

A jelentkezők közül minden országban a UWC nemzeti bizottságok, illetve az iskolák erre a célra felállított testületei általában többfordulós folyamatban választják ki a legrátermettebbeket. A válogatás alapja kizárólag az egyéni tehetség, rátermettség és motiváció, a családi és anyagi háttér, vagy egyéb körülmények nem számítanak.

A diákok két év alatt a Nemzetközi Érettségi (az International Baccalaureate Organization) programját végzik el. Ez egy világszerte egységesen elismert, színvonalas képzési rendszer – a továbbtanulási arány ezekből az iskolákból gyakorlatilag száz százalék. A Nemzetközi Érettségi Program a „teljes ember” nevelésére törekszik, így a megszokott tantárgyak teljesítése mellett a diákok részt vesznek sportfoglalkozásokon, kreatív tevékenységekben, illetve szociális vagy ökológiai jellegű önkéntes munkát végeznek.

Magyarországon 2004-ig az OKTV-k jelentették a válogatás alapját. 2004-ben új, nyílt pályázatú rendszert vezettünk be, amely többé már nem az OKTV-re épül, hanem „bármely tehetséges magyar fiatal számára lehetőséget biztosít, hogy egy világraszóló és világszínvonalú élményben lehessen része.” – Az idézet az UWC honlapjáról származik, úgy érzem, nem tudtam volna jobban összefoglalni a szervezet célját.

2011 novemberében találtam rá a pályázatra, és rögtön megragadta a figyelmem. Idén elértem a pályázási lehetőség korhatárát, és nekivágtam a kalandnak, amelynek része maga a válogatási folyamat is. Először is egy kb. 10 oldalas pályázati anyagot kellett beküldeni január közepéig, amelyben a jelentkező érdeklődésére, tanulmányi- és versenyeredményeire, iskolán kívüli elfoglaltságaira, nyelvtudására, motivációjára voltak kíváncsiak. A feladatok között szerepelt két esszé megírása is, illetve mellékelni kellett az osztályfőnök és egy választott tanár ajánlását. Ezúton is szeretném megköszönni Erika néninek és Szilvás Izabella tanárnőnek a pályázat során nyújtott segítségét! A több száz jelentkező közül hatvanan kaptak lehetőséget az újbóli megmérettetésre, ez egy budapesti interjú volt. Március 9-ére, szombat délutánra adtak időpontot, de aznap délelőtt még a Curie Kémiaverseny területi döntőjén is részt vettem Nagykanizsán. Kalandos utakon ugyan, de végül is sikerült eljutnom a szóbeli helyszínére, hála egy türelmes taxisofőrnek. Az elbeszélgetés után pár nappal már megérkezett a döntés. Irány Csillebérc, az utolsó forduló helyszíne! A kétnapos táborban a 16 legrátermettebbnek

ítélt pályázó találkozhatott, és érdekes feladatok során bizonyíthatta tudását, elszántságát, képességeit. A hétvégét egyáltalán nem versengésként éltem meg, inkább egy ajándékként, hogy megismerkedhettem 15 olyan fiatallal, akiknek érett világlátása, lelkesedése, tettekéssége és tervei példaértékűek nem csak kortársaik, hanem a felnőttek számára is. Vasárnap délután rádöbentünk: a kreatív feladatokkal teli hétvégének vége, és ki tudja, mikor találkozhatunk újra? Nehezen váltunk el egymástól, mert ritkán találkozik az ember ennyire értékes, megértő és derűs személyiségekkel. És nehezen váltunk el, mert már tudtuk, hogy közülünk csak öten kaphatnak ösztöndíjat, habár mindannyian keményen dolgoztunk.

Ismét a várakozás időszaka következett, és pár hét múlva fény derült 4 ösztöndíjas kilétére. A többi 12 ember tovább aggódott, leste az utolsó ösztöndíjat felajánló iskola, az UWC-USA választ. Mivel a négy ösztöndíjas mind lány volt, úgy gondoltam, hogy az ötödik biztosan fiú lesz, ezért megbarátkoztam azzal a gondolattal, hogy maximum a következő évben lesz újra esélyem elnyerni az ösztöndíjat. Megterveztem a nyaramat, sőt az elkövetkezendő 2 évre betábláztam magam tervekkel. És akkor jött a váratlan fordulat az osztálykiránduláson...

A következő hetek ugyan eufóriában, de rendkívül munkásan teltek. Az országos versenyek és az év vége kihívásai mellett hozzá kellett szoknom a gondolathoz, amelyet már-már elhessegettem: augusztustól az új-mexikói UWC-USA diákjai közé fogok tartozni, a világ majdnem összes országát képviselő közösséget fogok megismerni sajátos történelmével és kultúrájával, és egy egyedülálló oktatási rendszerben sajátíthatom majd el a középiskola utolsó két évének tananyagát. Az UWC iskolarendszere számos neves Alumni-taggal büszkélkedhet az élet minden területén kezdve a természettudományoktól a politikán át a filmvilágig, közülük példaként említeném meg a jelenlegi holland királyt.

Az utolsó napokban olykor-olykor amolyan elő-honvágyérzés fogott el, minden egyszerre tűnt végtelen távolinak és mégis közelebbinek, mint bármikor. Távolinak, mert tengerentúli távolságból néztem, és közelebbinek, mert amit addig közelről csak szemléltem, azt egyre jobban éreztem a lehető legközelebb, a szívemben. Ezt az érzést koronázta a 10.N és angolcsoportjának búcsúajándéka.

„Félsz?” – hangzott oly sokszor a kérdés. „Nem” – így szólt a válasz. Nem, mert velem vannak, velem vagytok: a gimnázium utolérhetetlen tanári karának hatévi munkája, a világ leggondoskodóbb ofője, az osztályközösség életre szóló tanulságokkal, felejthetetlen aranyköpésekkel, a kémiaterem mámorító vegyszer- és kávéillata, a candy race-ek, az elérhetetlen cseresznyefa, a tokányvariációk, a „A sziasztok, ez itt a sulirádió!”, a fordítva járó óra, a vaskos bejárati ajtó, amelyhez fel kell nőni és a kapu, ami mindig nyitva áll a nyitott elmék előtt (kivéve öönhavazáskor ☺)... Búcsúzom, de adásszünetről szó sincs: a www.wildwestenchantment.blogspot.hu webcímen olvashatjátok „palackba zárt üzeneteim”. Kedves diáktársak, ne feledjétek, az álmaink megvalósítása többlépcsős folyamat: a legkellemesebb az álmodozás, a legfáradtságosabb a küzdelem az eredményért, a legédesebb a munka gyümölcse, és a legfontosabb a továbbálmódás!

Szabó Réka Eszter 10.N

Mozgalmas műhelymunka

*Sárból, napsugárból
Szakony Dorina (Éva),
Molnár Gergő (Lucifer),
és Takács Bence (Ádám)*

Gólya korom óta követem nyomon a Szépirodalmi Műhely munkáját, lelkes közönség és érdeklődő szempár voltam a Tóték – még az újdonság erejével és szereplőivel ható –, majd a Szentivánéji álom – immáron ismerős színészeket színpadra léptető – zrínyis bemutatóján is. Tavaly egy kósza gondolat hatására hirtelen tagja lettem a csapatnak, gőzerővel kezdtem a munkába. Felléptünk a Hevesiben az Ádámok és Évák című sorozatban, közben összeállt a Liliom – amit elvittünk a Helikonra is –, és már véget is ért az évad. Tanár úrnak tisztelettel jelentem: várom az új kihívást!

Rendkívül sokat tanultam és tapasztaltam az első műhelyes évben, és szeptemberben már tükön ülve vártam az első találkozót. Reméltem, hogy az előző évi szerepem után a tanár úr komolyabb feladattal is meg mer bízni, mint kiderült, megszavazta nekem a bizalmat. És nem is csak nekem, a csapat minden egyes tagjának fel lett adva a lecke. Emlékszem, hogyan mentek a találgatások az idei darabbal kapcsolatban, de konkrétumot a csoportunk akkor még nem tudott. Majd megtörtént a bejelentés. A Sárból, napsugárból cím még nem jelentett sokat, de a Madách Tragédiájáról, illetve Örkény Pistijéről tartott áttekintés mindent érthetővé tett. Kicsit megállt bennünk az ütő – tágra nyílt pupillák és leesett állak kíséretében.

A darab rendkívüli hosszúsága már az első alkalommal megtartott olvasópróbán egyértelművé vált számunkra. Ekkor megszülettek az első aranyköpések (év végére eléggé terjedelmes kis összeállítás lett). Megkezdődött a próbafolyamat, elindult a kel-lék- és jelmezvadászlat, leforgattuk Török Marcival a darabban is szereplő kisfilmünket, és hivatalosan is bekanyarodtunk a célegyenesbe. Tanár úrnak tisztelettel jelentem: jövő héten előadás!

Azután mégsem. Az egyre több szereplős, egyre több kellékes és egyre hosszabb darabok színpadra állításával egyre több fennakadás merülhet fel időközben (ld. Murphy törvénye – Ami elromolhat, az el is fog romlani.). Nos, nálunk minden előfordult. Hivatalosan is a legbalszerencsésebb előadássorozatunk zárult, de azért nyugodt szívvel kijelenthetem, önhibánkon kívül alakult így. Azonban, a betegségekkel és természeti katasztrófákkal sújtott Műhely emberfeletti kitartásának, valamint a nézőközönség végtelen türelmének és támogatásának köszönhetően a rendezői elképzelések végül maradéktalanul megvalósultak, végigcsináltuk a magunk elé kitűzött feladatot. És akkor még megemlíteném az emberi erőforrásokat ért károkat: 4 influenza, 1 fejsérült és 1 érettségiző diák. De továbbra is aktív maradt a csapat, rövid pihenő után várt ránk az újabb megpróbáltatás. Tanár úrnak tisztelettel jelentem: leesett az orrom!

A Keresztury Dezső ÁMK projektjében kaptunk lehetőséget ismét kibontakozni. Így másodszer is megalakultunk, és a fiatalabb korosztályt is bevontuk. Így álltunk neki a Ki lesz az udvari bolond? című darab próbafolyamatának.

*„Ah, vége, vége: mity hadar kezdél!
Héna minden pora nem vég a kezdet is?”*

SÁRBOL, NAPSUGÁRBÓL

Vizió két felvonásban
Madách Imre és Örkény István művei alapján

Játsszák: Takács Bence, Szakony Dorina, Molnár Gergő, Gönczöl Csenge,
Molnár Kristóf, Bakó Bálint, Borsos Anna, Trömböczky Julianna, Tóth
Adrienn, Schulcz Ferenc, Baki Melinda, Bocskor Beáta, Rohonczy Dóra,
Ihász Dorottya

HANGTECHNIKUS Filinger Marcell
FÉNYTECHNIKUS Török Marcell
VILÁGOSÍTÓ Horváth Bianka
RENDEZŐ Bajnóczy Zoltán

*

*A római színen elhangzó dal – A kárhozat anyala –
Berkes Dániel és Molnár Gergő szerzeménye.*

A kisfilmet Bajnóczy Zoltán forgatókönyve alapján Török Marcell készítette.

*Köszönjük Dienes Gyula és Simon Endre a darab megvalósításához nyújtott
segítségét.*

*Az előadás a Hevesi Sándor Színház, a Keresztury Dezső ÁMK, a Zrínyi Miklós
Gimnáziumért Alapítvány és a Reflex Színpad a „Művészetért” Alapítvány
támogatásával jött létre.*

(Rövid kitérő az „orrincidens” magyarázatára. Spoilerveszély!). A történet kezdetén a mesésép Publikum királykisasszony sír, mert ez van a mesében, és a több szerepben megjelenő Mátyás király – kinek a gogoli abszurdot idéző orra a próbák során többször is szökési kísérletet hajtott végre – végül megneveteti, következésképpen ő lesz a kacsaláb. (Rövid kitérő vége.)

Egy szó, mint száz, mozgalmas és rendhagyó évünk befejeztével kijelenthetem, hogy igenis volt értelme nekivágni az újfent magasabbra helyezett lécc átugrásának. Kicsit talán rezgett, de az eredmény önmagáért beszél. A megannyi szívmengető visszajelzés és érdeklődő megjegyzés alapján úgy gondolom, még mindig van igény egy ilyen csapatra az iskolánkban, és büszkeséggel tölt el, hogy immár második éve én is részt vehetek a Műhely munkájában.

Molnár Gergő 11.B

Színház(ak) tizenéveseknek

Gyerekkoromtól fogva rajongok a színházért. Izgalommal tölt el a nagy piros függöny felgördülése az előadások elején, a kosztümök, a díszletek látványa, a színészek játéka. Számomra akkor tökéletes egy darab, ha magával tud röpténi a saját világába, és arra az egy-két órára megszűnik számomra a valóság. Sosem gondoltam volna, hogy mindezt az érzést nagy színpad, díszes ruhák és „piros függöny” nélkül is megkaphatom. Azután az idén abban a szerencsében volt részem, hogy az osztályommal együtt három rendhagyó előadást is megtekinthettem.

Az első ilyen alkalom egy beavató beszélgetéssel egybe kötött előadás, a *Kebab* volt, még valamikor ősszel. A dráma egy 14 éves lány tragikus történetét mutatja be. Egy lányét, akinek álmái voltak a jobb megélhetésről és a sikerről. Egy lányét, aki naivan hitt a szerelemének, és kiszolgáltatták a nagyvilág minden veszélyének. A fiú, akit vakon szeretett, kivitte külföldre, és prostitúcióra kényszerítette. Azután amikor már úgy éreztük nincsen lejjebb, még egy fiatal, ambíciókkal teli srác is megjelenik a kapcsolatban, hogy pénzért árulja a lányról készített videofelvételeket. A két fiú a lehető legmélyebbre süllyedt, a lányt testileg és lelkileg egyaránt a végsőkig megalázták. A darab végén nincs „happy end”. A főszereplő lány elkövette a prostituáltak főbenjáró bűnét, teherbe esett. Elveszítette a „hasznát”, az „értékét” a két fiú szemében, hiszen ők belőle szerettek volna meggazdagodni. Halálával a történet drámai véget ér. A szereplők felelősek a kialakult helyzetért. Mindenki megpróbálta kihasználni a másikat. Érdemes volt megnézni, így megtudtuk, hogy egy tapasztalatlan, fiatal lány élete hogyan juthat el a mindentől a sehová. Úgy gondolom, hogy most kell ezekről a dolgokról beszélni, és nem akkor mikor már megtörténtek. A három fiatal meséje a külföldi munkavállalás veszélyeire hívja fel a figyelmet, sajnos igaz történet alapján. Az előadás végén sűrű csönd volt a válasz. Ez a csönd azonban minden szónál többet mondott, mutatta, hogy mekkora hatással volt ránk a darab. Még most, hónapokkal később, a nyári gondtalan napsütésben is – csupán a visszaemlékezés hatására – újra felkavaró érzéseket vált ki belőlem.

Másodszor maga a darab jött el hozzánk az iskolánk klubjába. Háy János írta, a címe *Völgyhíd*. A színészek közöttünk játszottak, csak hozzánk, a mi kis osztályunkhoz szölkáltak, ezzel is különlegesebbé tették az élményt. Péter, a történet főszereplője, kollégista Veszprémben. Jó tanuló, szófogadó gyerek, aki nem mer szembe szegülni apja szigorával, ezért nyaranta – bulik és nyaralás helyett – a család vízibicikli-kölcsönzőjében dolgozik. Péter legjobb barátja a lázadó természetű Deda. A két fiú barátságuk ellenére különböző természetű, nem mindig értenek egyet egymással. A helyzetet bonyolítja, hogy Péter már szinte fojtogatóan, túlon túl ragaszkodva szerelmes Deda hűgába, Zsófiába. Mindegyik fiatal tele van kérdésekkel, problémákkal. Barátságok, szerelmek, elvárások és megfelelések. Megtalálni önmagunkat és helyünket a világban talán a legnagyobb feladatunk ebben a korban, és talán az egész életben. Nem véletlenül fonódik a történet e köré: „Quo vadis?” vagyis „Hová mész?”. A darab végén elkövetett öngyilkosság és gyilkosság még több kérdést vethet fel. Mi a célunk? Miért élünk? Mi választja el az életet a haláltól? Az előadás után a bennünk felmerülő kérdéseket és gondolatokat megvitattuk a színészekkel. Még egy rendhagyó osztályfőnöki órára is szükség volt, hogy igazán át/kibeszéljük a látottakat.

Feltétlenül ki kell, hogy emeljem az előadások színészi munkáját. Lenyűgözött az a teljes átszellemülés, amivel olyan hitelessé tették számomra a történeteket. A szinte nulla díszlettel és a minimális színpadi kellékekkel is ugyanolyan élményt nyújtottak, mint a kőszínház falai között zajló előadások. A két darabban közös, hogy rólunk és hozzánk szól. Számunkra még csak most kezd kinyílni a világ, jóra és szépre, rosszra és veszélyre egyaránt számíthatunk. Nem élhetünk a takarónk alá bújva, mert igen is meg kell tapasztalnunk a boldogság felszabadító érzése mellett az előttünk álló nehézségeket is! Nyitott szemmel kell élnünk, mert a minket körül vevő világ olykor cseppet se „rózsaszín”, és kérdések nélkül a legsötétebb bugyraiba ránthat bárkit!

Sok kérdést vetett fel az előadásokban megjelenő káromkodás is, de úgy gondolom, hogy igen is szükséges volt, mert sajnos ilyen a világ. Ha azt mondták volna, hogy a „teremburáját” vagy „a macska rúgja meg”, akkor legfeljebb nevetséges, de semmiképpen sem hiteles lett volna a történet. Mindenki alkothat saját véleményét, nem is muszáj, hogy mindenképpen tetsszen, de megnézni meg kell, hogy tisztába legyünk a világ valós dolgaival!

Harmadik élményünk a két beavató színháztól sokban eltérő Lendvai képek című előadás volt. A darab a Szlovéniában található városka ezeréves történelmét mutatja be, háborúkban, békés időszakokban. Érdekes, ötletes és jól kivitelezett előadás volt. Hüen tükrözte a történelmi folyamatokat. Groteszk és humoros volt egyszerre. A humor elengedhetetlen a műben – akár az életben –, a szereplők ezt és az iróniát használták, hogy a nézőközönség be tudja fogadni a darabot. A mű a saját történelmünkre tért ki. A múlt, bármilyen volt is, összeköt bennünket ebben a térségben.

Sikeres évet tudhatunk magunk mögött. Belekóstoltunk a színház, az opera világába. Szeretném, ha osztályunk ezután is részt vehetne minden rendhagyó előadáson. Mert ha saját színházszeretetemet és a „piros függöny” iránti rajongásomat félre is teszem, akkor is érdemes elmenni, hogy élményeket, új gondolatokat rakjunk el útravalóul kis batyuinkba. Kultúrából sosem elég...

Palkovics Emese, Porpáczy Flóra 9.B/ny

Grafika: Al-Jalal Shaima Yahya 9.B/ny

Ifjúsági hangversenybérlet 2012/13

A már hagyományosnak számító hangversenybérlet keretein belül idén is több zenekar érkezett iskolánkba. Mindközül sokunk számára talán az első koncert volt a legkülönösebb.

Farkas Zsolt és Várnagy Andrea előadásában – a négykezes zongoradarabok mellett – a kortárs magyar líra is szerepet kapott. Így hallgathattuk meg többek között Liszt Ferenc, Grieg és Dvořák dalait, s közben egy-egy felolvasott vers színesítette a műsort. A házaspár az emberi élet legfontosabb szakaszaira, eseményeire fektette a hangsúlyt, melyeket különböző családtagok szemszögéből mutattak be. Közösen beszélgettünk a családról, testvérekről, kamaszkorról és persze a szerelemről. Arról, hogy milyenek a fiúk, s milyenek vagyunk mi lányok teljesen eltérő vélemények születtek... De ez természetes.

Következő alkalommal ütőhangszer koncertben volt részünk, mialatt Tóth László és Takács Ferenc művész urak irányításával ismerkedtünk meg többek között a legkülönösebb dobokkal, a marimbával és a csőharanggal. Azok számára, akik a hangversenyeket egy plusz pihenéssel eltölthető órának tekintik, ez tökéletes alkalom volt a lazításra, hiszen több meditációs dallam is elhangzott.

Ellátogatott hozzánk a Savaria Szimfonikus Zenekar is, amelytől többek között Haydn g-moll Tyúk szimfóniáját, Vivaldi D-dúr Pacsira fuvolaversenyét és egy részletet hallhattunk Saint-Saëns Az állatok farsangja című művéből.

Azt hiszem, azok közül, akiket megkérdeztem, a legtöbben a harmadik koncertre emlékeznek vissza legszívesebben. A Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekart hallgathattuk, vezényelt Vörös István karnagy. Hiába az eső miatt elázott cipők vagy a csuromvizes haj és ruha, az iskolába visszatérve szinte egy emberként vallottuk ugyanazt. Az előadás fénypontja az volt, amikor iskolánk egykori tanulójának, Vissi Barnabásnak zongorajátékában gyönyörködhattünk. A zenekar kíséretében Grieg a-moll zongoraversenye csendült fel, s bevallom, addig magam sem figyeltem igazán, akkor egyszerűen nem voltam képes nem a zenét élvezni. Az osztálytársakkal folytatott beszélgetések során leggyakrabban elhangzó kifejezés a „profizmus”, a „zene” és a „hangszer” szeretete volt.

Biztos vagyok benne, hogy otthon csak kevesen hallgatnak komoly zenét, és Liszt, Grieg vagy Haydn helyett inkább valamelyik rock, esetleg house vagy pop szám dübörög a hangszórókból. Amiért viszont mégis érdemes elmenni néha egy-egy ilyen koncertre is, az az, hogy akármilyen hihetetlen, egykor – a felgyorsuló világ új zenei műfajai előtt – ezekre a zenékre szórakoztak, vagy ahogy ma mondjuk tomboltak az emberek. Ha figyelmesen hallgatjuk, talán még hasonló dallamokat is felfedezhetünk egy klasszikus mű és kedvenc előadónk legújabb slágere között... ☺

Horváth Eszter 9.B

Sokszínű világ

Április végén Budapesten rendezték meg a Bod Péter könyvtárhasználati verseny országos döntőjét, melynek fő témája „A biodiverzitás megjelenése a művészetekben és a tudományban” volt. A döntőbe az előző fordulóbeli feladatlapot megoldók közül a legjobb tizenhat került be, ez alapján hirdettek megyei helyezéseket is.

A verseny első napján, szerda reggel Bokányiné tanárnővel (Gyöngyi nénivel) a fővárosban, az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeumnál találkoztunk. A megnyitó után „bemelegítésként” egy olyan játékot játszottunk, amelyben mindenki kapott négy kártyát – ezeken az A-B-C-D betűk álltak –, és egy-egy elhangzott kérdés után fel kellett tartani a legjobbnak ítélt választ. Ha jó volt a megoldás, akkor köthettünk egy csomót egy spárgára. Hál’ Istennek, a végére az én madzagom a rövidek közé tartozott.

Ezután a játék után kezdődött el a megmérettetés első része. Ennek során kaptunk egy feladatlapot könyvtári szakkérdésekkel, amelyet a legjobb tudásunk szerint töltöttünk ki. Az első akadály befejeztével körbevezettek minket a Pedagógiai Múzeumban, majd egy érdekes, interaktív órán vettünk részt. Ezután indultunk el a Budapesti Fazekas Mihály Általános Iskola és Gimnáziumba. Ez az intézmény adott otthont a verseny fő feladatának. Egy óra állt rendelkezésünkre, hogy felkészüljünk egy előadásra a megadott források és a könyvtár segítségével. Én a környezetvédelem fontosságát emeltem ki az adott témakörből, de ahányan voltunk, annyi irányban indultunk el.

Balszerencsémre az előadások névsor szerint visszafelé zajlottak, így rám utolsónként, este hat órakor került sor. Nagy levegőt vettem, és a hosszú várakozás és az akkor éppen csúcsosodó kánikula ellenére mosolyogva indultam a hat tagú zsűri felé. Magabiztosságom rögtön el is szállt, amikor kiderült, hogy eltűnt a pendrájvom és vele az előadásom látványt biztosító része. Pár perc keresés után a zsűritagok idegességem eloszlátásának sikertelen próbálkozásai után úgy döntöttek, hogy adjam elő a témát vetítés nélkül. Összeszedtem magam, bátran elkezdtem az előadásomat, melynek felénél valaki zsebéből előkerült a keresett kis adathordozóm. Innentől már a modern technikai eszközt alkalmazva folytattam a szóbeli fordulót.

A csütörtöki reggel az előző napi „szenvedéseink” jutalmazásával kezdődött. Minden hátráltató körülmény ellenére a hetedik helyezést értem el, és gyönyörű könyveket kaptam ajándékba. A délelőtti további részét a Fővárosi Növény- és Állatkertben töltöttük. Őszintén kijelenthetem, hogy a tanárnővel mindketten sok új élménnyel lettünk gazdagabbak, remélem, jövőre ismét ott lehetünk az országos döntőn.

Balogh Lilla Szilvia 9.A

Váza
Berta Bernadett 8.N

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány támogatásával létrejött
XIV. Borbély György – Borbás György
kerékpáros honismereti vándortábor

Nyugati Balaton Kör
Zalaegerszeg–Zalaapáti–Balatonfenyves–Fonyód–Siófok–Tihany–
Révfülöp–Salföld–Köveskál–Badacsony–Révfülöp–Sümege–Zalabér
–Zalaegerszeg

A többség felhajtott Tihanyba

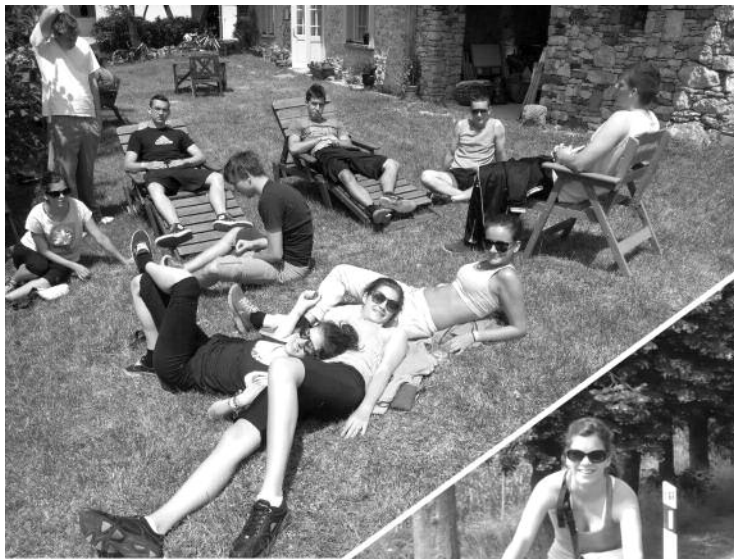
Fotófanatikusok

Kőtengerben főember

A 10. defekt

*Bicajbár
Kövekál*

Könnyed gurulás

TÁMOP projektismertető

Migráns háttérű tanulók nevelésének és oktatásának segítése szerte az országban

Hazánk, első királyunk „intelmei” óta az európai befogadó államok sorába tartozik, és különösen igaz ez a nemzetünk számára oly’ sok megpróbáltatással járó utóbbi száz évre. Az emberiség történetének „legmobilisabb” periódusa ugyanis kétségtelenül a XX. század volt, és a népesség térbeli mozgásának intenzitása és „tömegesedése” azóta is tart. Az Európai Unióhoz és a Schengeni övezethez való csatlakozásunk óta valamennyien megtapasztalhatjuk, hogy Európa egyre nagyobb részén az államhatárok szerepe fokozatosan relativizálódik, és az európai társadalmak multikulturális jellege erősödik. Magyarország és nemzetünk számára ezek a tendenciák egyszerre jelentenek nagy kihívást és nagy lehetőséget. Gimnáziumunk, 2012 szeptembere és 2014 júniusa között három másik magyarországi vidéki közoktatási és köznevelési intézményhez hasonlóan részt vesz egy – a budapesti székhelyű Aktív Társadalom Alapítvány által kidolgozott és az Európai Unió finanszírozásában megvalósuló TÁMOP-3.4.1.B-11/1 számjelű – pályázati programban.

A projekt célja a migráns háttérű intézményi diákcsoport, vagyis a külföldi születésű tanulók felkarolása és segítése, mindenekelőtt a középiskolai környezetbe és az osztályközösségbe való beilleszkedésük megkönnyítése, kortárs kapcsolatrendszerük fejlesztése, valamint interkulturális oktatásuk és nevelésük támogatása. Hosszabb távú célok között szerepel egymás jobb megismerésének, megértésének és elfogadásának előmozdítása, továbbá az egymás iránti tolerancia erősítése. A különböző hazai helyszíneken lezajló munka tapasztalatainak összegzéséből tanulmánykötet készül.

Minden projekthelyszínen egy szakmai megvalósító felelős a projekt lebonyolításáért és a terepmunka végrehajtásáért. A gimnáziumunkban folyó munka koordinálását és a projektben résztvevő öt diákunkkal való kapcsolattartást mentortanárként végzem, összegzem a helyszíni tapasztalatokat, beszámolót készítek a negyedévente megrendezésre kerülő budapesti mentortalálkozókra.

A projekt keretében a 2012/2013-as tanévben teljesített feladatok:

- a mentorok akkreditált képzésen való részvétele;
- terepmunka: célszemélyek felkutatása, beazonosítása és velük való kapcsolatfelvétel;
- személyes interjúk lefolytatása;
- személyre szabott egyéni fejlesztési tervek elkészítése;
- egyéni és csoportos foglalkozások tartása;
- tanárinterjúk készítése;
- helyi diákverseny lebonyolítása;
- szülő-mentor találkozóval egybekötött fókuszcsoportos beszélgetés lefolytatása;
- projekttapasztalatokat összegző éwertékelő konferencia rendezése (2013. június).

Véleményem szerint a projekt legsikeresebb és legvidámabb programja a 2013. március 8-án megrendezésre került „Ki mit tud a szülőföldről és lakóhelyéről” című kötetlen, jó hangulatú diákverseny volt. A szórakoztató délután „bajnoka” (első helyezettje) Horváth Júlia (11.N) és csapata lett, megelőzve Ajlan Esmail Wahbi Ahmed (9.B)

A „migránsok” és barátai ☺

baráti társaságát, míg a képzeletbeli dobogó harmadik fokára Mózsai Ábel (7.N) és társai léphettek fel. A vetélkedő „olimpiai pontszerzőjének” számít a 4. helyen végzett Demeter Adrienn Katalin (10.N) csapata, tőlük nem sokkal maradt le Máthé Bence (9.B/ny) baráti társasága. A versenyen résztvevő húsz diákunk – a helyezéstől függetlenül – értékes könyvjutalomban (földrajzi és történelmi tárgyú szakkönyvek, albumok) és térképajándékban részesült.

A következő tanévben megvalósításra kerülő feladatok:

- 2014. április (Budapest): közös verseny és múzeumlátogatás (diákok, szülők részvételével).
- 2014. június (Budapest): zárókonferencia és a projekteredményeket bemutató tanulmánykötet bemutatása.

Ezúton is szeretném megköszönni az iskolavezetés és munkatársaim folyamatos támogatását, valamint a diákok lelkes részvételét a projektben.

Stárics Roland programfelelős tanár

Aranyoldalak

Az első bentlakásos hétvégénk

A 2012/2013-as tanév első hétvégéjén útra keltünk, hogy felfedezzük Ausztria természet adta értékeit. Kirándulásunk célpontja, a számunkra eddig ismeretlen táj, az ausztriai Medveölő-szurdok volt.

Néhány órás buszozás után érkeztünk a túra helyszínére. Zöld fenyvesekkel tarkított hegyek fogadtak bennünket. A látvány kétségkívül szemet gyönyörködtető volt. Utazásunk fénypontja a hegy meghódítása volt. A felfelé vezető út nem volt egyszerű séta, de a látvány kárpótolt minket. A fentről lezúduló vízesést fából készült hídon közelítettük meg, és ez mindenkiben maradandó élményt hagyott. Hegymászási technikánk csiszolására szolgáltak azok a kövek, melyeken tudományunk segítségével kellett átjutnunk ahhoz, hogy célállomásunk szószzerinti csúcspontjára állhassunk. A hegy tetején várt ránk a vendégkönyv, melyben nyomot hagytunk utazásunkról az utókor számára. Megcsodálhattuk a fából készített keresztet, mely a hegy tetejét ékesítette. Az élénk táru látvány nem volt mindennapi. Szavakkal szinte leírhatatlan. Körülöleltek bennünket a hegyek és a természet. A tiszta hegyi levegő és a kristálytisza vízesés csobogásának dallama segített visszatérni a természethez. A hegy másik oldalán jutottunk le a buszhoz.

Az utat mindenki sikeresen megtette, bár mindenki fizikumát próbára tette a természet. Élményeink közé tartozik, hogy egyvonalban voltunk egy repülővel. Az 1725 méter magas hegyről letekintve elmondhattuk, a természet még mindig felettünk áll. Ezt mindenkinek látni és megélni kell!

Horváth Judit 9.C

...és most ugyanez, de nem a hírek stílusában ☺

Nyakunkban Ausztria

Eltűnt a szokott panoráma, mindenki ült már. A torkos bagázs már gyűrögette az egész napi elemőzsia zacskóját. Elült a moraj, melyet a hazai hálózat eltűnése okozott. Az idő megszűnt értékesnek lenni, ott leledzett körülöttünk. A reggeli álmoság a meleg pulóverekből az ülésnek szegett fejek felé távozott, majd szálaival beleszövődött az izgatottság folytonos vonalába.

Három óra buszozás után elértünk a Medveölő-szurdok lábához. Nem kis erőfeszítésekkel felküzdöttük magunkat a jegypénztárig, s tizenegy órakor nekivágtunk a túrának. Dacolttunk az emelkedők meredekségével, a sziklák okozta horzsolásokkal, a ki-merült túrázókkal és a honvágygal. Pokolinak tűnő utunk feléhez érve egy órányi idő alatt kipihentünk magunkból minden ellenszenvet, melyet a hétvégével szemben éreztünk, s nekivágtunk a másfél órás monoton menetnek. Olyan jól és gyorsan mentünk, megtáltosodtunk sikerünktől, hogy a hegytető 1721. méterét jelző kereszt lábánál ocsúdni kényszerültünk: megcsináltuk, felértünk. Lábainkkal eltaposhattuk volna a kilátás buckáit. Erősek voltunk és bármire képesek. A rémisztő magasság mámorában öröm volt még arra is gondolni, hogy egy kósza lépéssel pozdorjává törhetjük friss

Csúcson az AJTP

testünk minden apró szegletét, hisz ott már volt valamink, amit a kezdeti sajnó térdek és combok már sejtettek. Akaratunk volt, ambíciónk, közös erőfeszítésünk.

Együtt szédelegtünk a tető szűrős sziklái közt, könnyelműen palástolva büszkeségünket egymásra és magunkra. Leírhatatlan a magasság levegőjének szabadságillata és boldogságmámora. Tapasztalnunk kell még ezt az illatot, mely oly töménységgel tolokodott tüdönkbe, hogy öröm volt fűjtatni miatta. Én láttam őszinte megerőltetéstől vörösen izzó, boldog arcot, és gyönyörű volt. Káprázatos, hogy mire nem képes több tucat magyar!

Másfél óra után nyögve szálltunk fel a buszra, s megérdemelt elégedettséggel folytunk el üléseiben. Ránk nehezedett a nap minden terhe és élménye, s csöndben szuszogó emberekkel indultunk hazafele.

Megbizonyosodtam arról, hogy egyeseket az egy napos erőltetés sem csitít el, elkergettem pihenés iránti vágyam, s tekintetem az ablak felé szegeztem. Éreztem valamit. Éreztem ötven akárhány embert körülöttem, amint leheletükkel melegítenek és szeretnek. Éreztem, hogy szeretem őket. Vissza kell még térnünk, és még ezer helyet együtt kell betörnünk, megízlelnünk! Valóra kell váltanunk még milliárd tervet és elképzelést! Együtt menni fog, mennie kell! Azután elnyomott az álom, s édesanyám hívó hangja kezdte melegíteni vadul kalimpáló szívemet.

Dezső Katalin 9.C

„Tiéd a pálya”

A megyei Középiskolai bűn- és baleset-megelőzési vetélkedő megrendezésére november 8-án került sor, melyen a 9.C osztályból öten vettünk részt, „2×2 néha 5” csapatnévvel. Előzetes feladatként kitűzött, verset és plakátot kellett készítenünk, amely az internet veszélyeire figyelmeztetett.

Csütörtök reggel lelkesen indultunk el az első állomás helyszínére, a zalaegerszegi rendőrkapitányságra, ahol megkaptuk a szükséges információkat. Ezután következett az első feladat, egy fiatal lány internetes ismerkedési történetét ismertük meg.

Második állomásunk a tűzoltóságon volt. Itt barátságosan fogadtak bennünket a tűzoltó „bácsik”. Amíg gyorsan magamra kaptam egy tűzoltóruhát (mögleghetősen nagy-nak bizonyult), addig a többieknek ki kellett rakniuk egy térbeli kirakót. Ezután egy víz-sugárcsővet kellett felszerelnünk, ekkor kiderült, mögleghetősen jó tűzoltók lennénk. Nagyon jól éreztük magunkat, beülhettünk egy darus tűzoltóautóba is.

Gyorsan átsétáltunk a Kvártélyház pincéjébe, a Diákszigethez, ahol megismer-ke dtünk Amanda Todd megrázó élettörténetével. Majd megtudtuk, ki is dr. Fülöp Valter. Ő Zala megye új rendőrfőkapitánya, melleleg a „whisky-s” rabló vizsgáló tisztje volt.

Utunk a Magyar Vöröskereszthez vezetett. Itt igencsak meglepődtünk a látottakon, mert egyszerre 3 sebesült feküdt lábaink előtt. Ijedtünkben azt sem tudtuk, hol kezdjünk neki az elsősegélynyújtásnak. Szerencsénkre nem volt olyan súlyos a helyzet. Hamar elláttuk őket, mentőt hívtunk, és távozhattunk a helyszínről.

Következő feladatként interjút készítettünk két járókelővel az utcán arról, hogy mennyire foglalkoznak az internet veszélyeivel. Az első számú alanyunk egy középko-rú férfi volt, aki bevallotta: „Tisztában vagyok a veszélyeivel, de nem foglalkozom velük...”. Másodsorra egy hölgyet állítottunk le, aki készségesen válaszolt a kérdé-seinkre. Ő így fogalmazott: „Figyelek, hogy az interneten milyen adataimat adom meg, és időnként gyermekeimet is ellenőrzöm.” Végeztünk ezzel a feladattal is.

További úti célunk a Zala Megyei Rendőrfőkapitányság volt, végül a sportsarnok-ba mentünk. Egy levelet kellett írunk az aznapi élményeinkről. Mint mindent, ezt is közösen, könnyen intéztük el.

Az eredményhirdetésre is itt került sor. Izgatottan vártuk, hogy kiderüljön, dobo-góságok lettünk-e. Éljen! A gánzosok és a csányosok után 3. helyen végeztünk. Nagyon élveztük a feladatokat, nem csak eszünket, de ügyességünket is kipróbálhattuk. Örül-tünk, hogy mi képviselhettük iskolánkat ezen a versenyen. A csapat tagjai: Kalamár Judit, Kelemen Éva, Kovács Bianka, Kránicz Vivien és Pető Dóra. Felkészítő tanárunk Pethő Attila tanár úr volt. Már kíváncsian várjuk a jövő évi vetélkedőt, ahol még ennél is ügyesebbek leszünk!

Kovács Bianka 9.C

Irány Gyenesdiás!

A „Tiszán innen, Dunán túl” országos népdaléneklési verseny területi fordulójáról a 9.C osztályból két produkció jutott tovább a megyei fordulóra. Bogdán Csilla csoporttal és Pető Dóra szólóénekléssel. A megyei megmérettetésre a területi fordulók legjobbjai jutottak tovább, szigorúan csak zalai népdalokat adhattak elő. Tehát 2013. április 14-én végre megérkeztünk Gyenesdiásra. A „hóhelyzet” miatt (márciusban!) ez volt a harmadik időpont, amire a versenyt elhalasztották. Már nagyon vártuk ezt a napot, felkészítő tanárunkkal, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnővel sokat készültünk rá.

A verseny már pénteken kezdetét vette, reggel fél 8-kor kezdődött, este 8 óráig tartott. Először az óvodások és a kisiskolások énekeltek a zsűri előtt. Maczkó Mária énekművész, ifj. Horváth Károly, a népművészet ifjú mestere, a „Fölszállott a Páva” egyik díjazottja valamint egy népzenevel foglalkozó főiskolás hallgató ítélte meg a produkciókat.

A kisebbek műsorszámait, zsűrizése, díjkiosztója után a 7. és 8. osztályosok valamint a középiskolások következtek. Ekkor már fél 3 volt. Három zalai népdalt kellett énekelnünk. Először a szólók, azután a kiségyüttesek és végül a csoportok énekeltek. Nagyon izgalmas volt, rengeteg gyönyörű dallamot, hangot hallottunk. Az eredményhirdetésre is ezen a napon került sor. Igaz, akkor már ránk esteledett. Izgatottan vártuk, hogy kiderüljön, hogyan díjazták hangunkat. Csilla és csoportja arany minősítést szerzett, jómagam pedig ezüst minősítéssel gyarapítottam iskolám hírnevét.

Örültünk az elismerésnek. Már kíváncsian várjuk a jövő évi versenyt, még ennél is jobban fogunk „küzdeni”, hiszen célként az országos fordulót tűztük ki. A kitartó felkészítést köszönjük a tanárnőnek.

Pető Dóra 9.C

Úgy fogsz majd...

És egyszer majd úgy fogsz keresni,
úgy vársz rám az esőben
cirógatva hiányom
ahogy óramutatód
keserűen visszaáll
– mert nem talál –
– engem
– téged
– minket
hogy nem leszek ott
esetleg.
mert sose voltam.

And someday you'll look me,
you'll wait for me in the rain,
you're patting the lack of me
(like your hour hand).
If it return saddles
– 'cause doesn't will find –
me –
you –
as –).
And you'll know
I won't be there.
possibly,
I never was there.

Dezső Katalin 9.C

Honismeretből az ország legjobbjai az „aranyos” lányok

„Izgulva mentünk, arany-ezüsttel jöttünk”

Több évtizedes hagyományt őrizve, a SZAKE (Szakmai Középiskolásokért Kulturális Egyesület) idén is megrendezte közismereti versenyeit három kategóriában. Csapatunk a „Magyarország az én hazám” című vetélkedő gimnáziumi kategóriában képviselték iskolánkat, Stárics Roland tanár úr felkészítésében.

Az első két feladatlapot Interneten kaptuk meg. Témánként és kategóriánként a legjobb csapatok meghívást kaptak a 2013. április 6-án Budapesten megrendezésre kerülő országos döntőre. Mivel az internetes fordulók után előkelő helyen álltunk, így mi is meghívást kaptunk a fővárosi finálé elitmezőnyébe.

A döntőnek – a hagyományoknak megfelelően – idén is a budapesti Stefánia Palota adott helyett. Ünnepléses megnyitóval és meghitt köszöntéssel kezdődött az esemény. A fogadtatás egyáltalán nem volt mindennapi, ugyanis a dicsérő, biztató és kedves szavakat dr. Hoffmann Rózsa közoktatásért felelős államtitkár asszonytól valamint a Honvédelmi Minisztérium előljáróitól kaptuk.

A köszöntők és a megnyitó után végre eljött a pillanat, összemérhettük tudásunkat az ország különböző pontjairól érkező diákokkal. A versenyen rendkívül izgalmas feladatokkal találtuk szembe magunkat. Bemutattuk előzetes feladatainkat is, mindkét csapatunk nagy sikert aratott. A kifejezetten tartalmas, éneklős-humoros előadásaink a zsűri tagjainak tetszését – szemmel és pontokban láthatóan egyaránt – elnyerték. A pontokban gazdag fordulóért köszönettel tartozunk Gyutainé Kiss Gabriella tanárnőnek, aki öltözékünk kiválasztásával és zenében való jártasságával járult hozzá előzetes feladatunk ötletességéhez és eredményességéhez. A verseny közepe táján már egyértelműen kiemelkedett gimnáziumunk két csapata, így az országos verseny gimnáziumon belüli vetélkedéssé alakult át. A fej-fej melletti küzdelem végig fennmaradt. Legjobb tudásunk szerint teljesítettünk, így nagyon előkelő helyen zárt mindkét csapatunk. Az eredményhirdetéskor mindössze egy pont választotta el a két zrínyis csapatot a dobogó első két fokán, így legnagyobb örömünkre első és második helyen zártuk a finálét. A felejthetetlen nap végeztével életre szóló élménnyel és értékes könyvjutalommal gazdagodva büszkén indultunk haza.

Ezzel a sikerrel szeretnénk bátorítást adni a Zrínyi Miklós Gimnázium valamennyi, de különösen a hozzánk hasonló, Arany János Tehetséggondozó Programhoz kötődő osztálytípusban tanuló diáktársunk számára, hogy nincs lehetetlen, alázattal, kitartással és szorgalommal fényes országos diadal aratható! Ezúton szeretnénk megköszönni tanárunk, Stárics Roland felkészítő munkáját és folyamatos biztatását is!

A két csapat tagjai: I. hely: Kráncz Vivien, Kelemen Éva, Pető Dóra
II. hely: Kalamár Judit, Kovács Bianka, Tóth Lídia Liliána

Kráncz Vivien, Pető Dóra 9.C

Bonyhádi országos sportverseny 2013

2013. április 19-én osztályunk tíz tanulója (5 fiú, 5 lány) Bonyhádra utazott az Arany János Tehetséggondozó Program által szervezett sporthétvégére. Összesen 362 kortársunkkal találkoztunk itt. A Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium kollégiumában helyeztek el minket.

Részt vettünk a „Gymnasion” sportverseny megnyitóján, majd másfélórán át vetélkedően ügyeskedtünk. A második napon kezdődtek a mérkőzések. Röplabdában és labdarúgásban indultunk fiúk és lányok egyaránt A csapatokat megőrkítették, több mint 20 csoportfénykép készült.

Elsőként a fiúk kezdték el rúgni a bőrt, de a pálya vizes volt, így nem kedvezett nekik a szerencse. Nyíregyháza, Pest, Székesfehérvár, Pécs srácaival csaptak össze, inkább kevesebb, mint több sikerrel, így a legjobb három közé nem jutottak be. Röplabdánál ugyancsak nem jutottak tovább, de nem bánták, hiszen a játékot nagyon élvezték.

A lányok elsőként röplabdában mutatták meg tehetségüket, és a döntőben érte őket az első vereség. A fociban Kisvárdá, Szolnok, Szeged, Nyíregyháza és Pápa lányaival hadakoztak, és a dobogó 1. helyén végeztek. A nap végére már csak az ünneplés maradt, melyet az iskola tornatermében tartottak.

21-én, az utolsó napon, megnéztük a helyi érdekességeket, és ízelítőt kaptunk Tolna megye kultúrájából. Felmásztunk a szekszárdi kilátóba, majd Decsre mentünk idegenvezetőnkkel, Cecil bácsival. A tájháznál cigányzenészek fogadták a csapatot, és a helyi néptáncgyűttes szórakoztatott minket dalaival és táncaival. Még egy kis borkóstolón is részt vettünk, ettünk a híres tejföls kerek kalácsból.

Ezen a néhány napon valóban nagyon jól éreztük magunkat, sok élményt és kedves pillanatot örzünk emlékeink között, és az óta is visszavágyódunk.

Hertelendi Viktória, Kovács Klaudia 9.C/AJTP

Pécsi XIII. Arany János művészeti fesztivál

Országunk huszonhárom Arany János Tehetséggondozó Programban résztvevő osztálya ebben az évben (Zánka és Bonyhád után) most Pécsen találkozott egy művészeti fesztivál keretében.

A hétvégén két napos vetélkedőn vettünk részt, ahol megmutathattuk mit tudunk (vers, próza ének, tánc, rajz). A fesztivált záró ünnepségen kaptuk meg a minősítéseket:

Horváth Andrea (vers kategória) ezüst minősítés;

Lakatos Alexandra (vers kategória) arany minősítés;

Kovács Klaudia (ének kategória) arany minősítés;

Rácz Alexandra (próza kategória) arany minősítés.

Az utóbbi három produkciót kategória legjobbjainak nyilvánították. A próza és az ének műfaja a gála műsoron ismét színpadra került. Csekély létszámú – tizenhét fő – osztályunkkal országos szinten a 3. „legeredményesebb város” kitüntetést is megszerztük. A kollégiumi program keretében utolsó nap megnéztük a város nevezetességeit.

Az osztály nevében: **Kovács Klaudia és Rácz Alexandra 9.C/AJTP**

ÍGY ÍRUNK MI

Sokszínű cikkek a sokszínű világról

„A világ egy hatalmas tükör. Visszatükrözi felénk azt, amik vagyunk. Ha kedvesek, ha barátságosak és ha segítőkészek vagyunk, akkor a világ kedvesnek, barátságosnak és segítőkésznek fog felénk bizonyulni. A világ pontosan az, amik mi vagyunk!”

Thomas Dreier amerikai író

Foszlány

egyszer, elmesélem hogy történt,
volt valaki ki könnyedén kettétört egy ént.
kézen fogott egy pillanatra,
s elcsábított egy mágikus kalandra.
nem volt benne semmi különös,
csak a kettőnk identitása mely külön ös-vényeken indult,
és oly sokszor feldúlt személyiségek képmása.
mert akkor önmagának végképp más a párja,
ha vágyában ellentétét leli meg, s kívánja.
tehetetlen féltékenység, ki tehetett volna, de félt,
s mikor magát elszánja, és elég eltökélt,
már csak az esély árnyékáig ért,
s csak azt látja, ahogy nem élt.

nincs harag,
csak a szagod, a hajad,
ahogy az érzés elragad.
vissza nem tér már soha,
csak a zsiger mely bent ragadt a csontba,
ez a reflex mely kattan, ha hallja,
hangod egy távoli éjjeli dalba.
de nem szól már, csak elméd játszik a szívvel,
tekeri, csavarja különös kegyetlenséggel.
nem sértés kegyed iránti kedvtelensége,
nem maga, csak a karc az igazi elvetélt ellensége.
magyaráz majd, ha valaki gyógyítani akarja,
egy régi seb mely hajdani tüzes érzések hűlt helyét takarja.
egy foszlány csak, mi megmaradt, de megtartja,
A Rossz Lány, kinek emlékét elengedni nem, csak csodálni tudja.

Molnár Gergő 11.B

November elején...

Mindig szerettem az őszt, a szép, színes fákat, az avar illatát, a diószedést, csipkebogyógyűjtést a nagyszüleimmal. A halottak napja közeledtével a családban egyre többször emlegetjük a másik nagymamámat és nagypapámat, akik sajnos már nincsenek közöttünk. November elsején, mint minden évben, idén is kimentünk a sírjukhoz a temetőbe.

Az őszi utolsó havában az ég korán sötétedik. Amikor beléptem a temető kapuján, éppen lement a nap. A fákat vad szél tépte, így olyan volt, mintha nem is sárga, barna és bordó levelek hullanának, hanem denevérek lepnék el az eget. A kavicsos ösvényen haladva figyeltem az emberek arcát. Néhányan ünnepélyes arccal, csendben, elgondolkodva meredtek maguk elé. Ők valószínűleg bíztak abban, hogy szeretteik egy jobb helyen vannak. A szomorú, elkeseredett arcok azt jelezték számomra, hogy azok az emberek nemrég vesztették el hozzátartozójukat. És én? Kívülállónak éreztem magam. Megijesztett a gondolat, hogy talán nem érintett meg az ünnep hangulata. Szinte szégyelltem magam ezért.

Odaérve a nagymamám és a nagypapám sírjához leguggoltam, segítettem meggyújtani a mécseseket. Figyeltem az apukámat, akinek a szülei vannak ott eltemetve. A papámat nem is ismertem, a mamám halála pedig már régen, kisebb koromban történt. Azután próbáltam legalább róla felidézni az emlékeimet, ahogy az aprócska lángba meredtem. Tudom, hogy szerettem mesélni, maga talált ki nekünk tanulságos történeteket. Finom vasárnapi ebéddel várt bennünket, amíg tehetett. Amikor beteg lett, nagyon megváltozott minden. Még emlékszem, hogy parókat hordott, mert a kemoterápiától kihullott a haja. Mikor kórházba került, sokszor vártuk apát a kocsiban ülve, mert mi nem mehettünk be hozzá. Olyankor apa mindig nagyon szomorú volt. Azután egy kellemesnek induló, verőfényes délutánon jött egy telefonhívás, hogy meghalt a nagy. Azt is láttam magam előtt ott a temetőben, hogy kétségbe voltam esve, megéreztem, hogy mit akarnak elmondani anyáék. Emlékeztem arra, hogy mennyire sírtam, amikor a temetésén egy marék földet kellett dobni a koporsójára. Aztán ugyanúgy ment tovább az élet, csak már nélküle...A temetés utáni napon mentünk iskolába, táncpróbára, mint azelőtt.

Az utolsó emlékfoszlánynál már folytak a könnyeim. Én is átéreztem, hogy a halottak napja arról szól, hogy nem felejtjük el a szeretteinket, és ezt ki is nyilvánítjuk azzal, hogy ezen a napon „meglátogatjuk” őket. De az is eszembe jutott, hogy anyáékkal mennyit beszélgettünk a mamiekról az év többi napján is. Sok mindenről eszünkbe jutnak, találgatjuk, hogy ők mit tettek vagy mondtak volna. Ilyenkor néha nevetni is tudunk. Mert emlékezni és szeretni nem csak halottak napján kell.

Krizsán Janka Boglárka 8.N

Interjú Gárdonyi Gézával

Interjúnk szinte a csodával határos módon jött létre a 19–20. század híres írójával, akihez még az akkori újságíróknak is nehéz volt bejutni, és interjút készíteni. Az egész úgy kezdődött, hogy egy tudós ismerősünk éppen az időgép prototípusát akarta tesztelni, amikor rájött, hogy nincs vállalkozó, aki kipróbálná a gépet. Mi éppen akkor tanultuk az iskolában az Egri csillagokat, így hát azt mondtuk, majd mi kipróbáljuk az időgépet, mert szívesen elmennénk Gárdonyi Gézához, és kérdezősködnénk egy kicsit arról, hogy milyen körülmények között írta a regényt, és mit gondolt könyvének majdani fogadtatásáról.

Huuuhh... Már itt is vagyunk. Egy hatalmas lovas kocsi suhant el éppen egy centire az orrunk hegye előtt. A minaretről és a dombon magasló várról felismertük, hogy jó helyen vagyunk. Ez a város nem lehet más, csak Eger, a várvédők városa. Megkérdeztünk egy idős bácsikát, hogy merre van a Sánc-negyed Hóhér dombja és Gárdonyi Géza tornácos parasztháza. A házat könnyen felismertük a kint lógó cégérről, egy nyitott könyvet ábrázolt a keresztben fekvő lúdtollal. Nagy nehezen bejutottunk az íróhoz, bár amint elmondtuk neki, hogy mi célból jöttünk, szinte ránk csapta az ajtót, de amikor meghallotta, hogy a jövőből érkezünk, azonnal szívesen és rendes házigazda módjára fogadott minket. Az interjút természetesen videón rögzítettük.

– Kedves Gárdonyi úr, hogyan döntötte el, hogy író lesz? Terelgette-e valaki az írói pályára?

– Nem. Nem terelgett senki. Magamtól döntöttem így, mivel mindig is volt mondanivalóm a világról, és hatni szerettem volna az emberekre. Nem tudom, hogy abban a korban, ahonnan ti jöttök, hogy megy ez, de az én koromban ehhez elsősorban az írás jelentette a fő eszközt.

– Miért az egri vár 1552-es ostromát választotta a könyve fő témájául?

– Hmm... Lássuk csak. Amikor Budapestről Egerbe költöztem, a nyugalmat és az alkotói magányt kerestem. A török idők harcai már régóta érdekelték, és a kisváros szépsége ihletet adott. Egri házamból egyenesen ráláttam a várra, a hely szelleme és érdeklődésem találkozott.

– Az Egri csillagokhoz honnan gyűjtött anyagot?

– A fő forrás Eger története volt, ezen felül még Tinódi Lantos Sebestyén históriás énekei is segítséget nyújtottak. Persze, hogy pontosan tudjam, miről írok, személyesen is felkerestem a helyszínek többségét, például elutaztam Konstantinápolyba, hogy megnézzem a regény A rab oroszlán című fejezetéhez.

– El kell mondjuk önnek, hogy az Egri csillagok-at a 21. század diákjai is jól ismerik, a 6. osztályban most is kötelező olvasmány, 2005-ben pedig a mű elnyerte a Magyarország legkedveltebb regénye címet. Mit szól hozzá? Számított ekkora sikerre?

– Mindig is éreztem, hogy ez a regény jól sikerült. Nagyon élveztem az írását, és reméltem, hogy az olvasók is élvezni fogják az olvasását. Azt azonban nem gondoltam volna, hogy irodalmi klasszikus és iskolai tananyag lesz belőle. Ez a hír igazán örömet okoz nekem.

– Van még olyan műve, amelyet a modern kor diákjainak ajánlana?

– Igen, szívből ajánlom Az én falum című novelláskötet kis írásait is. Ebben a könyvben falusi tanítói tapasztalataimat, élményeimet vettem papírra. A könyvből a 21. század diákjai egy kicsit megismerhetik a 19. századi falu és a falusi gyerekek életét, és persze benne vannak a novellákban a nekem annyira kedves leírások is, például a tájról, az évszakok hangulatáról, szépségéről.

– Ahogy már korábban mondtuk, a jövőből jöttünk, hogy interjút készítsünk önnel. Ez a jövő azonban sok változást, technikai újdonságot hozott a világba, és még valamit, a kommunikáció, vagyis az információcsere forradalmát. Mit gondol a jövő tudományáról és a kommunikáció lehetőségeiről?

– Hát ez nehéz kérdés. Tudjátok, mindig is úgy gondoltam, és még most is úgy gondolom, hogy a tudomány sokat fog segíteni az embereknek. De ha a találmányokat rosszra használják, például az emberek elpusztítására egy háborúban, akkor nagyon sokat árthatnak. A kommunikációról azt gondolom, hogy minden lehetséges, egyszer talán majd arasznyi szerkezeteken tudunk beszélgetni vagy levelezni egymással az egész világon. Az utazással kapcsolatosan pedig lehet, hogy még a csillagokat is meghódítjuk, ha nem is az egrieket.

– A diákok életében a 21. században is nagy szerepet játszik a szerelem. Ha nem érzi túl személyesnek a kérdést, kérjük, szójon egy-két szót a múzsáiról.

– A magánéletemről nem szívesen beszélek, és nem is szeretem, ha erről kérdezősködnék. Ha a diákok nőalakjaim értékeit látni, ott van számukra az Egri csillagok Évája. Szép, hűséges, tiszta gondolkodású, bátor, gyenge nő létére erős. Ha a mostani időkről kellene szólnom, az Isten rabjainak és az Ida regényének múzsáját kellene megneveznem, azt a törekeny, már-már éterien tiszta lelkű asszonyt, akinek a nevét mégis hadd ne fedjem fel előttetek. Úgy gondolom, a szerelem nemes, a férfit és a nőt egyaránt a jóra vezérlő, tiszta érzés. Így kell, hogy legyen minden évszázadban, ezt kívánom a jövő fiataljainak is.

– Milyen kérdések foglalkoztatják mostanában, miről gondolkodik ezekben a napokban?

– Furcsa módon – az íráson túl – mostanában az elmúlás kérdése foglalkoztat leginkább. A múlt hónapban nagyon beteg voltam, megérintett a halál szele. Nem akarom, hogy készületlenül kelljen távoznom. De ez a téma talán nem is érdekli a jövő ifjúságát.

– A modern fiatalok is filozofálnak a túlvilágról, gondolkodnak az elmúlásról. Ön mit gondol ezzel kapcsolatban?

– Az első szempont személyes búcsúm kérdése. Ott szeretnék nyugodni, ahol a hős egri várvédők. Igen, a vár egyik bástyáján, talán a Bolyki- vagy a Bebek-bástyán! A fejfámra pedig utolsó üzenetként annyit vésetnék: „Csak a teste.” Ahogyan öregszem, egyre többet gondolkodom a halál utáni lét kérdésén, és ma már úgy hiszem, ha meg is halunk, és a testünk porrá is lesz, a lelkünk kiszabadul, szabad lesz a halál után mindörökké, reményeim szerint Isten országában. Ez a végső üzenetem az utókorak.

– Ezek igazán szép szavak. Azt kívánjuk azonban önnek, hogy addig még sok szép új írással szerezzen örömet olvasóinak, most és a távoli jövőben is. Köszönjük az interjút!

– Igazán nincs mit! Én köszönöm! Örülök, hogy láttalak benneteket.

Végül odaadtuk az írónak a jövőből való érzésünk bizonyítékát, egy okostelefont. Az író egy darabig eljátszogatott vele, mint egy gyermek a legújabb kisautójával. Nagyon tetszett neki a különös szerkezet. Ezek után még egyszer megköszöntük az interjút és a vendéglátást, azután elköszöntünk, és elindultunk a megbeszélt ponthoz, amit tudós barátunk javasolt. Az időkapu újra megnyílt a Bebek-bátyán, Gárdonyi Géza jövőbeli sírhelyénél...

Horváth Fanni Nikolett, NagyVivien 6.N

Romos pincék

Dienes Gyula

Nyilas Mihály visszaemlékezése Debrecenben töltött éveire

A főtér mellett álló nagy ház egyik lakásának dolgozószobájában egy költő ült az íróasztalnál, egy általa bekötött könyv fölé hajolva, melybe legelső versét írta. Eszébe jutott, hogy is keletkezett ez a mű...

– Mit csinál, édesapám? – kérdezte vékony hangon egy gyerek a küszöbről.

A férfi felnézett, elmosolyodott, és azt válaszolta:

– Elmélkedtem a gyermekkoromról. Arról az időről, amikor egy-két évvel voltam idősebb, mint te.

– Amikor Debrecenben tanult?

A költő bólintott, s magához hívta fiát.

– Szeretnéd, hogy meséljek róla?
– Kérem szépen! – és csillogó szemekkel figyelte apját.
– No, lássuk! – sóhajtott. – Nézd csak ezt a verset! Akkor írtam, amikor elhatároztam, hogy elhagyom a kollégiumot. Sosem szerettem oda járni, mert különc voltam, az osztálytársaim és a coetusban lakók sem értettek. Az a kelekótya Böszörményi amellet, hogy elhasználta a festékeimet, még a cipőkenőcsöt is megette a pakkból, amit édesanyám küldött.

Mindketten felkacagtunk.

– A cipőkenőcsöt?

– Úgy ám. Pedig nem kaptam sűrűn pakkot, az egyszer biztos! Szegény családból származom, így haza járni sem tudtam gyakran, jóformán csak az ünnepekkor. Épp ezért szörnyű honvágyam volt, és sokszor gondoltam az otthoniakra. Lelkileg abból „táplálkoztam”, hisz a kollégiumban senkitől sem kaptam szeretetet. Az egyetlen ember, aki bízott bennem, az Pósalaky úr volt, a nyugalmazott tanácsos. Hozzá jártam az újságot felolvasni. Egyik éjjel furcsa álmot látott, megfejtették, számokat jelentett, s engem küldött el, hogy tegyem meg a lutrin.

– Na, és nyert? – kíváncsiskodott a gyerek.

– Várj csak, ott még nem tartunk! Az öreg Pósalaky azt mondta, ha nyerünk, a fele az enyém. Nyertünk. A szelvényt azonban egy felnőtt ellopta, megszökött, s azt hazudta a tanácsosnak, hogy eladtam neki.

– Gazember! – kiáltotta indulatosan a fiúcska, mire az apja elnevette magát.

– Mondanom sem kell, hogy mindenki neki hitt... El tudod képzelni, milyen érzés 12 évesen teljesen magadra maradni olyan felnőttek között, akik mindenféle dologgal vádolnak, amit meg se tettél? És senki se áll melléd. Se a latintanár, aki eldicsekedett a barátod szüleinél, hogy milyen kitűnő tanuló vagy, se Törökék, akiknél egy egész évet laktál, se Viola, akinek a húgával olyan jól elbeszélgettél, de aztán elsökött azzal a lumpplal... S még ezért is téged vádolnak! – ekkor öklével az asztalra csapott – Szerencsére, megjött Géza bátyám, a megmentőm, aki megvédett a tanárokkal szemben, s elintézte, hogy ne csapjanak ki. Amíg Géza bátyám tisztázta a helyzetem, én kint várakoztam, s akkor született meg ez a vers.

– Édesapám! Még csak egyet hadd kérdezzek!

A költő biccentett, olyasfélét, ami azt üzeni: „Na, mondd!”

– Mégis, miért túrte ezeket?

Az apa sóhajtott, majd így szólt:

– Mikor eljöttem otthonról, édesanyám úgy bocsájtott el, hogy útravalóul egy mondatot bízott rám: „Légy jó mindhalálig”. Azt hittem, jónak lenni azt jelenti, hogy megfelelek az elvárásoknak, de rájöttem, hogy nem. Éppen ezért döntöttem úgy, hogy nem leszek tovább debreceni diák, annak ellenére, hogy Géza bátyám felnyitotta a felnőttek szemét. Jónak lenni azt jelenti, hogy megtalálsz az utad, s azt tisztességesen végigjárod. Így én is csak azt tudom tanácsolni neked, hogy fiacskám, légy jó mindhalálig!

Az apa megcsókolta fia homlokát, magához szorította, s végiggördült egy könnycsepp az arcán.

Varga Virág 8.N

Igen. Igen? Igen!

Napok óta nyugtalanul hajtottam álomra fejemet. Nem tudtam, mi okozza szokatlan lelkiállapotomat. Nem is kutattam. Feszültségem percről percre fokozódott, lassan kitörni készülő vulkánhoz kezdtem hasonlítani. A napi rutin egyre keserűbb lett: kedvetlenül pakolgattam a kockacukrokat a kávéba, minden lépés megerőltető volt az iskolába vezető úton. Tükörbe nézve egy feldúlt arc bámult rám, ám senki nem vette észre közönyöm. Nem csoda, hiszen belesimultam a környezetembe. Azt a kis eltérést ne számítsuk, hogy közönyöm zaklatottsággal is párosult!

Egy ködös novemberi reggelen kitört a vulkán. A robbanás után egyetlen kérdés lebegett a levegőben: mi a boldogság? Meglepetten tapasztaltam, hogy zaklatottságomnak vége. A bennem kavargó milliónyi gondolatból megszületett a három szavas kérdés, amely a káoszt hivatott rendezni. A közönyt izgatottság váltotta fel, és ez arra készítetett, hogy olyan embert keressek, aki képes felelni a kérdéseimre. Elhatároztam, hogy változtatok a napirendemen. Először a kockacukrok száma csökkent, majd futni indultam a közeli parkba. Eltökéltem, hogy odafigyelek a *LÚDTALPAMRA*, igyekszem normálisan járni. Ez még megyegetett, bár nagyobb koncentrációra volt szükségem. Annyira rácsodálkoztam az új lépéstechnikára, hogy csak a *JÁTSZÓTÉR* homokozójában elterülve eszméltem fel. Egy ragyogó szempár méregetett, tulajdonosa volt vagy kétéves. Szemtelenül vigyorgott rám.

„Gyönyörű, kinevet, mert elestem. De legalább boldog. *FOGALMA* sincs róla, hogy ez mekkora kincs, számára ez még természetes. A boldogság hiányát észrevenné, és küzdene, hogy visszaálljon a világrend. A küzdelem nála a figyelemfelkeltést jelenti. Én most megtettem helyette.” – gondoltam, észre sem vettem, hogy egy feldúlt anyuka száguld felém. Azt hitte, ráestem boldogsága forrására. Összeszidott, arra intett, hogy vigyázzak lépteimre. Hiszen éppen azon fáradoztam!

Feltápszkodtam. Végignézve magamon megállapítottam, hogy cipőm orrától a sajátomig olyan mennyiségű homok borít, amellyel egy *EXKAVÁTOR* kanalát is púposan megtölthetnénk. Csak egy idősödő úriember sietett segítségemre, a báméskodók a gyerekeknek és feldúlt anyukájának drukoltak.

– Jó nagyot esett, kisasszony! Nem történt baja? Mi járt a fejében, ami elvonta a figyelmed? – kérdezte, inkább jólneveltségből, mintsem valódi érdeklődéstől vezérelve.

Egy padhoz vezetett, ugyanis a bokámat vagy túlságosan éreztem vagy pont, hogy nem éreztem, így nem ment a lépegetés művészete. Kapva kaptam az alkalmon, hogy végre beszélgethetek egy tapasztalt, „életlátott” emberrel, elkezdtem kérdezgetni. Vona-kodva válaszolgotott, ám szerencsémre az emberek imádnak magukról mesélni. Végre feltehettem a kérdést a (mint megtudtam) nyugalmazott tábornoknak:

– Boldog *ÉLETE* volt?

– Nehéz eldönteni. Boldog voltam, amikor apám utódjaként beléphettem a hadseregbe. Nem voltam boldog, amikor szembesültem saját gyengeségeimmel. Meg akartam őrizni emberségemet, ezért lassan haladtam a ranglétrán. Harccal nem lehet békét teremteni. Olyan feladatokat vállaltam, amelyek a sebesültek, az ártatlanok és védte-lenek megmentésére irányultak. Szerencsémre idővel ez vált a hadsereg fő feladatává,

így az előléptetésem sem maradt el. Családot alapítottam, úgy éreztem, révbé értem. Ma már csak gyermekeim és unokáim boldogsága a fontos.

Rátámaszkodott *BOTJÁRA*, erőlködve felállt, felsegített. Rádöbbsentem, hogy bokám komolyan megsérült. Látván reménytelen helyzetemet, bekísért a balesetire.

A kórházban kiábrándítóan sokan váraakoztak. Egy nővér suhant el előttem, sietségében elhagyta a *FITYULÁJÁT*. Utána kiáltottam, hálából a sürgősségi ellátásra irányított. A szomszédos ágyon egy üzletember törött lába gyógyult. A férfi állandóan panaszkodott, a jövő izgatta, újabb eredmények után vágyakozott. Arra gondoltam, későn fog rájönni a boldogság titkára. Élete végén megkönnyebbül, nem hajszol újabb célokat. Ezt az örömet addig még sosem tapasztalhatta meg.

A következő napokban számos emberrel találkoztam, történeteket hallgattam, véleményeket a boldogságról. A káoszról lassan új világ született. Utoljára magamnak tettem fel a kérdést:

– Boldog vagy?

– *IGEN*. Rájöttem, a boldogság sorozatos megtapasztalása, a pillanatok jelenbeli megélése és mások ráterelése a közönytől a boldogságig vezető ösvényre életünk valódi célja.

A törött bokám egyébként meggyógyult, rendszeresen járok futni parkba. Lelkemben kialudt a vulkán. Annál a bizonyos homokozónál persze mindig lassítok. Szélén ott ül az aggódó anyuka, a tábornok, a nővér, az üzletember. Mindnyájan boldogok.

Szabó Réka Eszter 10.N

Kreatív írás, készült az UWC pályázatára.

Feltétel: 800 szó és a kiemelt szavak használata.

A boldog UWC-ösztöndíjasok. Jobbról a harmadik Szabó Réka Eszter.

Ozirisz földjén

A Szépművészeti Múzeum által meghirdetett verseny feladatainak megoldásai

1. forduló

A palota szolgájának álma

Álmomban a folyóparton ültem egy pálmafa tövében. Fáradt hátamat a fa törzsével masszíroztattam, miközben lótuszlevelet rágsáltam, élveztem a lemenő nap melengető sugarait.

Egyszer csak éktelen kiabálásra lettem figyelmes: Krokodil, krokodil – kiabálták a palota folyóparton játszó gyerekeire felügyelő szolgálók, és azt sem tudták ijedtükben, melyik gyerek után kapjanak. Egy szempillantás alatt felpattantam, odarohantam az egyik szolgálóhoz, akit megbénított a hatalmas krokodil látványa, és csak hasztalanul hadonászott egy ijjal a kezében. Kikaptam a kezéből a fegyvert, egyenesen a félelmetes állat nyitott pofájába céloztam, felhúztam az ideget és lőttem. A bestia szinte azonnal kimúlt. Mondanom sem kell, hogy álmomban hősként ünnepeltek. Szobek szent állatából pedig pompás vacsora lett. A lakománál a Saruhordozó mellett, az egyik főhelyen ülhettem, az ínycsiklandó falatokat pedig finom borral öblítettem le. Közben leszállt az éjszaka, s a nehéz lakoma fáradalmait a tetőterazon sétálva próbáltam kiheverni.

Mikor reggel felébredtem, arra következtettem, hogy hamarosan valami nagyon jó fog történni velem, aminek örülni fogok. Ezt érezte a kutyám is, mert lelkesen körbecsaholt. Amikor reggel átkeltünk a folyón, és a velünk tartó rejtélyes idegen egyszer csak eltűnt a sivatagban, még nem sejtettem, hogy őt kell majd megtalálnom. De az álmom alapján már biztos vagyok benne, hogy ezt kell tennem. Ha sikerrel járok, még hivatalt és tisztet megélhetést is nyerhetek a palotában.

2. forduló

Drága szüleim!

Remélem, levelem jó egészségben talál benneteket, és büszkeséggel olvassátok majd ezeket a sorokat. Hihetetlen vadászkalandomat szeretném elmesélni, amelyet dicső és halhatatlan urunk oldalán élhettem át a napokban.

Uram és éltetőm, őfelsége, Felső- és Alsó-Egyiptom királya, a hős III. Thutmoszisz fáraó, élet, üdv, egészség neki! A vadászat harmadik napján Niy vizénél azt parancsolta nekem, hogy a sok leterített oroszlán, gazella és antilop után hajtsak fel neki egy nagyobb abucsort. Kiváló vadászaim és a fáraó különleges agarai segítségével hamarosan rá is bukkantunk egy óriási, 120 fős csordára. Hiába próbáltam rábeszélni arra a fáraót – élet, üdv, egészség neki! –, hogy az elefántok egy részét leválasztva csak egy kisebb csapattal küzdjünk meg. Amikor meghallotta, milyen fenséges csorda tartózkodik a közelben, mintha megszállottság vett volna rajta erőt, és azt mondta:

„Soha nem tett hasonlót még király, az isten óta, aki először ragadta meg Felső-Egyiptom fehér koronáját. Vagy 120 pár agyarral térek haza vagy egygyel sem.”

Amon-Ré azonban, aki nagyon kedvelheti urunkat – élet, üdv, egészség neki! –, most is – mint annyiszor már – segítségünkre sietett. Ő irányított engem, hatékony tervének az útján, mert hetek óta tartó szárazsággal megapasztotta a Niy vizét, és egyesítette nekem a fekete földet és vörös földet, és amit a nap körbejár körülöttem.

Hű embereimmel csapdát állítottunk az elefántoknak. Pirkadat előtt a kemet mindkét oldalán fáklyákkal tüzeket gyújtottunk, melyek fényükkel a zátonyos folyómeder mentén egy egyre keskenyedő csatornát jelöltek ki. Amikor mindenki a helyén volt, ketten dobokkal és kürtökkel felriasztották a még szendergő csordát. A következő pillanatban pokoli dobogás és trombitálás verte fel Széth birodalmát. A megriadt csorda hihetetlen gyorsasággal indult meg a zajjal ellentétes irányba, a tüzekkel szegélyezett csatorna felé. Körülbelül félmérföldnyire tőlünk sötét tömeg hullámozott, hömpölygött felénk a síkon, száz ölnyi szélességben. Olyan volt, mint mikor a part közelében fölemelkedik egy roppant hullám, s harsogva tör előre a sziklák felé. A föld már remegett a szörnyű csorda dobogó lábaitól, a bögés pedig irtózatossá, vérfagyasztó lett: a száz vastagbőrű egyszerre trombitált, s ez a fülrepszítő hangverseny olybá tűnt, mintha száz meg száz vadász-kürtöt tele tüdőből egyszerre fújtak volna meg.

A csapda bevált. A zajtól megriadt, de a tüztől is félő állatok megnyúlt ékként rohantak előre az egyre szűkülő folyómederben. A csorda elején már csak két-három állat fért el fej-fej mellett haladva. Elérték a folyó zátonyos szakaszát, ahol az alacsony vízállás miatt méteres sziklák állták útjukat. A megbotlott elefántok egyensúlyukat veszítve egymás után buktak fel és dőltek el, a mögöttük haladók egy része pedig menthetetlenül beléjük rohant és agyontaposta őket. Ekkor körbefogtuk az egymásra torlódott csordát és a fáraó – élet, üdv, egészség neki! – parancsára egyszerre több irányból támadtuk meg azt. Dárdák s nyílveszők fűrődtek bele az állatok testébe, így azok fejvesztve, riadtan előre-hátra szaladgáltak, de nem menekülhettek.

Ekkor én szálltam szembe a legnagyobbval, amely Őfelsége – élet, üdv, egészség, neki! – ellen harcolt. A borzasztó állat ormányát az égnek emelte, a végét bekunkorította, fülei elálltak és megmerevedtek, a farkával körbecsapkodva ágaskodott. Az eleje, mintha megnőtt volna, az izgalomtól hörgött, zihált, dohogott meg bögött, és feltartóztathatatlanul nyomult támadója felé. A vízben álltam, két szikla között, és jól irányzott dárdám erejével leterítettem a felbőszült fenevadat. Heper felkelő sugarai már a fáraó – élet, üdv, egészség, neki! – dicsőségét hirdették. Miután levágtuk a kiterített állatok agyaráit, haza indultunk a páratlan trófeákkal.

Bátorságomért Őfelsége arannyal jutalmazott meg és 3 viselet ruhával. A jutalom egy részét hálából felajánlom Ámon-Ré ünnepén áldozati ajándéknak. Kérlek benneteket, ti is hasonlóképpen cselekedjétek! Sokszor ölel benneteket szerető fiatalok:

Amenemhab

3. forduló

Kézművesmunka, illetve rajz készítése.

Dolgozik a kis csapat

4. forduló. Irodalmi feladat

Az amulett rejtélye

– Üdvözölve légy szerény hajlékomban idegen! Hallom a fáraó – élet, üdv, egészség neki! – küldötte vagy, és fontos üzenetet hoztál városunkba. Miben lehetek segítségedre?

– Pár nappal ezelőtt, amikor sok viszontagság és kaland után végre megérkeztem, hiába kerestem a holmim között Hathor amulettet. Később, miután három napon át szüntelenül imádkoztam az istennőhöz, egyszerre a semmiből előkerült, méghozzá azon a helyen találtam rá, ahol, előtte már többször is kerestem hasztalanul. Nem értem mi történhetett. Talán te segíthetsz a rejtély megfejtésében.

– Mesélj el mindent szép sorjában! Mikor érkeztél és hogyan?

– Egy hete érkeztem Uaszetbe hajóval. Másnap hajnalban bárkával keltem át a nyugati partra. Amikor kikötöttünk megpillantottam egy furcsa sivatagi démont, és kíváncsian utána eredtem. Fantasztikus állat volt, a legapróbb részletekig be akartam számolni róla a fáraónak. Még emlékszem, hogy páran le akartak beszélni a veszélyes vállalkozásról, de mintha megbabonázott volna a démon, nem is emlékszem pontosan miképpen, de elindultam utána.

– Mi volt nálad?

– Csak egy bot, a tarisznyám benne a fáraó levelét rejtő fatokkal, az amulettel, egy váltás ruhával és némi ennivalóval, meg egy börtömlő vízzel.

– Mi történt azután?

– A démon eltűnt, a víz pedig gyorsan elfogyott. Szomjas voltam, magányos, és azt sem tudtam, merre a vissza. Ráadásul még egy árnyékot adó szikomorfát sem láttam. Csönd volt, égető forróság, a levegő állt, és egyre nagyobb súllyal nehezedett rám. Utolsó erőmet összeszedve, botomat a homokba szúrtam, és kis kendőt kötöttem rá. Mellé kuporodtam, megpróbáltam magam annak árnyékában meghúzni. Aztán elsötétedett a világ, és a semmibe zuhantam. Aztán már csak arra emlékszem, hogy hangokra eszméltem, és hűs vizet éreztem az arcomon. Hála az isteneknek megmenekültem.

– Hogy kerültél a városba?

– Pasedu segítségével, aki a házába fogadott, és a házuk tetején készíttetett nekem egy pavilont. Még a tarisznyámat is ő hozta, de a városba érve visszaadta azt. Nagyon fáradt voltam. Gyorsan megkerestem Ramoszét, az írnoct, átadtam neki a fáraó – élet, üdv, egészség neki! – levelét tartalmazó fatokat, aztán a szállásomra mentem, lefeküdtem és elaludtam. Másnap, amikor a szememet kinyitottam, eszembe jutott az amulett. Biztos voltam benne, hogy az védelmezett meg a bajtól. Elő akartam venni, hogy hálát mondjak vele Hathornak, de legnagyobb rémületemre sehol sem találtam. A többi már tudod.

– Ha minden így történt, ahogy állítod, azt javaslom, menj el Ramoszéhoz, és megtudod, hogy került meg az amuletted!

– Mi köze ehhez Ramoszénak? Áruld el, kérlek, mert megöl a kíváncsiság!

– Amikor megbabonázva elindultál a démon után, ösztönösen cselekedve biztonságba helyezted azt, ami neked a legdrágább volt: az amulettedet.

– Hogyan?
– Hát elrejtetted a fatokba, mert tudtad, hogy ott lesz a legnagyobb biztonságban. Amikor aztán átadtad a dobozkat Ramoszénak, az megtalálta a levél mellett az amulettet is, és rájött, hogy az csak a tied lehet, ezért visszaküldte neked egyik szolgájával.
– De én nem kaptam semmit.
– Hát persze, mert három napig senkit sem akartál fogadni bánatodban. Senki sem mert zavarni, így Ramoszé szolgája is messze elkerülte Pasedu házát. Gazdája parancsát azonban teljesítenie kellett, ezért tegnap éjjel belopódzott a háztetőn keresztül a pavilonodba, és beletette az amulettet a tarisznyádba. Így találhattad meg azt ma reggel.
– Igazad lehet, másként nem történhetett. Köszönöm, hogy megvilágosítottad az elmémet. Most nyomban indulok Ramoszéhoz, hogy megköszönjem neki is.

A döntőben előadott 2 perces

Apóphis legyőzése

RÉ Közeledünk a horizonthez, ahol lesben áll már Apóphis. Ide érzem bűzös lehetét. Arra vár, hogy elnyelje az égi folyó vizét és felfalja bárkánkat.

MAAT Nem hagyom apám, hogy megzavarja az élet körforgását és az általam teremtett rendet! Elfogom a sárga-fekete foltos démont, hogy kirázzam belőle az életet.

RÉ Bátorságod dicséretes Maat, de a „világ körülölelője” végeláthatatlan hosszan teker, bőre pedig nyálkás és csúszós. Lehetetlen elfognod pusztá kézzel!

OZIRISZ Itt vagyunk mi, Nut és Geb fiai. Bennünket nem rettent vissza az egész alvilágot megrengető kiáltása, amellyel minden alkalommal saját undorító testét táplálja. Ránk számíthatsz a küzdelemben Ré.

SZÉTH Igaza van testvéremnek, Ozirisznek, de a legnagyobb erejű én vagyok a „Milliók bárkájában”! Hiszen tudjátok, hogy anyánk méhét felhasítva jöttem a világra. Lándzsám kemény és törhetetlen, akárcsak csontjaim. Ré ellensége az én ellenségem is.

RÉ Hiába bízol karod erejében Széth! Apóphis üveges, merev tekintete csontjaidig hatol, dermesztő mozdulatlanságra kárhozzát.

SZÉTH Engem ugyan nem! Nemcsak hajam színe hasonlatos a perzselő napsugarakhoz, de szemeim is vörösen izzanak, így visszatükrözik Apóphis kegyetlen, ártó tekintetét, önnön magának okozva bénulást.

MAAT Ha így van, segítek neked ráolvasással gúzsba kötni az óriáskígyót, amíg megküzdesz vele.

SZÉTH Köszönöm Maat. De a te segítségemre is szükségem lesz holtak bírāja, alvilág ura. Pásztorbotoddal szorítsd le erősen a „gonosz gyík” fejét, míg én a bárka bűgján állva lándzsámmal össze nem zúzom azt!

OZIRISZ Úgy lesz. De vigyázz, mert Apóphis nyirkos teste alattomban már körül is fonta Ré bárkáját!

MAAT Széth tüze perzseljen, mozdulatlanság dermesszen, a káosz vize emésszen!

SZÉTH Fejed összezúzva, óh hasán csúszó! Csontjaid összetörve és húsod darabokra vágva!

Somogyi Laura 6.N

Felkészítő tanár: dr. Beckné Sallay Anikó

A Zrínyi Fotó Szalon díjazott felvételei

1. helyezett: Paulovics Zoltán 10.A

Legjobb művészi hatás díj: Porkoláb Ágnes Rebeka 11.N

Ígéretes alkotó különdíj: Déri Luca 11.B és Salamon Miranda 11.B.

Mozdulj Zrínyi!
Paulovics Zoltán 10.A

Je ne parle pas français
Déri Luca 11.B

Békesség
Porkoláb Ágnes Rebeka 11.N

Felhők
Salamon Miranda 11.B

Quintus Mercator Romanus útinaplója

(részlet)

Constantinus császár uralkodásának 10. évében az első nagyobb út megtételére feleségem betegsége miatt csak májusban vállalkozhattam.

Május idusán indultunk a számunkra oly kedves, kora hajnaltól késő estig hangos és nyüzsgő Aquileiából fiaimmal, Luciussal és Marcussal. Jóval pirkadat előtt hagytuk el a várost, melynek fórumán már az Argei ünnep előkészületei látszottak. Nehéz szívvel hagytam otthon beteg feleségemet, de tudtam, hogy leányunk, Iulia nagy gonddal fogja ápolni, míg haza nem érünk. A mostani útra legfőképpen azért is vállalkoztunk, hogy Carnuntumban jó minőségű és értékes nyers borostyánhoz jussunk, amelyért egyrészt az aquileiai drágakő-megmunkáló iparosok is borsos árat hajlandók fizetni, másrészt viszont állítólag az apróra összetört borostyánkő árpavízzel keverve jól gyógyítja a feleségemet is gyötrő alhasi betegségeket.

Egy carrussal, egy caruccaval és hat lóval indultunk útnak. A carruson vastagon szalmába ágyazva, szorosan egymáshoz kötözve 20 amphora finom olívaolajat szállítottunk. Úgy számítottam, hogy Scarabantia piacán akár 250–300 sestertiust is kaphatunk egy-egy amphoráért. Az értékesebb portékát a fedett kocsira raktuk. A főként Arabiából és Indiából származó fűszereket vászonzacskókba kötözve fajtánként kisebb faládikákba rendeltük. Vittünk magunkkal szárított kaprot, köményt, mustármagot, koriandert, zellermagot, fokhagymát, kakukkfűvet, majorannát, csombort, ánizst, szezám-magot, fekete borsot, gyömbért és fahéjat. Ezeknek az importárunknak Pannoniában és borsos áruk van: egy font fekete borsért 16–20, egy font gyömbérért 25–30, egy font fahéjért pedig akár 200 sestertiust is megadhatnak. A fűszereken kívül arany és ezüst függőket, fibulákat, igazgyöngyökkel, zafírral, csiszolt borostyánnal díszített nyakláncokat, karpántokat is vittünk magunkkal 4–5000 sestertius értékben. A caruccában szükség szerint aludni is tudtunk, de ha csak tehetünk inkább a városkörnyéki stabulumok vagy a mansiók szolgáltatásait vettük igénybe.

Naponta átlagosan 20 mérföldet haladtunk az út- és időjárási viszonyoktól függően. Poetovioban, Sallaban és Scarabantiában egy-egy napot pihentünk, így a 20. napon értünk Carnuntumba, vagyis Iunius nonaeja előtt egy nappal.

Emonán és Celeián csak átutaztunk, így a nyolcadik napon érkeztünk meg Poetovióba. A város határában egy stabulumban szálltunk meg két éjszakára. A Dráva két partjára épült városrészt egy széles kőhíd köti össze. Első utunk a híd lábánál lévő vámállomáshoz vezetett, hiszen Poetovio Pannonia határvámjaként is működött. A vámvizsgálatot követően Titus Julius Saturninus procurator aláírásával és a vámállomás bélyegzőjével kaptunk egy passzust arról, hogy 120 sestertius megfizetésével eleget tettünk vámfizetési kötelezettségünknek. A nap további részét pihenéssel töltöttük. A kőlapokkal burkolt fórumon megcsodáltuk a Mithras napisten tiszteletére emelt szentélyeket, egy tavernában csillapítottuk éhségünket és szomjunkat, majd megáztattuk fáradt csontjainkat a város híres, gyógyhatású thermájában. Csak másnap indultunk tovább.

A 31 mérföldre lévő Halicanumnál keltünk át a Murán, ahol az éjszakát a caruccában töltöttük. Újabb 30 mérföldet zötykölődve a Borostyánút bazaltkövein jutottunk

el Salla városába, ahol a folyón átívelő híd közelében egy kőből épült mansióban szálltunk meg. A postaszolgálatot és a folyami átkelést is felügyelő állomáshelyben kelleme- sen csalódtunk, mert lovaink és mi is kitűnő ellátásban részesültünk, sőt még forró fürdőt is vehettünk. Ezért úgy döntöttünk, hogy pihenünk itt egy napot mielőtt tovább indulnánk északnak.

Salla után lankás dombok között vezetett az utunk, amit szinte végig árnyas fák szegélyeztek. Salla és Savaria között félúton Ad Arrabonem kiserődjénél keltünk át a Rábán, és haladtunk tovább a Claudius császár alapította colónia felé. A városhoz köze- ledve, ami kereskedelmi és – pár éve – tartományi központ is volt, letelepített veteránok szépen művelt birtokai és villái között vitt az utunk. A déli kapunál Ízisz impozáns szen- télye fogadott bennünket. Nem messze tőle volt a vámház. Annak ellenére, hogy már megfizettük a vámot, be kellett mennünk, hogy pecsétet és aláírást szerezzünk a poe- tovioi passzusra. Mivel nem az ottani piacra igyekeztünk, a szabályok értelmében csak napnyugta után hajthattunk át szekerünkkel a városon, ezért volt időnk körülnézni a pia- con, tájékozódni az árak felől. A fórumot félkör alakú ívben egy emeletes macellum zárta le, amelyben több mint ötven bolt foglalt helyet. A földszint alacsony helyisé- geiben gyümölcsöt, virágot, olajat és bort lehetett kapni, a második emelet üzleteiben ritka, külföldről behozott fűszerféléket, kelméket árusítottak. Marcus szóba elegyedett az egyik kereskedővel, aki vevő lett volna 10 amphora olajra, amphoránként 275 sester- tiusért. Úgy döntöttünk, élünk a lehetőséggel, nem valószínű, hogy Scarabantiában töb- bet kapnánk érte. A jó üzletkötést egy jó ebéd követte, majd azonnal tovább is indul- tunk. A várostól 7 mérföldre találtunk egy kényelmes emeletes mansiót. Ott töltöttük az éjszakát, és csak reggel indultunk tovább.

Savaria és Scarabantia között egyenes volt az út észak felé. Kerülte a nagyobb emel- kedőket, a kanyarok pedig könyökszerű törésekkel váltottak útirányt. Nem volt kőbur- kolat, csak kavics és földtöltés. Egy villasor és a sűrűn lakott előváros után értünk a városközpont kéttornyú déli kapujához. Magát a városmagot – a déli kapu közelében található fürdőtől egészen a fórumig – Diocletianus császár idejében 35 patkó alakú bástyatoronnyal erősített, 3,5 méter vastag és 8,5 méter magas kőfallal vették körbe. Ezt az ovális alaprajzú erődítményt szeli át észak–déli irányban a Borostyánkő-út.

A mesterien faragott kőlapokkal burkolt fórumon a curia, a basilica és a capitulum impozáns épületei mellett elértük úticélunkat, a város macellumát. Közepén elhelyezett nyitott atriumon át kapta a friss levegőt és a világosságot a téglalap alakú vásárcsarnok, melyhez oszlopcsarnok csatlakozott, ahol szintén számos bolthelyiségben, az árusító asztalok mögött álló kereskedők hangos szóval hívták fel portékájukra az arra sétáló vagy ögyelgő közönség figyelmét. Megmaradt olajkészletünket, a fűszereket és éksze- reket viszonylag gyorsan és kedvező áron sikerült értékesítenünk a városi kereskedők- nek. Tizenkétezer sestertiussal a zsebünkben folytathattuk utunkat Carnuntum felé. Természetesen csak egy jól megérdemelt fürdő és bőséges vacsora után másnap indul- tunk útnak....

Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás 10.N

Felkészítő tanár: dr. Beckné Sallay Anikó

„Így éltünk Pannoniában”

Szövegkönyv egy döntőre elkészített kisfilmhez

Szereplők:

Sextus Cornelius RUFUS, a sallai villa publica parochusa: Horváth Ádám

Lucius Flavius AGRICOLA, az alsórajki villa tulajdonosa: Tompa Mátyás

Marcus Asinius MAGNUS, az Aquincumban állomásozó

Legio II. Adiutrix centurioja: Péterfi Csaba

I. jelenet. Helyszín: a villa publica fogadója Sallában Kr. u. 365 tavaszán

RUFUS Salve Lucius!

AGRICOLA Salve Sextus!

RUFUS Rég jártál mifelénk. Gyere, ülj le velem egy pohár bor mellé és mesélj, amíg elkészül a vacsora! Biztosan sok munkád van a villa helyreállításával.

AGRICOLA Ne is mondd! Öcsémrel és feleségemmel két éve éjjel-nappal azon dolgozunk, hogy az ítéletidő okozta tűzvész pusztítása után újra lakhatóvá tegyük a villát és beindítsuk a gazdaságot. De – az isteneknek hála – elmondhatom, hogy idén tavasszal már a régi kerékvágásban mennek a dolgok. Bár soha nem lesz minden olyan már, mint régen!

RUFUS Miért Lucius, mi történt?

AGRICOLA Te is tudod Sextus – horribile dictu –, hogy anyánk odaveszett a tűzvészben, édesapánkat pedig tavaly temettük el. Nem tudta túlélni édesanyánk halálát és az ősi birtok pusztulását.

RUFUS Sajnálom Lucius, de az élet megy tovább. Láttam, kocsival érkezél. A lovaidról már gondoskodtam: a belső karámba zárták őket, kaptak friss vizet és abrakot. Merre indulsz holnap tovább?

AGRICOLA Savariába igyekszem. Új amphorákat és hordókat kell vennem, mert talán az idén újra lesz borunk. Szép termés ígérkezik. Aztán meg Camillának is szeretnék valami szép kelmét venni némi csecsebecsével. Olyan sokat nélkülözött szegény!

Tudom, hogy szereti a borostyánból, elefántcsontból készült fibulákat, függőket. Remélem, találok kedvére valót a tartományi székhely piacán!

RUFUS Minden bizonnyal Lucius. Hazafelé is betérsz hozzánk?

AGRICOLA Igen, hiszen még mindig a Borostyánút a leggyorsabb és legbiztonságosabb. Ha Mercurius segít, 3 nap múlva újra itt vagyok. Innen délnek tartok, majd a Via Postumián megyek tovább keletre, amíg csak tudok. Azért kényszerülök kerülőre, mert a Savariát Sopianaeval közvetlenül összekötő út több helyen víz alá került a tavaszi olvadás miatt.

De zajt hallok kintről. Újabb utazó érkezhetett.

RUFUS Igen, igen. Én is hallom. Megyek és megnézem, ki az.

MAGNUS Salvete!

RUFUS Légy üdvözölve te is a villa publicában, derék római katona!

Én Sextus Cornelius Rufus vagyok, az útállomás parochusa. Ő pedig a barátom, Lucius Flavius Agricola, az egyik közeli villa tulajdonosa. Ha Lucius barátom sem bánja, ülj le ide hozzánk, mondd el, kit tisztelhetünk benned és mi járatban vagy erre felé!

MAGNUS Marcus Asinius Magnus vagyok, az Aquincumban állomásozó Legio II. (Secunda) Adiutrix centurioja. A húgom esküvőjén voltam otthon, Aquileiában, most pedig a limes menti csapatomhoz igyekszem vissza, mert állandó készültség van a szarmaták fenyegetése miatt.

RUFUS Igen, hallottam. Sőt azt is, hogy a kvádok is nyugtalanságot okoznak a limes mentén.

MAGNUS Sajnos így van. De Valentinianus császár személyében végre olyan pannoniai születésű római hadvezér került hatalomra, aki tisztában van a limest fenyegető veszéllyel, és mindent meg is tesz annak elhárítására. A Danuvius bal partján erődök építését rendelte el a kvádok és a velük szövetséges szarmaták ellen.

RUFUS Még szerencse, hogy Salláig ezeknek a támadásoknak csak a híre jut el! A ti környéketek még csendesebb, vagy nem, Lucius?

AGRICOLA De igen, Sextus. A főutak elkerültek, a Via Postumia is több mérföldre vezet tőlünk. Nem véletlen, hogy őseink egykor itt telepedtek meg a Lacus Pelso közelében. A villa körüli gazdálkodásra, szőlőművelésre is alkalmas lankás földnyelvet három oldalról víz fogja körül. Nem is háborgatta 200 éve senki, még a markomanok barbár hordái sem fedezték fel, amikor Marcus Aurelius uralkodásának 8. évében felprédálták mindent a Borostyánút mentén. Amit azonban idegen katonáknak nem sikerült, azt sajnos két éve egy óriási vihar okozta tűzvész elvégezte. Sextusnak már meséltem a bennünket ért csapásról. De mára már – hála az isteneknek – a régi villa helyén egy újabb, igaz jóval szerényebb épület áll.

MAGNUS Sajnálom, ami a családdal történt. Én ugyan – veled ellentétben – csak egyetlen Istenben hiszek, mert keresztény vagyok. De a mi Istenünk maga a szeretet, ami csodákra képes. Imádkozom majd érted és családotért is, ha nem bánod.

AGRICOLA Köszönöm Marcus. És most emeljük poharunkat a találkozásunk örömére, mert nem tudhatjuk, hogy látjuk-e még egymást valaha az életben.

2. jelenet. Helyszín: a Göcseji Múzeum Sallát megőrkítő kiállítása 2013 márciusában

MAGNUS Uram segíts! Mi történt velünk, hol vagyunk?

RUFUS Az istenek üznek velünk tréfát, vagy túl sokat ittunk az éjjel és álmodunk?

AGRICOLA Lehet, hogy csak álmodunk, de nem találjátok furcsának, hogy mindhárman ugyanazt álmodjuk?

MAGNUS Valamiféle üveglabirintusban lehetünk, vagy már a mennyek országában?

RUFUS Nem hiszem, Marcus. Sok mindent hallottam már a vallásokról, de azt nem, hogy a túlzott borivás egyenesen Krisztus trónjához vezetne. Szerintem menjünk beljebb, és nézzünk körül!

AGRICOLA A falon furcsa írás van, amit nem tudok elolvasni, de a tárgyak nagyon ismerősek. Nézzétek csak: kerámia- és agyagedények, fibulák, bronz tűk, övcsatok. Bolondok lakhatnak itt, hogy ezt a sok értéktelen kacatot üvegkalitkákban őrzik.

RUFUS Furcsa emberek lehetnek, de takarékosak az biztos. Élére rakják a pénzüket méghozzá úgy, hogy maguk se férhessenek hozzá.

MAGNUS Érdekes! Aquincumban, de még otthon Aquileiában sem találkoztam Valentinianus és Valens császárok érmével, hiszen csak tavaly választották meg őket a birodalom élére. Ezek pedig már olyan kopottak, hogy alig olvasható rajtuk a felirat.

RUFUS Úgy látom, mindenféle pénzeket őriznek itt Claudius császár korától egészen Constantinusig, de mindenképp csak egy keveset.

AGRICOLA Ezt nézzétek! Polluxra esküszöm, hogy ez a mi villánk szakasztott mása. Tudjátok, azé, ami két éve leégett. Felismerem az átrium mozaikpadlóját is, hiszen ez Okeanos isten növényekkel koszorúzott, szakállas feje! Lehetséges ez?

MAGNUS Valóságos kincset találtam: az aquincumi legiós tábor tábort fából kifaragva! Hogy ez nekem eddig nem jutott eszembe! Pedig mennyit gondolkodtam azon, hogy mit vigyek ajándékba a nővérem kisfiának, mielőtt hazautaztam volna a húgunk esküvőjére. De vajon melyik város fórumán árulnak ilyet?

AGRICOLA Szerintem ennek a terrakotta gladiátor szobrocskának is örült volna, nem gondolod, Marcus?

MAGNUS De még mennyire, hiszen ez egy secutores teljes fegyverzetben!

RUFUS Furcsák ezek a képek is. Nem tudom, hogyan készülhettek, de mintha a villa publica felújítását mutatnák be. Öt éve alaposan megbővítették: padlóit megemelték, padlófűtést építettek alá, fürdővel egészítették ki és rákötötték a régi csatornarendszerre.

AGRICOLA Nahát, találtam egy furcsa pénzermét. Úgy látszik elveszítették. Kétféle fémből van, lehet, hogy arany és ezüst. Az egyik oldalán egy hosszú nyakú madárra emlékeztető jel után két C betű olvasható. Nagyon értékes lehet. A másik oldalon alig kivehető apró számok: MMX és három vonás....

Szerintetek lehetséges, hogy a jövőben vagyunk? Gúnyt űznek velünk a Párkák? Ennyi marad majd a hatalmas Római Birodalomból? Romos épületek és egy halom

kacat? Nem, ez nem lehet igaz! Ez tényleg csak egy rossz álom, ebből minél hamarabb fel kell ébredni! Mene-
küljünk az üvegalagúton át, ahonnan jöttünk!

**Horváth Ádám, Péterfi Csaba,
Tompa Mátyás 10.N**

*Felkészítő tanár:
dr. Beckné Sallay Anikó*

*Virágos ág
Szekér Sára 5.N*

Háromszázhatvanöt

Osonva, félve vállamra kapaszkodott az este,
És az életnek háromszázhatvanöt napnyi terhe
Lógott a nyakamban.

A párnámra tétován hullott éjszakai pillák
Hiába-könnyem kínzó keservét kortyonként isszák,
S köpnék ki szavammal.

Így zokogna velem minden. Sírna a fény és az árnyék,
De a hallgatás ócska mosolya a homályban vár még
Rám. Sürget a holnap.

Én buta reményekkel szaladok a tegnapok után,
Térdet és tenyért megint véresre horzsolva – ostobán
Hozzám heged. Holtak

Bennem fájásai a sebnek, vágyai a pofonnak.
Bőrömről a múlt fájó foltjai pizsokként lekoptak.
Üss csak! Nekem nem fáj

Semmi. Törd össze csontjaim, szaggasd szálanként hajam.
Nem saját bűnöm vádja csattan az éjjellel rajtam.
Arcomra ül a báj.

Szelíd szótlansága az oktalan megbocsátásnak,
És a fáradt kétségbeesés gondjai elásnak
Évente – magamba.

Néha a parfümködös hajnali kacaj jön vendégül.
Kinevet. Feltámadnék, de hogy lehetne élet nélkül
Holtam halhatatlan?

Gyönyörű lepkevágyai a megélt boldog időknek
Gyorsan múltó perceimmel gyenge markomból kiszöktek,
Még messzebb zavartam.

Szálljanak el és szálljanak velük a múltba az évek,
Ne fogja meg senki! Miattuk lett minden célom vétek –
Bárhogy is akartam.

Lukács Izabella 9.C

Elképzel politikai vita a „passzív ellenállásról”

Szereplők:

ARANY János

DEÁK Ferenc

KEMÉNY Zsigmond

OSZTERHUEBER József pusztaszentlászlói nemes, Deák Ferenc sógora

TOMPA Mihály

1. jelenet. Helyszín: Angol Királynő Szálloda, Pest, 1858

KEMÉNY Látod Ferenc! Mi nem futottunk idegen országnak, mint annyian. Mi vagyunk a honmaradt magyar emigráció ebben a gyötrő tanácstalanságban. Csak egy valaki hiányzott, aki az irányt megadja ...

DEÁK Kire gondolsz?

KEMÉNY Hát reád. Azóta is hallom a szavaid, amit Schmerlingnek írtál:

„A közelmúlt idők gyászos eseményei után oly állapotok között, melynek még jelenleg is uralkodnak, lehetetlenség, hogy én nyilvános ügyekben közreműködhessek.”

OSZTERHUEBER A zalai nép is megértette a helyzetet:

„szívja a szüzdohányt, az adót megtagadja, késlekedik a fuvarral. A német nyelv megértését is megtagadja, s ha fölvilágosítást kérnek tőle nemtudommal felel, ha személyekről tudakozódnak nemismeremmel, ha tényekről nemláttammal ...”

DEÁK Mondd meg kedves sógor a zalaiaknak, hogy ne csüggedjenek, és hogy Deák nem enged a negyvennyolcból, így hát ők se engedjenek! Itt most nyíltan nem szállhatunk szembe az önkénnyel, de a sok kicsi ellenállás az ő erejüket is megtöri. Majd megtanulják a Bach-huszárok, hogy kátyús úton mekkorát botlik a lovuk!

OSZTERHUEBER Valóban a magyarok makacsságát sokszor leszólták, hogy mi nem patanunk az első osztrák szóra, hanem ragaszkodunk őseink hagyományához. Nem tehetünk mást, kivárjuk a kedvező fordulatot.

KEMÉNY De a kivárási taktikának nem tudni, hol az ésszerű határa. Meddig bírjuk még?

DEÁK Itt az lesz előnyben, aki tovább bírja. Ismered a mondást Zsiga, nem az a legény, aki üti, hanem aki állja. Lásd be a tőrés is tevés!

2. jelenet. Helyszín: Nagykőrös, ahol a gimnáziumban tanító Arany János meghívására vendégeskedik Tompa Mihály és Kemény Zsigmond.

KEMÉNY Barátaim, mit szóltok ahhoz a magatartáshoz, amelyhez közel egy évvel ezelőtt Deák Ferenc maga statuált példát, amikor udvarias hangnemben, de határozottan visszautasította Anton Schmerling osztrák igazságügy-miniszternek egy, a magyar magánjog kérdéseivel foglalkozó bizottságban való részvételre szóló meghívását?

ARANY A nemzet nagy, ép, erős és hajthatatlan része az osztrák hatalommal nem alkuszik, útból kiáll, s vele nem érintkezik, célját elő nem segíti, nem támogatja.

TOMPA Úgy van, barátom! Hivatalt – aki csak teheti – nem vállal, s az önkény rabszolgává aljasító rendszerének állandósítását elő nem mozdítja.

KEMÉNY Nem inkább felelőtlen, sőt nemzetáruló, ki hazájának nem igyekszik hasznára lenni képességei szerint?

TOMPA A haza javára és üdvére tenni kötelesség, de a most fennálló hatalom törvénytelen, melynek önkénye előtt meghajlik ugyan az igaz magyar, de nem enged, eltűri egy ideig, de felsőségét nyíltan el nem ismerheti.

Arany Lelkemből beszélsz barátom! „*Baljóslatú hallgatásban nagyobb erő és tiszteltreméltóbb önérzet rejlik, mint a konzervatívok udvarlásában*”.

KEMÉNY Éppen az efféle radikális gondolkodás táplálja az idegen elnyomást. Ha a nemzetet hangadói csak egy kicsit is alkalmazkodnának az új helyzethez, és igyekeznének meggyőzni az osztrák hatóságokat arról, hogy Magyarországon nincs talaja a forradalomnak, akkor az abszolutizmusnak sem lenne értelme.

TOMPA Az efféle megalkuvás, barátom egyenlő a nemzethalállal. Mert ha a nemzetből kihal „*az alkotmányos szabadságért való érzék és lelkesedés*”, akkor „*sem a sors kedvezése, sem az uralkodó kegyelme nem adhatja vissza nekünk azt.*”

**Nagy Máté, Schrancz Natália Éva, Sziva Dániel 10.A
Bujtor Alex, Mikó-Baráth Szilveszter, Molnár Marcell 10.B**

*Örökségünk '48 vetélkedő – döntő
Felkészítő tanár: dr. Beckné Sallay Anikó*

Berta Bernadett 8.N villámfelvétele

Hely: Pölöske

Időpont: 2012. október 7., 18.25

Fényképezőgép: Canon DIGITAL Ixus 750

Expozíciós idő: 1/60 s

Rekesznyílás: 2,8

Otthoni kísérletek

Mi mindenre jó a fizika! Ha értesz hozzá, még bűvészlucikokat is előadhatsz a társaságban. Az alábbiakban összegyűjtöttünk néhány ilyen mutatványt. Akár fogadhatsz ismerőseiddel, biztosan nyerni fogsz! ☺

Boros poharak

Keress a konyhaszekrényben két, tölcser alakú borospoharat, amely fölfelé kiszélesedik! Az egyik poharat töltsd tele valamivel! ☺ A legjobb, ha színes folyadékot, például szörpöt használsz. Ezután a pohár tartalmának felét öntsd át a másik, ugyanilyen pohárba! Ekkor úgy látszik, mintha mindkét pohár háromnegyedéig lenne tele. Nehéz elhinni, hogy tartalmuk belefér egyetlen pohárba. A látvány azért csalóka, mert a pohár lefelé szűkül, így a folyadékszint magasabbnak tűnik, mint henger alakú poharak esetén.

Krizsán Janka Boglárka 8.N

„Body builder” papírpénz

Egy élére állított papírpénz nem igazán tud megtartani semmilyen súlyt. Azonban, ha henger alakúra összetekered, igazi kis „testépítőt” kapsz, amely egy közepes súlyú könyvet is elbír! Az összetekert papírpénz (függőlegesre állítva) merevebb lesz, ráadásul az erő egyenletesen oszlik el rajta. Ha vízszintesen fektetett hengerre próbálsz rátenni ugyanazt a könyvet, akkor összelapul a könyv súlyától.

Krizsán Janka Boglárka 8.N

Liftező rágógumi

Önts szénsavas ásványvizet egy pohárba, és dobj bele egy „használt” rágógumit! J A rágó azonnal lesüllyed a pohár aljára, majd egy kis idő múlva felemelkedik. De itt sem marad sokáig, újra lesüllyed. Ez a liftezés többször megismétlődik. Miért? A rágógumi térfogatát a felszínére tapadt buborékok megnövelik, ezért megnő a rá ható felhajtóerő, felemelkedik a víz tetejére. A felszínre érve néhány buborék elpattan, így a rágó újra lesüllyed.

Molnár Réka Zita 9.B/ny

A súlyemelő lufi

Vegyél elő egy üres poharat és egy felfújót lufit! Gyújts meg egy gyufát, és dobd bele a pohárba! Ezután tedd gyorsan a pohárra a lufit! Pár másodperc múlva próbáld meg felemelni a poharat a lufi segítségével! Csodák csodája, sikerül.

Ismereteid alapján meg tudod magyarázni a jelenséget, ugye? Ha nem, fordulj bizalommal fizikatanárodhoz! ☺

Paksa Gergely Imre 9.B/ny

Egy kis ráadás a megéhező kísérletezőknek ☺

Virslifőzés mikrohullámú sütővel

A virslit tedd bele egy vízzel telt műanyag dobozba, majd fagyaszd meg! A jégbe fagyott virslit vedd ki a dobozából, és tedd be egy tányéron a mikrohullámú sütőbe! A jégtömb elkezd olvadni a virsli körül. Körülbelül egy perc múlva ellenőrizd! Ha szükséges, tedd vissza a mikróba addig, amíg a virsli teljesen kiolvad a jégből! Vigyázz, a virsli közben felforrósodik! Vedd ki a vízből a „megfőtt” virslit, és fogyaszd el! Jó étvágyat!

Darabos Vince 6.N

A fotókat a szerzők készítették.

Lebegő mágneses éggömb

Az éggömbre ható gravitációs erőt a felül lévő elektromágnes egyensúlyozza ki, melynek erősségét egy mikroprocesszor másodpercenként 10 ezer-szer változtatja. Így küszöböli ki az inhomogén mágneses mezőt és az éggömb pozíciójának pillanatnyi változásait.

Balesetek és veszélyek

Zala megyében az első fúrások óta mindig akadtak ellenzői a kőolajbányászatnak. Személyesen is hallottam idősebb emberektől, ahogy félelmeiket fejezik ki az olajipar megbízhatatlanságát illetően. Ez a vélekedés – véleményem szerint – eléggé eltúlzott, bár a csekély számú baleset csak tovább erősítette.

1961. augusztus 24-én, Nagyhegyesen történekről több beszámolót és egy előadást is hallhattam, ez volt az egyik legnagyobb baleset hazánkban. A Hajdúszoboszló-2-es jelzésű földgázkútnál történtek nyoma, egy európai viszonylatban is ritka krátertő, melyet személyesen is volt alkalmam látni 2009. május 31-én. A baleset délelőtt tizenegy órakor történt, a kiáramló gáz spontán gyulladás miatt. Az 1391 méter mély furatban körülbelül 390 méternél járhatott a cső, amikor a földgáz szétrobbantotta a kutat és környékét, 840 méteres átmérőjű krátert hagyott maga után. Az adatok szerint 172 000 m³-nyi iszap és agyagmárga szóródott szét, a gáz pedig több napon keresztül égett 10 méteres lángoszloppal, míg a nedves iszap el nem fojtotta a tüzet. A kráterben keletkezett tó ma már csak fele olyan mély, mint egykor, az eutrofizáció és az algásodás mellett a kiszáradás is komoly problémákat okoz. Ennek ellenére kedvelt horgászhely, kirándulók is szívesen látogatják, mert könnyedén megközelíthető.

A közelmúltban történt balesetek közül számomra is egyik legmeghatározóbb volt lakóhelyem, Sárhida közelében, a nagylengyeli olajmező NL 282/A kútjánál történt gázkitörés, 1998. november 14-én. A baleset éjjel körül történt, így a lakosság nem vett róla tudomást, hogy a kútból mérgező kénhidrogén, kén-dioxid illetve szén-dioxid szivárog, viszont a közeli tankállomás szakemberei és a kút fűrőmestere már 0 óra 20 perckor riasztották az illetékeseket. Öt perccel később jelentették a kitörést a MOL Rt. illetékesének is.

Bakos Tibort, Sárhida akkori polgármesterét a tűzoltósági ügyeletes hajnali egy óra után nem sokkal értesítette, hogy a levegő magas szén-dioxid koncentrációja, illetve a kedvezőtlen szélirány miatt a lakosság azonnali kitelepítésére van szükség. Mivel azelőtt még nem történt hasonló eset, elmondása szerint „Senki nem gondolta volna, hogy ilyen megtörténhet. Sok lakó azt hitte a süvítésről, hogy alacsonyan száll egy repülőgép felettünk.”

Ahogy azt megtudhattam, a vészhelyzetek esetén követendő Havaría-tervet léptették életbe. A falut lezárták, a lakosokat a falu központjába irányították a kitelepítéshez. Ez ugyanis a falu legmagasabban fekvő pontja, legnagyobb jól megközelíthető nyílt tere, Sárhida ugyanis egy völgyekben és dombháton fekvő település. A lakók egymást telefonlánc segítségével értesítették a veszélyről, így amikor a kitelepítéshez érkezett buszok hajnali három órakor megérkeztek, rövid időn belül indulhattak is vissza Zalaegerszegre, a szomszédos Bak és Bocföldre kitelepített lakóival együtt. Egerszegben a sportcsarnokban helyezték el őket.

A baleset szempontjából kritikus tényező volt a széljárás. A vasárnapi változó széljárás elősegítette, hogy a mérgező gázfelhő szétterjedjen. A veszély elkerülése érdekében a védelmi bizottság felvette a kapcsolatot a nagykanizsai és a szombathelyi kórházakkal, hogy Zalaegerszeg kiürítése esetén fogadhatják a betegeket, illetve a „gázmérgezést szenvedőket”, ahogy Bakos Tibor rámutatott. Szerencsére azonban a

szén-dioxid szintje sehol sem érte el aznap a kritikus szintet, még a legmagasabb koncentráció (amit nem is a kút közvetlen közelében mértek, hanem a baki horgásztónál) sem érte el a 7-8 milliomodot, Sárhidán sem mértek többet 3 milliomodnál. Ez köszönhető volt annak, hogy az igen erős szélökök nem csak elterelték, de fel is hígították a gázfelhőt. Mivel azonban még nem voltak tapasztalatok hasonló esetről, „a szakemberek igen gyakran ellentétes véleménnyel voltak a gázfelhő veszélyességéről” – tette hozzá Bakos Tibor.

A körülbelül 2000 méteres mélységből feltörő, óránként 30 000 m³ szén-dioxid két méter vastag szárazjég-réteggel borította be a kutat, így Algyőről mozgósítottak speciális gázturbinával felszerelt teherautókat. Egy harcokocsira szerelt ikerturbina Tökölről érkezett, az volt a feladata, hogy a szárazjeget leolvasszák, a gázfelhőt elfűjják. A turbinák bevetésével sikerült felmérni a kút állapotát, sikeresen megtudták tisztítani annyira a szénsavhótól, hogy már hozzáférhettek. Másfél nap kellett hozzá, hogy az első ember lemerészkedhessen a kútba. Mindössze pár percet töltött lent, a kiáramló –30 Celsius-fokos gáz mégis vastag jéggel borította védőruháját. Képtelen volt tovább lent tartózkodni, de már ez is jelentős sikernek számított.

A szélnek és az előző esti csapadéknak köszönhetően Sárhida levegője kitisztult, családoként egy embert hazaengedtek, hogy a háziállatokat ellássák, miközben Bakon a szén-dioxid koncentrációja átlépte az egészségügyi határértéket. Családtagok és idős falubeliek beszámolóiból értesültem, hogy mindössze egy órát tartózkodhattak otthon, háziállataikat elláthatták, illetve ruhaneműt és minimális mennyiségű személyes tárgyat vehettek magukhoz, mielőtt az autóbuszok az előre megbeszélt helyen összegyűjtötték volna a csomagokat cipelő lakókat.

November 17-én többször is megkísérelték a kúttalapat elzárását. Több mint húszórányi szakadatlan próbálkozás után végre sikeresen illeszteni tudták az elzáró elemet, fél 12 körül. Magyarai Dániel szavaival élve: „csend van, nem dübörög.” És ez volt a megkönnyebbülés jele.

A lakosság hazatérhetett, ugyanolyan példás rendben, mint ahogy kitelepítésük folyt. Emberéletben, magántulajdonban nem esett kár, az illetékesek példásan jártak el egy meghatározó balesetben, addig ismeretlen veszéllyel szemben. A további balesetekre való felkészülésként a lakossági képzéseket indították, az erre vonatkozó Havaria-tervet kibővítették, átírták, hogy megfelelhessen az esetleges veszélyhelyzeteknek. Bár mindezen erőfeszítések ellenére, Bakos Tibor az interjú során megemlítette, hogy még 1999 februárjában is kaptak bejelentéseket, de ezek szerencsére tévesnek bizonyultak.

*Himbás olajszivattyú,
az úgynevezett Bólogató János*

Bakos Bence Gellért 11.B
(részlet az OKTV-re beküldött pályamunkából)

Fotó: hu.wikipedia.org

Tanulmányajánló a helyi gazdaság fejlesztésének fontosságáról

Napjaink, fogyasztói társadalomban szocializálódott embere a társadalmi–gazdasági élet és fejlődés csaknem egészét legtöbbször a média által közvetített reklámokból jól ismert, döntően nemzetközi nagyvállalatokkal azonosítja. A közvélemény az óriási méretek az országokon, kontinenseken átívelő gazdasági–pénzügyi erőközpontok (például transznacionális vállalatok, nagybankok) szinte egyetemes bálványimádatában „szenved”. Ami „nagy és nemzetközi”, az egyben erős, tévedhetetlen, biztonságot és minőséget nyújtó, ezáltal alapvetően vonzó tulajdonságokkal rendelkezik. Ami „helyi és kicsi”, elmaradott, fejlődésben megrekedt vagy leépülő félben lévő, voltaképpen lenézett és taszító. Ez a felfogás azonban kifejezetten leegyszerűsített és torz képet mutat korunk világgazdaságáról és a magyarországi viszonyokról.

A helyi gazdaság jelentőségének, fontosságának hangsúlyozása az utóbbi években került a nemzetközi és a hazai földrajz- és közgazdaságtudományi kutatások homlokterébe. Az egyik legújabb hazai munka az ELTE Társadalom- és Gazdaságföldrajzi Tanszékének két jelenlegi (dr. Illés Sándor tanszékvezető, Rapkay Bence doktorandusz) és egy korábbi (Stárics Roland doktorandusz) munkatársának a legnívósabb hazai földrajztudományi folyóiratban 2013 tavaszán megjelent tanulmánya. Az alábbiakban cikkünk rövid összefoglalásával igyekszem felkelteni az érdeklődésed a téma iránt.

A globalizáció által felgyorsult és „globális faluvá zsugorodott” világunkban a külföldi működőtőke-beruházások mellett méltatlanul csekély figyelmet fordítunk a lokális beágyazottságú, azaz a helyben tevékenykedő gazdaság működésére, valamint szereplőinek megismerésére és fejlesztésére.

Mit is nevezünk valójában helyi gazdaságnak? A helyi gazdaság azt a legalsó működési szintet jelenti, amely olyan helyi érdekeltégű vállalkozások/vállalatok együttese, amelyek helyi munkaerőt alkalmazva, helyi erőforrásokat használnak fel a helyi érdekek szem előtt tartása mellett. Döntő mértékben helyi igények és szükségletek kielégítése a céljuk, erős és tudatos helyi közösségre támaszkodnak, az adott térségben elérhető nyereség nagy részét „helyben tartják”. Vagyis egy olyan gazdaság, amely az erőforrásokat a helyi közösség fejlődésének és jólétének szolgálatába állítja. A legfontosabb helyi gazdaságfejlesztési akciók közé a helyi érdekeltégű vállalkozások támogatása és az induló helyi vállalkozások támogatása tartozik. A helyi gazdaság erősítésének fontossága, és az ebben rejlő lehetőségek kiaknázása nemzeti érdekünk. Fejlesztése, az elhúzóó válságból való kilábalás mellett, gazdasági mozgásterünk növelésének és belső, strukturális megerősödésének, továbbá gazdasági fejlődésünk fenntartható pályára állításának egyik záloga.

E.F. Schumacher világhírű német közgazdász leghíresebb könyvének címével élve, „Small is Beautiful”, azaz „A kicsi szép”. Ne feledd, jómagad is hozzájárulhatsz a helyi társadalom és gazdaság önszervező és önműködő képességének erősítéséhez!

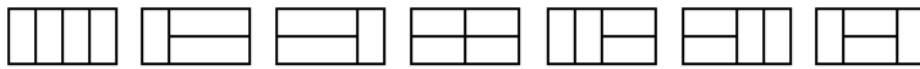
Stárics Roland

A tanulmány teljes szövege elektronikusan hozzáférhető, szabadon letölthető a következő címen: www.foldrajzitorsasag.hu/downloads/foldrajzi_kozlemenyek_2013_137_evf_1_szam.pdf

Járdázzunk!

Ne taposd el a növényeket! Készíts inkább járdát, és azon járj! Közben gyakorlati készséged mellett matematikai, informatikai ismereteidet is fejlesztheted. ☺

Tegyük fel, hogy előre gyártott, 1×2 és 1×3 egység méretű lapokból kell 2 egység szélességű és N egység hosszúságú járdát kikövezned. Hányféleképpen végezheted el a munkát? (A Nemes Tihamér OITV 2013. évi 2. korcsoport 2. fordulójának 4. feladata alapján.)

4 egység hosszúságú járda hétféleképpen hozható létre

1. megoldás

Nevezzük el szabályosan lezárt járdának azt az N hosszúságú járdát, amelyből nem lóg ki lap. Vizsgáljuk meg, hányféleképpen alakítható ki ilyen járda! A lehetőségek számát jelöljük $f(N)$ -nel! Feladatunk az $f(N)$ függvény értékének a kiszámítása.

szabályosan lezárt járda

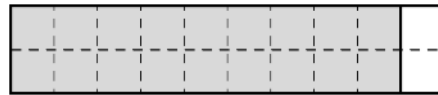

nem szabályosan lezárt járda

Könnyű belátni, hogy $f(1)=1$, $f(2)=2$ és $f(3)=4$. Miért? Rajzold fel! ☺

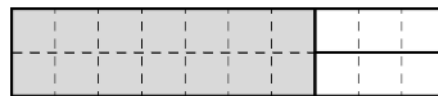
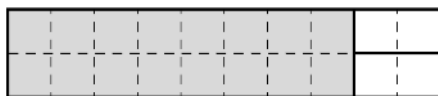
A további értékeket visszavezetjük az előző értékek meghatározására. Ezt a módszert rekurzióknak nevezzük.

Egy szabályosan lezárt, $N-1$ hosszúságú járdából csak egyetlen módon készíthetünk N hosszúságú járdát, mégpedig úgy, hogy hozzáillesztjük az 1×2 -es lapot. Így tehát $f(N-1)$ féle járdához jutunk.

N hosszúságú járda kialakítása $N-1$ hosszúságú járdából

Egy szabályosan lezárt, $N-2$ hosszúságú járdából ugyancsak egyféleképpen készíthetünk N hosszúságú járdát úgy, hogy ne keletkezzen szabályosan lezárt, $N-1$ hosszúságú járda. Ezzel további $f(N-2)$ féle járdát kapunk.

N hosszúságú járda kialakítása $N-2$, illetve $N-3$ hosszúságú járdából

Egy szabályosan lezárt, $N-3$ hosszúságú járdából szintén egyféleképpen alakítható ki N hosszúságú járda úgy, hogy ne legyen átfedés az előző esetekkel, azaz ne keletkezzen sem szabályosan lezárt $N-1$ hosszúságú, sem pedig szabályosan lezárt $N-2$ hosszúságú járda. Így további $f(N-3)$ féle járdát készíthetünk.

$N-4$ hosszúságú járdából nem alakítható ki N hosszúságú járda úgy, hogy ne legyen átfedés az előző esetekkel. Rövidebb járdáknál viszont nagyon gyorsan növekszik a lehetőségek száma. A megoldás alapján majd kiderül például, hogy $N=8$ esetén négyféleképpen alakítható ki N hosszúságú járda, $N=17$ -nél ez a szám 100 fölé emelkedik,

$N-4$ hosszúságú járdánál pedig már egymilliónál is nagyobb. Ezek áttekintéséhez újabb rekurziót kell bevetnünk.

Nevezzük elemi eseteknek azokat az i ($1 \leq i \leq N$) hosszúságú, szabályosan lezárt járdákat, amelyek nem bonthatóak fel további, szabályosan lezárt járdákra! Az i hosszúságú elemi esetek számát jelöljük $e(i)$ -vel! Könnyű belátni, hogy $e(1)=e(2)=e(3)=1$, továbbá $e(4)=0$.

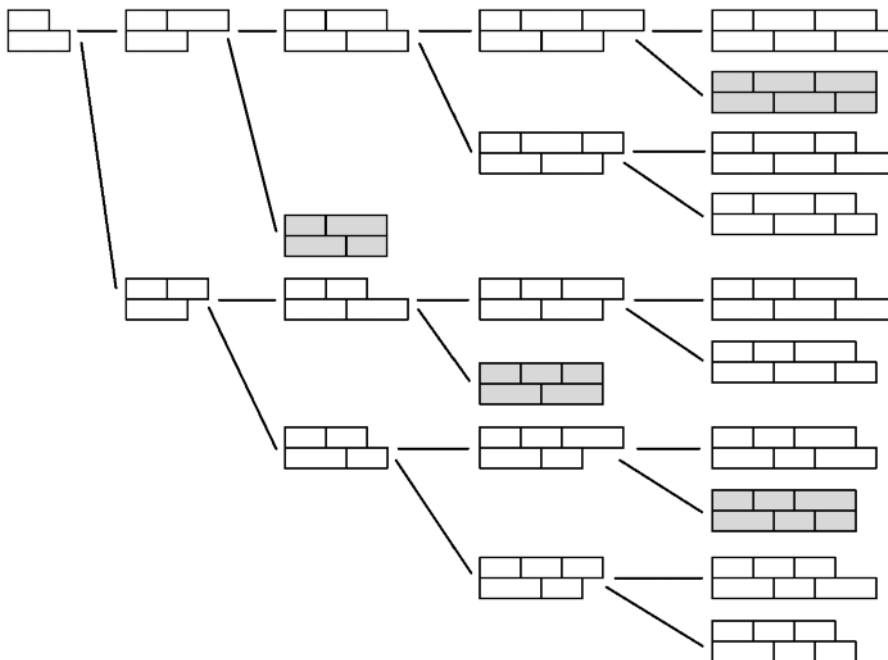
Ekkor a következőt mondhatjuk. $N-i$ hosszúságú, szabályosan lezárt járda $f(N-i)$ féleképpen készíthető el. Ezt $e(i)$ féleképpen bővíthetjük N hosszúságú járdává úgy, hogy ne legyen átfedés a hosszabb járdákból kiinduló bővítésekkel. Így $f(N-i) \cdot e(i)$ féle járdát kapunk. Az összes lehetőséget figyelembe véve:

$$f(N) = f(N-1) \cdot e(1) + f(N-2) \cdot e(2) + f(N-3) \cdot e(3) + \dots + f(1) \cdot e(N-1) + e(N)$$

Állapodjunk meg abban, hogy 0 hosszúságú járda egyféleképpen készíthető el, mégpedig úgy, hogy nem csinálunk semmit. Ez gyakori gondolatmenet a kombinatorikában. Ekkor $f(0)=1$, így az összefüggést tömörebben is felírhatjuk:

$$f(N) = \sum_{i=0}^{N-1} f(i) \cdot e(N-i)$$

Az $e(i)$ értékeket ($1 \leq i \leq N$) az *ElemiEsetekSzama*(a, b) rekurzív eljárással fogjuk meghatározni. Az eljárás a és b paramétere jelöli a járda egyes sorainak a hosszát. Induljunk ki a mellékelt elrendezésből ($a=2, b=3$)!

A szürkével jelölt elemi esetek kialakítása a kiinduló elrendezésből

Természetesen olyan elemi esetek is kialakíthatók, melyeknél az első sor kezdődik 1×3 -as lappal, a második pedig 1×2 -essel. Így azonban a fenti kiinduló elemből kapható járdák tükörképei adódnak (a vízszintes tengelyre tükrözve). Ezért elegendő csak az egyik esetet megvizsgálni, és ha találunk egy elemi esetet, akkor az $e(a)$ értékét 2-vel növeljük.

A járdát a következő módon építjük tovább. Egy lépésben mindig a rövidebb sor végére helyezünk egy újabb lapot (lásd az előző ábrát). Ha a két sor hossza különböző, akkor a rövidebb sor végére lerakhatjuk az 1×2 -es vagy az 1×3 -as lapot is. Tehát, ha az a -val jelölt sor a rövidebb, akkor meghívjuk az *ElemiEsetekSzama* eljárást az $(a+3, b)$ és az $(a+2, b)$ argumentumokkal, ha pedig a b -vel jelölt sor a rövidebb, akkor az $(a, b+3)$ és az $(a, b+2)$ értékekkel.

Ha a sorok hossza megegyezik, akkor elemi esethez jutottunk. A fentiek alapján az $e(a)$ értékét 2-vel megnöveljük. Vigyázat! Ilyenkor nem hívhatjuk meg az *ElemiEsetekSzama* eljárást, mert ha egy elem végére további lapokat raknánk, akkor egy olyan járdát kapnánk, ami felosztható rövidebb, szabályosan lezárt járdákra, így nem bizonyulna elemi esetnek.

Az algoritmus mondatszerű leírása:

ELJÁRÁS ElemiEsetekSzama(a, b MINT Egész)

HA $a \leq N$ ÉS $b \leq N$ AKKOR

HA $a < b$ AKKOR

ElemiEsetekSzama(a+3, b)

ElemiEsetekSzama(a+2, b)

EGYÉBKÉNT HA $a > b$ AKKOR

ElemiEsetekSzama(a, b+3)

ElemiEsetekSzama(a, b+2)

EGYÉBKÉNT

$e(a) += 2$

ELÁGAZÁS VÉGE

ELÁGAZÁS VÉGE

ELJÁRÁS VÉGE

A járda kialakítására vonatkozó lehetőségek számát pedig a következő eljárás határozza meg:

ELJÁRÁS Járda()

Be: N

$f() = 0, e() = 0$

$f(0) = 1, e(1) = 1, e(2) = 1, e(3) = 1$

ElemiEsetekSzama(2, 3)

CIKLUS $i = 1$ -től N-ig

CIKLUS $j = 0$ -tól i -ig

$f(i) += f(j) * e(i-j)$

CIKLUS VÉGE

CIKLUS VÉGE

Ki: $f(N)$

ELJÁRÁS VÉGE

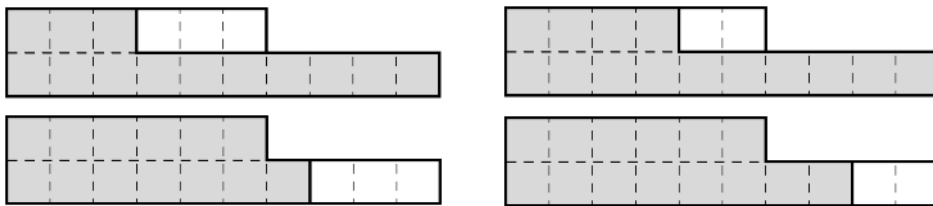
2. megoldás

A feladatot megoldhatjuk dinamikus programozással, az elemi esetek megszámlálása nélkül is. Nevezzük (i, j) méretű járdának azt a járdát, amelyiknek az első sora i , a második sora pedig j hosszúságú. Ezek számát tároljuk az $f(i, j)$ tömbben. Feladatunk az $f(N, N)$ érték meghatározása.

Könnyű belátni, hogy $f(0, 2)=f(2, 0)=f(1, 1)=1$, $f(2, 2)=2$, továbbá $(0, 1)$, $(1, 0)$, $(1, 2)$ és $(2, 1)$ méretű járda nem készíthető. Felhasználjuk még azt, hogy 0 hosszúságú járda egyféleképpen készíthető.

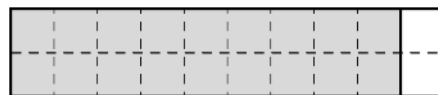
Vizsgáljuk meg, hogyan alakítható ki (i, j) méretű járda a kisebb járdákból!

- Az $(i-3, j)$ méretű járdák első sorába 1×3 -as lapot teszünk. Így $f(i-3, j)$ féle járdához jutunk.
- Az $(i-2, j)$ méretű járdák első sorába 1×2 -es lapot teszünk. Ezzel $f(i-2, j)$ féle járdát kapunk.
- Az $(i, j-3)$ méretű járdák második sorába 1×3 -as lapot teszünk. Így $f(i, j-3)$ féle járdát készíthetünk.
- Az $(i, j-2)$ méretű járdák második sorába 1×2 -es lapot teszünk. Ezen a módon további $f(i, j-2)$ féle járda keletkezik.

$(6, 10)$ méretű járda kialakítása

- Ha $i=j$, akkor az $(i-1, j-1)$ méretű járdák végére függőlegesen lehetünk egy 1×2 -es lapot. Így tehát további $f(i-1, j-1)$ féle lehetőség adódik.

Járda kialakítása $(i-1, j-1)$ méretű járdából, ha $i=j$

A fentiek alapján összesen $f(i-3, j) + f(i-2, j) + f(i, j-3) + f(i, j-2)$, valamint, ha $i=j$, akkor még további $f(i-1, j-1)$ féle járdát kapunk.

De így az $(i-3, j-3)$ méretű járdákat, az $(i-3, j)$ és az $(i, j-3)$ méretű járdáknál is megszámláltuk, tehát az $f(i-3, j-3)$ értéket ki kell vonnunk az összegből.

Ehhez hasonlóan az $(i-2, j-2)$, $(i-3, j-2)$ és az $(i-2, j-3)$ méretű járdákat szintén kétszer számláltuk, tehát ezek számát is ki kell vonni.

Így az alábbi képlethez jutunk:

$$f(i, j) = f(i-3, j) + f(i-2, j) + f(i, j-3) + f(i, j-2) - f(i-3, j-2) - f(i-2, j-3) - f(i-3, j-3) - f(i-2, j-2) \quad \text{ha } i \neq j$$

$$f(i, j) = f(i-3, j) + f(i-2, j) + f(i, j-3) + f(i, j-2) + f(i-1, j-1) - f(i-3, j-2) - f(i-2, j-3) - f(i-3, j-3) - f(i-2, j-2) \quad \text{ha } i = j$$

A fenti összefüggés alapján meghatározhatjuk az $f(i, j)$ tömb értékeit. A táblázat első 3 sorában, illetve oszlopában az összegből ki kell hagyni azokat a tagokat, amelyekben valamelyik index negatív lenne.

	0	1	2	3	4	5	6	7	8
0	1	0	1	1	1	2	2	3	4
1	0	1	0	1	1	1	2	2	3
2	1	0	2	1	2	3	3	5	6
3	1	1	1	4	2	5	6	7	11
4	1	1	2	2	7	4	9	11	13
5	2	1	3	5	4	15	9	19	24
6	2	2	3	6	9	9	30	18	39
7	3	2	5	7	11	19	18	60	37
8	4	3	6	11	13	24	39	37	123

Az $f(i, j)$ tömb első néhány értéke

Az algoritmus mondatszerű leírása:

ELJÁRÁS Járda2()

Be: N

$f(,)=0$

$f(0, 0) = 1$

$f(0, 2) = 1$

$f(2, 0) = 1$

$f(1, 1) = 1$

$f(2, 2) = 2$

CIKLUS $i = 3$ -tól N -ig

$f(0, i) = f(0, i-2) + f(0, i-3)$

$f(i, 0) = f(i-2, 0) + f(i-3, 0)$

$f(1, i) = f(0, i-1)$

$f(i, 1) = f(i-1, 0)$

$f(2, i) = f(2, i-3) + f(2, i-2) + f(0, i) - f(0, i-2) - f(0, i-3)$

$f(i, 2) = f(i-3, 2) + f(i-2, 2) + f(i, 0) - f(i-2, 0) - f(i-3, 0)$

CIKLUS VÉGE

CIKLUS $i = 3$ -tól N -ig

CIKLUS $j = 3$ -tól N -ig

$f(i, j) = f(i-3, j) + f(i-2, j) + f(i, j-3) + f(i, j-2) -$

$f(i-3, j-3) - f(i-2, j-2) - f(i-3, j-2) - f(i-2, j-3)$

HA $i = j$ AKKOR

$f(i, j) += f(i-1, j-1)$

ELÁGAZÁS VÉGE

CIKLUS VÉGE

CIKLUS VÉGE

ELJÁRÁS VÉGE

A fentiek alapján ugye te is meg tudod írni a programot? ☺

Jákli Aida Karolina 10.N

Visual Basic torta

Avagy hogyan kapjunk ötöst informatikából? ☺

Nehéz idők jártak ránk idén az informatikaórákon. Programozást tanultunk Visual Basic nyelven. Mint mondják, holdvilágos éjszakán nem éppen erről álmodik a lány. ☺

Kisebb-nagyobb nehézségek árán, de azért megbirkóztunk vele. A végére már egészen jól belejöttünk. Én például nagyon örültem, hogy ötöst kaptam belőle. Örömetem valamilyen módon szerettem volna kifejezni, ezért – konyhai ismereteimet összeszedve – egy torta készítését határoztam el. A tervet tettek követették. Átolvastam kedvenc gasztroblogjaimat, és a francia csokoládétorta igen jól hangzó receptjét választottam. A torta két fő összetevője

a csoki és a karamell, gondoltam ez jó lesz, hiszen mindenki szeretni a karamellt (rajtam kívül ☺), a csokoládéről nem is beszélve. Tuti a siker!

A receptet az alábbi weblapon találod:

www.recept-oldal.hu/cikkek/tortak/francia-csokolade-torta.html

Itt olvashatod a hozzávalókat és egy elég részletes leírást a készítés módjáról. Kezdő szakácsnőknek a karamell készítéséhez adok még némi tanácsot.

A sűrített tejet öntsd jól záródó befőttes üvegbe, körülbelül az üveg 3/4-éig! Lehet, hogy emiatt több üvegre is szükséged lesz, de ez nem baj. A fedelet jó erősen szorítsd rá az üvegre, majd tedd egy akkora lábosba, amibe teljesen belefér! A lábost töltsd meg vízzel, de csak annyira, hogy a sűrített tejet ellepje, viszont ne érjen az üveg szájáig! Majd rakd rá a lábosra a fedelét, és a lehető legkisebb fokozaton, 3 órán át melegítsd! Ne ijedj meg, a végén már formi fog a víz! 3 óra elteltével kivetheted. Ha mindent jól csináltál, láthatod, hogy megbarnult, és kicsit sűrűbb lett. Mielőtt megbontanád, várd meg, míg kihűl!

Az elősütésnél nehezebbnek rizst használtam, mert bab és borsó valahogy sosincs itthon. ☺ Annyi rizst szórj rá, hogy körülbelül megteljen a tortaforma!

Ezután már csak a díszítés (a szöveg) elkészítése van hátra. Bármilyen gyümölcscsel dekorálható. Én csak porcukrot használtam, de előre megfontolt szándékkal VISUAL BASIC felirattal láttam el. ☺

A tortával nagy sikert arattam az informatikaórán. Csoporttársaim alig várták, hogy nekiessenek a csemegének. A fotóra jobbról benyúló, hatalmas késsel vágtuk fel. Még a morzsákat is felfaltuk. (Közben ideiglenesen felfüggesztettük a házirendnek azt a pontját, hogy nem szabad enni a számítógépteremben, de ezt ne áruld el senkinek! ☺) Azóta én vagyok az osztály ügyeletes szakácsnője. ☺

Egyébként pedig akkor kapsz ötöst informatikából, ha jól megtanulod a leckét! ☺

A receptet lejegyezte és a tortát elkészítette:

Baldauf Sarolt 9.B

Programozási ismeretek haladóknak

Műszaki Kiadó, 2012

Könyvünk a 2011-ben megjelent *Programozási ismeretek* szerves folytatása. Azoknak a középiskolás diákoknak, felsőoktatásban részt vevő hallgatóknak és más érdeklődőknek szól, akik már elsajátították a programozás alapjait, gyakorolták egyszerűbb programok írását. Most bővíthetik tudásukat. Megismerkedhetnek a korszerű programozási eszközökkel. Jártasságot szerezhetnek az objektumorientált programozási technikákban, az összetett algoritmusok és adatszerkezetek használatában, a gráfalgoritmusok alkalmazásában. Röviden bemutatjuk a grafikus felhatalnáló felület programozását is.

A könyv több célt szolgál.

- Ajánljuk azoknak a középiskolás diákoknak, akik az informatikai alapismeretek (szakmai informatika) tantárgyból készülnek közép- vagy emelt szintű érettségire.
- Haszonnal forgathatják azok a diákok is, akik a középiskolai programozási versenyeken vesznek részt. Itt elsősorban a Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi versenyen és az OKTV-n elvárt témaköröket tartottuk szem előtt.
- Manapság egyre több felsőfokú oktatási intézményben tanítanak programozást. Ezen intézmények hallgatói a tananyag szemléletes, könnyen érthető áttekintését találják meg könyvünkben.
- Javasoljuk továbbá azoknak az Olvasóknak, akik tanulmányaiktól függetlenül megismerkednének az objektumorientált programozás alapjaival, az összetett adatszerkezetek, összetett algoritmusok alkalmazásával.

A tananyag bemutatása során – a lehetőségekhez képest – elvonatkoztatunk a konkrét programozási nyelvektől. Mondandónkat általánosan fogalmazzuk, az algoritmusokat főleg mondatszerű leírással adjuk meg. Szükség esetén a Visual Basic-re hivatkozunk, de ezeket a megjegyzéseket elkülönítettük a leckék szövegétől.

A tanultak alkalmazását – az első kötethez hasonlóan – számítógépes gyakorlatok szemléltetik. A gyakorlatok megoldása Visual Basic és C++ nyelveken letölthető a webről (www.muszakikiado.hu, www.zmgzeg.sulinet.hu/muszaki). A leckéket a fejezetek végén lévő összefoglalással együtt számos feladat egészíti ki.

Felhívjuk az Olvasó figyelmét arra, hogy a Visual Studio Express ingyenesen letölthető a Microsoft webhelyéről:

www.microsoft.com/visualstudio, Download

A Visual Studio tartalmazza a Visual Basic/C++/C# fejlesztőrendszerét. Tankönyvünkhöz mind a 2010-es, mind a 2012-es változat használható.

Juhász Tibor, Kiss Zsolt
(a könyv bevezető fejezete alapján)

Ébredés

1.

Mikor jön a reggel?
Mikor az ébredés?
Álomporos vekker,
sanyarú tévedés.
Kezek húznak vissza,
markukban rémálom.
Poharából issza
ajkam, s kívánom:
fogyjon a nedű,
vagy jusson belőle
Neked is. Előre
népem, manók hada,
nyomukban kétség,
Édes Mamám szava...
Túl sok a vétek,
s a csók kevés.
Mikor jön reggel?
Mikor az ébredés?

2.

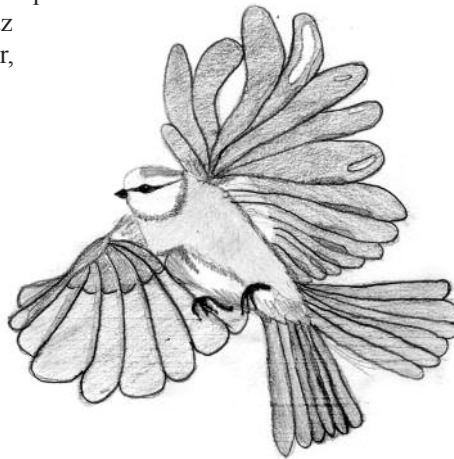
Mondd kis virág, kiben az eső cseppje él,
Mitől fél a világ, s tőlem mit remél?
Elhagyni a biztost, érzem rettenet,
Nem ismert pusztán lelkem élni nem szeret.
Vagy ha nem lenne kockázat, a tét,
Hogy ki túlél is, azt megfojtja a lét,
Én bizony szeretnék, nem csak álmodni
szépet,
Látni, mit hóbertos utazó megélhet,
Élni, hol az idő épp esőunt, szép napos,
De a hatalmas cipőtalp-véletlen eltapos.

Mint a kredencpolcon a sok lekvár,
Úgy sorakoznak a fejekben az ötletek.
Épp te jössz a sorban, megízlellek,
de megromlottál, tönkre mentél,
Igen, mondom, igen, már az elején lett
elrontva, amikor nem voltunk elég alaposak.
S ha jó is volt egykor, most rossz az
íze, kidoblak, mert nem kellesz már,
penészszótte, jógyümölcs volt,
nincsentöbbsésoha lekvár.

3.

Túl sok a véték,
s a csók kevés.
Mikor jön reggel?
Mikor az ébredés?

Még fent a nap az autópályán,
a fény a csend, egy vagyok
az ülésorok között, lágy dallam
a fülemben, s gondolkozom,
még este előtt, hazaérni halkán,
te otthon vársz sejtem... Tudom.
Egyszerre közeledem, s távolodom.

Takács Zsanett 12.N
Grafika: Rózsa Anna Sára 5.N

Kirándulás Operaországba Szoknyaszerepek

Az operabarátok jól ismerik a nadrágszerep fogalmát. Akkor beszélünk nadrágszerepről, ha a zeneszerzők női hangra írnak férfiszerepet. Általában fiatal fiúk megszemélyesítésénél fordul elő, hiszen nevetséges lenne, ha tenor vagy pláne basszus hangon szólalnának meg. Nadrágszereppel a prózai színpadon is találkozunk. Vörösmarty Csongor és Tündéjében például gyakran nők játsszák az ördögfiakat.

Most azonban éppen ellenkezőleg, olyan operarészletekkel ismerkedünk meg, melyekben férfiak alakítanak női szerepet. A nadrágszerep mintájára nevezzük el szoknyaszerepek az ilyen eseteket!

Vajon miért bízzák a szerzők férfira egy-egy nőalak megformálását? Alapvetően kétféle módon jelennek meg férfiak női ruhában. Vagy szerepe szerint ténylegesen női szerepet énekel egy férfi, vagy pedig csak álruhát ölt valamilyen oknál fogva. A továbbiakban mindkét lehetőségre mutatunk példát. Nézd meg, hallgasd is meg az idézett részleteket! Így sokkal érdekesebb lesz az áttekintés!

I. Valódi szoknyaszerepek

Térjünk vissza a kérdéshez, miért írnak férfihangra női szerepet a zeneszerzők? A leggyakoribb ok az, hogy csúnya, öreg, házsártos nőszemélyt kell eljátszani, amit nyilván nem szívesen vállalnak a primadonnák. Ráadásul eleve mulatságos, ha egy férfi női ruhába öltözve jelenik meg a színen. Még egy kis zene, egy bugyuta történet, és máris kész a sikeres vígopera. ☺

Agáta mama és leánykája

Pontosan ezt a receptet követi **Gaetano Donizetti: Éljen a mama** című operájában, melyet 1827-ben mutattak be Nápolyban. A darabban egy vidéki operatársulat életébe kukkanthatunk be. Rosszul megy a soruk, nem fogynak a jegyek, nincs bevétel. Így aztán nem csoda, hogy a primadonna összeveszett a hőstenorral, a librettista a zeneszerzővel, s mindenki összeveszett az impresszárióval. Ráadásul Agáta mamától csak akkor kapnak pénzt, ha a teljesen tehetségtelen leányának is adnak valamilyen szerepet.

Agáta mama belépője a darab egyik leginkább mulatságos jelenete. Éppen egy nagy veszekedés után vagyunk, amikor betoppan. A milánói Scala 2009-es előadásában Vincenzo Taormina játssza kiválóan Agáta mama szerepét. A jelenet hatását fokozza a mamának és leánykájának komikus frizurája.

Érdemes figyelni arra, hogy Taormina milyen jól utánozza a hangszerek hangját. A jelenet vége felé szinte alig tudjuk megkülönböztetni énekét a valódi hangszerektől.

A következő mű szoknyaszerepe szintén csúnya, de éppenséggel fiatal lány, már amennyire beszélhetünk egy nimfa koráról. **Jean-Philippe Rameau, XV. Lajos házi operaszerzője** igen sikeres zeneszerző volt a maga korában. Neki köszönhetjük az összhangzattan szakszerű kidolgozását. 50 évesen, már híres zeneszerzőként kezdett operát

írni, amikor rájött arra, hogy ez milyen jó üzlet. ☺ Nevéhez fűződik az egyik nagy operaháború is, de erre majd később térünk vissza.

1745-ben írt operájának címadója **Platée**, a mocsarak és békák nimfája, így hát nagyon csúnya szegény. Ennek ellenére azt hiszi, hogy mindenki belé szerelmes. Az első felvonás kezdetén éppen Kütheron királyról ábrándozik a mocsárban, aki a színpadon a székek között bujkál előle.

A címszerepet éneklő Paul Agnew kiváló alakítást nyújt. Figyeljük meg például, hogy mit tesz, amikor először észreveszi a feléje irányuló kamerát! Érdeemes elgondolkodni a szövegen! Szabad fordításban:

Platée a mocsárban

Mily pompás ez a hely! Mily kellemes!

Ah, mily kedvező annak, aki élvezni kívánja a szabadságot.

Úgy látszik, nem nagyon változik a világ. Már Rameau idején is csak az érezhette igazán szabadnak magát, aki alámerült a mocsárba. ☺

Az operában aztán elhitegetik Platée-vel, hogy maga Jupiter (azaz Zeusz) akarja feleségül venni. A végén persze minden kiderül, és jól kinevetik szegényt. ☺

Bár Platée személye kifejezetten a görög mitológiához kapcsolódik, a darabban mégis Jupiternek hívják a főistent. A 17–18. századi operákban teljesen természetes volt a görög mitológiai nevek keveredése a rómaiakkal. Orfeusz és Euridiké sokszor megzenésített történetében például az alvilág urát általában nem Hádésznek, hanem Plútónak nevezik. Ezzel a keveredéssel a továbbiakban még találkozunk.

Bármennyire meglepő, nem csak fiatal, hanem öreg nimfák is éltek az arkádiai tájakon. **Pietro Francesco Cavalli**, velencei szerző **Kallisztó** történetét megzenésítő, 1651-es operájában egy ilyen öregedő nimfa és egy fiatal szatír kalandjával mulattatta a közönséget. Vigyázat, az idézett jelenet csak 18 éven felülieknek való! ☺

A történet csupán mellékepeződ a darabban. A 17. században ugyanis még nem vált élesen szét a vígopera és a komoly opera (opera seria). A nézők elvárták, hogy a szerző szórakoztassa őket a pénzükért! ☺

Cavallit egyébként a velencei történelmi opera legnagyobb alakjának tartják. Monteverdi tanítványaként az „opera hercege” címet érdemelte ki kortársaitól. Híre akkora volt, hogy XIV. Lajos, a Napkirály esküvőjére tőle rendeltek operát (amely aztán csúfosan megbukott a bemutáson, de ez egy másik történet).

Az ókori mitológiánál maradván **Rameau** egy másik operáját is idézhetjük, melynek címét **A gáláns indiaiak**ként szokták emlegetni, hibásan, hiszen valójában indiánokról van szó. Az 1736-ban bemutatott mű inkább az operaballet kategóriájába tartozik, amit nagyon kedveltek a franciák. Prológusában Mars isten nővére, Bellona, a háború kevésbé ismert istennője megzavarja a bájos Hébé vidám mulatságát. A nem feltétlenül csúnya, de nagyon férfias Bellona szintén a szoknyaszerepekhez tartozik.

A szatír és a nimfa

Bellona, a háború istennője

Az Opéra National de Paris 2004-es előadásán egyik kedvenc énekesnőm, az ausztrál származású, mesészp Danielle de Niese alakította Hébé szerepét.

*A boszorkány
(Jancsi és Juliska)*

Jancsi pedig az áruházi rácsos kocsikba zárva várja sorsa beteljesülését.

Az opera érdekessége, hogy Jancsi – mint fiatal fiú – nadrágszerep, tehát egyszerre látunk nadrágszerepet és szoknyaszerepet a színen.

A barokk korban más okból is játszották férfiak a női szerepeket. A színésznőket, énekesnőket erkölcsstelennek tartották, így nem engedték a színpadra – például a 17. századi Rómában. Pedig az opera elterjedése szempontjából elemi fontosságú volt, hogy Firenze, Mantova, Velence után elkerüljön az akkori világ fővárosába. A siker egyik kovácsa **Stefano Landi**, olasz zeneszerző, akinek legfontosabb műve a **Szent Elek**. 1632-es bemutatójára alig 30 évvel a legelső opera megszületése után került sor Rómában.

Elek anyja és felesége

Bellona zaklatásai miatt Hébé, az örök fiatal-ság istennője társaival úgy dönt, hogy inkább a világ más tájain folytatják a táncot. Török sziget, perui sivatag (az inka birodalomban), perzsiai piac, észak-amerikai indián törzs tábora jelentik az egymást követő helyszíneket. Lehetőséget adnak a látványos díszletekre, jelmezekre, táncjele-netekre. Különösebb mesére, összefüggő történet-re ne számítsunk! ☺

Most egy tényleg öreg és tényleg csúnya hölgy következik, egy igazi boszorkány. **Engelbert Humperdinck**, német zeneszerző 1893-ban komponálta **Hänsel und Gretel**, azaz Jancsi és Juliska című operáját, tulajdonképpen gyermekei szórakoztatására. A banyát eredetileg alt hangra írta a szerző, de gyakran bízzák tenorra a szerepet.

A 2008-as Glyndebourne-i operafesztiválon nemcsak Wolfgang Ablinger-Sperrhacker alakítása maradt emlékezetes, de a jelmeztervezőt is méltán kiemelhet-nénk. Rém ronda, szinte undorító banyát sikerült meg-formálniuk. ☺ Figyeljük meg, hogyan képzelte a rendező a mézeskalácsházat a mai gyerekek számára! Egy hatalmas áruházi édességpolec épült fel a színpadon, Jan-

csi pedig az áruházi rácsos kocsikba zárva várja sorsa beteljesülését.

Az opera érdekessége, hogy Jancsi – mint fiatal fiú – nadrágszerep, tehát egyszerre látunk nadrágszerepet és szoknyaszerepet a színen.

A barokk korban más okból is játszották férfiak a női szerepeket. A színésznőket, énekesnőket erkölcsstelennek tartották, így nem engedték a színpadra – például a 17. századi Rómában. Pedig az opera elterjedése szempontjából elemi fontosságú volt, hogy Firenze, Mantova, Velence után elkerüljön az akkori világ fővárosába. A siker egyik kovácsa **Stefano Landi**, olasz zeneszerző, akinek legfontosabb műve a **Szent Elek**. 1632-es bemutatójára alig 30 évvel a legelső opera megszületése után került sor Rómában.

Elek vallási áhítattól vezérelve elhagyja otthonát, remeteként tengeti életét. Szegényen, elgyötörten, szolgaként tér vissza a szülői házba. Szülei csak halálakor ismerik fel benne elveszettnek hitt fiukat.

Az operában minden szerepet férfiak játszanak, így sikerült engedélyezni a bemutatását. A nőket annak idején kasztráltak jelenítették meg a színpadon. A mű 2007-es Caen-i előadásán magas

hangú kontratenorok éneklék a dajka, Elek felesége és anyja szerepét, sőt, magát Eleket is.

Landi művének szövegét Rospigliosi bíboros, a későbbi IX. Kelemen pápa írta. Ennek ellenére a nézőnek végig az az érzése, hogy a szerzők kikacsintanak a színpalak mögül: tudjuk-tudjuk, Rómában vallásos tárgyú operát kell írni, de azért ne vegyük annyira komolyan az egészet, a fő cél a szórakozás.

Ezt az érzést erősíti például a két kópé, akik az egyik jelenetben bosszankodnak, amiért nem tudnak nyugodtan kártyázni, mivel a nők Eleket siratják. Később pedig eléneklék híres duettjüket:

*Nincs sok kedvem jónak lenni,
Vigan élni, járni, kelni:
Ez tart engem szép kövérnek,
A fáradságból nem kérek.
S míg így élem életem,
Minden nap ünnep nekem.
Diri, diri, diri, ...*

*Hogy a Földünk miként forog,
Arra én nem gondolok.
Minden más üres beszéd;
Elvesztette az eszét,
Ki aggódva gondol arra,
Mire virradhat holnapra.
Diri, diri, diri, ...*

Ne feledjük, 1632-ben járunk, éppen a Galilei-per előestéjén! Meglehetősen cinikus szöveg egy bíborostól, egy leendő pápától!

Azt már értjük, hogy miért kasztráltak énekeltek a női szerepeket, de vajon Elek hogyan kerül ebbe a kategóriába? Nos, a 16–17. században a főhős szerepét általában kasztráltakra bízta, akiknek állítólag csodálatos hangjuk volt. A közönség elvárta ezt a szereposztást, a tenort nevetségesnek érezték, kifütyülték volna, basszusok pedig elve csak komikus szerepet adtak elő.

De térjünk vissza az igazi szoknyaszerepekhez! Fő okuk elsősorban mégiscsak a komikum volt. Következő példám szintén ezt bizonyítja. **Claudio Monteverdi** utolsó operája, a **Poppea megkoronázása** 1642-es bemutatóján férfi alakította a dajka szerepét, amit azóta is gyakran játszanak férfiak. A női ruhában megjelenő férfi sok mulatságos jelenetre ad módot. A Glyndebourne-i operafesztivál 2008-as előadásán különösen kihasználták a komikumból fakadó lehetőségeket. Még azon is nevetnünk kell, ahogy a dajka előadja az öregség nyügeit, s csak utána gondolkodunk el a szövegen:

*Mások boldogságát irigyled, magadat utálad,
Lelked elfáradt, elméd elgyengült: négy ismérve
Vagy inkább négy nyüge a félelmetes öregségnek,
Ami ősz hajjal és recsegő csontokkal irányít a temető felé. ...
Egy asszony életének estéje délben kezdődik.
Déltől kezdve csak fogyatkozik szépsége.
Az idő először megédesíti az éretlen gyümölcsöt,
De néhány, rövid óra alatt megromlik, miután megérett.*

*A dajka megfürdeti Drusillát,
Poppea barátnőjét*

*Higgyetek nekem, fiatal lányok, életek reggelén,
Hogy csak tavasszal érint meg a szerelem!
Ne pazaroljátok el a zöldellő áprilist és májust!
Júliusban már, ah, túl fárasztó az utazás.*

Monteverdi 75 éves korában komponálta az operát. Talán innen való az öregség ily szívszorító jellemzése.

II. Álruhás szoknyaszerepek

A továbbiakban olyan operákkal ismerkedünk meg, melyekben a férfiak valójában férfiszerepet alakítanak, csak különböző okokból kifolyólag öltönek magukra női ruhát.

Maradjunk Monteverdi Poppeájánál! A történet szerint Néro császár szerelmes lesz hadvezérének, Othónak a feleségébe, Poppeába. Persze Poppeának is tetszik Néro – vagy még inkább a császári trón. Néro számúzi saját feleségét és Othót, majd feleségül veszi Poppeát.

Poppea, Otho és Ámor

Monteverdi korában nem volt divat olyan történetet előadni, melyben a rossz győzedelmeskedett a színpadon. Az idős mesternek volt bátorsága tükröt tartani a velencei polgárság és arisztokrácia züllött életmódja elé.

S hogyan kerül a Poppea az álruhás szoknyaszerepek sorába? Nos, Otho meg akarja ölni Poppeát, amiért megcsalta őt Néróval. A házból azonban már ki van tiltva, így Drusilla ruhájában jut be a hálószobába. Az alvó Poppeát azután az égből leereszkedő Ámor isten menti meg Otho törétől. Ámor fiatal fiúként természetesen nadrágszerep, így ismét együtt látunk a színpadon szoknya- és nadrágszerepet.

A korabeli közönség nagyra értékelte a hasonlóan látványos megoldásokat. Elvárta az égből leszálló szereplőket s más technikai trükköket. Egy előadáson természetesen az énekesek keresték a legtöbb pénzt, de közvetlenül mögöttük álltak a technikusok. A zeneszerző a fizetési lista végén kullogott, a szövegíróval pedig a kutya sem törődött. Csak a librettó kiadásából származó bevétel volt az övé.

A következő mű szerzőjének egy új műfaj, a vígopera elterjedését köszönhetjük. **Giovanni Battista Pergolesi** 1734-ben vitte színre **Livietta és Tracollo** történetét.

A vígopera Nápolyban született meg a 18. század elején, s jó ideig belterjes nápolyi műfajként éledgett, nem nagyon terjedt el más tájakon. Ennek főleg a nápolyi tájszólás és a jellegzetes nápolyi humor volt a fő oka, amit csak nehezen értettek meg az északbakra élő itáliaiak.

A nápolyiak szívesen utánozták, gúnyolták mások hibáit. Legalább úgy szerettek mókázni, mint énekelni, írja Eősze László érdekesítő operatörténeti könyvében [1], amit megtalálász a Zrínyi könyvtárban. Feltétlenül olvasd el!

A mai értelemben vett vígoperákat eredetileg intermezzóként játszották a nagyopera szüneteiben. A nagyopera három felvonásból állt, így a vígopera két felvonással vált klasszikus műfajjává. Az intermezzót egyszerű díszlettel, kevés szereplővel adták elő. Gyakran a nagyoperát gúnyoló jeleneteket tartalmazott.

Pergolesinek köszönhetjük, hogy ez a jellegzetesen nápolyi műfaj meghódította Európát. Leghíresebb operáját, az *Úrhatnám szolgálot* 1752-ben egy olasz társulat mutatta be Párizsban. Ennek következtében komoly háború bontakozott ki a francia és az olasz stílus hívei között. Rameau pártfogóit Pompadour kívánságára maga a király vezette, az olasz zene mellett viszont a (megcsalt) királyné tört lándzsát. S innen kezdve persze elsősorban nem az operáról, hanem a két párt között húzódó ellentétéről volt szó. A pártok hívei előadásról előadásra komoly csatákat vívtak a nézőtérén. Néha maga az előadás már nem is volt érdekes, sokkal inkább az, ami a nézőtérén történt. ☺ Végül aztán elűzték az olasz társulatot, majd összeegyeztették a vígoperát saját stílusukkal – jegyzi meg Eősze László.

De térjünk vissza Pergolesihez, aki alig 26 éves korában, tüdővészben meghalt. A *Livietta és Tracolló*ban megfigyelhetjük a nápolyi opera szinte összes jellemzőjét.

Livietta elhatározza, hogy börtönbe juttatja a környék hírhedt tolvaját, Tracollót. Ezért férfinak öltözve (nadrágszerrep – valójában mindketten a másik nem áruháját öltik magukra), barátnőjével csapdát állítanak a zsványnak, hamis ékszerekkel akarják lépre csalni.

Livietta, a barátnője és Tracollo

Tracollo „polyák” (lengyel) nőnek öltözve jelenik meg a színpadon. Amikor bemutatkozott, valószínűleg kitört a nevetés a nézőtérten, mert a neve, Baldracca, a rosszlányok nem túl finom elnevezése volt

Nápolyban. Ezt még értjük mi is, bár nem tudom, annak idején hogyan kerültek „polyákok” a városba. De a fiumarai halat – társát csúfolja így Tracollo – már nem sikerült megfejtenem. A nápolyiak bizonyára nevettek rajta, ők tudták, miért idézi a főszereplő ezt a Nápolytól délre fekvő halásztelepülést.

A darab végén persze Tracollo feleségül veszi Liviettát, s ezzel minden megoldódik.

☺ Az opera további érdekessége, hogy a másik két szereplő – Livietta barátnője és Tracollo kísérője – egyáltalán nem szólal meg benne.

Am nem csak a 17–18. századi, de a modern operákban is előfordulnak szoknyaszerepek. **Igor Sztravinszkij: Mavra** című operáját 1922-ben mutatták be Párizsban. Az alig fél órás kamaraopera egy fiatal lányról, Parasáról és udvarlójáról, a huszárról szól, akit Parasa szolgálólányként csempész be a házba. A turpisság azonban elég gyorsan kiderül, így a huszár menekülni kényszerül. Sztravinszkij valószínűleg csak tréfának szánta a darabot.

A következő áruhás szoknyaszereppel Shakespeare vígjátékában, *A windsori víg nők* egyik jelenetében találkozunk. Falstaff, a hájas lovag egyfolytában a hölgyek után koslat. Egyszer női ruhában kénytelen menekülni a hazaérkező, bosszúszomjas férj elől. A színdarabból több operát is írtak. A leghíresebb közülük **Verdi Falstaff**-ja (1893), azonban ebben nem szerepel az áruhás epizód.

Láthatjuk viszont Carl Otto **Nicolai: A windsori víg nők** című operájában (1849) csakúgy, mint Antonio **Salieri Falstaff**ában (1799). Salieriről tudjuk, hogy Mozart

Salieri Falstaffja

vetélytársa volt a császári udvarnál. Egyes rosszindulatú pletykák szerint irigységből megmérgezte Mozartot [2]. Salieri Falstaffja nagyon népszerű volt a maga idejében. A tipikus, 18. századi, teljesen az olasz opera stílusában megírt művön valószínűleg jól szórakoztak a korabeli nézők.

Ha Verdinél Falstaff nem is, de egy másik szereplő, Falstaff szolgálja, Bardolf szintén női ruhát ölt az opera végén. Az erdei jelenetben Mr. Ford össze akarja házasítani lányát saját választottjával, a doktorral. A tündérr királynő jelmezét azonban a lány helyett Baldorf ölti magára. Ford felesége pedig rábeszéli a férjét, hogy egy másik álruhás párt, valójában saját lányát és szerelmét is

adja össze. A fiatalok így végül egymásé lesznek, Ford pedig mit tehetne mást, megbékél. A kissé bonyolult történetért kárpótol bennünket Verdi zenéje. ☺

Következő példánk egy különleges darab, amelyben nem a jelmez, csak a hang lesz női. **Hidas Frigyes: Bösendorfer** című operájának szövegét Karinthy Ferenc írta 1977-ben. A történet szerint egy magányos férfi azzal szórakozik, hogy apróhirdetések feladóit hívja fel telefonon, mintha vásárolni szeretne. Az operában éppen egy Bösendorfer zongorára alkuszik, egyre lejjebb viszi az árat. Az eladó, egy idősebb hölgy, már teljesen elkeseredik, amikor a férfi – újabb telefonálóként – emelni kezdi az árat. Bizonyos Visinczey úrként mutatkozik be, aki zongoraszakértő. Állítása szerint majd szerez vevőt a zongorára, és megosztoznak a hasznon. Később Visinczey barátnőjeként, tehát női hangon közli az eladóval, hogy csak tréfa volt az egész. Aztán még tovább bonyolódik a gonosz történet, de a végén – természetesen – minden jóra fordul. ☺

III. Csábítás

Akármennyire furcsa, olyan operák is akadnak, melyekben a férfiak azért öltenek női ruhát, hogy elcsábítsanak egy-egy hölgyet! Nem egészen érthető ez az indok, hiszen valamikor csak kiderül az igazság. ☺ Lássuk, mennyire járnak sikerrel!

Rossini 1828-ban Párizsban komponálta **Ory grófja** című operáját. Ory nagy szoknyavadász, most éppen a környékbeli vár úrnőjét szeretné elcsábítani, akinek a férje valamelyik keresztes háborúban csatázik a szaracénokkal. Az erényes hölgy azonban ellenáll minden kísérletnek. Ory – cimboráival – végül apácaruhát ölt, és éjjel éppen azzal az indokkal kopogtat be a várba, hogy a gróf elől menekülnek, aki megpróbálja megbecsteleníteni őket.

Az úrnő, az apród és Ory gróf

Az úrnő természetesen vendégül látja szegény „apácákat”, akik magukra maradva vidáman dári-dóznak. Rossini valószínűleg csúcstot döntött, amikor egyszerre 23 férfit öltöztetett női ruhába a színpadon. ☺

Miután mindenki nyugovóra tér, Ory belopózik az úrnő hálósobájába. Félelmet színlelve befekszik mellé az ágyba, de jaj, már ott van az apródja – nadrágszerep! –, aki szintén megpróbál-

ja elcsábítani a hölgyet. A sötétben persze senki nem lát semmit (csak a nézők). Hárman egy ágyban, az úrnő, az apród, aki fiú, de nadrágszerepként énekesnő jeleníti meg, a gróf apácaruhában, össze-vissza tapogatnak, összetévesztik egymást, azt sem tudjuk melyik kéz kié, melyik láb kihez tartozik, ... zárjuk a leírást egy satöbbivel. ☺ Aztán váratlanul hazatér a vár ura, s mindenki jobbnak látja elhallgatni a történeteket.

Következő példánk **Richard Strauss: Daphné** című operájából való, melyet 1938-ban mutattak be. Mint tudjuk, a szegény nimfát Apollón akarta elcsábítani. Leukipposz, görög királyfi szintén szerelmes volt a nimfába. Női ruhába öltözve részt vett Daphné egyik „hegyi dáridóján”. Apollón az eredeti mitológiai történet szerint azt tanácsolta a nimfáknak, hogy fürödjének meg meztelenül. Így fény derült Leukipposz turpisságára, akit a nimfák darabokra szaggattak.

Strauss kissé finomított a történeten, sajnos. ☺ A női ruhába öltözött Leukipposz az opera Dionüssosz-orgia jelenetében férkőzik Daphné közelébe. Az elkábított nimfát éppen anyja és apja akarja bevonni a mulatságba. A villámlás és mennydörgés kíséretében megjelenő Apollón vet véget a gerjedelemnek. Leleplezi Leukipposzt, de végül maga is póru jár, mert Daphné – mint tudjuk – babérfává változik.

Daphné és Leukipposz

Pietro Farnesco Cavalli: Kallisztó című operáját egy mellékes epizód kapcsán már említettük a szoknyaszerepek sorában. Kallisztó királylány a görög mitológia szerint a vadállatok és a Hold istennőjének, Dianának/Artemisznek a társnői közé állt. Diana nem tűrte meg közelében a férfiakat. Így Jupiter/Zeusz, akinek nagyon megtetszett Kallisztó, kénytelen volt női öltözékben, sőt, éppen Diana ruhájában közeledni a királylány felé, hogy elcsábítsa.

Az opera egyik jelenetében Kallisztó a tengerparton futkározik, majd elfáradva lepihen. Megjelenik Jupiter, s Hermész hiába figyelmezteti Kallisztót, a királylány eltűnik Jupiterrel az erdőben. Hermész mi más tehetne, levonja a tanulságot:

Menj csak, ostoba nő!

Nem a szemérmes csókoktól,

Hamarosan sikolyodtól fog zengeni az erdő!

Ha imáitok és könnyeitek nem indítják meg úrnőtök szívét,

Hallgassatok rám, szerelmes ifjak,

Hasznát veszitek a cselnek!

Kallisztó és Jupiter

Figyeljük meg, hogy Jupiter fején ott látható Diana attribútuma, a holdsarló! A jelenetet ábrázoló festményeken is erről lehet az istennőt felismerni.

A folytatásban a mitológia – és az opera — szerint Jupiter/Zeusz felesége, Juno/Héra bosszúból medvévé változtatta szegény Kallisztót, akit Jupiter az égboltra helyezett. Így keletkezett a Nagy Medve csillagkép [3]. Az előadás során a színpad háttérében az égbolt csillagképei közül még hiányzik a Nagy Medve. Csak az opera végén száll fel Kallisztó, és tölti ki az űrt.

IV. Átöltözés a színpadon

*Don Gregorio
és Gilda*

Hogyan lehet még fokozni a humort, a komikus hatást? A következő három operában a férfiak a színpadon öltöznek női ruhába!

Donizetti: Don Gregorio című operáját 1826-ban mutatták be. A történet kissé bonyolult, nem akarom itt részletesen elmesélni. A lényeg, hogy egy zord apa még mindig gyermeknek tekinti fiacskáját, Enricót, pedig az már titokban megnősült, sőt, kisbaba is született. Felesége, Gilda akkor jön át látogatóba, amikor az apa elmegy hazulról. Egyszer az apa váratlanul hazaérkezik, így Gilda nem tud visszamenni a kisbabához. Nagyon izgul, mi lesz szegény gyerekkel. De sebj, don Gregorio, Enrico barátja és tanítója segít a fiataloknak. Szolgálólánynak öltözik, és elmegy a babáért.

A bergamói Donizetti-színház 2007-es előadásának végén az összes szereplő női ruhában jelent meg a meghajlásnál. De csak 13-an voltak, így a számuk meg sem közelítette Rossini apácáit.

Mozart: Figaro házassága című operája Pierre Augustin Beaumarchais (1732–1799) trilógiájának harmadik részét dolgozza fel. Beaumarchais megérne egy külön értekezést. Órásmesterként kezdte, s feltalált egy újfajta ütőszerkezetet. Majd zenészként kereste kenyerét, tanította XV. Lajos lányait. Később üzleti vállalkozásokba fogott. Amikor sikkasztással vádolták, megírta emlékiratait vádlói szennyes üzelmeiről. A művet 3 nap alatt 6000 példányban kapkodták el, s szerzőjük megmenekült a börtöntől. Később a király megbízásából titkos diplomáciai utakat tett Angliában, a német városokban, Ausztriában, ahol rövid időre mégis bebörtönözték. A francia forradalom után kegyvesztett lett, s szegénységben halt meg.

Beaumarchais több színdarabot írt. Figaro-trilógiájának első része, A sevillai borbély (1775) könnyed, szellemes vígjáték Rosina és Almaviva gróf szerelméről, akiket Figaro boronál össze. A Figaro házassága (1781) korának gyűjtő hatású műve, amelyben az egymással ellentétben álló társadalmi osztályok képviselői mérik össze erejüket. Almaviva gróf már kiábrándult Rosinából, most éppen Figaro menyasszonyát akarja elcsábítani. A fifikás borbély a nők segítségével a gróf orrára koppint. A trilógia harmadik része A bűnbánó anya (1791). Ebben Rosina megszökik a gróftól, mivel gyereket vár Cherubinótól, a 2. rész kedves, fiatal mellékszereplőjétől.

Mozart 1786-ban a második részből írt operát. Vajon miért? Azért, mert az első részt már többen megzenésítették, köztük Giovanni Paisiello 1782-ben [4].

De hol találunk Mozart operájában szoknyaszerepet? Hát... tulajdonképpen sehol. Sőt, a már említett Cherubino éppen nadrágszerep, a fiatal fiút énekesnők szokták megsemmélyesíteni a színpadon. Az egyik jelenetet éppen az teszi mulatságossá, hogy

Cherubinót női ruhába öltöztetik, mert meg akarják tréfálni a grófot. Értjük ugye, a dupla csavart? Cherubino női ruhát vesz fel, mint fiú, de így éppen az énekesnő kerül vissza női ruhába – no, nem magyarázom tovább. ☺

Nos, a Théâtre Impérial de Compiègne 1998-as előadásán – ritka eset – kivételesen férfi énekelte Cherubino szerepét, így a fenti jelenet valóban szoknyaszereppé változott.

Jacques Offenbach: Hoffmann meséi című operája (1881) sem szoknyaszerepéről híres, és ahogy elő szokták adni, nincs is benne ilyen. A Grand Théâtre de Genève 2008-as előadásán azonban olyan eredeti jelenetekkel egészítették ki, melyek általában kimaradnak a szokványos rendezésekből.

Az opera Hoffmann szerelmeiről szól. A velencei felvonás egyik epizódjában a címszereplő mindent elnyer kártyán a lezüllött Schlemiltől, még a ruháját is. Végül szégyenszemre női ruhába öltöztetik Schlemilt. Közben az ördögi Daperutto és Giulietta kettősét halljuk. Az egész operát tekintve a jelenetnek mélyebb filozófiai vonatkozásai lennének, de ezt inkább hagyjuk. ☺

V. Szoknyaszerepek – extra

Befejezésül még két extra példát említek a szoknyaszerepekre.

Francis Poulenc: Tiresias keblei (1947) című operájában Tiresias, azaz Teréz megunja a nők alárendelt szerepét. Elhatározza, hogy ezután férfi lesz. Lufik alkotta kebleit égnek ereszti, férjét pedig női ruhába bújtatja. Összekötözi a kezét, és kilöki az utcára. Szegény férj kénytelen egy csendőrtől segítséget kérni, aki teljesen félreérti a helyzetet, s majdnem bele szeret a férfiba.

Később aztán a férj feltalál egy módszert, amivel a férfiak is képesek utódokat létrehozni. Azonban nem tudja leállítani, így ezerszámra jönnek létre csecsemők. Végül Tiresias belátja, szükség van a nőkre, és visszaáll minden a régi kerékvágásba. ☺

Az előzőekben olyan operákat ismertünk meg, melyekben ilyen vagy olyan okból férfiak viseltek női ruhát. Végezetül egy igen különleges mű következik, amelyben – mily meglepő! – nő visel női ruhát! ☺ Csak azt hiszik róla, hogy férfi.

Rossini: Különös félreértés című operájában (1811) Ernestinát az apja egy ostoba ficsúrhoz akarja hozzáadni. Ernestina a barátai segítségével elterjeszti, hogy ő férfi, csak gyerekkorában szegények voltak. Ezért kasztrálták, így talán híres énekesként

Cherubino és a grófné

Schlemil megkapja a cipőjét is

A csendőr és a férj

Ernestina és „vőlegénye”

ban Crakentorp hercegnő szintén szoknyaszerep, bár nem szólal meg a színpadon. Esetenként a rendező változtat a szokásokon. **Offenbach** híres kánkánját (**Orfeusz az alvilágban**) néha férfiak táncolják, persze női ruhában. **Rossini Armidájában** ördögfiak (férfiak ☺) balerina ruhába öltözve szórakoztatják a főszereplőket és így tovább. Bőven van miből válogatnia annak, aki hasonlóan mulatságos jelenetekre vágyik. Jó szórakozást!

keresheti majd a kenyerét. Közben meggazdagodtak. Ernestina azonban továbbra is női ruhában jár, mert el akarja kerülni a katonaságot.

A vőlegényjelölt ugyancsak megrémül, amikor meghallja a pletykát. Sietve lemond a lány kezéről. Így azután – a szokásokkal ellentétben – ez a vígopera nem házassággal végződik. ☺

A példákat még tovább idézhetnénk.

Donizetti: Az ezred lánya című operájában

Juhász Tibor

(Elhangzott két részben, a Zenebarátok Klubjának összejövetelein)

Az illusztrációk a következő operaházak és fesztiválok előadásáiból származnak: Glyndebourne Festival Opera, Grand Théâtre de Genève, Luna Théâtre (Brüsszel), Opéra National (Párizs), Rossini Opera Festival (Pesaro), Schwetzingen Festspiele, Statní Opera (Prága), Teatro alla Scala (Milánó), Teatro Donizetti (Bergamo), Teatro la Fenice (Velence), Théâtre de Caen, Théâtre Impérial de Compiègne, Théâtre Royal de la Monnaie (Brüsszel).

Megjegyzések

- [1] Eősze László: Az opera útja (Zeneműkiadó Vállalat, Budapest, 1960)
- [2] Bár a zenetörténészek cáfolják ezt a feltételezést, Rimszkij-Korszakov: Mozart és Salieri című operájában Salieri tényleg megmérgezi Mozartot. Az opera szövegét Alekszandr Puskin írta.
- [3] Részletesebben lásd a zrínyis évkönyv 2006/7., illetve 2007/8. kötetében megjelent cikkeket!
- [4] 1816-ban a fiatal Rossini engedélyt kért Paisiellótól, amikor maga is meg akarta zenésíteni ugyanazt a librettót. A nagynevű Paisiello megadta az engedélyt, remélve, hogy a kezdő zeneszerző úgyis belebukik a próbálkozásba. Ki ismeri ma Paisiello operáját, s ki Rossiniét? ☺

MEGTUDTUK

„Ne akarj sikeres lenni – minél inkább célul tűzöd ki a sikert, annál biztosabban elkerül. A sikert nem lehet üldözőbe venni, ahogy a boldogságot sem: a sikernek magának mintegy mellékhatásként, önkéntelenül kell jelentkezni, mikor az ember valamely önmagánál nagyobb ügynek szenteli magát.”

Viktor Frankl osztrák pszichiáter

A Pro Urbe Zalaegerszeg kitüntető cím birtokosa lett iskolánk egykori tanára, Vajda Lászlóné

Nagy megtiszteltetés volt számomra, ezért örömmel fogadtam el Vajda Lászlóné, Ági néni, egykori tanárom és osztályfőnököm méltatását abból az alkalomból, hogy Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Közgyűlése 2013. május 17-én a Pro Urbe Zalaegerszeg kitüntető címet adományozta neki magas szintű szakmai tudással és nagy elkötelezettséggel végzett, több évtizedes pedagógiai munkáját, a Zrínyi Miklós Gimnázium diákjaival történelem tantárgyban elért kiváló versenyeredményeit, példás intézményhűségét és lokálpatrióta elkötelezettségét, valamint Zalaegerszeg tudományos életét gazdagító helytörténeti kutatásait.

A gimnáziumban tanító tanárok valamennyien jól ismerik Ági nénit. Az idősebb generáció kollégaként dolgozott vele, mi fiatalabbak pedig nem csak mentorunkat, hanem egykori tanárunkat is tisztelhetjük benne.

Iskolánk jelenlegi tanulóin azonban már csak névről, tablóképekről, szülei és testvéreik elbeszéléseiből emlékezhetnek rá, bár a szemfülesebbek az iskola folyosóján idén is gyakran láthatták elviharzó, temperamentumos alakját. Havonta többször is meglátogatott bennünket barátságból, szeretetből, segítőkészségből, és talán azért is, mert visszahúzza a szíve oda, ahol életének nagyobbik részét töltötte. Tehát elsősorban azok kedvéért, akik személyesen nem vagy csak futólag ismerhetik őt, megpróbálom számba venni mindazt, amiért az életműdíjként is felfogható Pro Urbe Zalaegerszeg díjat kapta.

Talán már az sem volt véletlen, hogy egy miskolci, nyíregyházi kötődésű család leányaként éppen Zalaegerszeg lett a szülővárosa. Édesapja vasúti forgalmista volt, akit 1944 végén Miskolcra Zalaszentivánra helyeztek át, ezért Gombos Ágnes a mi kisvárosunkban látta meg a napvilágot. A keresztlő után ismét visszaköltöztek Miskolcra, ahonnan Felsőzsolcára, majd pár év múlva Nyíregyházára került a család.

A nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnáziumban érettségizett, majd a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán tanult tovább történelem–népművelés szakon. Itt ismerte meg későbbi férjét, a történelem–földrajz szakos Vajda Lászlót, akit rögtön az első évben egy nemes versengésre hívott ki, melynek következ-

Az ünnepelt Vajda Lászlóné az ünneplők gyűrűjében

tében mindketten kitűnő eredménnyel diplomáztak 1969-ben. Laci bácsiban – ennyi év távlatából ez biztos állítható – élethosszig tartó társat talált Ági néni, s ezt a példás családi életet három szép fiúgyermekkel ajándékozta meg a gondviselés. A fiúknak szüleik valódi példaképek voltak, nem véletlen, hogy mindhárman a tanári pálya felé fordultak. Igaz, ma már nem mindegyikük dolgozik pedagógusként.

Pályakezdőként Ági néni a zalaegerszegi leánykollégiumban helyezkedett el, majd 1972-től nyugdíjba vonulásáig a Zrínyi Miklós Gimnázium tanára volt. 1974/75-ben a népművelést is kipróbálta. A történelem mellett világnézetet, etikát, filozófiát is tanított, s hogy ezt szaktanárként tehesse, 1984-ben az ELTE Bölcsészettudományi Karán filozófia szakon is megszerezte a tanári képesítést. Generációk egész sorát oktatta. Diákok ezreiből hozta ki a lehető legtöbbet, megtanított gondolkodni és dolgozni, jellemével példát mutatott. Tanítványait odaadással, pedagógiai felelősséggel, szakértelemmel tanította és nevelte. Kiemelkedő sikerrel készített fel érettségi és felvételi vizsgákra, továbbtanulásra. Számtalan történelemversenyen – köztük az OKTV-ken, az „Örökségünk '48” vagy a „Polgár az európai demokráciában” országos versenyeken – érték el diákjai dobogós helyezést. Tanítványaival túl az iskola kapuin, túl az érettségien is törődött, figyelemmel kísérte – kíséri ma is – életüket, boldogulásukat. Számtalan híres tanítvány került ki kezei alól.

Kollégái munkáját hosszú ideig segítette megyei történelem szaktanácsadóként, majd a kétszintű érettségi bevezetését követően részt vett az emelt szintű történelemdolgozatok javításában és a szóbeli vizsgáztatásban mint megyei koordinátor.

Családja, hivatása mellett maradt ideje hobbijára is, a kutatásra. Feldolgozta iskolánk történetét, amely a gimnázium fennállásának 100. évfordulójára kiadott Emlékkönyvben jelet meg 1996-ban. Degré Alajosnak, a megyei levéltár egykori igazgatójának felkérésére kezdtek kutatni férjével együtt az 1848/49-es zalai eseményeket, melynek eredményeképpen 1974-ben jelent meg a Zalai Tükörben a „Zala megye az 1848–49-es polgári forradalom és szabadságharc idején” című közös munka. A kutatás során került kapcsolatba Csertán Sándor dédunokájával, Csertán Ferencsel, aki megőrizte dédapja eredeti leveleit, dokumentumait. Így született meg a „Csertán Sándor, Zala megye kormánybiztosa (1809–1864)” című tanulmánya, amely a Zalai Gyűjtemény 35. számában került kiadásra 1994-ben. S végül – de reméljük, hogy nem ez lesz az utolsó – 1998-ban „A szabadságharc emlékei Zalában 1848–1849” című kötetben jelent meg az „1848/49 zalai kronológiája” című tanulmány Ági néni tollából.

Kiváló szakmai és tárgyi tudásával, a gyerekek iránti végtelen türelmével, lelkes, odaadó munkájával, emberszeretetével kivívta nemcsak kollégái, hanem a város lakosságának is a tiszteletét, amit számos elismerés is bizonyít. A gimnázium által alapított Móra János-díjnak, valamint a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztjének is birtokosa Pro Urbe Zalaegerszeg címe mellett.

Ági néni azonban nyugdíjasként is aktív közösségi életet él. Lelkiismeretesen segíti a gimnázium történelemtanárainak munkáját, gondozza a munkaközösség által minden évben kiírt dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázatot, rendszeres színház- és múzeumlátogató, és természetesen a kutatással sem hagyott fel. Azt gondolom, hogy a tanítás az életformájává vált, melyet soha sem fog abbahagyni. Egyrésztől megpróbálja továbbadni azt, amit tapasztalt, amit tanult, hogy a következő generációk egy kicsit okulhassanak belőle. Másrésztől fontos számára az állandó kapcsolat, hogy ne szakadjon el a világtól, ne érzék meglepetésként az új dolgok, az élet áramlásában tudjon maradni. A kapcsolat a régi és az új tanítványokkal nagyon nagy öröm számára, még mindig szívesen készít fel diákokat érettségire. Bár ideje nagy részét ma már családjának szenteli. Gyakran látogatja meg 91 éves édesanyját és hűgát Nyíregyházán, lelkesen túrázik, és elkíséri férjét a tájfutóversenyekre, szívesen kertészkedik, de legnagyobb örömét, azt hiszem, hat unokájában találta meg.

Végigkövetve Ági néni életútját, tevékenységének nem csak iskolai, hanem társadalmi szinten is lemérhető eredményeit, tanítványaként szeretném felidézni a tanárt, az embert úgy, ahogy huszonöt év távlatából emlékszem rá. Sokan próbálták már megfogalmazni azt, hogy milyen a „jó tanár”. Szerintem Gyergyai Albert jár legközelebb az igazsághoz: „A jó tanár nemcsak pedagógus, hanem kertész, filozófus, esztétikus, lélek-búvár, művész és mesterember egy személyben, s nemcsak tudását közvetíti – bár ez sem kevés –, hanem példát ad, jellemet formál, ültet, gyomlál, olt és szemez, mint a kertész, életet visz a könyvekbe, a könyveken keresztül a tanításba, állandó s eleven hidat épít az eszmény és a mindennap, az elvontság és tapasztalás közé.”

Ilyen elvárásoknak megfelelni önerőből nem lehet. A Biblia szerint maga a tanítás is egy karizma, különleges képesség, de mit sem ér az élet alapvetése, a szeretet nélkül. Ahogy Pál apostol korintusiakhoz írt első levelében olvashatjuk: „Lehet prófétáló tehetőségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat ... ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.” A kiváló német filozófus és humanista Eric Fromm szerint: „A szeretet tevékeny erő az emberben, nem passzív érzélem. Úgy írhatjuk le a szeretet cse-

lekvő jellegét, hogy a szeretet elsősorban annyi, mint adni, nem pedig kapni. A nem alkotó ember szerint, aki ad, az felad valamit, megfosztja magát valamitől, áldozatot hoz. Az alkotó személyiség számára adni egészen mást jelent. Ez a hatóerő legnagyobb mérvű kifejeződése. Amikor adok, ebben a tettben átélem erőmet, értékemet, hatalmam. Nem leszek kevesebb, csak azt adom át, ami bennem eleven: átadom az örömet, az érdeklődésem, az értelmemet, a tudásomat, a jókedvemet, a bánatomat – minden kifejeződését és megnyilvánulását annak, ami bennem eleven. Nem azért adok, hogy kapjak; adni önmagában tökéletes öröm. De azzal, hogy adok, óhatatlanul életre keltek valamit a másik személyben, és az visszasugárzik rám. Aki ad, az adakozóvá teszi a másik személyt is, vagyis a szeretet szeretetet szül.”

Ez a szeretet munkálkodott és munkálkodik ma is Ági néniben. Elérte, hogy távollétében is a közelében lehessünk, részesüljünk optimizmusából, életszeretéből, bölcsességéből, tudásából, humorából. És kimódolta, hogy észre se vegyük, hogy tán neki is vannak gondjai. Pedig biztosan voltak, hisz emberből van ő is. Tanított, de azt is hagyta, hogy tanuljunk tőle, miközben ő is tanult tőlünk, tanítványaitól. Csak az ilyen őszinte, adakozó kapcsolat lehet termékeny. Ennek a kapcsolatnak azonban megvoltak azok az alapelemei, melyek a működés garanciáit jelentették: a törődés, a felelősség, a tisztelet és az ismeret. A szeretet cselekvő törődése annak az életével, fejlődésével, akit szeretünk és egyben felelősségvállalás is érte. Nemcsak 20–25 évvel ezelőtt, de még most is fontos Ági néninek a sorsunk. Az osztálytalálkozásokon kis füzetében gondosan rögzít minden velünk kapcsolatos változást, számon tartja, hány „unokája” van már általunk, ha pedig szükségét érzi és módjában áll, mindig önzetlenül segít. A „tiszteletben tartani” is alapvető erkölcsi norma nála. Azt jelenteti, azt akarom, hogy a szerint fejlődjön és bontakozzon ki minden tanítványom, amilyen. Tudatában volt egyszeri egyediségünknek, s nem átformálni akart bennünket, csupán a zavaró oldalhajtásokat próbálta nyesegetni rólunk. Hogy mindezt jó kertészként elvégezhesse, igyekezett bennünket minél jobban megismerni. Minden alkalmat kihasználta erre a tanórától a kirándulásig, a közös programoktól a családlátogatásig. Megpróbált belőlünk jó közösséget formálni, hogy úgy tudjuk egymást szeretni, ahogy tőle tanultuk, hogy az iskola védőszárnyai alól kikerülve is támaszt jelenthessünk egymásnak. Hiszen történelemtanárként csak egyetérteni tudott Széchenyivel abban, hogy „Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen”.

Ami engem illet, rengeteget köszönhetek neki. Az ő személyes példája, tette-készsége, olthatatlan tudásvágya ösztönzött abban, hogy történelemtanár legyek. Egy bölcs mondás szerint „Keress olyan mestert, akinek szelleme világos, tudása nagy és szíve jó!” Én megtaláltam ezt a mestert, büszkén vallom magam a tanítványának, és igyekszem úgy élni, dolgozni, tanítani, hogy ő is büszke lehessen rám. Kollégáim és a diákok nevében ezúton is szeretnék gratulálni Ági néninek a Pro Urbe Zalaegerszeg kitüntető címhez. Kívánunk nagyon boldog, hosszú, tartalmas és termékeny nyugdíjas éveket.

Dr. Beckné Sallay Anikó

Az alábbi ajánlás a MesterM cím odaitéléséhez született. Ezt a kitüntetést olyan, természettudománnyal foglalkozó tanárok kaphatják meg, akiket volt tanítványaik javasolnak. Bence volt a kezdeményező, és további két régi zrínyis (Kramarics Áron 2004, 12.A és Mihálka Éva Zsuzsanna 2010, 12.N) ajánlását csatolta a felterjesztéshez. Sikerült. Köszönjük. Hálásak vagyunk, ha régi tanítványaink érdek nélkül emlékeznek meg munkánkról.

Halmi László tanár úrnak!

Mesterem. Ahogy az elismerés neve is hangzik, én így tekintek Halmi László tanár úrra, aki öt éven át volt a felkészítő tanárom.

2007-ben a humán tárgyak iránti elkötelezettséggel, de a kémia iránt is érdeklődve léptem be a Zrínyi Miklós Gimnázium kémia szakkörébe. Néhány hónap után kiderült, hogy az átlagnál fogékonyabb vagyok ez iránt a tudomány iránt, és elindult a megmérettetések sora. Számptalan kisebb-nagyobb tanulmányi versenyre készített fel, így az Irinyi és a Curie kémiaversenyre, illetve az OKTV-re. A legnagyobb sikert számomra az érettségi éve hozta, amikor az OKTV-n 9. helyezést értem el, illetve a VegyÉSztorna országos levelezős versenyét megnyertem. Ő mindig mellettem és versenyző iskolatársaim mellett állt. Időt, fáradságot nem kímélve készített fel bennünket, a kémia szakkörökön kívül jó pár további alkalom napirendbe iktatásával. Hálás vagyok neki azért, hogy az együtt töltött idő alatt mindig számíthattam a támogatására.

Több mint 20 éve elnöke a Winterl József Jakab Természettudományi Díj Alapítvány kuratóriumának, melynek következtében a gimnáziumban biztosított a jól felszerelt kémiaszertár, és ezzel a versenyekre való megfelelő gyakorlati felkészülés is. Ez sokban neki köszönhető. Tanár úr összesen öt alkalommal volt osztályfőnök és kilenc évig a gimnázium igazgatóhelyettese. Munkáját, melyet többek között a Közép-európai Informatikai Diákolimpia szervezésében is kifejtett, a mai napig tisztelettel ismeri el az iskola közössége. Most, hogy elsőéves kémia szakos hallgató vagyok, érzem azt, hogy kiváló alapokat kaptam. Nemcsak számomra, de orvos-, ill. vegyészmérnök-hallgató egykori iskolatársaimról is tudom, hogy a tőle kapott tudás révén megállják helyüket a felsőoktatásban. Alapos, széles látókörű, mindenre kiterjedő ismereteket kaptunk tőle.

A gimnázium diákjai között köztudott, hogy szigora, elvárásai miatt a jó jegy megszerzése sok munkával jár. De talán éppen ez az az M – precizitása, fegyelmező ereje és tiszteletet parancsoló jelleme mellett –, ami miatt kémiaórái népszerűek, és ami miatt sokan választják a kémiát továbbtanulási irányuk részévé vagy egészévé. Bár négy évtizede van a pályán, mindig újabb és újabb gondolatok foglalkoztatják. A legutóbbi tanévben például – bennünket, tanítványait is bevonva – látványos kémiai kísérletekből álló bemutatót szervezett több alkalommal, a kémia népszerűsítéséért. Semmilyen új ötlettől nem zárkózik el, nyitottan áll tanítványai elképzeléseihez. Nem csak miatta választottam a kémiát hivatásul. De ő is hozzájárult.

Halmi László személyisége és szakmai tudása olyan, amilyenre egy középiskolás diák felnézhet, követendő példa lehet számára. Embersége, közvetlensége miatt mindig bátran fordulhattunk hozzá bizalommal. Jó néhány elismerésben részesült az iskola és más szervezetek részéről. Egykori diákjaként kellemes kötelességemnek érzem, hogy én is hozzájárulhassak ennek a sornak a folytatásához.

Varga Bence (2012, 13.B)

(Jelenleg az ELTE TTK kémia BSc. szakán tanul.)

„Bonis Bona – Jótól jót”-díj

„Szép Zalában születtem” – Zalaegerszeg a szülővárosom. Általános iskolai tanulmányaimat a Liszt Ferenc Általános Iskola ének–zene tagozatán végeztem. Az ének- és hangszer tanuláson túl a történelem és az idegen nyelvek érdekelték. Zenei pályáról álmodoztam évekig – reménytelenül, mert a városban nem volt ilyen profilú középiskola. Tanulmányaimat a Zrínyi Miklós Gimnáziumban folytattam orosz–német tagozaton.

Szüleim áldozatvállalása lehetővé tette, hogy bővítssem a tanult nyelvek sorát, így az iskolában egy ideig latinul, majd magánúton 3 évig spanyolul tanultam. Az utóbbi nyelvből elvégeztem a teljes középiskolai tananyagot, osztályozó vizsgákat tettem. 1973-ban érettségiztem kitűnő eredménnyel. Ugyanebben az esztendőben kezdtem meg sikeres felvételi után egyetemi tanulmányaimat Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetem magyar–német szakos hallgatójaként. Mint a legtöbb germanisztikás, én is ún. „részképzésen” vettem részt 1978-ban az akkori NDK-ban. Öt hónapig a berlini Humboldt Egyetem hallgatója lehettem. 1978-ban jeles eredménnyel fejeztem be egyetemi tanulmányaimat.

Visszatértem szülővárosomba, s egykori középiskolámba kerültem kezdő pedagógusként. A volt tanáraink kollégaként nagy odafigyeléssel segítettek át a kezdeti nehézségeken. Örök hálával és szeretettel gondolok rájuk.

Komoly országos kísérletben vett részt ekkor iskolám: a mai fakultációs rendszer alapjait raktuk le néhány középiskolával közösen. Így én is azonnal bekapcsolódtam a munkába, amely bár nagyfokú szabadságot biztosított számunkra, a kezdő tanártól embert próbáló munkát követelt. A projekthez ugyanis nem állt rendelkezésünkre se tanmenet, se tankönyv, az Internet pedig még nem létezett. Ez az időszak alapozta meg és befolyásolta jelentősen későbbi tanítási módszereimet.

Az egyetemen megszerzett tudást gyakorló pedagógusként bővíteni, fejleszteni kívántam. Mind többet és többet akartam tudni és nyújtani tanítványaimnak. Az első tíz

évben azonban a szakmai fejlődést kizárólag csak az önképzés biztosíthatta, hiszen a külföldi utazás korlátozott volt, a mai értelemben vett szakmai továbbképzés pedig idegen nyelvből nem létezett.

Szakmai ambícióim szerencsémre találok iskolám és a mindenkori iskola vezetés elképzeléseivel. Minden támogatást megkaptam igazgatóimtól: dr. Vajda Istvántól és Horváth Attilától.

1989-től a lehetőségek megsokasodtak, így számos külföldi és hazai ösztöndíjat pályázhattam meg és nyertem el.

A legfontosabbak: Bréma (1990), Salzburg (1991), Hollabrunn (Ausztria 1992/2001), Aeschi (Svájc, 1994), Sonnenberg (1995), Salzkammergut (1996), Linz (1996), Augsburg (1997), Weimar (1999), Bonn (2003).

1993-ban jelentkeztem a WBZU (a svájci Tanártovábbképző Központ) által Magyarországon szervezett továbbképzési programra. Ennek keretében egy 220 órás intenzív módszertani kurzust végeztem el, majd ezt követően egy 170 órás posztgraduális jellegű továbbképzési programon vettem részt, mely tanártovábbképző, multiplikátori diplomát adott. Második diplomámat 1995-ben a svájci nagykövettől vehettem át Budapesten.

A 80-as évek második felében tanári munkám átlépte a középiskola kereteit: bekapcsolódtam a felnőttoktatásba azzal a céllal, hogy szélesebb pedagógusrétegeket ismerthessek meg a német nyelvvel. Ez a kezdeményezés hamarosan intézményi szintre emelkedett: a megye oktatásirányítóinak megbízásából több éven keresztül felnőtt pedagógus tanítványok egész sorát készítettem fel nyelvvizsgára és az átképzésükhöz szükséges főiskolai felvételire.

Az International House Budapest megkeresésére részt vettem a BM által támogatott felnőttoktatásban is. 1988-ban a Zala Megyei Pedagógiai Intézet igazgatója szakfelügyelői feladattal bízott meg fiatal korom ellenére. Legfőbb feladatomban a megyei verseny kereteinek megteremtését és a helyi tanártovábbképzések megszervezését tekintettem, mert szükség volt a legújabb kommunikatív módszerek szélesebb körben történő megismertetésére. Nagy segítséget kaptam ebben a Goethe Intézet munkatársaitól, akik néhány év alatt jelentősen hozzájárultak a zalai némettanárok módszereinek megújításához. 1994-ben Információs Centrumot hoztak létre Zalaegerszegen, amelynek vezetőjeként az volt a feladatom, hogy a kollégákat rendszeresen tájékoztassam a legújabb tankönyvekről, kiegészítő anyagokról.

A rendszerváltást követően a szakfelügyelet szaktanácsadássá alakult át, így a német nyelv középiskolai szaktanácsadójaként tevékenykedtem 2012-ig. Kiemelt feladatomban tekintettem az iskolai nyelvoktatás színvonalának növelését, a kollégák szakmai munkájának segítségét óralátogatások, konzultációk, bemutató órák, munkaközösségi foglalkozások, eredményvizsgálatok és mérések, módszertani továbbképzések szervezésével, illetve tartásával.

A kétszintű érettségi bevezetése előtt 2004-ig évekig a „hagyományos” német érettségi feladatsorok készítésében vettem részt feladatíróként. Szaktanácsadóként és nyelvtanárként azonban érdeklődéssel követtem az új kétszintű érettségi fejlődésének minden állomását a „magzati” állapotól a 2005-ös „világra jöttéig”. Külön öröm és óriási megtiszteltetés volt számomra, hogy a GOSZ (Gimnáziumok Országos Szövetsége) felkérésére egy háromtagú szakmai bizottság tagjaként véleményemmel hozzájárulhattam a

német nyelvi érettségi követelményrendszerének és vizsgaleírásának végleges formájához.

2003/2004-ben elvégeztem a PTMIK által szervezett 60 órás „Képzők képzése – felkészítés a német nyelv tantárgy kétszintű érettségijének lebonyolítására” elnevezésű továbbképzési programot. 2004/2005-ben két alkalommal tartottam a megye német-tanárainak 45-45 órás felkészítő tanfolyamot. Az új vizsga bevezetésétől kezdve az emelt szintű német nyelvi dolgozatokat javító csoport vezetője vagyok, valamint tantárgyi bizottsági elnökként is tevékenykedem. Nevem szerepel az országos vizsgáztatói névjegyzékben, érettségi elnöki teendőket is ellátok.

2003 és 2005 között a Veszprémi Egyetem Tanárképző Kara Pedagógiai Kutatóintézetében mérés–értékelés szakirányú továbbképzési szakot végeztem. Szakdolgozatom témája az új kétszintű érettségi követelményrendszerének minőségi vizsgálata volt. A 3. diplomámat, mint szakvizsgázott pedagógus 2005-ben vehettem át.

Nyelvtanárként a 10–19 éves korosztályt tanítom: a nyolcosztályos gimnazistáktól az emelt szintű nyelvi, ill. a nyelvi előkészítő osztályokig. A tanítás máig óriási örömet jelent számomra, pedig ez a generáció sokban eltér a korábbiaktól. A velük való munka szüntelen megújulásra készítet, emberileg és szakmailag egyaránt. Az új technikát (számítógép) évekkkel ezelőtt fenntartással fogadtam, mára a függőség jeleit tapasztalom magamon. A számítógép, az Internet, a digitális tábla ugyanis óriási lehetőséget nyújt a nyelvtanárnak.

Iskolámban hol munkaközösség-vezetői feladatokat, hol pedig tantárgyfelelősi munkát láttam/látok el, s évek óta már csak német nyelvet tanítok. Kísérletező típus vagyok, szeretem az új feladatokat, a kihívásokat. Ezért vállalkoztam az 1997-es tanévtől a „haladó tantervű speciális nyelvi csoport” vezetésére – kísérleti jelleggel. Pedagógiai munkám egyik legnagyobb sikere volt a 2003-ban érettségizett csoport: mind a 18 tanuló felsőfokú nyelvvizsgával hagyta el iskolánkat. 2004-ben pedig ismét egy új képzési formát próbáltam ki: az első nyelvi előkészítő évfolyammal bővített, öt évfolyamos osztályt taníthattam.

A Zrínyi Miklós Gimnázium 1997 óta a JPTE Idegen Nyelvi Titkárságának felkérésére ECL nemzetközi nyelvvizsgahely, 2002-től pedig akkreditált vizsgahely. Kezdetől fogva részt veszek a felkészítő és vizsgáztatói munkában.

2009-ben iskolám csatlakozott a magyarországi DSD-iskolákhoz. (DSD: Deutsches Sprachdiplom). Az első tanulói csoportot 2010-ben készítettem a DSD B2–C1-es vizsgára.

Elkötelezett híve vagyok a nyelvoktatás folyamatos megújulásának, ezért azután mindig megtalál egy-egy új feladat. Az idei tanév befejezését követően kaptam felkérést egy projektbe, amelybe 8 DSD-iskolát válogattak be meghívásos alapon Magyarországon. Ennek címe: „Vítázik a világ ifjúsága” – „Jugend debattiert international”. Ez egy új terület lesz a némettanításban.

Az idei tanévben a 35. évemet töltöttem a tanári pályán, melyet sikerekben, eredményekben gazdagnak mondhatok. Tanári pályám indulásától fogva hatalmas energiát fordítottam a tehetséggondozásra, versenyeztetésre. Számos tanítványom végzett az OKTV 1–10. helyének valamelyikén, de ugyanilyen fontosnak tartom a megyei, városi versenyeken való jó szereplést, a sikeres nyelvvizsga megszerzését és természetesen a tanárutánpótlás biztosítását.

Munkámat több elismeréssel jutalmazták az évek alatt: Miniszteri Dicséret (1990), Zalaegerszegért-díj (1996), Miniszteri Dicséret (1997), Móra János-emlékgyűrű (2002, Zrínyi Miklós Gimnázium).

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma a tehetséggondozás és versenyeztetés területén végzett több évtizedes kimagasló pedagógiai munka elismeréseként az idén 13 tanárkollégának „Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért-díjat adományozta. A hír, hogy köztük lehetek, teljesen váratlanul ért, de rendkívüli örömmel töltött el. Az eredmény és a siker természetesen elképzelhetetlen lett volna szerető család és kiváló tanítványok nélkül. Szüleim, férjem és lányom támogatása mindig biztos háttérrel teremtett számomra. Ez az írás alkalmat teremt most arra, hogy köszönetet mondjak tanítványaimnak is, hiszen minden díjamban ott van az ő tehetségük, szorgalmuk és munkájuk.

Búcsúzó tanítványaimat gyakran Keresztury Dezső soraival bocsátom útjukra. Jelenlegi diákjaimat is e gondolatokkal szeretném bátorítani a minőség akarására és a kitartásra:

„Ha műre vágysz, ne maradj tartalékban:

Csak az a szép, amiben szenvedély van,

Csak az a jó, miben vágy s értelem van,

(...)

Kínban könnyülés, mérték a játékban.”

Marosiné Kohut Gyöngyi

Egy hálás tanítvány laudációja

Soha nem fért hozzá kétség, hogy iskolánk tanárai kitűnő munkát végeznek. Idén Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő került megjutalmazásra, így ő vehette át a Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért díjat, amelyet a Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége hirdetett meg, és melynek célja a kiváló versenyfelkészítők, tehetséggondozók és tehetségsegítők díjazása volt. Olyan, a tehetséggondozásban kiemelkedő munkát végző pedagógusok jelentkezését várták, kiknek munkája példaértékű mind a tanítványok, kollégák, mind a társadalom többi tagja számára, akik eredményesen oktatják, nevelik, segítik a gyerekeket, diákokat.

Ha azon gondolkodom, milyen is a jó tanár, és milyen példát érdemes a diákok elé állítani, akkor felmereng bennem Gyöngyi néni képe. Tőle tanultam meg, mit jelent a tisztelet olyan ember iránt, aki felállítja a szabályokat, szigorú és követel, majd enged a „gyeplőn”, megmutatja a baráti oldalát. Szépen felépített és gondosan eltervezett ívben tanít, építi az imázsát. Tanárnak lenni fontos, társadalmi jelentőséggel bíró feladat. Elképzelhetetlen egy universum/universitas pedagógus nélkül. Sokan úgy tartják (talán nem véletlenül), hogy a kevésbé elismert foglalkozások közé tartozik. Ennek az az oka, hogy a tanár nem ígér gyors megoldást egyetlen sürgős társadalmi problémára sem. De mindig azt tapasztaltam Gyöngyi nénnel kapcsolatban, hogy törekszik a jó út megmutatására, a nevelésre, hogy megláttassa velünk a lehetőségeinket, hogy milyen fontos egy nyelv a mai társadalomban.

Gyöngyi néni mindig hangsúlyozta, hogy az Európai Unió része vagyunk, ahol határok nélkül utazhatunk, más országokban tanulhatunk, dolgozhatunk. Ennek alapja a nyelv. Kicsi országgént nekünk kell alkalmazkodnunk a „nagy hatalmakhoz”. Nyelvtudás nélkül nehéz érvényesülni, hiszen egy globalizált világban élünk, ahol lépést kell tartanunk az új fejleményekkel, trendekkel. Az alapnyelveknél kell elkezdenni a tanulást, kedvet kapni, lelkesülni, hiszen a német, a francia, az angol nyelv ismerete ajtót nyit a világra, kiszélesíti a horizontot. Új kultúrákba, szokásokba, zenei világba, gasztronómiába enged betekinteni. Sokan vagyunk, akik a világ felfedezéséről, meghódításáról álmodozunk. Ez nem megy nyelvtudás nélkül. Gyöngyi néni arra motiválja a fiatalokat, hogy legyenek sokoldalúak, hogy vegyék észre a lehetőségeiket, ne szalasszák el az alkalmat, ízelejk meg a világot a mondás szerint: „Annyi ember vagy, ahány nyelven beszélsz”.

Egy jó tanár megszeretheti azt a tantárgyat, amelyet tanít, és sikereket érhet el vele. Én nagyon megszerettem a német nyelvet és kultúrát. Gimnáziumi tanulmányaim alatt, középfokú, felsőfokú és DSD (Deutsches Sprachdiplom) nyelvvizsgát szereztem. Ennek köszönhető, hogy ösztöndíjjal kiutazhattam 3 hétre Merzigbe, és idén nyáron is részt vehetek Magdeburgban az Eurocampon.

Gyöngyi nénire nem csak pedagógusként, de emberként is számíthat bárki. Én apró emberként kerültem hozzá, és mindig élni fognak bennem a szavai, miszerint az ötödikes gyerek még alakítható, formálható, de ha valaki 14–15 évesen kerül az iskolába, akkor ők már egyfajta kifejlett személyiséggel érkeznek, amin nehéz változtatni. Egy

tanárnak is ugyanúgy fel kell készülnie a modern kor változásaira, mint a diákoknak. A naprakészség manapság mindennél fontosabb. A kihívásokra egyszerre reagálni kell, tudni kell jó választ adni a kérdésekre! Neki ez is sikerült. Felvilágosított minket az élet buktatóiról, mire kell figyelni, hogyan kerüljük el a csapdákat.

Tanárnak lenni nem állás, hanem hivatás. A szellemi örökség továbbadása, bővítése igazi megpróbáltatás, a legnemesebb értelemben vett életcél. Ezért kapta a tanárnő a díjat, és ehhez gratulálok Gyöngyi néninek!

Büki Bettina 12.N

Pillangó

Henics Blanka Regina 6.N

Binkától búcsúzunk

Tisztelt gyászoló család, bánatban osztozó rokonok, barátok,
volt kollégák, tanítványok és ismerősök!

Előttem a koporsó, s a koporsóban egy feledhetetlen ember: dr. Nemes Gyuláné, született: Binka Rajnova Boriszova. Az élet nagy utazásában 2012. december 30-ának hajnalán elérkezett a lét és nemlét kapujához, hogy azon átlépve, már az út túloldaláról tekintsen ránk. Tudjuk, hogy a természet örök körforgásában a keletkezést az elmúlás, a születést a halál követi, a halál okozta veszteség fájdalmát megélni mégis mindig szívet szorító megpróbáltatás és keserűség. „Születés, élet és halál. Irgalmatlan szabály.” írja a költő. Ez így igaz. Mégis megrázó érzés máról holnapra nem látni őt, akit úgy szeretünk, akinek emberségére, segítőkészségére oly sokan emlékezünk. Szótlanul állunk, tekintetünk szegezve a koporsóra, felidéződik bennünk a múlt, és a fájdalmasan suttogó mécsesek lángjaiban ringatózik az élet időtlensége, hisz emlékeinket nem tudja elrabolni az idő.

Binka néni életutazása – ha szabad nekem is, mint volt diáknak így szólítanom őt – 1941. július 27-én Szófiából indult. Húgával, Májával ketten voltak testvérek. Kisgyermekkorától nagy figyelemmel fordult a művészet, különösen a színház világa felé, de az élet mégis más útra terelte őt. A szófiai egyetemen matematika–fizika szakos tanári diplomát szerzett. De egy mindent elsöprő szerelem ismét útelágazáshoz vezette őt. Náluk lakott albrétben egy magyar fiatalember, Nemes Gyula, aki az ottani orvosi egyetemen készült az orvosi pályára. Az esküvő után szinte azonnal elindultak Magyarországra. Igaz, a nyelvet nem ismervén, matematikát nem taníthatott, de mint orosztanár a Zrínyi Miklós Gimnáziumban kapott állást, és itt dolgozott egészen nyugdíjba vonulásáig.

Fiatalok sokasága tanulta tőle az orosz nyelvet. Bár e tanulás, kezdetben kölcsönös volt. Diákjai tőle oroszul, ő pedig diákjaitól és kollégáitól magyarul tanult. Még a halálának hírért megosztó közösségi oldalon is, nem egy olyan bejegyzést olvashattam, hogy „Életem legjobb oroszstanára!” Sokan szerették őt. Diák és kolléga egyaránt.

A nyári tanítási szüneteket mindig Szófiában, illetve a bolgár tengerparton töltötte gyermekeivel. A város nyüzsgéséből kikapcsolódást, egy az Erzsébet-hegyen bérelt kis birtok jelentett számára. A csend, a természet közelsége, a kertészkedés, nyugalmat hoztak lelkének. Itt még a kézimunkázás és az olvasás is nagyobb örömet adott.

Elfáradt testét a betegség nem engedte szabadon, december 30-án, a hajnali fényvel az elillanó élet fonalát elengedte, és halkán koppant a csend szava ajkán, fény suhant át megfáradt arcán:

*„Utolsó útján mosoly kísérte,
S szebbnél szebb régi gondolatok.
Emlékek, melyek szívében éltek,*

**Dr. Nemes Gyuláné,
született: Binka
Rajnova Boriszova
(1941–2012)**

*Szeme előtt régi gyermeki képek,
Mindenki ott volt a gyönyörű fényben.*”(Molly)

Elment, hogy örökre itt maradhasson. Beköltözve az emlékek tartományába, ahol őrzik a hangját, mosolyát, mozdulatait a búcsúzó családtagok, rokonok, ismerősök. Elment, de még felénk küldi búcsúüzenetét.

*A mélybe csak testem merült el,
csak ő tűnt el a föld alatt,
de énem lényege ezer felé
szóródva köztetek maradt.* (Keszei István)

Tisztelt gyászolók! Induljunk az utolsó útra! És ne feledjük, akiket igazán szeretünk, azok haláluk után sem hagynak magunkra minket. Szeretetük megmutatkozik, valahányszor szükségünk lesz rá, s most...:

*„Nézzetek a kéken fodrozó egekre,
Testét párnákon gyors felhők viszik.
A lábatok alatt elfutó vizekre:
Habok csobbantják halk panaszait.”*

Horváthné Bencze Irén

(Részletek a temetésen elhangzott nekrológból.)

És én... (megint ez az én), hogyan emlékszem rád, Binka? Mert fontos, hogy emlékezzek, mert szerettelek, szeretted. 1989-ben kerültem a Zrínyibe, és '94 júniusáig egy tanárban ültünk. Mire GYES-ről visszajöttem, már nyugdíjba mentél.

Tehát az emlékeimbe égett képek. Kicsit tatárosra vágott sötét szemek, mindig mosoly bujkált bennük. Kreol bőr, tökéletes frizura. Enyhén félrebiccentett fej, mutatva, hogy nagyon figyelsz arra, akivel éppen beszélsz. Egy kis „palócos” akcentus, az 'a'-t sosem tudta magyarosan ejteni. Még most is hallom: „Erika(á), ez nem így va(á)n.”. És néztél rám félmosollyal, mint megbocsájtó anya a bolondozó gyerekére. 29 éves voltam, és borzasztóan büszke arra, hogy zrínyis lehetek. Azután a közös éneklések. Nagyon jó csapat volt ott akkoriban a „dohányzó tanári”-ban. Bagósok és nem bagósok együtt. Időnként elszabadult a pokol, és énekeltük az „Amuri partizánok” dalát. Meg más mozgalmi nótákat. 1989-ben. Nem voltunk éppen trendik, de jól éreztük magunkat. És a mentolos Filtol illata... Az aggodás a gyerekeidért, unokáidért. (Jan-kónak öfője voltam nyolc évig.) De ez is olyan visszafogott volt. Meséltél, ám minden történet mögött ott volt a szünet. Mintha azt vártad volna, hogy valamelyikünknek nehezebb gondja van, és előáll vele. Erről szólt az életed. A második helyről. Magad elé engedted az erőset, de ott voltál hátszágként. Mögötted pedig a harmadik, akinek lehet, hogy még szüksége van a védőernyőre.

„Az utadat megfutottad, a hitedet megtartottad, vár rád az igazság koronája” – (egyházi szöveg átíratva), megérdemled a nyugalmat. Mi pedig itt maradtunk, és emlékezünk.

Kollaricsné Soós Erika

A 2012/2013. TANÉV KRÓNIKÁJA

„Aki a múltját nem becsüli, a jövőjét nem érdemli.”
I. István (997–1000–1038)

2012. augusztus

27. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét. A tanévkezdés legfontosabb teendőinek megbeszélése után Horváth Attila igazgató úr köszöntötte a tanári kar tagjait és az újonnan érkező Benke Barbara (matematika–fizika) és Stárics Roland (földrajz–történelem) kollégánkat. Ezt követően a tanulók javító-, különbözeti és osztályozóvizsgáira került sor.
- 29–30. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
31. A tanévnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.

2012. szeptember

2. Megtartottuk tanévnyitó ünnepségünket. A műsort iskolánk vegyeskara adta Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Boronyák Nóra 6.N osztályos tanuló szavalta el Weöres Sándor *Ars poetica* című versét. A Móra János-émlékgyűrűt Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő vehette át. „A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” címet Ipsics Csilla tanárnő nyerte el.
3. Első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket, ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
4. Szülői értekezlet az 5.N osztályban.
7. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen. Iskolánkat a 9.A/ny osztály képviselte. A műsorban közreműködött Molnár Gergő és Szakony Dorina 11.B osztályos tanulók, valamint a Rozmaringok énekegyüttes.
8. A 9.C/AJTP és a 9.C osztály Ausztriába kirándult az első bentlakásos hétvégén.
11. Asbóth Sándorról készült alkotásokból nyílt kiállítás a Borbás György Galérián. A kiállítást megnyitotta Dienes Gyula művésztanár. A műsorban közreműködött Varga Domonkos 7.N osztályos tanuló.
- 13–14. Horváth Attila igazgató úr, Pethő Attila programfelelős tanár úr és Dienes Gyula tanár úr az AJTP tanévnyitó konferenciáján vett részt Kaposvárott.
17. Az általános iskolák 4., 7. és 8. osztályos tanulói számára elindultak a tehetséggondozó–előkészítő szakkörök magyar nyelv és irodalom, illetve matematika tantárgyból.
18. Néz Péter, iskolánk egykori tanítványa, a GE Capital Germany Informatikai igazgatója, 5000 dollárt és egy csillagászati távcsövet adományozott az iskola alapítványának.

Néz Péter átadja az adományozó okiratot Németh László tanár úrnak (szept. 18.)

szept.26. Az idei Zrínyi-túrát a 11.N osztály szervezte, és a 12.A osztály nyerte meg.

2012. október

2. Tantestületi értekezlet.
Szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.
5. Megemlékeztünk 1849. október 6-ról. Az idei tanévben minden osztály külön ünnepelt. A 4. tanóra elején elénekelték a Himnuszt, és 21 szövegrészletet olvastak fel az aradi vértanúk búcsúleveleiből. A szöveget Bokányi Tiborné válogatta össze, és ő irányította az osztályok felkészülését is.
Elindult az emelt szintű matematika érettségire felkészítő szakkör.
Iskolánk a Virágos Zalaegerszegért 2012. évi pályázatán, intézmények kategóriában 1. helyezést ért el.
- 5–6. ECL nyelvvizsga.
8. Szerelmes opera (Kirándulás Operaországba) címmel Juhász Tibor tanár úr tartott előadást a Zenebarátok Klubja első összejövetelén.
10. A Borbás György Galérián a tavalyi osztálykirándulásokon készített fényképekből nyílt táblókiállítás.
11. A matematika OKTV első fordulója.
12. Eötvös József fizikaverseny Nagykanizsán. Iskolánkat 2 tanuló képviselte.
- 13–21. A „Sound of youth” program keretében Csík Enikő tanárnő és 8 diákunk a finnországi Metsäkartanói Ifjúsági Táborban járt.
15. Ügyességi és váltófutó csapatbajnokság országos döntő.

A 10.A osztály csapata és osztályfőnökük a Zrínyi-túrán (szeptember 26.)

- okt. 17. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. Gimnáziumunkat a 9.B/ny és a 9.C/AJTP osztály képviselte.
19. A 11.B osztály műsorával emlékeztünk meg október 23-áról. Az előadás összeállításában közreműködött Bajnóczy Zoltán tanár úr. A próbákban a legtöbb segítséget a diákok osztályfőnökeiktől, Monok Zoltántól kapták, aki az előadásban is szerepet vállalt.
- A műsor után Balaicz Zoltán alpolgármester úr köszöntötte az iskola diákjait és tanárait, felelevenítette a gimnáziumhoz kapcsolódó 56-os eseményeket. Utána Orbán Edit tanárnőnek adta át a Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetését. Ugyanebben a díjban részesült Tóth Mária tanárnő is.
- A délutáni gólyaavatót Lőrincz István tanár úr 9.B osztálya szervezte. A nagyon jól irányított, gördülékeny, érdekes feladatokkal tarkított vetélkedőt Dienes Gyula tanár úr 9.C/AJTP osztálya nyerte. Így jövőre ők rendezik a gólyaavatót. A napot bál zárta.
- 19–20. Izsák Imre Gyula természettudományi verseny.
24. Az iskolai szülői munkaközösségének választmányi ülése.
- 26–27. Monok Zoltán tanár úr irányításával és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő segítségével a 11.B osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és koszorút helyeztek el az iskola nevében.
27. Öveges József városi fizikaverseny.

2012. november

5. Az őszi szünet utáni első tanítási nap.
A történelem OKTV első fordulója.

A 10.A osztály tablója az Oszálykirándulások kiállításán (október 10.)

- nov. 6. A földrajz OKTV első fordulója.
Tantestületi értekezlet.
Fogadónap 5., 7., 9., 11. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
7. Megyei matematika verseny.
Nemes Tihamér OITV (programozás kategória, 1. korcsoport).
8. A Nemes Tihamér OITV (programozás) első fordulója a 9–10. évfolyam számára (2. korcsoport).
Az informatika OKTV II. kategória első fordulója.
Fogadónap a 6., 8., 10., 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
- 8–10. Pályaválasztási kiállítás a Városi Sportcsarnokban.
A „Tiéd a pálya” városi bűn- és baleset-megelőzési vetélkedőn a 9.C osztály 3. helyezést ért el.
10. Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő vezetésével a 10.N osztály részt vett a BGF Zöld kampusz programján, és megnyerte a Fenntarthatósági élmény-délelőtt vetélkedőt.
Az Öveges József emléktverseny Tatán.
12. Juhász Tibor tanár úr vehette át a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság (NJSZT) által alapított Tarján Rezső díjat. A kitüntetéssel a társaság a tanár úr számítástechnikában elért kiemelkedő eredményeit és a számítógép-tudomány hazai elterjesztésében kifejtett munkáját jutalmazta.
12. A magyar irodalom OKTV első fordulója.
Zenebarátok Klubja. Dr. Szigethy István Ószikék címmel Arany János megzenésített balladáiról tartott előadást.

Dijkiosztó az Izsák-versenyen (október 20.)

- nov. 13. Az angol nyelv OKTV (I. és II. kategória) első fordulója.
14. A „Kosárlabdát az egerszegi sulikba!” program szervezésében a ZTE játékosai rendkívüli testnevelés órát tartottak, illetve a külföldről igazolt sportolók angolórán beszélgettek a diákokkal.
A magyar nyelv OKTV első fordulója.
Nemes Tihamér OITV (alkalmazás kategória) első fordulója.
15. A fizika OKTV első fordulója.
Veszélyvágta – bűn és baleset-megelőzési program a 9.A/ny, 9. B/ny, 9.C/AJTP és a 9.N osztály részvételével.
- 15–16. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a hozzánk felvételizni szándékozó 8. osztályos gyerekeket és szüleiket az indítandó osztályokról, a felvételi feltételekről és a nálunk folyó nevelő-oktató munkáról.
16. DSD Pilotprüfung – DSD írásbeli vizsga.
AJTP focitorna Nyíregyházán.
17. A 9.A, 11.N és a 12.A osztály tanulói Bécsben jártak az adventi vásáron. A programot Néz Károly tanár úr szervezte.
19. A Borbás György Galérián megnyílt Takács Zsanett (12.N) önálló kiállítása. Az alkotót és műveit Karáth Anita tanárnő mutatta be.
19. Az Ady Endre versmondó verseny döntője a Deák Ferenc Megyei Könyvtárban.
A kémia OKTV első fordulója.

Jelenet az október 23-i ünnepi műsorból (október 19.)

- nov. 20. A francia nyelvi OKTV első fordulója.
21. Stárics Roland tanár úr és Gyuk Zsolt, a szülői munkaközösség elnöke, társaságában Holányi Ákos (7.N) és Mózsa Ábel (7.N) Csáktornyan járt, ahol megkoszorúzták Zrínyi Miklós szobrát.
Az informatika OKTV (I. kategória) első fordulója.
22. A biológia OKTV első fordulója.
A nyolcévnyolcos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.
- 23–24. Puskás Tivadar Távközlési Technikum centenáriumi programsorozatának részeként megrendezték a XIV. Békésy György fizika emlékversenyt. Iskolánkat Dávid Bence (12.N) és Kollarics Sándor (12.N) képviselte.
24. A „Tiszán innen Dunán túl” országos népdaléneklési verseny területi fordulója az Öveges József ÁMK-ban.
A Zrínyi-gimnáziumban került megrendezésre a Dusza Árpád országos programozói emlékverseny területi fordulója. A zalaegerszegi diákok mellett tapolcai és szombathelyi csapatok is összemérték tudásukat.
26. A német nyelvi OKTV első fordulója.
27. Az „Ifjúsági hangversenybérlet” program első előadása. Dallamos ütőhangszerek címmel Takács Ferenc szólaltatta meg az üstdobokat, a marimbát illetve saját készítésű harangjátékát és csőharangját. Közreműködött Tóth László, a zeneiskola zongoratanára.
30. A Kölcsey Ferenc Gimnáziumban megtartották a városi gólyaavató vetélkedőt, melyet Dienes Gyula tanár úr 9.C/AJTP osztálya nyert meg. Így Zalaegerszeg városában ők lettek a legügyesebb, legokosabb és leghíresebb gólyák.

Kosárlabdát az egerszegi sulikba! (november 14.)

2012. december

4. Tantestületi értekezlet.
Varga Tamás országos matematikaverseny 1. fordulója.
ECL nyelvvizsga.
5. DSD nyelvvizsga.
Országos Logo-verseny 1. fordulója.
10. Zenebarátok Klubja. Karácsony az Operaházban – karácsonyi dalok a leg-híresebb operaénekesek előadásában. Összeállította és bemutatta: dr. Szi-
gethy István.
XIV. Idegen nyelvi fesztivál az Apáczai Csere János ÁMK-ban.
12. Winkler Lajos megyei kémiaaverseny.
A Savaria történelmi verseny 1. fordulója.
13. Az Arany Dániel matematikaverseny első fordulója.
A Cultura Nostra történelmi vetélkedő 1. fordulója.
15. „Aranytoll 2012” – országos helyesírási verseny az Arany János Tehetség-
gondozó Programban részt vevő tanulók számára Győrött. Iskolánkat egy
tanuló képviselte.
A 10.B osztály tiltakozást szervezett a felsőoktatási reform ellen.
15. Befejeződött az egyik külső épület vizesblokkjának felújítása. A munkák az
önkormányzat és az iskola pénzből valósultak meg. Szükség volt azonban
mások önzetlen támogatására is. Ezúton mondunk köszönetet Boronyák
Péternek, a Nívódom Kft. vezetőjének, Fekete Rolandnak, a KERAM-
QUALITI Kft. igazgatójának és Horváth István építésznek, akik anyagi

Csáktornán jártunk (november 21.)

ellenszolgáltatás nélkül bocsájtották az iskola rendelkezésére tudásukat és munkájukat.

- dec. 18. Iskolánk diákjai közül sokan csatlakoztak a Diákellenállás a felsőoktatásért által szervezett Csend hangja elnevezésű országos demonstrációhoz. A tanulók és tanáraik 14.00 és 14.15 között az iskola főépülete előtt fejezték ki nemtetszésüket. A megmozduláshoz csatlakozott Gyuk Zsolt, az iskola szülői munkaközösségének az elnöke, jelen voltak a ZTV és a Zalai Hírlap munkatársai is.
- Király Barabás (12.B) alkotásaiból nyílt kiállítás a Borbás György Galérián.
19. A 10.B osztály karácsonyi műsora a Kvártélyházban.
20. Karácsonyi koncert a Zsinagógában. A koncerten közreműködött a gimnázium vegyeskara, a kiscsángimnazisták kórusa, a 6.N osztályosok, iskolánk hangszeres és énekes szólistái, szavalói. Felkészítő munkájáért köszönet illeti Gyutainé Kiss Gabriella tanárnőt, Bajnóczy Zoltán tanár urat és Bokányi Tibornét.
- „Mikulás-napi Mikulás-parti” – focimaraton.
21. Ismét itt a karácsony. A 10.B osztályos diákok, osztályfőnökük, Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő segítségével egy napjaink aktuális problémáiról, a szeretet szükségességéről is szóló érdekes műsorral ajándékozták meg társaikat és tanáraikat. A műsort összeállította és a próbákat irányította Lukács Dávid 10. B osztályos tanuló.

Király Barabás kiállításának nézői (december 18.)

A tanárok és a technikai dolgozók egy utolsó közös ebéden búcsúztak el az évtől és egymástól, mivel 2013. január 1-jétől már nem létezik az eddigi formában a Zrínyi Miklós Gimnázium dolgozóinak közössége.

22. Téli szünet.

2013. január

1. Az iskola a köznevelési törvény értelmében a KLIK Zalaegerszegi Tankerület igazgatása alá került.
3. A téli szünet utáni első tanítási nap.
4. A félévi magatartás- és szorgalomjegyek lezárása.
7. A földrajz OKTV második fordulója, iskolánkból egy tanuló jutott be.
8. A matematika OKTV második fordulója, iskolánkból 7 tanuló jutott be.
11. Osztályozó konferencia a 12.A, 12.B, 12.N, 9. A/ny, 9. B/ny, 9. C/AJTP és az 5.N osztályos tanulók félévi munkájáról.
12. Az informatika OKTV II. kategória második fordulója, iskolánkból 2 tanuló jutott be.
14. A DSD nyelvvizsga szóbeli része.
A Zenebarátok Klubja 4. előadását dr. Szigethy István tartotta Farsangkor álarcban címmel.
15. Eötvös József tanulmányi verseny országos döntője.
16. Az „Ifjúsági hangversenybérlet” 2. előadása a „Földi mese” címet kapta. Farkas Zsolt és Várnagy Andrea négykezes zongorahangversenyét különlegessé tette, hogy Grieg, Csajkovszkij, Hacsaturján, Schubert, Mendelsshon

Karácsonyi koncert a Zsinagógában (december 19.)

és Beethoven művei mellett költők és írók alkotásaiból is részleteket szóla-
lattak meg.

Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei forduló.

jan. 18. Írásbeli felvételi a nyolc évfolyamos gimnáziumba.

19. Egységes írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak.

18–19. Találkozás az AJTP-ba jelentkezett tanulókkal.

21. „Polgár az európai demokráciában” történelmi verseny 1. fordulója.

22. Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése.

Varga Tamás matematikaverseny 2. fordulója. Iskolánkat 18 tanuló képvisel-
te.

23. A Borbás György Galérián megnyitottuk a Hevesi Sándor Színház elmúlt 30
évének felvillantó fotókiállítását. A megnyitót dr. Besenczi Árpád, a színház
igazgatója mondta el. A műsorban Peresztegi Dóra (9.B) Petőfi Sándor ver-
sét szavalta, majd Borsos Anna (12.B) énekelt.

Magyar nyelv OKTV második fordulója. Iskolánkból egy tanuló jutott be.

24. Pótló írásbeli felvételi vizsga.

25–26. Négy megye matematikaversenye Pécsen.

30–31. A magyar kultúra napját a Szépirodalmi Műhely előadásával köszöntöttük. A
Keresztury Dezső ÁMK-ban mutatták be a Sárból napsugárból című darabot,
melyet a Műhely tagjai és a rendező–felkészítő tanár úr Bajnóczy Zoltán így
jellemezte: „Vízió két felvonásban Madách Imre és Örkény István művei
alapján”.

29–30. A felvételi dolgozatok megtekintése.

Jelenet a karácsonyi műsorból (december 21.)

2013. február

1. Megnyílik az elektronikus jelentkezési lehetőség a felvi.hu-n. Még várjuk a nyomtatott változatot.
Biológia tanulmányi verseny középiskolai tanulóknak a Pannon Egyetem Georgikon Karán.
2. A gimnázium tantestülete és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány 21. alapítványi bálját dr. Kocsis Gyula, az iskolaszék elnöke nyitotta meg. A vendégek szórakoztatására összeállított műsorban a Maxima egészség klub, a Coppelius tánc-és mozgásművészeti egyesület, a Zörömbölők táncegyüttes Karát Eszter (12.B), Geiger Bianka (12.B) és Kajos Dorka (12.B) szerepelt. A nyitótáncot a Helikon táncegyüttes táncolta. Az alapítvány bevételének jelentős részét a Dienes Gyula művésztanár, Németh János művész úr, Szabolcs Péter művész úr és Szényi Zoltán művész úr által felajánlott egy-egy műalkotás kisorsolásának köszönhette. Az est házigazdái Horváth Gyula és Plesz Márta voltak. A rendezvény főszervezője Pethő Attila tanár úr.
- 4–5. Német nyelv OKTV 2. forduló (I-II. kategória).
6. Az angol nyelvi OKTV második fordulója, iskolánkból egy tanuló jutott be.
7. Az egységes írásbelit szervező közép fokú intézmények értesítik az írásbeli eredményéről a tanulókat.
8. A francia nyelvi OKTV második fordulója, iskolánkból egy tanuló jutott be.
9. Az informatikai OKTV (I. kategória) 2. fordulója, iskolánkból 7 tanuló jutott be.
11. A kémia OKTV második fordulója, iskolánkból 3 tanuló jutott be.
A Lóczy Lajos országos középiskolai földrajzverseny első fordulója.
Zenebarátok klubja. Kedvencem Gruberová, kedvencem a bel canto. Összeállította és bemutatta Juhász Tibor tanár úr.

Koncert a tornateremben (január 16.)

- febr. 12. „Ciszterciek, eszmény és valóság az Árpád-korban” – országos középiskolai tanulmányi verseny.
 Az Öveges József fizikaverseny első fordulója.
 A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny iskolai fordulója.
14. A fizika OKTV második fordulója, iskolánkból 4 tanuló jutott be.
 Az Arany Dániel matematikaverseny 2. fordulója.
15. Szalagavató ünnepség és bál. A három végzős osztályunk a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartotta a szalagavató ünnepségét. A tanárok nevében Gyimesi Márton tanár úr, a 12.A osztályfőnöke mondott köszöntő beszédet. A diákok nevében Büki Bettina, 12.N osztályos tanuló szólt. Az esemény házigazdái Molnár Sára (12.N) és Gelencsér Milán (12.N) voltak. A műsorban közreműködött: Borsos Anna, Csordás Gergely, Gazsi Bence, Geiger Bianka, Gyenese Vivien, Kajos Dorca, Karát Eszter, Nádasdy-Horváth Benedek, Nagy Bálint, Pék Krisztina, Rosta Bianka, Takács Zsanett és Varga Petra.
 A műsort Bertók Éva, Juhász Ildikó, Szűcsné Jóna Ágota, Bokányi Tiborné és Gyutainé Kiss Gabriella állította össze. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora és szalagavatói bál követte.
 A Zrínyi Ilona és Gordiusz matematikaverseny megyei fordulója.
16. A Curie környezetvédelmi emlékverseny területi fordulója.
 Logo országos számítástechnikai tanulmányi verseny megyei fordulója.
18. A biológia OKTV 2. fordulója. Iskolánkból 7 tanuló jutott be.

A Hevesi Sándor Színház igazgatója megnyitja a kiállítást (január 23.)

- febr. 20. Országos német nyelvi verseny 7.–8. osztályosoknak.
- 21. Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulója.
- 25. Szilárd Leó fizikaverseny 1. forduló.
A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja.
- 27. Koncert a Zsinagógában.
A Pannon Egyetem Germanisztika Intézete által szervezett „Deutschtalente gesucht” verseny Veszprémben.
- 28. Megyei fizikaverseny a 7. osztályosok részére.
Focus on Britain angol nyelv regionális verseny Zánkán.

2013. március

- 1. A Hímzőkör – Baki Júlia, Sós Dóra, Szabó Imola Julianna, Tóth Kinga – nem mindennapi felolvasó délutánja az iskola klubhelyiségében. A négy lány már ismert a zrínyisek előtt különböző művészeti tevékenységeik révén. Az egymásra reflektáló érzékeny, vagy éppen szellemes szövegeket zenével, saját készítésű videóval és egy kis színjátékkal színesítették. „Négyen egy helyről, egy estéről. Szerepek, szemszögek, másként megélt események, kötelékek. Minden, ami egy házibulin megtörténhet.”
- 5. A Varga Tamás matematikaverseny döntője.
- 7. Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny megyei fordulója.
- 8. „Mennyire ismerjük egymást? Ki mit tud a szülőföldről és a lakóhelyéről?” – vetélkedő Stárics Roland tanár úr szervezésében.

Táncosok az alapítványi bálon (február 2.)

- márc. 9. A Nemes Tihamér OITV (programozás kategória) döntője.
Curie kémia emlékverseny területi fordulója Körmenten.
12. Március 12-én Szabados Réka 10.B osztályos tanuló fotóiból nyílt tárlat a Borbás György Folyosógalérián. A kiállítás képeit osztálytársa, Lukács Levente mutatta be, méltatta Réka látásmódját, témaválasztását és technikai tudását.
Az Irinyi János országos kémiaverseny megyei fordulója.
Az Országos angol nyelvi verseny megyei fordulója 7–8. osztályos tanulók számára.
14. Az első három tanóra megtartása után ünnepi műsort tekintettek meg a tanárok és a tanulók. A 11.N osztály diákjai emlékeztek meg a nemzeti ünnepről. Felkészülésüket magyartanáruk és osztályfőnökük, Gombás Szilvia segítette.
- 14–18. A Nemzetközi magyar matematika verseny Győrött. Iskolánkat 3 tanuló és Horváth Attila igazgató úr képviselte.
15. Megyei német verseny.
18. A Lóczy Lajos országos földrajzi verseny 2. fordulója.
19. A Mikola Sándor fizikaverseny 2. fordulója.
20. Az Országos német nyelvi verseny 2. fordulója.
21. Nemzetközi kenguru matematikaverseny.
Megyei fizikaverseny.

A Hímzőkör összejövedele (március 1.)

- 22. A soproni Szent Orsolya Római Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium regionális történelmi versenye Pannonia története a frank birodalomig címmel.
Az ECL országos nyelvi verseny.
- 23. A Nemes Tihamér OITV (alkalmazás kategória) és az informatika OKTV (I. kategória) döntője. Az utóbbi döntőjébe iskolánkból egy tanuló jutott be.
- 22–24. A Cultura Nostra országos (kárpát-medencei) történelem verseny döntője Pannonhalmán. Témája: Kormányzó és király. A Hunyadiak és a magyarországi reneszánsz (1437–1490).
- 28–ápr. 2. Tavaszi szünet.

2013. április

- 3–8. Az erdélyi csereprogram keretében Kovács Tibor tanár úr és a 9.N osztály fogadta a Marosvásárhelyről érkezett diákokat.
- 5. OKTV döntő magyar nyelvből. Iskolánkat egy tanuló képviselte.
Az Energetikai Szakkollégium által rendezett tanulmányi verseny döntője Budapesten.
- 6. Kalmár László matematikaverseny első fordulója.
A kémia OKTV döntője. Iskolánkat egy tanuló képviselte.
Szakmai Középiskolásokért Kulturális Egyesület (SZAKE) által meghirdetett versenyek (Örökségünk '48, Magyarország az én hazám, Európa komplex állampolgári ismeretek) döntője Budapesten.
- 5–6. Az AJTP iskolák 2. országos Mentovich Ferenc természettudományi versenye Veszprémben, a Pannon Egyetem Mérnöki Karán.

Pillanatkép a március 15-i műsorból (március 14.)

- ápr. 8. Zenebarátok Klubja. (Egyik) kedvencem: Franco Zeffirelli címmel előadást tartott dr. Szigethy István.
- 9. A Borbás György Galérián Kertész Róbert fotóiból nyílt kiállítás. Kertész Nikolett 12.B osztályos tanuló édesapja hobbyként természetfotózással foglalkozik. A kiállítást megnyitotta Pethő Attila tanár úr. A műsorban közreműködött Karát Eszter (12.B) és Gáspár Vilmos (11.A).
Az Öveges József Kárpát-medencei fizikaverseny megyei fordulója.
- 12. OKTV döntő francia nyelvből. Iskolánkból egy tanuló jutott el a döntőig.
Az Országos angol nyelvi verseny döntője Barcson.
- 13. A Logo országos számítástechnikai verseny döntője.
Teleki Pál országos földrajzi–földtani verseny megyei fordulója.
- 15. Zenebarátok Klubja – Extra. Közös rendezvény a zalaegerszegi Nyugdíjas Pedagógus Egyesülettel. Juhász Tibor tartott előadást Erkel Ferencről.
- 16. A Holokauszt áldozatainak emléknapja. Az iskolarádión keresztül elhangzott műsort dr. Beckné Sallay Anikó tanárnő állította össze.
- 18–19. Városi diáknapi.
Hat osztályunk dr. Bence Lajos: Lendvai képek c. zenés színműjátékát tekintette meg a Keresztury ÁMK-ban.
- 18. Fogadónap az 5–11. évfolyamos tanulók szülei számára.
- 19–20. ECL nyelvvizsga.
Az AJTP-ban tanulók matematika versenyének döntője Bonyhádon.
- 19–21. Gymsayon országos sporttalálkozó az AJTP-ban tanulók számára Bonyhádon.
Az Országos Szilárd Leó fizikaverseny döntője Pakson.

- ápr. 20. A biológia OKTV döntője. Iskolánkat egy tanuló képviselte.
22. A Föld napja alkalmából Halmi László tanár úr és a 10.N osztály városi felmérést készített az emberek környezettudatos magatartásáról. Több helyszínen kérdőíveket töltettek ki az arra vállalkozókkal, majd kiértékeltek az eredményt.
23. A földrajz OKTV döntője. Iskolánkat egy tanuló képviselte.
- 24–25. A Bod Péter könyvtárhasználati verseny döntője Budapesten.
27. A Curie környezetvédelmi verseny döntője Szolnokon.
30. A tantestület értekezleten döntött a végzős diákok számára kiosztható díjakról.
A Borbás György Folyosógalérián megnyílt a Zrínyi Fotó Szalon tárlata.
A végzős osztályok szerenádozással búcsúztak el tanáraiktól.

2013. május

2. Utolsó tanítási nap a ballagók számára. 10 órakor a Dísz téren Zalaegerszeg város polgárait fogadták őket, majd a polgármester úrtól vehették át jutalmukat az országos versenyek legjobbjai. Délután osztályozó konferencián zárták le tanáraik zrínyis tanulmányaikat.
4. Ballagási ünnepség. Horváth Attila igazgató úr beszéde után Kertész Nikolett (12.B) búcsúzott el az iskolától. Az alsóbb évesek nevében Gáspár Vilmos (11.A) fogadta meg, hogy megőrzi a ballagók emlékét. A műsorban közreműködött Horváth Szandra (11.N), Bertók Fanni (11.B), Lukács Bálint (11.A) és az iskola kórusa, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével.
- 5–7. Mikola Sándor fizikaverseny döntője Gyöngyösön és Pécsen.
- 5–11. A 9.N osztály Kovács Tibor, Stárics Roland és Simon Endre vezetésével Erdélybe utazott, így viszonzták a marosvásárhelyi diákok korábbi látogatását.
- 7–8. A Lóczy Lajos földrajzi–földtani verseny döntője a kaposvári Munkácsy Mihály Gimnáziumban.
- 6–27. Írásbeli érettségik.
- 6–10. Tanítási szünet, az osztálykirándulások időszaka.
10. Országos német nyelvi verseny döntője Szolnokon.
11. Curie kémia emlékverseny döntője Szolnokon.
13. Új kolléga került a tantestületbe. Czinder Enikő testnevelést fog tanítani az iskolánkban.
16. A 11.A osztály tanulói Péteri Szabolcs tanár úr irányításával részt vettek a „Söpörjünk végig a városon!” köztisztasági akcióban.
- 17–19. Az Irinyi János országos kémiaaverseny döntője Miskolcon.
23. Diáknapi.
24. Tantestületi kirándulás Pannonhalmára és Győrbe.
- 24–26. Az Öveges József fizikaverseny döntője Győrben.
- 25–26. A Szépművészeti Múzeum által kiírt „Ozirisz földjén” című országos ókortörténeti verseny döntője Budapesten.
27. Zenebarátok Klubja. Műsoron a zalaegerszegi teke világbajnokság megnyitó ünnepségének zenéje. Összeállította és bemutatta: dr. Szigethy István

Diáknapi vidámságok (május 23.)

- máj. 29. Országos kompetenciamérés a 6., 8. és a 10. évfolyamon.
- 31. Tizenegy tanuló vehette át a DSD nyelvvizsga bizonyítványt.
- 31.–jún.1. Kalmár László országos matematikaverseny döntője Budapesten.

2013. június

- 3. A KLIK rendelete értelmében az iskola neve Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumra változott.
- 4. Városi ünnepség a nemzeti emlékezet napján.
- 6–13. Az emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 15. Utolsó tanítási nap. Az első három óra megtartása után sor került az Éneklő osztály versenyre. Az induló osztályok számára kötelező feladat volt egy népdalcsozor előadása, utána következhetett a szabadon választott. Kikötés volt az is, hogy csak magyar nyelven énekelhetnek. A zsűri tagjai, Horváth Károly, Berkes Dániel és Nyakas Péter a Pálóczy Horváth Ádám Zeneiskola tanárai voltak. A vetélkedőt az 9.C/AJTP osztály nyerte.
- 13 óraker kezdődött a nevelő- és alkalmazotti testület igazgatói pályázatot véleményező gyűlése. Utána a tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás- és szorgalomjegyéről.
- 17–19. A Vermes Miklós nemzetközi fizikaverseny döntője Győrben.
- 21–22. ECL nyelvvizsga.
- 21. Bizonyítványosztás osztályszintű ünnepségek keretében.

- 23–27. XIII. Borbély György–Borbás György honismereti kerékpáros vándortábor Karvalits Levente és Szekér Gábor tanár urak vezetésével. Útvonal: Zalaegerszeg–Balatonfenyves–Badacsony–Révfülöp–Zánka–Zalaegerszeg. A résztvevőket napi 40–70 km kerekezés, tábortűz, éjszakai gyalogtúra, gasztronómiai kalandok és sok egyéb élmény várta.
- 25–28. Zrínyi tehetséggondozó fotótábor Révfülöpön.
27. Beiratkozás.
28. Tanévzáró értekezlet. 8–12 óráig a tantestület az iskolában értékelte az egész évi munkát, majd az alkalmazottakkal és a nyugdíjasokkal kiegészülve, a Kölcsey Gimnázium melletti Halászcserében búcsúztatta el a 2012/13-as tanévet.

2013. július

1. Ügyeleti nap az iskolában.
15. Ügyeleti nap az iskolában.
29. Ügyeleti nap az iskolában.

2013. augusztus

12. Ügyeleti nap az iskolában.
- 16–21. Az AJTP 9.C osztályának tanulói zánkai táborozáson ismerkedtek meg egymással. A táborozásra Czinder Enikő tanárnő kísérte el őket.
- 21–23. „Gazdagító programpárok a komplex természettudományi képességek fejlesztése témakörében” tehetséggondozó tábor Dötkön.
- 26–30. Alakuló értekezlet, pótvizsgák, különbözeti vizsgák, osztályozó vizsgák.

2013. szeptember

1. Tanévnyitó ünnepély.

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„Nem kaphatod meg az életben mindig azt, amit akarsz. De lehetsz önmagad; olyan ember, aki bátor, aki felülkerekedik a félelmén, és végül büszkén tekinthetsz vissza a fiatalságodra.” – Margaux Fragoso író

Díjazott tanáraink

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2012/2013. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára

elismerést
eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2012/2013. tanévben

a Móra János-émlékgyűrűt

az iskolában végzett három évtizedes,
eredményes szaktanári tevékenysége
és a tehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Juhász Tibor

tanár úrnak adományozza.

Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

Díjazott diákjaink

A 2012/2013-as tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat:

Zrínyi-émlékérem:	Kollarics Sándor 12.N
Keresztury Dezső Irodalmi Díj:	Bogatin Bence 12.B
Keresztury Mária Zenei Díj:	Karát Eszter 12.B
Izsák Imre Gyula Természettudományi Díj:	Dávid Bence 12.N
Winterl József Jakab Természettudományi Díj:	Pácsonyi Márton 12.A
Susztter Oszkár Irodalmi Díj:	Gelencsér Milán 12.N
Dr. Buzády Tibor Közösségvezetői Díj:	Büki Bettina 12.N
Rozsnyói Sándor Sportdíj:	Némethy Zsófia 12.B
	Gerencsér Ádám 12.A
	Pácsonyi Márton 12.A
	Salamon Dániel 12.N
Farkas Gyula Idegen Nyelvi Díj	Takács Zsanett 12.N
Dr. Boleratzky Gyula Történelmi Díj:	Kintli Dóra 11.B
Dr. Vida Sándor Filozófiai Díj:	Lovas Viktória Zsuzsanna 11.A
Dr. Kovács Lajos Ösztöndíj Alapítvány Díja:	Kajos Dorka 12.B
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Díja:	Borsos Anna 12.B
	Kerese Lilla 12.B
	Nádasdy-Horváth Benedek 12.N

Tanulmányi versenyek

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek eredményei

A verseny döntőjén:

biológiából (I. kat.):	5. helyezett: Egyed Bálint 11.A (tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)
földrajzból:	4. helyezett: Bakos Bence Gellért 11.B (tanára: Oláhné Szigyártó Mária)
francia nyelvből (I. kat.):	29. helyezett: Takács Zsanett 12.N (tanára: Gombás Szilvia)
informatikából (I. kat.):	25. helyezett: Egyed Bálint 11.A (tanára: Ipsics Csilla)
kémiából (I. kat.):	11. helyezett: Egyed Bálint 11.A (tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
magyar nyelvből:	25. helyezett: Bogatin Bence 12.B (tanárai: Bertók Éva, Szűcsné Jóna Ágota)

Gerencsér Ádám
12.A

Borsos Anna
12.B

Pácsonyi Márton
12.A

Az OKTV II. fordulójába jutottak:

- angol nyelvből (I. kat.): Kerese Lilla 12.B
(tanára: Adroviczné Tüske Ágnes)
- biológiából (I. kat.): Balázs Bence 11.A
Havlik Károly 11.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)
- biológiából (II. kat.): Száraz Mihály 12.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)
Gazsi Zsófia 12.B
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó,
Tölgyesné Kovács Katalin)
Kovács Judit Veronika 12.N
Müller Eszter 12.N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)
- fizikából (I. kat.): Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Pethő Attila, Péteri Szabolcs)
- fizikából (II. kat.): Dávid Bence 12.N
Kollarics Sándor 12.N
Takács Zsanett 12.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)
- informatikából (I. kat.): Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
Györffy Ádám 11.A
Takács Amarilla 11.B
Pajor Péter 11.N
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
Andrasek Evelin Júlia 12.A
Nagy Bálint 12.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

Kajos Dorka
12.B

Kerese Lilla
12.B

Karát Eszter
12.B

- informatikából (II. kat.): Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Ipecics Csilla, Juhász Tibor)
Tóth András 11.N
(tanárai: Ipecics Csilla, Juhász Tibor, Kiss Zsolt)
- kémiából (I. kat.): Havlik Károly 11.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
- kémiából (II. kat.): Pácsonyi Márton 12.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
- matematikából (II. kat.): Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)
Andrasek Evelin Júlia 12.A
Epelley Nóra 12.A
Jung Dániel 12.A
(tanárai: Kiss Zsolt, Péteri Szabolcs)
Dávid Bence 12.N
Kollarics Sándor 12.N
Takács Zsanett 12.N
(tanár: Pálovicsné Tusnády Katalin)
- német nyelvből (I. kat.): Kovács Anna Livia 11.B
Márton Laura 11.B
Salamon Miranda 11.B
(tanár: Marosiné Kohut Gyöngyi)
Bogatin Bence 12.B
(tanár: Beviz Zsófia)

2. A 9. és 10. évfolyamos tanulók országos versenyei

Az Arany Dániel matematikaversenyen

2. dícséretet kapott: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Büki Bettina
12.N

Bogatin Bence
12.B

Némethy Zsófia
12.B

döntőbe került:

Marx János 9.N
(tanára: Kovács Tibor)
Nérel Eleonóra 9.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
Bui Dávid 10.N
(tanára: Németh László)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

9. évfolyamon 8. helyezett: Büki Máté István 9.A
döntőbe került: Schulcz Ferenc 9.A
10. évfolyamon 14. helyezett: Czett Antal 10.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Az Irinyi János középiskolai kémiaaversenyen

I. A kategóriában 1. helyezett: Büki Máté István 9.A
13. helyezett: Schulcz Ferenc 9.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
II. A kategóriában 12. helyezett Szabó Réka Eszter 10.N
15. helyezett Bui Dávid 10.N
(tanáruk: Halmi László)

A Lóczy Lajos országos földrajzi tanulmányi versenyen

9. évfolyamon 16. helyezett Varga Stefánia 9.B
(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)
10. évfolyamon 1. helyezett: Bujtor Alex 10.B
11. helyezett: Mikó-Baráth Szilveszter 10.B
(tanáruk: Stárics Roland)

Az Országos angol nyelvi versenyen

4. helyezett: Virrasztó Márton 10.N
6. helyezett: Takács Artúr 10.N
11. helyezett: Molnár Anna Lujza 10.N
(tanáruk: Szilvás Izabella)

Dávid Bence
12.N

Gelencsér Milán
12.N

Kollarics Sándor
12.N

A Nemes Tihamér országos középiskolai tanulmányi versenyen

Alkalmazás kategóriában

3. helyezett: Szabó Tímea 10.A
(tanára: Ipsics Csilla)
4. helyezett: Zalavári Márton 9.A
(tanára: Juhász Tibor)
6. helyezett: Horváth Patrik 10.A
10. helyezett: Nagy Botond 9.A/ny
(tanáruk: Ipsics Csilla)
11. helyezett: Jákli Aida Karolina 10.N
(tanára: Juhász Tibor)

Programozás kategóriában

1. korcsoportban
9. helyezett: Tóth Márk Andor 8.N
17. helyezett: Csapó Dániel 8.N
20. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N
31. helyezett: Németh Gábor 8.N
2. korcsoportban
12. helyezett: Jákli Aida Karolina 10.N
13. helyezett: Zalavári Márton 9.A
(tanáruk: Juhász Tibor)

3. A kisgimnazisták országos versenyei

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

döntőbe került:

Szakonyi Anna 7.N (tanára: Kiss Zsolt)

Tóth Márk Andor 8.N (tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

A Varga Tamás matematikaversenyen

- 6–7. helyezett: Németh Gábor 8.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
- 20–24. helyezett: Mózsa Ábel 7.N
(tanára: Kiss Zsolt)

**Nádasy-Horváth
Benedek 12.N**

**Takács Zsanett
12.N**

**Salamon Dániel
12.N**

A Kalmár László matematikaversenyen

8. évfolyamon

9. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N

12. helyezett: Németh Gábor 8.N

(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Az Öveges József Kárpát-medencei fizikaversenyen

I. díj (3. helyezett):

Kovács Péter Tamás 8.N

döntőbe került:

Csapó Dániel, Tóth Márk Andor 8.N

(tanáruk: Juhász Tibor)

Az Abacus matematikai lapok 2012/2013. tanévi eredményei

A matematika pontversenyen

5. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott

Gergály Renáta, Bodrogi Bianka 5.N

5. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott

Veres Kristóf, Czett Mátyás 5.N

(tanáruk: Benke Barbara)

6. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott

Spilák Lili Edit 6.N

(tanára: Péteri Szabolcs)

7. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott

Dávid Dorián, Gergály Szabolcs 7.N

7. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott

Mózsa Ábel, Csiszár Dávid, Hencsei Bence 7.N

(tanáruk: Kiss Zsolt)

8. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott

Vadvári Judit

8. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott

Kovács Péter Tamás

(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Egyed Bálint
11.A

Lovas Viktória Zsuzsanna
11.A

Gáspár Vilmos
11.A

A fizika feladatmegoldó pontversenyen

7. évfolyamon 2. helyezett: Holányi Ákos 7.N
(tanára: Péteri Szabolcs)
8. évfolyamon 4. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N
7. helyezett: Vadvári Judit 8.N
21. helyezett: Csapó Dániel 8.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

A fizika mérési feladatmegoldó versenyen

7. évfolyamon 2. helyezett: Holányi Ákos 7.N
(tanára: Péteri Szabolcs)
8. évfolyamon 1. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N
(tanára: Juhász Tibor)

A LOGO országos számítástechnikai tanulmányi versenyen

- II. kategóriában 2. helyezett: Trombitás Péter 6.N
19. helyezett: Veres Kristóf 5.N
- III. kategóriában 5. helyezett: Németh Gábor 8.N
21. helyezett: Mózsai Ábel 7.N
(tanáruk: Ipsics Csilla)

Az országos német nyelvi tanulmányi versenyen

2. helyezett: Kovács Kristóf 7.N
(tanára: Beviz Zsófia)

A Szivárványhíd országos levelezős versenyen

3. helyezett: Spilák Lili Edit 6.N
(tanára: Bertók Éva)

A Nyelvemester országos levelezős versenyen

1. helyezett csapat: Vigh Dorottya Zsanett, Nérel Leonarda 6.N
2. helyezett csapat: Boronyák Nóra, Darabos Vince 6.N
4. helyezett csapat: Kocsis Kira Mirjam, Varga Tünde Dorka 6.N

Kintli Dóra
11.B

Bakos Bence Gellért
11.B

Mónok Eszter
11.B

5. helyezett csapat:

6. helyezett csapat:

Horváth Fanni Nikolett, Nagy Vivien 6.N

Kiss Kira, Molnár Nóra 6.N

(tanáruk: Bertók Éva)

4. Egyéb országos, területi tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

A Cultura Nostra országos (kárpát-medencei) történelem versenyen

3. helyezett csapat: Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás 10.N

(tanáraik: dr. Beckné Sallay Anikó, Kollaricsné Soós Erika)

A „Ciszterciek, eszmény és valóság az Árpád-korban”

országos középiskolai történelmi tanulmányi versenyen

2. helyezett csapat: Bujtor Alex, Mikó-Baráth Szilveszter, Molnár Marcell 10.B

(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Az „Örökségünk ‘48” történelmi és állampolgári vetélkedő döntőjén

2. helyezett csapat: Nagy Máté, Schrancz Natália Éva, Sziva Dániel 10.A

3. helyezett csapat: Bujtor Alex, Mikó-Baráth Szilveszter, Molnár Marcell 10.B

(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Magyarország az én hazám komplex honismereti versenyen

1. helyezett csapat: Kelemen Éva, Kránicz Vivien, Pető Dóra 9.C

(tanáruk: Stárics Roland)

2. helyezett csapat: Kalamár Judit, Kovács Bianka, Tóth Lídia Liliána 9.C

(tanáraik: Gyutainé Kiss Gabriella, Stárics Roland)

Polgár az európai demokráciában

5. helyezett csapat: Harcz Viktória 12.B, Cseh Kristóf Balázs, Gelencsér Milán,

Nádasdy-Horváth Benedek 12.N

(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Az Európa komplex állampolgári ismeretek versenyen

2. helyezett csapat: Cseh Kristóf Balázs, Gelencsér Milán, Nádasdy-Horváth

Benedek 12.N

(tanáruk: Monok Zoltán)

Olasz Vivien
10.A

Horváth Patrik
10.A

Szabó Tímea
10.A

A Szépművészeti Múzeum által kiírt „A diadalív árnyéka” című országos ókortörténeti versenyen

az 5–7. osztályok versenyében

4. helyezett az Ókori tudorkák csapata:

Boronyák Nóra, Darabos Vince, Kocsis Kíra Mirjam, Varga Tünde Dorka, Vigh Dorottya Zsanett 6.N

9. helyezett a Varázskristályok csapata:

Henics Blanka Regina, Molnár Nóra, Peresztegi Míra Zsófia, Somogyi Laura 6.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

a 8–10. osztályok versenyében

2. helyezett a Youngs for History csapata:

Bokor Roland, Paksa Péter, Paulovics Zoltán, Tóth Zsombor 10.A
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

3. helyezett a Cassiopeia csapata:

Fehér Csenge, Koller Virág, Takács Ildikó, Tömpe Eszter 9.B
(tanáruk: Gyimesi Márton)

10. helyezett a Meshüge csapata:

Balogh Lilla Szilvia, Kovács Gergő, Péter Krisztina 9.A
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Szépművészeti Múzeum által kiírt „Ozirisz földjén” című országos ókortörténeti versenyen

6. helyezett a Napistennők csapata:

Henics Blanka Regina, Kiss Kíra Mirjam, Somogyi Laura, Vissi Nóra Zsófia 6.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A soproni Szent Orsolya Római Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium regionális (Győr-Moson-Sopron, Vas és Zala megye) történelem versenyén

1. helyezett csapat: Horváth Ádám (a döntőben helyette Tószegi Judit Réka), Péterfi Csaba, Tompa Mátyás 10.N (tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Paulovics Zoltán
10.A

Wappler Abigél
10.A

Szűcs Valdó
10.B

A Nemzetközi magyar matematikaversenyen

9. évfolyamon	II. díj (7. helyezés): Zalavári Márton 9.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
10. évfolyamon	III. díj (12. helyezés): Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
11. évfolyamon	dicséret (20. helyezés): Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

az 5. évfolyam anyagából	14. helyezett: Czett Mátyás 5.N
(tanára: Benke Barbara)
a 8. évfolyam anyagából	11. helyezett: Németh Gábor 8.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)
a 9. évfolyam anyagából
(nyelvi előkészítő)	4. helyezett: Nagy Botond 9.A/ny
(tanára: Németh László)
	13. helyezett: Schulcz Ferenc 9.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
a 10. évfolyam anyagából	8. helyezett: Czett Antal 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)
	11. helyezett: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A Zrínyi Iлона matematikaversenyen

9. évfolyamon	13. helyezett: Schulcz Ferenc 9.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
10. évfolyamon	16. helyezett: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Az Izsák Imre Gyula természettudományi versenyen

Az összesített versenyben	3. helyezett: Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Juhász Tibor, Kovács Tibor, Pethő Attila, Péteri Szabolcs) |
|---------------------------|--|

Szabó Réka Eszter
10.N

Horváth Ádám
10.N

Jákli Aida Karolina
10.N

Különdíjat kapott fizikából Kollarics Sándor 12.N
(tanára: Pálovics Róbert)

A 4 megye matematikaversenyén

5–6. helyezett: Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A Szőkefalvi-Nagy Gyula matematikai emlékversenyen

A döntőn dicséretet kapott: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A Bolyai kollégium levelezős csapatversenyén

2. helyezett csapat: Paulovics Zoltán, Szabó Tímea, Wappler Abigél 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Ipesics Csilla, Kovács Tibor, Orbán Edit, Stárics Roland,
Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)

Az Országos Szilárd Leó fizikaversenyen

junior kategóriában 2. helyezett: Büki Máté István 9.A
I. kategóriában 10. helyezett: Kollarics Sándor 12.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Vermes Miklós nemzetközi fizikaversenyen

5. helyezett: Büki Máté István 9.A
(tanára: Pálovics Róbert)

A Békésy György fizikaversenyen

4. helyezett: Kollarics Sándor 12.N
6. helyezett: Dávid Bence 12.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen matematika egyéni versenyben

1. helyezett: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Czett Antal
10.N

Balogh Lilla Szilvia
9.A

Virrasztó Márton
10.N

- fizika egyéni versenyben 3. helyezett: Czett Antal 10.N
(tanára: Pálovics Róbert)
- egyéni összetett versenyben 4. helyezett: Czett Antal 10.N
(tanárai: Pálovicsné Tusnady Katalin, Pálovics Róbert)
12–15. helyezett: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Orbán Edit, Kovács Tibor)
18–25. helyezett: Büki Máté 9.A, Schulcz Ferenc 9.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
- csapatversenyben 2. helyezett: Szabó Tímea 10.A, Czett Antal 10.N,
Büki Máté István, Schulcz Ferenc 9.A

A 2011/2012. tanévi Matematika és Fizika Lapok versenye eredményei

- a fizika mérési feladatok versenyén 5. díj: Kollarics Sándor 12.N
- a fizika elméleti feladatok versenyén 9. díj: Büki Máté István 9.A
9. díj: Kollarics Sándor 12.N
dicséretet kapott: Dávid Bence 12.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)
- az I-jelű informatika gyakorlatok versenyén 6. díj: Jákli Aida Karolina 10.N
- az S-jelű informatika gyakorlatok versenyén 8. díj: Jákli Aida Karolina 10.N
(tanára: Juhász Tibor)
- a C-jelű matematika gyakorlatok versenyén 10–12. díj: Paulovics Zoltán 10.A
dicséretet kapott: Tóth Zsombor 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Büki Máté István
9.A

Dezső Katalin
9.C

Zalavári Márton
9.A

A Curie kémia emlékverseny döntőjén

9. évfolyamon

6. helyezett: Büki Máté István 9.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

10. évfolyamon

5. helyezett: Szabó Réka Eszter 10.N

(tanára: Halmi László)

11–12. évfolyamon

1. helyezett: Egyed Bálint 11.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Hlavay József környezettudományi és kémia országos versenyen

I. kategóriában

1. helyezett: Olasz Vivien 10.A

3. helyezett: Schulcz Ferenc 9.A

4. helyezett: Büki Máté István 9.A

6. helyezett: Gombocz Eszter 10.A

7. helyezett: Wappler Abigél 10.A

II. kategóriában

1. helyezett: Egyed Bálint 11.A

2. helyezett: Havlik Károly 11.A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Szegedi Tudományegyetem Vegyészturna feladatmegoldó versenyén

4. helyezett

Egyed Bálint 11.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A BME Szent-Györgyi Albert Szakkollégium országos kémiaversenyén

11. évfolyamon

7. helyezett: Olasz Vivien 10.A

12. évfolyamon

13. helyezett: Pácsonyi Márton 12.A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Klebersberg Kultúrkúria országos kémiaversenyén

2. helyezett csapat: Egyed Bálint, Havlik Károly 11.A, Pácsonyi Márton 12.A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Nagy Botond
9.A/ny

Helbert Bence
9.C/AJTP

Kovács Péter Tamás
8.N

A Curie környezetvédelmi emléktverseny döntőjén

- 3. helyezett: Gerencsér Eszter, Lovonyák Adrián, Szabó Ramóna 11.N
- 5. helyezett: Kálmán Bálint, Tóth Gabriella, Varga Domonkos 7.N
- 6. helyezett: Békési Péter, Major Fanni Napsugár, Szabó Gergő 5.N
(tanáruk: Szőke Károly)
- 8. helyezett: Paulovics Zoltán, Szabó Tímea, Wappler Abigél 10.A
- 9. helyezett: Kulcsár Ildikó, Schranz Natália Éva, Simon Nikolett 10.A
- 10. helyezett: Gombocz Eszter, Olasz Vivien, Pintér Petra 10.A
- 11. helyezett: Gyuk Izabella, Molnár Anna Lujza, Tóth Rita 10.N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A XII. Diákbiológus és –környezetvédő napokon

- 1. helyezett: Paulovics Zoltán 10.A
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon biológia tanulmányi versenyen

- 16. helyezett: Egyed Bálint 11.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)
- 15. helyezett: Csanádi Bettina 12.B
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Tölgyesné Kovács Katalin)
- 20. helyezett: Gzsi Zsófia 12.B
(tanárai: Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)

A Fodor József országos biológaversenyen

- 11. évfolyamon
 - 7. helyezett: Balázs Bence 11.A
 - 8. helyezett: Egyed Bálint 11.A
 - 10. helyezett: Takács Piroska 11.A
 - 15. helyezett: Havlik Károly 11.A
(tanárai: Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)
- 12. évfolyamon
 - 3. helyezett: Száraz Mihály 12.A
(tanárai: Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)

Németh Gábor
8.N

Tóth Márk Andor
8.N

Csiszár Barnabás
7.N

Az Energetikai szakkollégium tanulmányi versenyén

6. helyezett csapat: Déri Huba, Fábián Kristóf, Horváth Patrik 10.A
(tanáruk: Stárics Roland)

A II. Mentovich Ferenc természettudományi versenyen

7. helyezett: Helbert Bence 9.C/AJTP
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Halmi László, Pethő Attila)

Az NTK komplex természettudományi területi versenyen

2. helyezett: Balázs Bence, Gáspár Vilmos, Lukács Bálint, Takács Piroska 11.A
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

Középiskolai Kémiai Lapok „Kémia angol nyelven” fordítási versenyében

4. helyezett: Wappler Abigél 10.A
(tanár: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Focus on Britain regionális angol nyelvi versenyen

2. helyezett: Bakony Barbara, Demeter Adrienn Katalin,
Fehér Zsófia, Fejes Petra 10.N
(tanáruk: Csík Enikő)

5. helyezett: Horváth Ádám, László Mátyás 10.N
(tanáruk: Csík Enikő)
Pethő Marcell, Péterfi Csaba 10.N
(tanáruk: Szilvás Izabella)

Az Országos nyelvvizsga versenyen

Angol nyelv (középfok) nyelvvizsgával még nem rendelkezők
3. helyezett: Horváth Ádám 10.N
(tanára: Csík Enikő)

Angol nyelv (felsőfok) nyelvvizsgával már rendelkezők
3. helyezett: Bakos Bence Gellért 11.B
(tanára: Adroviczné Tüske Ágnes)

Kovács Kristóf
7.N

Trombitás Péter
6.N

8. helyezett: Szablics Roland 11.A
(tanára: Németh Szilvia)
10. helyezett: Csordás Anna Rita 12.B
(tanára: Kocsiné Németh Erika)
- Német nyelv (középfok) nyelvvizsgával még nem rendelkezők
7. helyezett: Szili Panna 10.N
(tanára: Lőrincz István)
10. helyezett: Major Gellért 11.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)
- Német nyelv (felsőfok) nyelvvizsgával már rendelkezők
1. helyezett: Mónok Eszter 11.B
6. helyezett: Balla Júlia 11.B
7. helyezett: Kovács Anna Livia 11.B
9. helyezett: Czirkl Zsófia 11.B
(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)
- Francia nyelv (középfok) nyelvvizsgával még nem rendelkezők
6. helyezett: Dávid Bence 12.N
(tanára: Gombás Szilvia)

**A Pannon Egyetem Germanisztika Intézete által szervezett
„Deutschtalente gesucht” versenyen**

2. helyezett Mónok Eszter 11.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

A XIV. Idegen Nyelvi Fesztiválon angol nyelvi jelenet kategóriában

2. helyezett: Berta Csongor, Horváth Kenéz, Kovács Milán, Kustán Brunó,
Magyar Boglárka, Radics Márton 9.A/ny
(tanáruk: Halász Mária)

A „Szárnypróbálgatók 2013” országos költői–írói versenyen

- bronz minősítés Gelencsér Milán 12.N
(tanára: Bertók Éva)

*Szabó Tímea, Paulovics Zoltán és
Wappler Abigél 10.A
több versenyen is helyezést elérő csapata*

*„Örökségünk 48”
Sziva Dániel, Schranecz Natália Éva,
Nagy Máté 10.A*

Az Arany János Tehetséggondozó Program Tömörkény István alkotói pályázatán
ezüst minősítés Dezső Katalin 9.C
(tanára: Bertók Éva)

Az Arany János Tehetséggondozó Program
„Aranytoll” országos helyesírási versenyén

6. helyezett: Rákos Dóra 9.C
(tanára: Bertók Éva)

A Bod Péter könyvtárhasználati verseny országos döntőjén

II. kategóriában 7. helyezett: Balogh Lilla Szilvia 9.A
(felkészítője: Bokányi Tiborné)

5. Megyei szintű tanulmányi versenyek eredményei

A megyei matematikaversenyen

a 9. évfolyam anyagából 3. helyezett: Zalavári Márton 9.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
a 10. évfolyam anyagából 1. helyezett: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
a 11. évfolyam anyagából 2. helyezett: Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)
a 12. évfolyam anyagából 3. helyezett: Epelley Nóra 12.A
(tanárai: Kiss Zsolt, Péteri Szabolcs)

A Gordiusz matematikai tesztverseny megyei fordulóján

(2013-tól összevonásra került a Zrínyi Ilona matematikaversennyel)

a 9. évfolyamon 1. helyezett: Schulcz Ferenc 9.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
2. helyezett: Marx János 9.N
(tanára: Kovács Tibor)
a 10. évfolyamon 1. helyezett: Szabó Tímea 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

*„Magyarország az én hazám”
Pető Dóra, Kránicz Vivien,
Kelemen Éva 9.C*

*Curie környezetvédelmi verseny
Kálmán Bálint, Tóth Gabriella,
Varga Domonkos 7.N*

a 12. évfolyamon

3. helyezett: Czett Antal 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnád Katalin)
1. helyezett: Kollarics Sándor 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnád Katalin)

Csapatversenyben 1. helyezést ért el a 9. és 10. évfolyam csapata.

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulóján

7. évfolyamon

1. helyezett: Németh Ciprián 7.N
(tanára: Kiss Zsolt)

8. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N
2. helyezett: Tórh Márk Andor 8.N
3. helyezett: Németh Gábor 8.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnád Katalin)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulóján

7. évfolyamon

1. helyezett: Gergály Szabolcs 7.N
(tanára: Kiss Zsolt)

8. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N
2. helyezett: Németh Gábor 8.N
3. helyezett: Tóth Márk Andor 8.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnád Katalin)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulóján

a 7. évfolyamon

1. helyezett: Szakonyi Anna 7.N
3. helyezett: Gergály Szabolcs 7.N
(tanáruk: Kiss Zsolt)

a 8. évfolyamon

1. helyezett: Tóth Márk Andor 8.N
3. helyezett: Németh Gábor 8.N
(tanára: Pálovicsné Tusnád Katalin)

Csapatversenyben 1. helyezést ért el a 7. és 8. évfolyam csapata.

Az Öveges József megyei fizikaversenyen (7. osztályosok)

1. helyezett:

Németh Ciprián 7.N

2. helyezett:

Holányi Ákos 7.N

(tanáruk: Péteri Szabolcs)

„A diadalív árnyéka” országos ókortörténeti verseny

*Tóth Zsombor, Bokor Roland,
Paksa Péter, Paulovics Zoltán 10.A*

*Varga Tünde Dorka, Kocsis Kíra Mirjam,
Boronyák Nóra, Darabos Vince 6.N*

Az Öveges József Kárpát-medencei megyei fizikaversenyen

- 1. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N
- 2. helyezett: Csapó Dániel 8.N
- 3. helyezett: Tóth Márk Andor 8.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

A megyei középiskolai fizikaversenyen

- 9. évfolyamon
 - 1. helyezett: Schulcz Ferenc 9.A
 - 2. helyezett: Büki Máté 9.A
- 10. évfolyamon
 - 1. helyezett: Czett Antal 10.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)
 - 3. helyezett: Gáspár Vilmos 11.A
(tanárai: Pethő Attila, Péteri Szabolcs)
- 12. évfolyamon
 - 1. helyezett: Dávid Bence 12.N
(tanára: Pálovics Róbert)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi verseny megyei fordulóján

- 2. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N
- 3. helyezett: Trombitás Péter 6.N
(tanár: Ipcsics Csilla)

Az Irinyi János középiskolai kémia verseny megyei fordulóján

- I. A kategóriában
 - 1. helyezett Büki Máté 9.A
 - 2. helyezett Schulcz Ferenc 9.A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
- II. A kategóriában
 - 1. helyezett Szabó Réka Eszter 10.N
 - 2. helyezett: Bui Dávid 10.N
 - 3. helyezett: Tóth Rita 10.N
(tanáruk: Halmi László)

A Winkler Lajos kémia versenyen

- a 11. évfolyamon
 - 1. helyezett: Egyed Bálint 11.A
 - 2. helyezett: Havlik Károly 11.A
- a 12. évfolyamon
 - 1. helyezett: Pácsonyi Márton 12.A
 - 3. helyezett: Kovács Judit Veronika 12. N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

*Országos népdaléneklési verseny
Pető Dóra, Bogdán Csilla 9.C*

*„Polgár az európai demokráciában”
az 5. helyezett csapat*

A megyei biológiai versenyen

gimnázium I. kategóriában

1. helyezett: Egyed Bálint 11.A

3–4. helyezett: Havlik Károly 11.A

(tanáraik: Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)

gimnázium II. kategóriában

1. helyezett: Száraz Mihály 12.A

(tanáraik: Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)

A Teleki Pál országos földrajzverseny megyei fordulóján

7. évfolyamon

3. helyezett: Kovács Kristóf 7.N

(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)

A megyei angol nyelvi versenyen

10/II. kategóriában

1. helyezett: Molnár Anna Lujza 10.N

2. helyezett: Tompa Mátyás 10.N

3. helyezett: Rozmann Dorina 10.N

(tanáruk: Szilvás Izabella)

10/IV. kategóriában

1. helyezett: Horváth Ádám 10.N

(tanára: Csík Enikő)

A megyei német nyelvi versenyen

10/I. kategóriában

1. helyezett: Hegedüs Fanni 9.B

2. helyezett: Szili Panna 10.N

3. helyezett: Bui Dávid 10.N

10/II. kategóriában

2. helyezett: Kámán Fruzsina 9.B

(tanáruk: Lőrincz István)

Az országos német nyelvi verseny megyei fordulóján

7. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Kristóf 7.N

(tanára: Beviz Zsófia)

8. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 8.N

(tanára: Lőrincz István)

A Das große D-A-CH-Quiz német nyelvű megyei országismereti versenyen

5–6. osztály kategóriában

1. helyezett: Peresztegi Zsófia Míra, Zimborás Márk 6.N
(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)

7–8. osztály kategóriában

2. helyezett: Kovács Kristóf, Varga Domonkos 7.N
(tanáruk: Beviz Zsófia)

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulóján

3. helyezett: Varga Stefánia 9.B
(tanára: Bajnóczy Zoltán)

A „Szép Magyar Beszéd” verseny megyei fordulóján

3. helyezett: Büki Bettina 12.N
(tanára: Bertók Éva)

A „Szép magyar beszéd” verseny regionális (dunántúli) fordulóján

bronz fokozat Tóth Gabriella 7.N
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

A „Szép Magyar Beszéd” verseny területi fordulóján

5–6. osztály kategóriában

1. helyezett: Boronyák Nóra 6.N
2. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 6.N
(tanáruk: Bertók Éva)

7–8. osztály kategóriában

1. helyezett: Tóth Gabriella 7.N
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

Az Édes anyanyelvünk verseny megyei fordulóján

2. helyezett: Gárdos Bíbor 9.A/ny
(tanára: Rinfel Mónika)

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulóján

5. évfolyamon 2. helyezett: Major Fanni Napsugár 5.N
(tanára: Juhász Ildikó)

8. évfolyamon 2. helyezett: Doffkay Réka 8.N
(tanára: Hajduné Szabó Ágnes)

Az országos népdaléneklési verseny megyei fordulóján

ARANY minősítést kapott

szóló kategóriában: Peresztegi Míra Zsófia 6.N
Varga Domonkos 7.N
Vincze Virág 7.N

kisegyüttes kategóriában: Spilák Lili Edit, Nérel Leonarda 6.N

énekegyüttes kategóriában:

Pityangok együttes: Holányi Zsófia 5.N, Gergely Anna, Nérel Leonarda,
Peresztegi Míra Zsófia, Spilák Lili Edit 6.N

Rozmaring együttes: Horváth Andrea, Horváth Dóra, Kovács Klaudia,
Pető Emese 9.C/AJTP, Bogdán Csilla 9.C, Tóth Emese 9.N

„Ciszterciek, eszmény és valóság
az Árpád-korban”

Tompa Mátyás, Horváth Ádám,
Péterfi Csaba 10.N

EZÜST minősítést kapott:
szóló kategóriában

Trömböczky Julianna 7.N
Pető Dóra 9.C
Cserjési Dóra Márta 9.N
Tóth Emese 9.N

kisegyettes kategóriában

Spilák Lili Edit, Gergely Anna 6.N

Horváth Andrea, Kovács Klaudia 9.C/ny, Peresztegi Dóra 9.B

Pipacsok kisegyettes: Spilák Lili Edit 6.N, Kovács Petra, Trömböczky Julianna,
Vincze Virág 7.N

A Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny megyei/fővárosi fordulóján

I. kategóriában

2. helyezett: Boncz Barnabás 8.N

II. kategóriában

1. helyezett: Balogh Lilla Szilvia 9.A

(felkészítőjük: Bokányi Tiborné)

6. Sportversenyek eredményei

Az Európai Triatlon Unió (ETU) korosztályos Európa-bajnokságon

ezüstérem:

Bicsák Bence 11.N

(a magyar ifjúsági váltó tagjaként)

A rövidtávú junior triatlon Európa-bajnokságon

10. helyezett:

Bicsák Bence 11.N

(egyéni)

A diákolimpiai versenyek országos döntőjén

Az atlétika diákolimpia döntőjén

3000 m síkfutás

1. helyezett: Bicsák Flóra 10.N

3000 m síkfutás

10. helyezett: Marx Tamás 9.N

110 m gátfutás

1. helyezett: Szűcs Valdó 10.B

100 m gátfutás

4. helyezett: Hári Anna Teréz 9.B/ny

200 m síkfutás

5. helyezett: Hári Anna Teréz 9.B/ny

200 m síkfutás

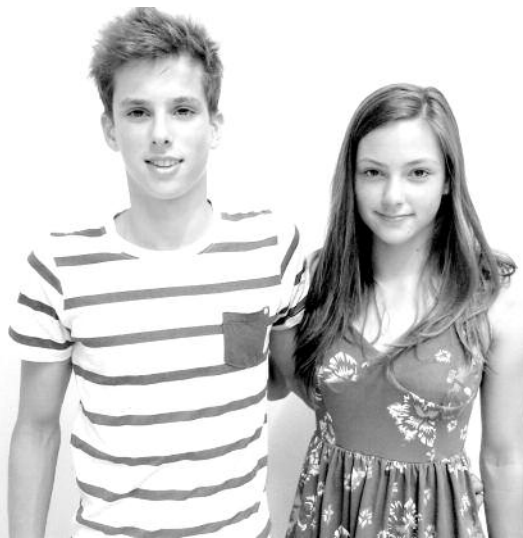
6. helyezett: Szűcs Valdó 10.B

távolugrás

7. helyezett: Kustán Réka 12.N

(edzőjük: Kámán Ferenc; tanáruk: Bella-Kálmán Eszter)

*Bicsák Bence 11.N
és Bicsák Flóra 10.N*

A Forest Kupa atlétikai országos ifjúsági bajnokságon

3000 m síkfutás aranyérem: Bicsák Flóra 10.N

Az ügyességi és váltófutó csapatbajnokság országos döntőjén

fiú svéd váltóban

13. helyezett: Gál János, Szűcs Valdó 10.B, Hunyadi Valter 11.A,
Salamon Dániel 12.N

(felkészítő tanáruk: Bella-Kálmán Eszter)

A duatlon diákolimpia országos döntőjén

2. helyezett: Bicsák Bence 11.N

3. helyezett: Bicsák Flóra 10.N

A triatlon diákolimpia országos döntőjén

VI. korcsoportban

1. helyezett: Bicsák Bence 11.N

A tájékozódási futó diákolimpia országos döntőjén

10. helyezett: Csiszár Barnabás 7.N

A tenisz diákolimpia országos döntőjén

VI. korcsoportban

1. helyezett csapat: Lupkovics Bálint, Paál Barnabás 11.B, Csalló János 11.N

9. helyezett csapat: Gombocz Eszter 10.A, Tóth Lilla 10.B

Az úszó diákolimpia országos döntőjén

100 m pillangó 7. helyezett: Dudar Kata 9.B/ny

4x50 méteres gyorsváltó 8. helyezett: Szabados Réka 10.B, Szabó Ramóna 11.N
Dén Dolóresz Krisztina, Csiszár Regina 9.B/ny

100 m mell 12. helyezett: Horváth Bánk 8.N

100 m hát 12. helyezett: Szabó Rajmund 7.N

100 m pillangó 16. helyezett: Dén Dolóresz Krisztina 9.B/ny

*A Coca Cola Cup
leány- és fiúcsapata*

A vívó diákolimpia országos döntőjén

III. korcsoportban

Fiú tör egyéni

2. helyezett: Darabos Vince 6.N

7. helyezett: Németh Zalán Barnabás 6.N

Csapat

1. helyezett csapat: Darabos Vince, Farkas Márton,
Németh Zalán Barnabás 6.N

Az országos szinkronkorcsolya bajnokságon

2. helyezett a Team Ice Stars Junior csapat:

Koczka Zsóka Mária, Kovács Petra,
Schrettner Anna 7.N

Az MLSZ Coca-cola középiskolás amatőr kispályás labdarúgó torna országos döntőjén

9. helyezett csapat:

Papp Csenge 5.N, Harmath Lilla Édua 8.N, Vaspöri Noémi 9.B/ny, Hertelendi Viktória, Kovács Klaudia, Pető Emese 9.C/AJTP, Szakony Martina 9.C,
Bertók Fruzsina 10.B, Papp Viktória 11.N, Mónok Eszter 11.B, Pesti Laura 12.N

16. helyezett csapat:

Tornyos Kornél 9.N, Hörcsög Zoltán 10.A, Cserjési Kristóf, Egyed Áron, Gombás Tivadar Gábor, Lovonyák Adrián, Takács Bence 11.N, Bocskor Barnabás, Csaba Viktor, Horváth Dániel, Szép Gergő, Tornyos Szilárd 12.N

Területi versenyek

A triatlon diákolimpia területi döntőjén

V. korcsoportban

1. helyezett: Bicsák Flóra 10.N

1. helyezett: Marx Tamás 9.N

VI. korcsoportban

1. helyezett: Bicsák Bence 11.N

A kézilabdás lányok

A kézilabda diákolimpia országos elődöntőjén

V. korcsoportban

3. helyezett csapat: Szili Dóra, Vincze Virág 7.N, Kulman Mirtill, Szabó Eszter Melitta 9.A/ny, Csuka Barbara, Kovács Júlia 9.B/ny, Joós Nikolett, Major Rita 9.B, Kalamár Judit, Tóth Lídia Liliána 9.C

(felkészítő tanáruk: Halász Istvánné)

Megyei versenyek

A megyei ügyességi és váltófutó csapatbajnokságon

magasugrásban

1. helyezett csapat: Szűcs Valdó 10.B, Farkas Viktor András 11.B, Csaba Viktor, Horváth Dániel, Salamon Dániel 12.N

svéd váltóban (fiú)

2. helyezett csapat: Gál János, Szűcs Valdó 10.B, Hunyadi Valter 11.A, Salamon Dániel 12.N

svéd váltóban (leány)

3. helyezett: Paksa Eszter 10.B, Kustán Réka 12.N, Hári Anna Teréz 9.A/ny, Szakony Martina 9.C

(felkészítő tanáruk: Bella-Kálmán Eszter)

Az atlétika diákolimpia megyei döntőjén

II. korcsoportban

egyéni összetett

4. helyezett: Horváth Krisztián Márk 5.N

III. korcsoportban

távolugrás

1. helyezett: Rákóczi Anna 7.N

összetett csapat

4. helyezett: Rákóczi Anna 7.N, Henics Blanka Regina

6.N, Molnár Nóra, Somogyi Laura 6.N, Papp Csenge, Rosta Maya 5.N

V. korcsoportban

100 m gátfutás

1. helyezett: Hári Anna Teréz 9.A/ny

3000 m futás

1. helyezett: Bicsák Flóra 10.N

200 m futás

2. helyezett: Hári Anna Teréz 9.A/ny

3000 m futás

2. helyezett: Marx Tamás 9.N

*A röpis lányok
és Karvalits tanár úr*

VI. korcsoportban

távolugrás

1. helyezett: Kustán Réka 12.N

110 m gátfutás

1. helyezett: Szűcs Valdó 10.B

200 m futás

1. helyezett: Szűcs Valdó 10.B

A kézilabda diákolimpia megyei döntőjén

V. korcsoportban

1. helyezett csapat: Szili Dóra, Vincze Virág 7.N, Kulman Mirtill, Szabó Eszter Melitta 9.A/ny, Csuka Barbara, Kovács Júlia 9.B/ny, Joós Nikolett, Major Rita 9.B, Kalamár Judit, Tóth Lídia Liliána 9.C

(felkészítő tanáruk: Halász Istvánné)

VI. korcsoportban

3. helyezet csapat: Bokor Roland, Horváth Patrik, Hörcsög Zoltán, Fábián Kristóf, Gyurkó Gábor, Gyurkó Máté 10.A, Berecz Dániel 11.B, Cserjési Kristóf, Kuti Barnabás, Takács Bence 11.N, Józsa Tamás, Rozs József, Tótván Ádám 12.A, Horváth Dániel 12.N

(felkészítő tanáruk: Gyimesi Márton)

A röplabda diákolimpia megyei döntőjén

V. korcsoportban

1. helyezett csapat: Harmath Lilla, Molnár Martina 8.N, Bocskor Bea, Cserjési Dóra, Gönczöl Csenge 9.N, Rác Alexandra 9.C/AJTP, Böröcz Réka 10.B, Rozmann Dorina, Vass Luca 10.N, Bocskor Petra, Pinczés Réka, Vaski Violetta 11.N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

IV. korcsoportban

1. helyezett csapat: Szili Dóra, Vincze Virág 7.N, Doffkay Réka, Filinger Rozanna Mária, Harmath Lilla Édua, Kovács Adél, Molnár Martina, Németh Fanni, Varga Virág 8.N, Rác Alexandra 9.C/AJTP, Bocskor Beáta, Gönczöl Csenge 9.N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

*Csalló János 11.N, Paál Barnabás 11.B,
Lupkovics Bálint 11.B*

*Németh Zalán Barnabás,
Farkas Márton, Darabos Vince 6.N*

VI. korcsoportban

2. helyezett csapat: Molnár Martina 8.N, Bocskor Beáta, Gönczöl Csenge 9.N, Böröcz Réka 10.B, Vass Luca 10.N, Török Claudia 11.B, Bali Luca, Bocskor Petra, Farsang Luca Orsolya, Horváth Júlia, Papp Viktória, Papp Zsófia, Pinczés Réka, Vaski Violetta 11.N (felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A röplabda amatőr diákolimpia megyei döntőjén

VI. korcsoportban

2. helyezett: Gyurkó Máté, Paksa Péter 10.A, Gál János, Molnár Marcell 10.B, Berecz Dániel, Molnár Gergő 11.B, Cserjési Kristóf, Pajor Péter, Tóth András 11.N, Rozs József, Tótván Ádám 12.A, Csaba Viktor, Horváth Dániel, Kiss Valentin 12.N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A kosárlabda diákolimpia megyei döntőjén

IV. korcsoportban

1. helyezett csapat: Major Fanni, Papp Csenge, Rosta Maya, Sefner Rebeka 5.N, Rákóczi Anna, Szili Dóra, Vincze Virág 7.N, Harmath Lilla, Molnár Martina, Németh Fanni, Varga Virág 8.N, Hertelendi Viktória, Rácz Alexandra 9.C/AJTP, Gönczöl Csenge, Nagy Eszter 9.N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A kosárlabda amatőr diákolimpia megyei döntőjén

VI. korcsoportban

2. helyezett csapat: Németh Bálint 9.A/ny, Dominkó Dániel 9.A, Herbert Martin, Tornyos Kornél 9.N, Fábián Kristóf, Paulovics Zoltán 10.A, Pethő Marcell 10.N, Horváth Bálint, Kámán Balázs 11.A, Molnár Gergő 11.B, Kuti Barnabás 11.N, Rozs József, Tótván Ádám 12.A, Csaba Viktor, Horváth Dániel, Tornyos Szilárd 12.N

(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

Az MLSZ Coca-cola középiskolás amatőr Kispályás labdarúgó torna megyei döntőjén

1. helyezett csapat:

Papp Csenge 5.N, Harmath Lilla Édua 8.N, Vaspöri Noémi 9.B/ny, Kovács Klaudia, Hertelendi Viktória, Pető Emese 9.C/AJTP, Szakony Martina 9.C, Bertók Fruzsina 10.B, Papp Viktória 11.N, Mónok Eszter 11.B, Pesti Laura 12.N

1. helyezett csapat

Tornyos Kornél 9.N, Hörcsög Zoltán 10.A, Cserjési Kristóf, Egyed Áron,
Gombás Gábor, Lovonyák Adrián, Takács Bence 11.N, Bocskor Barnabás,
Csaba Viktor, Horváth Dániel, Szép Gergő, Tornyos Szilárd 12.N

A tenisz diákolimpia megyei döntőjén

VI. korcsoportban

1. helyezett csapat: Paál Barnabás, Lupkovics Bálint 11.B, Csalló János 11.N

1. helyezett csapat: Gombocz Eszter 10.A, Tóth Lilla 10.B

Az úszó diákolimpia megyei döntőjén

100 m pillangó

1. helyezett: Dudar Kata 9.B/ny

4x50 méteres gyorsváltó

1. helyezett: Szabados Réka 10.B,

Szabó Ramóna 11. N

Dén Dolóresz Krisztina, Csiszár Regina 9. B/ny

100 m mell

1. helyezett: Horváth Bánk 8.N

100 m hát

1. helyezett: Szabó Rajmund 7.N

100 m pillangó

1. helyezett: Dén Dolóresz Krisztina 9.B/ny

100 m hát

2. helyezett: Dudar Kata 9.B/ny

100 m pillangó

2. helyezett: Szabó Rajmund 7.N

3. helyezett: Bicsák Bence 11.N

A sakk diákolimpia megyei döntőjén

V.–VI. korcsoportban

2. helyezett csapat: Kocsis Kende Endre 8.N, Cseke Mihály 9.A/ny,

Gyuk Ábrahám 9.N, Parragi István 9.C

IV. korcsoportban

3. helyezett:

Kocsis Endre Kende 8.N

V. korcsoportban

1. helyezett:

Parragi István 9.A

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika, Kiss Zsolt**

A rovatban található képeket a végzős tanulókról a ZÓKA FOTÓ bocsátotta rendelkezésünkre. Fiatalabb „büszkeségeinkről” Paulovics Zoltán készítette a fotókat.

A tantestület névjegyzéke a 2012/2013-as tanévben

Sorszám	A tanár neve, beosztása	Szaktárgyai	Szolgálati év összesen	ennél az intézménynél
1.	Horváth Attila igazgató	mat.–fiz.–számítástechnika	32	32
2.	Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes 10.N osztályfőnöke	magyar–történelem	29	24
3.	Kiss Zsolt igazgatóhelyettes	mat.–fiz.–számítástechnika	24	24
4.	Adroviczné Tüske Ágnes	angol	9	9
5.	Bajnóczy Zoltán	magyar–angol	7	7
6.	Benke Barbara 5.N osztályfőnöke	matematika–fizika	18	1
7.	Dr. Beckné Sallay Anikó 6.N osztályfőnöke	történelem–oroszl	26	3
8.	Bella-Kálmán Eszter jelenleg gyesen	testnevelés	8	2
9.	Bertók Éva	magyar–latin–német	22	22
10.	Beviz Zsófia 9.A osztályfőnöke	német	10	6
11.	Bokányi Tiborné könyvtáros	matematika–könyvtár	20	10
12.	Czinder Enikő	testnevelés	1	1
13.	Csík Enikő 10.A osztályfőnöke	angol	10	9
14.	Dienes Gyula 9.C/AJTP osztályfőnöke	rajz	18	3
15.	Egyedné Krizmanics Ildikó	biológia–kémia	31	26
16.	Gombás Szilvia 11.N osztályfőnöke	magyar–francia	22	22
17.	Gyimesi Márton 12.A osztályfőnöke	történelem	10	9
18.	Gyutainé Kiss Gabriella	ének–zene	24	4
19.	Hajduné Szabó Ágnes humán munkaköz. vez. 8.N osztályfőnöke	magyar–latin–társadalom és állampolgári ismeretek	27	27

20.	Halász Istvánné nyugdíjas	testnevelés	38	37
21.	Halász Mária	orosz–angol	32	28
22.	Halmi László nyugdíjas	matematika–kémia	41	36
23.	Hóbár Hajnalka jelenleg gyesen	angol–német	10	7
24.	Ipcsics Csilla	informatika–mat.–fiz.	25	5
25.	Juhász Ildikó	magyar–könyvtár	30	11
26.	Juhász Tibor	mat.–fiz.–informatika, csillagász	32	28
27.	Karáth Anita jelenleg gyesen	magyar	9	9
28.	Karvalits Levente	testnevelés–művelődésszervező	21	16
29.	Kocsisné Németh Erika 9.B/ny osztályfőnöke	angol–történelem–orosz	25	10
30.	Kovács Tibor 9.N osztályfőnöke	matematika–fizika	19	7
31.	Lőrincz István 9.B osztályfőnöke	német–orosz	31	23
32.	Marosiné Kohut Gyöngyi idegen nyelvi munkaköz. vez.	magyar–német	35	35
33.	Monok Zoltán 11.B osztályfőnöke	történelem–angol	22	20
34.	Németh László nyugdíjas	mat.–fiz.–ábr. geometria	38	38
35.	Németh Szilvia	angol–német	5	5
36.	Néz Károly	matematika–orosz–német	37	25
37.	Oláhné Szigyártó Mária osztályfőnöki munkaköz. vez. 7.N osztályfőnöke	orosz–földrajz–angol	33	26
38.	Orbán Edit nyugdíjas	matematika–fizika	36	36
39.	Pálovicsné Tusnádý Katalin 12.N osztályfőnöke	mat.–fiz.–számítástechnika	27	24
40.	Pálovics Róbert mat.–fiz.–inform. munkaköz. vez.	matematika–fizika	27	27
41.	Péteri Szabolcs 11.A osztályfőnöke	matematika–fizika	16	4
42.	Pethő Attila AJTP programfelelős ifj. védelmi felelős 12.B osztályfőnöke	matematika–fizika	24	23
43.	Rinfel Mónika	magyar–német	17	17
44.	Stárics Roland	földrajz–történelem	2	1

45. Szekér Gábor 9.C osztályfőnöke	testnevelés–matematika	20	20
46. Szilvás Izabella	magyar–orosz–angol–könyvtár	35	24
47. Szőke Károly 9.A/ny osztályfőnöke	biológia–kémia	10	10
48. Szűcsné Jóna Ágota	magyar–német	31	31
49. Tölgyesné Kovács Katalin biol.–kémia–testnev. munkaköz. vez. 10.B osztályfőnöke	biológia–kémia	33	33
50. Vesztróczy Judit jelenleg gyesen	angol	14	8

Óraadóink

Preisz Judit (önismeret), Perger Valéria (gyógytestnevelés)

Hittanárok: Kovácsné Iványi Judit, Kardos Csongor ofm., Ocsovai Grácián ofm.

Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

**Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan,
hosszú ideig végezték oktató-nevelő munkájukat:**

25 év szolgálat: Ipcsics Csilla, Kocsisné Németh Erika

30 év szolgálat: Juhász Ildikó

35 év szolgálat: Marosiné Kohut Gyöngyi, Szilvás Izabella

A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az iskolaszék elnöke:
elnökhelyettes:
tagjai:

dr. Kocsis Gyula
dr. Vajda István
Horváth Attila
Kiss Gábor
Néz Károly
RácZ Sándor
Rosta Róbert
Gyuk Zsolt
Büki Bettina 12.N
Takács Nikolett 9.B/ny

A szülői munkaközösség elnöke:
A diákbizottság elnöke:

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

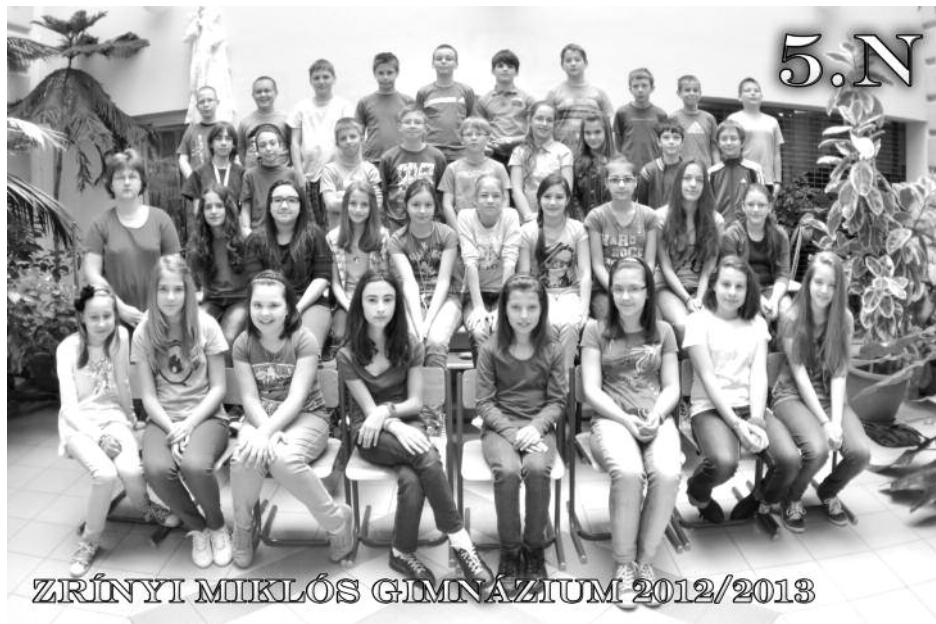
<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
		<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1. Czigány Katalin	iskolatitkár	39	24
2. Beczökné Molnár Ildikó	adminisztrátor	17	17
3. Horváth Tiborné	laboráns (rész munkaidős)	27	15
4. Simon Endre	oktatástechnikus	15	15

Erdély

Porkoláb Rebeka 11.N (Zrínyi Fotó Szalon)

A tanulók névjegyzéke

5.N osztály

Osztályfőnök: Benke Barbara

Pótosztályfőnök: Juhász Ildikó

Bálint Barnabás
 Békési Péter
Bodrogi Bianka
 Boncz Bence
 Czett Mátyás
 Csordás Marina Rovéna
 Dormán Gergő
Fregán Doroti
Gellén Virág Veronika
 Gergály Renáta
 Gyenge Dániel
 Hadnagy Helga Gréta
 Holányi Zsófia

Horváth Krisztián Márk
 Horváth Petra
 Iván Hanna
Kollarics Rebeka
Major Fanni Napsugár
Molnár Bence
 Nagy Kristóf Mátyás
 Németh Valér István
 Novák Szabolcs
Pácsonyi Péter
Papp Csenge
Peterka Flóra Anna
 Rigó Zsolt

Rosta Maya
 Rózsa Sára Anna
 Rudolf Benedek Csaba
 Schmidt Marcell
 Sefner Rebeka Zsófia
 Sejpes Júlia
Szabó Gergő
 Szalai Bence
 Szekér Sára
Tóth Boglárka
 Veres Kristóf
 Zumbók Benedek

6.N osztály

Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó

Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Badacsonyi Nikolett

Boronyák Nóra

Darabos Vince

Farkas Márton

Gergály Anna

Gergely Anna

Henics Blanka Regina

Horváth Bálint Attila

Horváth Fanni Nikolett

Horváth Martin

Kiss Kira

Kocsis Kira Mirjam

Kovács Szilárd

Laki Gergely Bernát

Langer Ákos

Mészáros Péter

Molnár Dániel László

Molnár Nóra

Nagy Tamás Levente

Nagy Vivien

Németh Zalán Barnabás

Nérel Leonarda

Novák Marcell

Peresztegi Míra Zsófia

Pesti Szabolcs

Seres Gergő

Somogyi Laura

Soós Áron Roland

Spilák Lili Edit

Takács Enikő

Takács Liza

Trombitás Péter

Varga Tünde Dorka

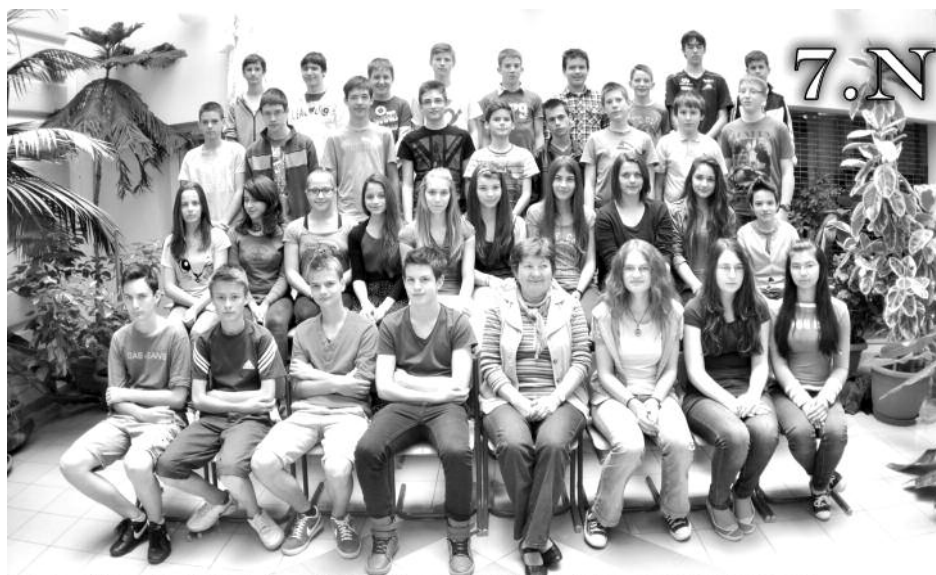
Varga Vencel

Vas Ákos Domonkos

Vigh Dorottya Zsanett

Vissi Nóra Zsófia

Zimborás Márk

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM 2012/2013

7.N osztály

Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária

Csiszár Barnabás
 Csiszár Dávid
 Dávid Dorián
 Farsang Bálint Mátyás
 Fekete Míra Panna
 Földesi Tamás
Gergály Szabolcs
 Gyöngyösi Márton Zsolt
 Hencsei Bence
Holányi Ákos
Jakab Dávid
 Kálmán Bálint

Kiss Márk Zsolt
 Koczka Zsóka Mária
 Kondákor Márk
 Kondor Borbála
Kovács Kristóf
 Kovács Petra
Mózsa Ábel
 Nagy Márton Tamás
 Németh Ciprián
 Németh Csaba Valentin
Rákóczi Anna
 Schmidt Benedek

Schrettner Anna
 Szabó Bence
 Szabó Rajmund Zsolt
Szakonyi Anna
 Szekér Bonita
 Szekeres Kornél
 Szili Dóra
Tóth Gabriella
 Trömböczki Julianna Sára
 Varga Domonkos
 Varga Dóra
 Vincze Virág

8.N osztály

Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Pótosztályfőnök: Gyutainé Kiss Gabriella

Bakos Barbara
 Berta Bernadett
Bogár Bence Péter
 Boncz Barnabás
 Csapó Dániel
 Dávid Dominik
Doffkay Réka
 Filinger Rozanna Mária
 Harmath Lilla Édua
 Horváth Bánk Bendegúz
Horváth Marcell Dániel
 Horváth Mirabel Virág

Horváth Péter László
 Kocsis Endre Kende
 Koltai Balázs
 Kovács Adél
Kovács Péter Tamás
 Kovács Szilárd Lóránd
 Kovács Ábel
 Krizsán Janka Boglárka
 Kulesár Milán
 Kustán Bertalan
 Molnár Martina
 Nagy Bianka

Németh Fanni
 Németh Gábor
 Rózsa Ruben
 Szabó Krisztián
 Szalczer Szilárd Lajos
 Szekér Boglárka
 Tibola Dániel
 Tóth Márk Andor
 Tóth Virág
 Ujj Péter
 Vadvári Judit
 Varga Virág

9.A/ny osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Szőke Károly

Berta Csongor
 Boncz Richárd Imre
 Borsos Vivien
 Cseke Mihály
 Dóra Dávid Alex
 Farkas András
 Fullér Barbara Laura
 Gárdos Bíbor Zsófia
 Gerencsér Gábor
 Gidiman Réka Niké
 Gombos Bence

Hári Anna Teréz
 Horváth Kenéz
 Kardos Erzsébet Dóra
 Kovács Milán
 Kulman Mirtill
 Kustán Brunó Kálmán
 Magyar Boglárka
Márton Anett
 Molnár Dániel
Nagy Botond
 Nagy Kornél Antal

Németh Bálint
 Németh Fanni
 Pais Panna
 Radics Márton
 Remete Bálint
 Schreiner Gábor Jenő
Szabó Eszter Melitta
 Tóth Máté Soma
 Varga Tamás
 Vincze Ádám

9.B/ny osztály
Nyelvi előkészítő osztály
Osztályfőnök: Kocsisné Németh Erika
Pótosztályfőnök: Marosiné Kohut Gyöngyi

Al-Jalal Shaima Yahya
 Bakó Bálint
 Czirkli Dorottya
 Csaba Enikő
 Csiszár Regina Panna
 Csuka Barbara
 Dankó Tamás
 Dén Dolóresz Krisztina
 Dobos Dorina
 Dudar Kata
 Durgó Fanni
 Gál Gréta

Gáspár Enikő
 Gombos Dániel
 Horváth Rebeka
 Kovács Júlia
 Major Ágoston
 Máthé Bence
 Molnár Réka Zita
 Osbáth Dorina
 Ozsváth Dorottya Adél
Paksa Gergely Imre
 Palkovics Emese
 Porpáczy Flóra

Somogyi Brigitta
 Stanbury Krisztina
 Szalontai Anna Judit
 Szentirmai Anna
 Szőke Dóra Sarolta
 Takács Alexandra
 Takács Nikolett
 Tornyos Viola
 Vaspöri Noémi
Vass Dorina
 Vígh Dóra Zsuzsanna
 Vizardák Dorka

9.C/AJTP osztály

Osztályfőnök: Dienes Gyula

Arany János Tehetség gondozó Program

Czímber Patrícia

Helbert Bence

Hertelendi Viktória

Horváth Andrea

Horváth Dóra

Horváth Gergő Dániel

Kiss Kitti Barbara

Kovács Dóra

Kovács Klaudia

Kövesi Csaba

Kulesár Lionel Timót

Lakatos Alexandra

Palkovics Melinda

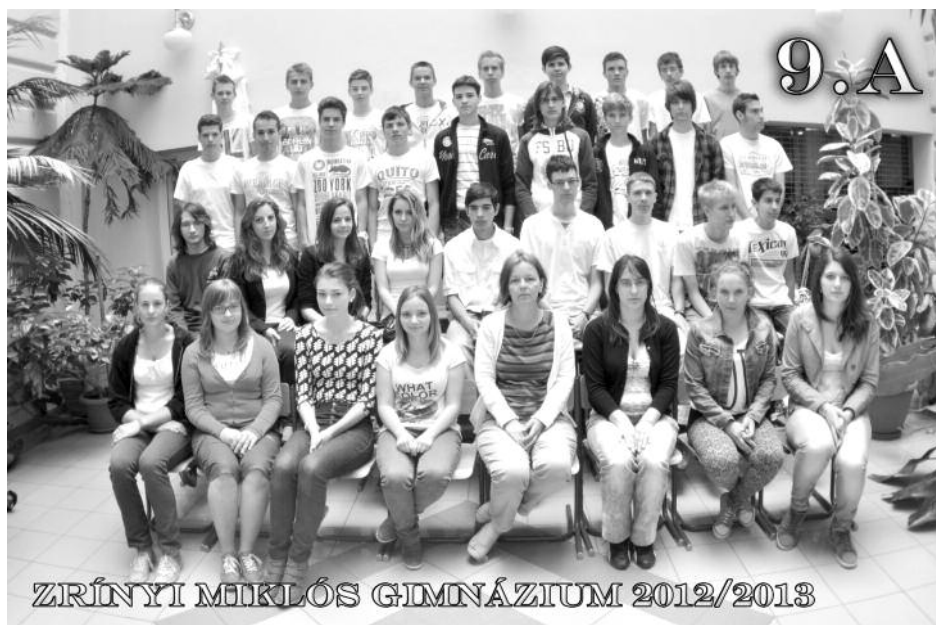
Patona Dániel

Pető Emese

Rácz Alexandra

Ruzsics Viktória

Szikora Viktória

9.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Beviz Zsófia

Balogh Lilla Szilvia

Büki Máté István

Dominkó Dániel

Epelley Mátyás

Filinger Ferenc Marcell

Gál Dorottya

Góth Máté

György-Mild Loránd

Horváth Bálint

Horváth Cintia

Jámbor András

Jung Martin

Kiss Kornél

Kondor-Vietorisz Gábor

Kovács Gergő

Kustány Kálmán

Mánfai Milán

Mile Dávid Bence

Nérel Eleonóra

Péter Anna

Péter Krisztina

Pilise Nikolett

Putics Bence

Salamon Bence

Schulcz Ferenc

Seres Bendegúz

Szabó Dániel

Szabó Míra Dorina

Szabó Viktória

Szekeres Mátyás Pál

Szijártó Rozália

Szűcs Márton Tamás

Tar Dávid

Timár János

Zalavári Márton

9.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Lőrincz István

Aglan Esmail Wahbi
 Andalics Petra
 Anti Renáta
 Baldauf Sarolt
 Dankó Anna
 Dienes Márton
 Fehér Csenge
 Hegedüs Fanni
 Horváth Eszter Zsuzsanna
 Horváth Petra
 Ihász Dorottya
 Joós Nikolett

Kámán Fruzsina
 Kerese Zsófia
 Koller Virág
Kóris Titanilla Anna
 Kulcsár Evelin
Lillik Veronika
 Major Rita
 Méhes Vivien
 Molnár Kristóf
Nagy Dávid
 Nagy Philipp Krisztián
 Nyári Laura

Peresztegi Dóra
 Porpáczy Fanni
 Pungor Márk Tamás
 Rohonczy Dóra
 Sebestyén Laura
 Szabados Dóra
 Szlávecz Réka
 Takács Attila László
 Takács Ildikó
Tömpe Eszter
 Varga Stefánia
 Vissi Veronika

9.C osztály
Arany János Tehetséggondozó Program
Osztályfőnök: Szekér Gábor
Pótosztályfőnök: Csik Enikő

Bazsika Norman
 Bedő Milán Tibor
 Bogdán Csilla
 Dezső Katalin
 Fagyal Márk
 Fordán Adolf
 Halász Alexandra
 Horváth Balázs László
 Horváth Judit
 Kalamár Judit

Kaszás Gábor Bence
 Kelemen Éva
 Kósa Rita Zsófia
 Kovács Bianka
 Kránicz Vivien
 Légler Imre
 Lukács Izabella
 Pető Dóra
 Rákos Dóra

Sári Klaudia
 Szakály Krisztián
 Szakony Márió
 Szakony Martina
 Szeles Benjámín
 Tóth Csilla
 Tóth Lídia Liliána
 Tóth Péter
 Végh Tamara

9.N osztály

Osztályfőnök: Kovács Tibor

Bocskor Beáta	Horváth Ádám	Sáfár László
Boda Mihály Levente	Kintlí Zsuzsanna	Szabados Flóra
Cserjési Dóra Márta	Kiss Kíra Regina	Szabó Ákos Márton
Doszpoth Sándor Dávid	Máhr András	Szabó Rebeka Aletta
Egyed Tamás Barbanás	Marogna Péter Renzo	Tornyos Kornél
Farkas Márton	Marx János	Tóth Adrienn
Fehér Márk	Marx Tamás	Tóth Emese
Gönczöl Csenge	Molnár Gábor Kevin	Varga Flórián
Gönczöl Zoltán	Nagy Eszter	Vaski Virág
Gyuk Ábrahám	Prófusz Robin Patrik	Völgyes Flórián
Gyutai Zalán	Ronga Adrienn	Vörös Máté
Herbert Martin	Rosta Evelin	Zsupanek Bence

10.A osztály
Emelt szintű matematika

Albert Kristóf
 Bokor Roland
 Boronyák Márton
 Csiszár Viola Krisztina
 Déri Huba
 Dudar Tamás
 Fábrián Kristóf
 Gombocz Eszter
 Gyurkó Gábor
 Gyurkó Máté
 Handrik László

Osztályfőnök: Csík Enikő
Pótosztályfőnök: Szekér Gábor

Hörszög Zoltán
 Horváth Patrik
 Illés Tamás
 Kenyeres Zoltán
 Kulcsár Ildikó
 Kutai Nimród Dávid
 Marx Pál Fülöp
 Molnár Inez
 Nagy Judit
 Nagy Máté
Olasz Vivien
 Paksa Péter

Paulovics Zoltán
 Pintér Petra
 Schranz Natália Éva
 Simon Alexandra
 Simon Nikolett
 Söre Hanna
Szabó Tímea
 Szekeres Kinga
 Sziva Dániel
 Tóth Zsombor
Wappler Abigél

10.B osztály
Emelt szintű angol–német
Osztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin
Pótosztályfőnök: Stárics Roland

Bakó Borbála
 Bertók Fruzsina
 Böröcz Réka
 Bujtor Alex
 Czigány Fanni
 Czirkli Benita
 Cseh Németh Rafael
 Domonkos Lilla
 Farkas Flóra
 Ferenczy Júlia Anna
 Fraller Richárd
 Gál János

Geráth Anna
 Gortvai Eszter Sára
 Gyurkó Eszter
 Halász Annamária
Hantos Réka
 Kovács Bianka
 Körhöcz Anett
 Lendvai Petricia
 Lovonyák Klaudia
 Lukács Dávid
 Lukács Levente
 Mikó-Baráth Szilveszter

Molnár Kitti
 Molnár Marcell
 Paksa Eszter
 Szabados Réka
 Szakács Benjamin
 Szalay Ráchel Katalin
 Szűcs Valdó
 Tokár Dóra
 Tóth Lilla
 Török Claudia
 Vass Georgina

10.N osztály
Osztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika
Pótosztályfőnök: Halmi László, Néz Károly

Bakony Barbara
 Bicsák Flóra
 Bui Dávid
 Czett Antal
 Demeter Adrienn Katalin
 Fehér Zsófia
 Fejes Petra
 Fitos Kinga Brigitta
 Gyuk Izabella
 Horváth Ádám
 Jáger Bence
 Jákli Aida Karolina

Kovács Réka Eszter
 László Mátyás
 Máhr Anna
 Molnár Anna Lujza
 Nagy Mihály
 Oroszlán Máté
 Péterfi Csaba
 Pethő Marcell
 Rozmann Dorina
Szabó Réka Eszter
 Szili Panna

Takács Artúr
 Tompa Mátyás
 Tószegi Judit Réka
 Tóth Rita
 Ujj Krisztina
 Varga Kata Dorina
 Varga Levente
 Vass Luca
 Verebélyi Miklós
 Virrasztó Márton
 Zsók Adrienn

11.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Péteri Szabolcs

Ánik Gergő
 Balázs Bence
 Bertók Ádám
 Dóra Gábor
 Egyed Bálint
Gáspár Vilmos
 Gazdag Fanni
 Györffy Ádám
 Havlik Károly
 Héder Zoltán

Horváth Bálint
 Hunyadi Valter
 Kaisz Dominik
 Kámán Balázs
 Koplár Petra
 Lóránt Zoltán
 Lovas Viktória Zsuzsanna
 Lőrincz Bernadett Petra
 Lukács Bálint
 Marton Dániel

Miszori Dávid
 Oláh Patrícia
 Orbán Dávid
 Ott Erzsébet
 Schrettner Attila
 Szablics Roland
 Szenté Tamás
 Takács Piroska
 Vizsy Violetta
 Zalavári Bálint

11.B osztály
Emelt szintű angol–német
Osztályfőnök: Monok Zoltán
Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Ágh Nikolett
 Antal Dóra
 Bakos Bence Gellért
 Balla Júlia
 Barna Erika
 Berecz Dániel
 Bertók Fanni
 Boronyák Evelin
 Czigány Máté
 Czirkli Zsófia
 Déri Luca

Farkas Viktor András
 Farsang Máté
 Horváth Brigitta
 Horváth Zsófia
 Kintli Dóra
 Kiss Anna Sára
 Kiss Regina
 Kostyál Gergely
Kovács Anna Lívía
 Lupkovics Bálint
 Major Gellért

Márton Laura
 Molnár Gergő
 Mónok Eszter
 Paál Barnabás
 Purger Nóra
 Salamon Miranda
 Szakony Dorina
 Takács Amarilla
 Takács Anita
 Vörös Éva
 Zubor Ármin Béla

11.N osztály
Osztályfőnök: Gombás Szilvia
Pótosztályfőnök: Németh Szilvia

Ács Kornél	Füzi Gergő	Molnár-Dala Dalma
Baki Melinda	Gerencsér Eszter	Pais Petra
Bali Luca	Gombás Tivadar Gábor	Pajor Péter
Bereczk Fruzsina	Halassy Gabriella	Papp Viktória
Bicsák Bence	Halász Viktor Olivér	Papp Zsófia
Borbély László Benedek	Horváth Ákos	Pinczés Réka
Bocskor Petra	Horváth Júlia	Porkoláb Ágnes Rebeka
Csalló János	Horváth Máté	Szabó Ramóna Andrea
Cserjési Kristóf Jenő	Horváth Szandra Viktória	Takács Bence
Egyed Áron	Kuti Barnabás	Takács Dávid
Elekes Júlia	Lovonyák Adrián	Tóth András
Farsang Luca Orsolya	Molnár Dóra	Vaski Violetta

12.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Gyimesi Márton

Pótosztályfőnök: Karvalits Levente

Andrasek Evelin Júlia
 Baán Csenge
 Borsodi Balázs
 Borsos Dávid
Epelley Nóra
Farkas Anita
 Füredi Balázs
 Gazsi Bence
 Gerencsér Ádám
 Haszilló Máté
 Horváth Bence

Horváth Dóra
 Józsa Tamás
 Jung Dániel
 Kiss András
 Kiss Barnabás
 Kovács Diána
 Kovács Lídia
 Kovács Patrik
 Ledneczki Lilla
 Lugosi Bence
 Mikolay Réka

Pácsonyi Márton
 Pék Krisztina
 Péter Bence
 Rischt Attila
 Rozs József
 Száraz Mihály
 Tóth Rebeka
 Tótván Ádám
 Vértes Viola
 Zelenka Júlia

12.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Pethő Attila

Pótosztályfőnök: Beviz Zsófia

Bálint Anita
 Bicsérdi Katalin
 Bogatin Bence
 Borsos Anna
Bubics Benedek
 Csanádi Bettina
 Farkas Dzsenifer
 Gazsi Zsófia
 Geiger Bianka
 Hajdu Anna
 Harcz Viktória

Horváth Dávid
 Horváth Júlia
 Horváth Réka
 Hujber Lilla
 Jagicza Eszter
 Juhász Noémi
 Kajos Dorka
 Karát Eszter
 Kaszás Dóra
 Kerese Lilla
 Kertész Nikolett
 Király Barnabás

Kovács Boglárka
 Némethy Zsófia
 Osbáth Evelin
 Pais Kálmán
 Porpáczy Gergő
 Rosta Bianka
 Salamon Szilvia
 Szekeres Dániel
 Szilágyi Dániel
 Tompos Gréta
 Varga Bence
 Varga Petra

12.N osztály
Osztályfőnök: Pálovicsné Tuszány Katalin
Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bocskor Barnabás
 Boronyák Péter
 Büki Bettina
 Csaba Viktor
 Cseh Kristóf Balázs
 Csordás Gergely Tamás
 Dávid Bence
 Deák Ferenc Gergely
 Domján Júlia
 Domokos Fanni
 Gelencsér Milán

Gyenese Vivien
 Hajdu Dániel
 Horváth Dániel
 Kiss Valentin Péter
Kollarics Sándor
 Kondákor Anna
 Kovács Judit Veronika
 Kustán Réka
 Molnár Bálint
 Molnár Sára
 Müller Eszter Mercédesz
 Nádasdy-Horváth Benedek

Nagy Bálint
Pesti Laura
 Rech Attila Ádám
 Salamon Dániel
 Sebestyén Zsombor
 Séfer Alexandra Adél
 Szép Gergely
 Szöllös Éva
 Takács Zsanett
 Tornyos Szilárd
 Varga Alexandra

A 2012/2013. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5.N osztály	Osztályfőnök: Stárics Roland	
Bábel Ádám	Horváth Hanna	Németh Kinga Judit
Bertók Dániel	Koltai Luca	Pintér Kristóf
Darabos Lili	Kósa Gergely	Rózsa Veronika
Farkas Eszter	Kósa Gergely	Schneider Anna
Fekete Levente Máté	Kósa Kata Patrícia	Sümege Géza
Ferenczi Sebestyén	Kustán Petra	Sziládi Noémi
Fülöp Álmos Huba	Laposa Hédi	Tompos Anna
Goldfinger Adél	Mészáros Sára	Toplak Boglárka
Györe János	Molnár Fanni	Tóth Panna
Györgyfalvai Fanni	Molnár Luca Zsuzsanna	Vitkovics Patrik
Harmat Enikő Eszter	Németh Imola	Wohner Benedek
Hoffmann Ádám		

Az Arany János Tehetséggondozó Program keretében felvett tanulóink

9.C/AJTP osztály	Osztályfőnök: Pethő Attila	
<i>Arany János Tehetséggondozó Program</i>		
Báger Boglárka	Kulcsár Klaudia	Perjési Anna Katinka
Czinege Ádám	Lakatos Szilárd	Pintér Nikolett Ágnes
Cserép Vivien	Lapat Krisztián	Rába László Dominik
Fábián Bernadett	Lendvai Petra	Szabó Dévid
Hosszú Viktória	Nagy Eszter	Szeles Ádám László
Hujber Péter	Nemes Tamás László	Szloszjár Dávid

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9.A/ny osztály <i>emelt szintű matematika</i>	Osztályfőnök: Pálovicsné Tusnady Katalin	
Bicsák Réka	Joós Petra	Sipos Ádám
Bolla Barbara	Karakai Máté	Stancsics Máté
Bödöcs Richárd	Koczka Barnabás	Sulok Zsófia Hajnalka
Czémán Dávid	Koronczi Fanni	Szabó Enikő
Czipa Borbála	Landor Viktor	Szilágyi Györk Máté
Epelley Bálint	Léber Lilien	Szücs László Ábel
Erdős Anna	Lillik Jakab	Takács Kitti Ninon
Flander Ádám	Macher Dávid	Tóth Máté
Halász Gergely Elemér	Polgár Attila László	Varga Krisztián
Horváth Kristóf	Putz Fanni	Veres Károly
Hujber Sándor	Rezneki Ábrahám	Zsirai Réka
Jandó Ákos		

9.B/ny osztály <i>emelt szintű angol–német</i>	Osztályfőnök: Gyimesi Márton	
Áfra Melinda	Farsang Regina	Mezőfi Alexandra
Al-Jalal Isra Yahya	Ferenczy Kata	Nagy Vilmos Henrik
Balázs Bence Ferenc	Fersztl Barnabás László	Nemes Laura
Balázs Laura	Gyarmati Anna	Németh Noémi Vivien
Bedő Donát	Hollós Boglárka	Peti Panna
Berke Martin	Horváth Jázmin Réka	Sárosi Norberta Vanessza
Böröcz Lóránt	Horváth Zsófia	Stomfai Anna Borbála
Czotter István	Iberpaker Eszter	Takács Dóra
Csabai Anna Androméda	Jugovits Réka	Tóth Kíra
Csarankó Viktória	Kovács Ákos	Vaspöri Dóra
Elekes Péter	Lang Veronika	Vernarelli Laura
Farkas Vivien	Mészáros Csaba Máté	Vincze Virág

ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN

1. Létszámalakulás

<i>Évfolyam:</i>	5.	6.	7.	8.	9/ny	9.	10.	11.	12.	<i>összesen:</i>
Beiratkozott:	38	38	36	36	86	136	103	99	101	673
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	–	–	1/–	1/–	–	–	2/–
Tanév végi létszám:	38	38	36	36	86	135	102	99	101	671
Ebből fiú:	19	19	23	21	31	66	45	50	48	322
leány:	19	19	13	15	55	69	57	49	53	349

2. Tanulmányi eredmények

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,36

Az egyes tantárgyak eredményei

Magyar irodalom (dráma):	4,40	Földrajz:	4,46
Magyar nyelv:	4,39	Természetismeret (egészségtan):	4,62
Emberismeret és etika:	4,06	Ének-zene:	4,66
Bevezetés a filozófiába:	3,71	Rajz és vizuális kultúra:	4,79
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,55	Testnevelés és sport:	4,83
Angol nyelv:	4,53	Informatika:	4,48
Német nyelv:	4,23	Technika és életvitel:	4,63
Francia nyelv:	4,61	Etika:	4,14
Matematika:	3,86	Médiaismeret:	4,95
Fizika:	3,67	Művészetek:	4,55
Kémia:	3,47	Humán blokk	4,78
Biológia és egészségtan:	3,71	Reál blokk	3,91

Bukások	1–2 tárgyból:	11
	több tárgyból:	2
	összesen:	13

Az érettségi vizsga eredményei 2013

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	66	34	3	–	–	103
Matematika	59	32	12	–	–	103

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégseges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Történelem	81	21	1	–	–	103
Angol nyelv	68	7	2	–	–	77
Német nyelv	53	2	–	–	–	55
Francia nyelv	2	–	–	–	–	2
Biológia	18	2	–	–	–	20
Fizika	17	2	–	–	–	19
Informatika	59	3	–	1	–	63
Kémia	12	5	2	–	–	19
Földrajz	6	1	1	–	–	8
Rajz és viz. kultúra	1	1	–	–	–	2
Ének zene	2	–	–	–	–	2
Testnevelés	2	–	–	–	–	2

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként

	12.N		12.A		12.B	
	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint
Magyar nyelv és irodalom	86 (3)	76		79		84
Matematika	76 (7)	81	79 (13)	89	45 (2)	68
Történelem	85 (3)	79	79 (1)	86	80 (7)	82
Angol nyelv	87 (2)	89	85 (1)	87	83 (7)	83
Német nyelv	92 (2)	92	75 (3)	91	85 (9)	91
Francia nyelv		95				
Biológia	78 (5)	71	79 (6)	86	83 (6)	
Fizika	85 (6)	91		87		63
Informatika	86 (2)	91	93 (2)	82		93
Kémia	75 (4)	96	69 (6)		62 (6)	
Földrajz		62				84
Rajz és viz. kultúra				67		92
Ének-zene						96
Testnevelés				95	72 (1)	
Összesen	82 (34)	83	78 (32)	85	78 (38)	81

Kitűnően érettségizett tanulóink

12.A: Andrasek Evelin Júlia, Epelley Nóra, Farkas Anita, Füredi Balázs, Gazsi Bence, Haszilló Máté, Horváth Dóra, Jung Dániel, Kiss András, Kovács Patrik, Lugosi Bence, Pácsonyi Márton, Pék Krisztina, Péter Bence, Száraz Mihály, Zelenka Júlia

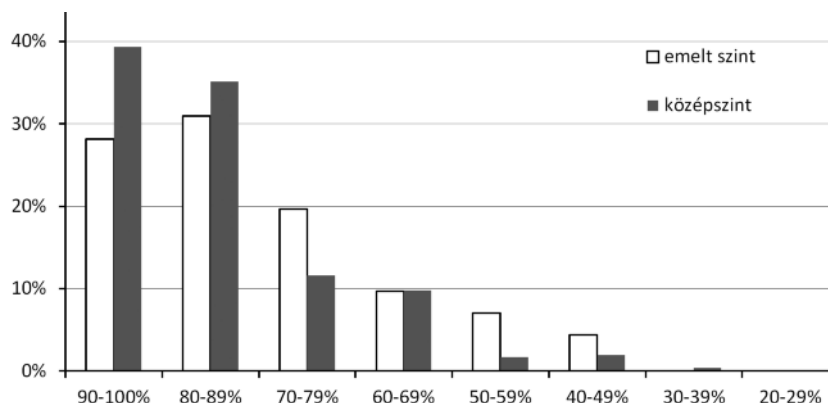
12.B: Bubics Benedek, Csanádi Bettina, Gazsi Zsófia, Juhász Noémi, Kerese Lilla, Salamon Szilvia, Szekeres Dániel

12.N: Büki Bettina, Cseh Kristóf Balázs, Dávid Bence, Domján Júlia, Gyenese Vivien, Hajdu Dániel, Kollarics Sándor, Kovács Judit Veronika, Kustán Réka, Molnár Sára, Müller Eszter Mercedesz, Pesti Laura, Takács Zsanett

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	86 (3)	80	Fizika	85 (6)	86
Matematika	75 (22)	77	Informatika	89 (4)	78
Történelem	81 (11)	82	Kémia	67 (16)	89
Angol nyelv	84 (10)	87	Földrajz	–	96
Német nyelv	84 (14)	91	Rajz és viz. kultúra	–	90
Francia nyelv	–	95	Ének zene	–	79
Biológia	80 (17)	83	Testnevelés	72 (1)	95
Iskola összesen	79 (104)	83			

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Összeállította: **Horváth Attila** és **Kiss Zsolt**

AZ ÚJ TANÉV ELÉ...

„Iskolák. Világítótornyok, barátom! A jövő fényjelei! Száz és száz kis magot tartalmazó gubók, belőlük fog megszületni az új, a jobb, a bölsebb.”

Arthur Conan Doyle skót író

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 15 000 (tízenöt) Ft/fő/hó öt hónapra keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei:

A pályázatot azoknak a 11. osztályos tanulóknak hirdetjük meg. Közülük, az alapítvány a mindenkorai lehetőségeinek figyelembevételével, legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatát is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázó javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és határideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot 2013. október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitévelt azért tesszük, hogy az azonosan jó

képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre serkentik a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismerésükhöz.

Németh László
a kuratórium elnöke

A 2012/2013. tanévben 17 tanuló pályázatát értékelte a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma.

Farkas Anita, Epelley Nóra 12.A, Bogatin Bence, Gazsi Zsófia, Szekeres Dániel 12.B, Kovács Judit Veronika, Takács Zsanett 12.N osztályos tanulónak sikeres felvételi vizsga esetén havi 15 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz egyetemi-főiskolai tanulmányai első félévére.

Egyszeri 35 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz Kollarics Sándor 12.N osztályos tanulónak, aki kiemelkedő tanulmányi munkája és versenyeredményei alapján megérdemelten kapta a Zrínyi-émlékérem elismerést.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat

2014-ben lesz Zrínyi Miklós – költő, politikus, hadvezér – halálának 350. évfordulója. Iskolánk névadója előtti tisztelgés jegyében írjuk ki az alábbi témát:

Zrínyi Miklós a magyarságról és a hazaszeretetről

Irodalmi műveiben, leveleiben, hadtudományi munkáiban is olvashatók aggódó sorai: „Ne bánts a magyart!” A humán munkaközösség azt szeretné, ha a pályázó diákok összegyűjtenék ezeket a gondolatokat. Az idézetekkel megfelelően dokumentált, maximum 15–20 oldalas dolgozatot 2 példányban kérjük leadni.

Határidő: 2014. április 25.

Részletes információkért és irodalomjegyzékért mindenki keresse történelem-tanárát!

A humán munkaközösség

A dr. Vida Sándor filozófiai díj pályatételei a 2013/14-es tanévre

A pénz- vagy értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldal terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből:

1. „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” (Tamási Áron)
Hol van, hol lehet az otthonunk? Mit lehet nyerni és veszíteni itthon és az otthontól távol? Te miért mennél vagy maradnál?
 2. „Non scholae, sed vitae discimus.” (Nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk.)
Mit tanít, illetve mire tanít az iskola? Mennyiben készít fel az életre?
- A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkájukban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom vagy egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel.

A pályázat benyújtási határideje: 2014. április 30.

További információért forduljatok magyar- vagy történelemtanároktokhoz, illetve a munkaközösség vezetőjéhez!

A humán munkaközösség

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány az intézményben működő ECL Nyelvvizsgahellyel közösen a 2013/2014-es iskolai tanévben pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére

A Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvvizsgabajnoka 2014

cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zrínyi Miklós Gimnázium végzős diákjai vehetnek részt.
- Pályázni a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL Nyelvvizsgahelyen szerzett (nyelvvizsgaeredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsgabizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni 4 komplex nyelvvizsgabizonyítvánnyal lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsgabizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben – ha a pályázó az egyik nyelvből (angol vagy német) a B2 szintet átugorva egyből C1 szintű nyelvvizsgabizonyítványt szerzett – a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredmény kerül duplázásra.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott legmagasabb százalékpontos eredményt érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese oklevelet és egyszeri teljes vizsgadíj visszatérítést kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagás alkalmával az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatait) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani.
- A pályázat benyújtásának határideje: 2014. április 25.

Németh László
alapítványi elnök

Horváth Attila
igazgató

Nemzetközi, Magyarországon államilag elismert akkreditált nyelvvizsga

2013

ECL nyelvvizsga időpontok
a Zrínyi Miklós Gimnáziumban
angol és német nyelvből

2013

Február:

február 15.

B1, C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

február 16.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: január 17. (csütörtök)

Április:

április 19.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

április 20.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: március 21. (csütörtök)

Június:

június 21.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

június 22.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: május 23. (csütörtök)

Október:

október 04.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

október 05.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: szeptember 05 (csütörtök).

December:

december 06.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

december 07.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: november 07. (csütörtök)

Vizsgadíjak:

Teljes vizsga: **25.000 Ft** - Írásbeli vizsga: **15.000 Ft** - Szóbeli vizsga: **15.000 Ft**

ONLINE JELENTKEZÉS: www.ecl.hu

Személyes jelentkezés (jelentkezési lappal): a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán

Vizsgadíjfizetés:

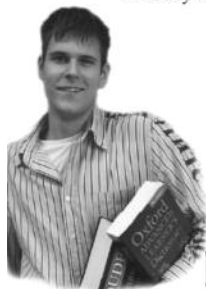
banki befizetéssel vagy átutalással a
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány
OTP Banknál vezetett számlaszámára: 11749008-20149334
Befizetési igazolást nem szükséges küldeni.

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon/Fax: 92/313-490

Internet: www.zmgzeg.sulinet.hu/ecl/

E-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Nyelvi útlevél az Európai Unióba

Tartalom

... ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA	5
Szalagavató – 2013 (Gyimesi Márton, Büki Bettina)	5
Tanóra (zene és szöveg: Kajos Dorka)	8
Ballagás – 2013 (Horváth Attila, Borsos Anna, Kajos Dorka, Gáspár Vilmos)	10
LAPZÁRTA UTÁN	17
Kalandok Oer-Erkenschwickben (Gyurkó Eszter)	17
Fly (Dezső Katalin)	19
Kilenc nap Balkán (Bakos Bence Gellért)	20
A zánkai gólyatábor 2012 augusztusában (Kovács Klaudia, Kövesi Csaba, Rácz Alexandra)	22
MOST BÚCSÚZUNK	24
Társas lénynek születünk (Büki Bettina)	24
Emelt szintű magyar nyelv és irodalom érettségi dolgozat (Gelencsér Milán)	26
Emelt szintű történelem érettségi dolgozat – részlet (Cseh Kristóf Balázs)	27
Emelt szintű fizika érettségi dolgozat – részlet (Dávid Bence)	28
Emelt szintű biológia érettségi dolgozat – részlet (Kovács Judit Veronika)	29
A művészet szerepe az életünkben (Nádasdy-Horváth Benedek)	30
Szabad Horác (Gelencsér Milán)	31
Teniszlabdainga vizsgálata (Kollarics Sándor)	32
Corey Taylor margójára (Bakos Bence Gellért)	34
Őszi napszilánk (Horváth Réka)	35
EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT	36
Arany metszés a klasszikus és a modern építészetben (Marx Pál Fülöp, Olasz Vivien, Paulovics Zoltán, Szabó Tímea, Wappler Abigél)	36
Segíteni jó! (Hajduné Szabó Ágnes)	38
Sötét nappalok (Varga Stefánia)	39
A 10.A kalandjai (Boronyák Márton, Molnár Inez, Schranz Natália)	40
Az Országház megtekintése versenyjuttalomként (Bujtor Alex)	42
Ahol híreket gyártanak (Boronyák Márton)	43
Live Your Dream! (Gombocz Eszter, Szabó Réka Eszter)	44
Erdélyben jártunk (Marx János)	46
Operakaland (Lillik Veronika)	48
New Live – New Mexico (Szabó Réka Eszter)	49
Mozgalmas műhelymunka (Molnár Gergő)	52
Színház(ak) tizenéveseknek (Palkovics Emese, Porpáczy Flóra)	54
Ifjúsági hangversenybérlet 2012/13 (Horváth Eszter)	56
Sokszínű világ (Balogh Lilla Szilvia)	57
XIV. Borbély György–Borbás György kerékpáros honismereti vándortábor	58
Migráns háttérű tanulók nevelésének és oktatásának segítése szerte az országban (Stárics Roland)	60
Aranyoldalak (Horváth Judit, Dezső Katalin, Kovács Bianka, Pető Dóra, Kránicz Vivien, Hertelendi Viktória, Kovács Klaudia, Rácz Alexandra)	62
Úgy fogsz majd... (Dezső Katalin)	65
ÍGY ÍRUNK MI	68
Foszlány (Molnár Gergő)	68
November elején... (Krizsán Janka Boglárka)	69
Interjú Gárdonyi Gézával (Horváth Fanni Nikolett, Nagy Vivien)	70
Nyilas Mihály visszaemlékezése Debrecenben töltött éveire (Varga Virág)	72

Igen. Igen? Igen! (Szabó Réka Eszter)	74
Ozirisz földjén (Somogyi Laura)	76
A Zrínyi Fotó Szalon díjazott felvételei	80
Quintus Mercator Romanus útinaplója, részlet (Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás)	82
Így éltünk Pannóniában (Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás)	84
Háromszázhatvanöt (Lukács Izabella)	87
Elképzelt politikai vita a „passzív ellenállásról” (Nagy Máté, Schranicz Natália Éva, Sziva Dániel, Bujtor Alex, Mikó-Baráth Szilveszter, Molnár Marcell)	88
Otthoni kísérletek (Krizsán Janka Boglárka, Molnár Réka Zita Paksa Gergely Imre, Darabos Vince)	90
Balesetek és veszélyek (Bakos Bence Gellért)	92
Tanulmányajánló a helyi gazdaság fejlesztésének fontosságáról (Stárics Roland)	94
Járdázzunk! (Jákli Aida Karolina)	95
Visual Basic torta (Baldauf Sarolt)	100
Programozási ismeretek haladóknak (Juhász Tibor, Kiss Zsolt)	101
Ébredés (Takács Zsanett)	102
Szoknyaszerepek (Juhász Tibor)	104
MEGTUDDTUK	115
A Pro Urbe Zalaegerszeg kitüntető cím birtokosa lett iskolánk egykori tanára, Vajda Lászlóné (Dr. Beckné Sallay Anikó)	115
Halmi László tanár úrnak! (Varga Bence)	119
„Bonis Bona – Jótól jót”-díj (Marosiné Kohut Gyöngyi)	120
Egy hálás tanítvány laudációja (Büki Bettina)	123
Binkától búcsúzunk (Horváthné Bencze Irén, Kollaricsné Soós Erika)	125
A 2012/2013. TANÉV KRÓNIKÁJA (Kollaricsné Soós Erika)	127
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK	146
Díjazott tanáraink	146
Díjazott diákjaink	147
Tanulmányi versenyek (Kollaricsné Soós Erika, Kiss Zsolt)	147
A tantestület névjegyzéke a 2012/2013-as tanévben	175
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői	178
Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói	178
A tanulók névjegyzéke	179
ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN	201
AZ ÚJ TANÉV ELÉ...	204
Pályázati kiírások	204
Végzős osztályaink tablói	208

A HÁTSÓ BORÍTÓN

a Fischer György által alkotott Pais Dezső szobor az iskola udvarán. Körülötte egy kis parkot alakítottunk ki.

Hátsó borító →

